

Jednací řád

8. volební období

duben 2015

Poznámka pro čtenáře:

V souladu s rozhodnutími Parlamentu o používání rodově neutrálního jazyka v jeho dokumentech jednacích řádů zohledňuje příslušné pokyny schválené rozhodnutím Skupiny na vysoké úrovni pro rovnost pohlaví a rozmanitost dne 13. února 2008 a odsouhlasené předsednictvem dne 19. května 2008.

Výklad ustanovení jednacích řádů je psán kurzívou (v souladu s článkem 226).

Obsah

HLAVA I POSLANCI, ORGÁNY PARLAMENTU A POLITICKÉ SKUPINY

KAPITOLA I

POSLANCI EVROPSKÉHO PARLAMENTU

Článek 1	Evropský parlament
Článek 2	Nezávislý mandát
Článek 3	Ověřování pověřovacích listin
Článek 4	Délka funkčního období poslanců
Článek 5	Výsady a imunity
Článek 6	Zbavení poslanecké imunity
Článek 7	Ochrana výsad a imunity
Článek 8	Naléhavé opatření předsedy Parlamentu s cílem potvrdit imunitu
Článek 9	Imunitní řízení
Článek 10	Provádění statutu poslanců
Článek 11	Finanční zájmy poslanců, pravidla chování, povinný rejstřík transparentnosti a přístup do Parlamentu
Článek 12	Vnitřní vyšetřování vedené Evropským úřadem pro boj proti podvodům
Článek 13	Pozorovatelé

KAPITOLA 2

FUNKCE V PARLAMENTU

Článek 14	Dočasný předseda
Článek 15	Nominace a obecná ustanovení
Článek 16	Volba předsedy - úvodní projev
Článek 17	Volba místopředsedů
Článek 18	Volba kvestorů
Článek 19	Délka funkčního období
Článek 20	Uvolnění funkce
Článek 21	Předčasné ukončení výkonu funkce

KAPITOLA 3

ORGÁNY A POVINNOSTI

Článek 22	Povinnosti předsedy
Článek 23	Povinnosti místopředsedů
Článek 24	Složení předsednictva
Článek 25	Povinnosti předsednictva
Článek 26	Složení Konference předsedů
Článek 27	Povinnosti Konference předsedů
Článek 28	Povinnosti kvestorů
Článek 29	Konference předsedů výborů
Článek 30	Konference předsedů delegací
Článek 31	Zveřejňování rozhodnutí předsednictva a Konference předsedů

KAPITOLA 4

POLITICKÉ SKUPINY

Článek 32	Vytváření politických skupin
Článek 33	Činnosti a právní postavení politických skupin
Článek 34	Meziskupiny
Článek 35	Nezařazení poslanci
Článek 36	Způsob rozdělení křesel v jednacím sále

HLAVA II LEGISLATIVNÍ, ROZPOČTOVÉ A JINÉ POSTUPY

KAPITOLA 1

LEGISLATIVNÍ PROCES - OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 37	Pracovní program Komise
Článek 38	Dodržování Listiny základních práv Evropské unie
Článek 39	Ověřování právního základu
Článek 40	Přenesení legislativních pravomocí
Článek 41	Ověřování finanční slučitelnosti
Článek 42	Posuzování dodržování zásady subsidiarity
Článek 43	Přístup k dokumentům a poskytování informací Parlamentu
Článek 44	Zastoupení Parlamentu na zasedání Rady
Článek 45	Právo podnětu udělené Parlamentu Smlouvami
Článek 46	Podnět podle článku 225 Smlouvy o fungování Evropské unie
Článek 47	Projednávání legislativních dokumentů
Článek 48	Legislativní postupy týkající se podnětů členských států
KAPITOLA 2	POSTUP VE VÝBORU
Článek 49	Legislativní zprávy
Článek 50	Zjednodušený postup
Článek 51	Nelegislativní zprávy
Článek 52	Zprávy z vlastního podnětu
Článek 53	Stanoviska výborů
Článek 54	Postup s přidruženými výbory
Článek 55	Postup společných schůzí výborů
Článek 56	Navrhování zpráv
KAPITOLA 3	PRVNÍ ČTENÍ
Ve výboru	
Článek 57	Změna návrhu legislativního aktu
Článek 58	Postoj Komise a Rady k pozměňovacím návrhům
V plénu	
Článek 59	Závěr z prvního čtení
Článek 60	Zamítnutí návrhu Komise
Článek 61	Přijímání pozměňovacích návrhů k návrhu Komise
Další postup	
Článek 62	Postup po přijetí postoje Parlamentu
Článek 63	Opětovné postoupení Parlamentu
KAPITOLA 4	DRUHÉ ČTENÍ
Ve výboru	
Článek 64	Sdělení postoje Rady
Článek 65	Prodloužení lhůt
Článek 66	Postoupení příslušnému výboru a projednání v tomto výboru
V plénu	
Článek 67	Závěr z druhého čtení
Článek 68	Zamítnutí postoje Rady
Článek 69	Pozměňovací návrhy k postoji Rady
KAPITOLA 5	TŘETÍ ČTENÍ
Dohodovací řízení	
Článek 70	Svolání dohodovacího výboru
Článek 71	Delegace v dohodovacím výboru

V plénu

Článek 72

Společný návrh

KAPITOLA 6

ZÁVĚR LEGISLATIVNÍHO PROCESU

Článek 73

Interinstitucionální jednání v legislativních postupech

Článek 74

Schvalování rozhodnutí o zahájení interinstitucionálních jednání před přijetím zprávy ve výboru

Článek 75

Dohoda z prvního čtení

Článek 76

Dohoda z druhého čtení

Článek 77

Podmínky pro navrhování legislativních aktů

Článek 78

Podepisování přijatých aktů

KAPITOLA 7

Ústavní záležitosti

Článek 79

Řádný postup pro přijímání změn Smluv

Článek 80

Zjednodušený postup pro přijímání změn smluv

Článek 81

Smlouvy o přistoupení

Článek 82

Vystoupení z Unie

Článek 83

Porušení základních hodnot členským státem

Článek 84

Složení Parlamentu

Článek 85

Posílená spolupráce mezi členskými státy

KAPITOLA 8

ROZPOČTOVÉ POSTUPY

Článek 86

Víceletý finanční rámec

Článek 87

Pracovní dokumenty

Článek 88

Projednávání návrhu rozpočtu - první fáze

Článek 89

Finanční dialog

Článek 90

Rozpočtové dohodovací řízení

Článek 91

Přijetí rozpočtu s konečnou platností

Článek 92

Systém prozatímních dvanáctin

Článek 93

Absolutorium Komisi za plnění rozpočtu

Článek 94

Jiné postupy udělování absolutoria

Článek 95

Parlamentní kontrola plnění rozpočtu

KAPITOLA 9

VNITŘNÍ ROZPOČTOVÉ POSTUPY

Článek 96

Odhad výdajů Parlamentu

Článek 97

Postup pro sestavení odhadu výdajů Parlamentu

Článek 98

Pravomoc vynakládat prostředky a hradit výdaje

KAPITOLA 10

POSTUP SOUHLASU

Článek 99

Postup souhlasu

KAPITOLA 11

OSTATNÍ POSTUPY

Článek 100

Postup zaujímání stanovisek podle článku 140 Smlouvy o fungování Evropské unie

Článek 101

Postupy týkající se sociálního dialogu

Článek 102

Postup posuzování dobrovolných dohod

Článek 103

Kodifikace

Článek 104

Přepracování

Článek 105

Akty v přenesné pravomoci

Článek 106

Prováděcí akty a opatření

Článek 107

Projednání postupem s přidruženými výbory nebo postupem společných schůzí výborů

HLAVA III VNEJŠÍ VZTAHY

KAPITOLA 1**MEZINÁRODNÍ DOHODY**

Článek 108

Mezinárodní dohody

Článek 109

Postupy podle článku 218 Smlouvy o fungování Evropské unie v případě prozatímního uplatňování nebo pozastavení platnosti mezinárodní dohody nebo vypracování postoje Unie v orgánu vytvořeném mezinárodní dohodou

KAPITOLA 2**ZASTUPOVÁNÍ UNIE NAVENEK A SPOLEČNÁ ZAHRANIČNÍ A BEZPEČNOSTNÍ POLITIKA**

Článek 110

Zvláštní zástupci

Článek 111

Mezinárodní zastoupení

Článek 112

Konzultace s Parlamentem a jeho informování v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky

Článek 113

Doporučení v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky

Článek 114

Porušování lidských práv

HLAVA IV TRANSPARENTNOST ČINNOSTÍ

Článek 115

Transparentnost činností Parlamentu

Článek 116

Přístup veřejnosti k dokumentům

HLAVA V VZTAHY S JINÝMI SUBJEKTY**KAPITOLA 1****JMENOVÁNÍ**

Článek 117

Volba předsedy Komise

Článek 118

Volba Komise

Článek 119

Návrh na vyslovení nedůvěry Komisi

Článek 120

Jmenování soudců a generálních advokátů Soudního dvora Evropské unie

Článek 121

Jmenování členů Účetního dvora

Článek 122

Jmenování členů Výkonné rady Evropské centrální banky

KAPITOLA 2**PROHLÁŠENÍ**

Článek 123

Prohlášení Komise, Rady a Evropské rady

Článek 124

Vysvětlení rozhodnutí Komise

Článek 125

Prohlášení Účetního dvora

Článek 126

Prohlášení Evropské centrální banky

Článek 127

Doporučení týkající se hlavních směrů hospodářských politik

KAPITOLA 3**Parlamentní otázky**

Článek 128

Otázky k ústnímu zodpovězení s rozpravou

Článek 129

Doba vyhrazená pro otázky

Článek 130

Otázky k písemnému zodpovězení

Článek 131

Otázky Evropské centrální banky k písemnému zodpovězení

KAPITOLA 4**ZPRÁVY DALŠÍCH ORGÁNŮ**

Článek 132

Výroční zprávy a jiné zprávy dalších orgánů

KAPITOLA 5**USNESENÍ A DOPORUČENÍ**

Článek 133

Návrhy usnesení

Článek 134

Doporučení Radě

Článek 135

Rozpravy o případech porušování lidských práv, demokracie a právního státu

Článek 136

Písemná prohlášení

Článek 137

Konzultace s Evropským hospodářským a sociálním výborem

Článek 138	Konzultace s Výborem regionů
Článek 139	Žádosti určené evropským agenturám
KAPITOLA 6	INTERINSTITUCIONÁLNÍ DOHODY
Článek 140	Interinstitucionální dohody
KAPITOLA 7	POSTOUPENÍ SOUDNÍMU DVORU EVROPSKÉ UNIE
Článek 141	Řízení před Soudním dvorem Evropské unie
HLAVA VI VZTAHY S VNITROSTÁTNÍMI PARLAMENTY	
Článek 142	Výměna informací, kontakty a vzájemné poskytování zázemí
Článek 143	Konference výborů pro evropské záležitosti (COSAC)
Článek 144	Konference parlamentů
HLAVA VII ZASEDÁNÍ	
KAPITOLA 1	ZASEDÁNÍ PARLAMENTU
Článek 145	Volební období Parlamentu, zasedání, dílčí zasedání, denní zasedání
Článek 146	Svolávání Parlamentu
Článek 147	Místo zasedání a schůzí
Článek 148	Účast poslanců na zasedáních
KAPITOLA 2	PLÁN PRÁCE PARLAMENTU
Článek 149	Návrh pořadu jednání
Článek 150	Postup v plénu bez pozměňovacích návrhů a rozpravy
Článek 151	Krátké přednesení
Článek 152	Přijímání a změny pořadu jednání
Článek 153	Mimořádná rozprava
Článek 154	Postup pro naléhavé případy
Článek 155	Společná rozprava
Článek 156	Lhůty
KAPITOLA 3	OBECNÁ PRAVIDLA PRO PRŮBĚH ZASEDÁNÍ
Článek 157	Přístup do jednacího sálu
Článek 158	Jazyky
Článek 159	Přechodná ustanovení
Článek 160	Rozesílání dokumentů
Článek 161	Elektronické dokumenty
Článek 162	Rozdělení řečnické doby a seznam řečníků
Článek 163	Jednominutový projev
Článek 164	Osobní prohlášení
KAPITOLA 4	OPATŘENÍ V PŘÍPADĚ NEDODRŽENÍ KODEXU CHOVÁNÍ
Článek 165	Okamžitá opatření
Článek 166	Sankce
Článek 167	Vnitřní odvolání
KAPITOLA 5	USNÁŠENÍSCHOPNOST A HLASOVÁNÍ
Článek 168	Usnášeníschopnost
Článek 169	Předkládání a přednášení pozměňovacích návrhů
Článek 170	Přípustnost pozměňovacích návrhů
Článek 171	Hlasování
Článek 172	Rovnost hlasů

Článek 173	Zásady hlasování
Článek 174	Pořadí při hlasování o pozměňovacích návrzích
Článek 175	Projednávání pozměňovacích návrhů z pléna ve výborech
Článek 176	Dílčí hlasování
Článek 177	Hlasovací právo
Článek 178	Hlasování
Článek 179	Konečné hlasování
Článek 180	Jmenovité hlasování
Článek 181	Elektronické hlasování
Článek 182	Tajné hlasování
Článek 183	Vysvětlení hlasování
Článek 184	Spory týkající se hlasování
KAPITOLA 6	NÁVRHY NA PŘERUŠENÍ JEDNÁNÍ A PROCESNÍ NÁVRHY
Článek 185	Procesní návrhy
Článek 186	Procesní námitky
Článek 187	Nepřípustnost věci
Článek 188	Vrácení výboru
Článek 189	Ukončení rozpravy
Článek 190	Odročení rozpravy a odklad hlasování
Článek 191	Přerušování nebo ukončení denního zasedání
KAPITOLA 7	VEŘEJNÝ ZÁZNAM JEDNÁNÍ
Článek 192	Zápis
Článek 193	Přijaté texty
Článek 194	Doslovné záznamy
Článek 195	Audiovizuální záznam ze zasedání
HLAVA VIII	VÝBORY A DELEGACE
KAPITOLA 1	VÝBORY - ZŘIZOVÁNÍ A PŮSOBNOST
Článek 196	Zřizování stálých výborů
Článek 197	Zřizování zvláštních výborů
Článek 198	Vyšetřovací výbory
Článek 199	Složení výborů
Článek 200	Náhradníci
Článek 201	Povinnosti výborů
Článek 202	Výbor příslušný k ověření pověřovacích listin
Článek 203	Podvýbory
Článek 204	Předsednictva výborů
Článek 205	Koordinátoři a stínová zpravodajové výboru
KAPITOLA 2	VÝBORY - ČINNOST
Článek 206	Schůze výborů
Článek 207	Zápisy ze schůzí výborů
Článek 208	Hlasování ve výboru
Článek 209	Ustanovení pro plenární zasedání použitelné pro jednání ve výboru
Článek 210	Doba vyhrazená pro otázky ve výboru
Článek 211	Veřejná slyšení o občanských iniciativách
KAPITOLA 3	MEZIPARLAMENTNÍ DELEGACE
Článek 212	Vytváření meziparlamentních delegací a jejich úkoly

Článek 213	Spolupráce s Parlamentním shromážděním Rady Evropy
Článek 214	Smíšené parlamentní výbory
HLAVA IX PETICE	
Článek 215	Petiční právo
Článek 216	Posuzování petic
Článek 217	Oznamování petic
Článek 218	Občanská iniciativa
HLAVA X VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV	
Článek 219	Volba veřejného ochránce práv
Článek 220	Činnost veřejného ochránce práv
Článek 221	Odvolání veřejného ochránce práv
HLAVA XI SEKRETARIÁT PARLAMENTU	
Článek 222	Sekretariát
HLAVA XII PRAVOMOCI TÝKAJÍCÍ SE POLITICKÝCH STRAN NA EVROPSKÉ ÚROVNI	
Článek 223	Pravomoci předsedy
Článek 224	Pravomoci předsednictva
Článek 225	Pravomoci příslušného výboru a plenárního zasedání Parlamentu
HLAVA XIII UPLATŇOVÁNÍ A ZMĚNA JEDNACÍHO ŘÁDU	
Článek 226	Uplatňování jednacího řádu
Článek 227	Změna jednacího řádu
HLAVA XIV RŮZNÁ USTANOVENÍ	
Článek 228	Symboly Unie
Článek 229	Nevyřízené záležitosti
Článek 230	Uspořádání příloh
Článek 231	Opravy
PŘÍLOHA I	Kodex chování poslanců Evropského parlamentu v souvislosti s finančními zájmy a střety zájmů
PŘÍLOHA II	Průběh doby vyhrazené pro otázky Komisi
PŘÍLOHA III	Kritéria pro otázky k písemnému zodpovězení podle článků 130 a 131
PŘÍLOHA IV	Pravidla a obecné zásady pro výběr témat, která mají být zařazena na pořad jednání k rozpravě o případech porušování lidských práv, demokracie a právního státu podle článku 135
PŘÍLOHA V	Postup při projednávání a přijímání rozhodnutí o udělení absolutoria
PŘÍLOHA VI	Působnost stálých výborů
PŘÍLOHA VII	Důvěrné a citlivé dokumenty a skutečnosti
PŘÍLOHA VIII	Pravidla pro výkon vyšetřovacího práva Evropského parlamentu

PŘÍLOHA IX	Rejstřík transparentnosti
PŘÍLOHA X	Výkon funkce veřejného ochránce práv
PŘÍLOHA XI	Předcházení podvodům, úplatkářství a jakékoli nedovolené činnosti poškozující zájmy Společenství
PŘÍLOHA XII	Dohoda mezi Evropským parlamentem a Komisí o postupech pro provádění rozhodnutí Rady 1999/468/ES o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi, ve znění rozhodnutí 2006/512/ES
PŘÍLOHA XIII	Rámcová dohoda o vztazích mezi Evropským parlamentem a Evropskou komisí
PŘÍLOHA XIV	Nařízení (ES) č. 1049/2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům
PŘÍLOHA XV	Pokyny k výkladu pravidel chování poslanců
PŘÍLOHA XVI	Pokyny pro schvalování Evropské komise
PŘÍLOHA XVII	Postup udělování svolení k vypracování zpráv z vlastního podnětu
PŘÍLOHA XVIII	Partnerství pro komunikaci o Evropě
PŘÍLOHA XIX	Společné prohlášení Evropského parlamentu, Rady a Komise ze dne 13. června 2007 o praktických opatřeních pro postup spolurozhodování (článek 251 Smlouvy o ES)
PŘÍLOHA XX	Kodex pro vedení jednání v rámci řádného legislativního postupu.
PŘÍLOHA XXI	Interinstitucionální dohoda mezi Evropským parlamentem a Evropskou centrální bankou o praktických podmínkách uplatňování demokratické odpovědnosti a dohledu nad plněním úkolů, které jsou ECB svěřeny v rámci jednotného mechanismu dohledu

HLAVA I

POSLANCI, ORGÁNY PARLAMENTU A POLITICKÉ SKUPINY

KAPITOLA I

POSLANCI EVROPSKÉHO PARLAMENTU

Článek 1

Evropský parlament

1. Evropský parlament je shromážděním zvoleným podle Smluv, aktu ze dne 20. září 1976 o volbě členů Evropského parlamentu ve všeobecných a přímých volbách a podle vnitrostátních právních předpisů odvozených od Smluv.

2. Osoby zvolené do Evropského parlamentu se označují jako:

„Членове на Европейския парламент“ v bulharštině,

„Diputados al Parlamento Europeo“ ve španělštině,

„Poslanci Evropského parlamentu“ v češtině,

„Medlemmer af Europa Parlamentet“ v dánštině,

„Mitglieder des Europäischen Parlaments“ v němčině,

„Euroopa Parlamendi liikmed“ v estonštině,

„Βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου“ v řečtině,

„Members of the European Parliament“ v angličtině,

„Députés au Parlement européen“ ve francouzštině,

„Feisirí de Pharlaimint na hEorpa“ v irštině,

„Zastupnici u Europskom parlamentu“ v chorvatštině

„Deputati al Parlamento europeo“ v italštině,

„Eiropas Parlamenta deputāti“ v lotyštině,

„Europos Parlamento nariai“ v litevštině,

„Európai Parlamenti Képviselők“ v maďarštině,

„Membri tal-Parlament Ewropew“ v maltštině

„Leden van het Europees Parlement“ v nizozemštině,

„Posłowie do Parlamentu Europejskiego“ v polštině,

„Deputados ao Parlamento Europeu“ v portugalsštině,

„Deputați în Parlamentul European“ v rumunštině,

„Poslanci Európskeho parlamentu“ ve slovenštině,

„Poslanci Evropskega parlamenta“ ve slovinštině,

„Euroopan parlamentin jäsenet“ ve finštině,

„Ledamöter av Europaparlamentet“ ve švédštině.

Článek 2

Nezávislý mandát

Poslanci Evropského parlamentu vykonávají svůj mandát nezávisle. Nejsou vázáni žádnými pokyny a mandát, který obdrží, není vázaný.

Článek 3

Ověřování pověřovacích listin

1. Po volbách do Evropského parlamentu vyzve předseda příslušné orgány členských států, aby neprodleně oznámily Parlamentu jména zvolených poslanců, aby všichni poslanci mohli zasednout v Parlamentu s účinností od okamžiku zahájení prvního zasedání po volbách.

Zároveň předseda upozorní tyto orgány na příslušná ustanovení aktu ze dne 20. září 1976 a vyzve je, aby přijaly opatření nezbytná k tomu, aby nedošlo k případům neslučitelnosti s výkonem mandátu poslance Evropského parlamentu.

2. Každý poslanec, jehož zvolení bylo oznámeno Parlamentu, učiní předtím, než zasedne v Parlamentu, písemné prohlášení, že nezastává žádnou funkci neslučitelnou s výkonem mandátu poslance Evropského parlamentu ve smyslu čl. 7 odst. 1 nebo 2 aktu ze dne 20. září 1976. Po všeobecných volbách bude toto prohlášení učiněno, je-li to možné, nejpozději šest dnů před ustavujícím zasedáním Parlamentu. Dokud nejsou ověřeny pověřovací listiny poslance nebo není rozhodnuto o případném sporu a za předpokladu, že předtím podepsal výše uvedené písemné prohlášení, zasedá poslanec v Parlamentu a v jeho orgánech a požívá všech práv, která jsou s tím spojena.

Pokud je na základě skutečností ověřitelných ze zdrojů přístupných veřejnosti zjištěno, že poslanec zastává funkci neslučitelnou s výkonem mandátu poslance Evropského parlamentu ve smyslu čl. 7 odst. 1 nebo 2 aktu ze dne 20. září 1976, předseda o tom informuje Parlament, který oznámí uvolnění mandátu.

3. Na základě zprávy výboru příslušného pro ověřování pověřovacích listin ověří Parlament bezodkladně pověřovací listiny a rozhodne o platnosti mandátu každého nově zvoleného poslance a rozhodne také o případných sporech, které mu byly předloženy podle ustanovení aktu ze dne 20. září 1976 kromě sporů vyplývajících z vnitrostátních volebních právních předpisů.

4. Zpráva příslušného výboru se zakládá na úředních sděleních jednotlivých členských států o konečných výsledcích voleb se jmény zvolených kandidátů a jejich případných náhradníků, spolu s jejich pořadím v souladu s výsledky hlasování.

Mandát poslance může být potvrzen, pouze pokud poslanec učinil písemná prohlášení podle tohoto článku a přílohy I tohoto jednacího řádu.

Na základě zprávy příslušného výboru se může Parlament kdykoli vyjádřit ke sporu ohledně platnosti mandátu jakéhokoli poslance.

5. Pokud je poslanec jmenován v důsledku odstoupení kandidátů ze stejné listiny, výbor zajistí, aby odstoupení proběhlo v souladu s duchem a literou aktu ze dne 20. září 1976 a čl. 4 odst. 3 tohoto jednacího řádu.

6. Příslušný výbor zajistí, aby veškeré informace, které by mohly ovlivnit výkon mandátu poslance Evropského parlamentu nebo pořadí náhradníků, předaly orgány členského státu nebo Unie neprodleně Parlamentu, a to s uvedením data nabytí účinnosti, jde-li o jmenování.

Zahájí-li příslušné orgány členských států řízení, které může vést ke ztrátě mandátu poslance, požádá předseda tyto orgány, aby ho pravidelně informovaly o stavu řízení. Předseda postoupí tuto věc příslušnému výboru, na jehož návrh může Parlament zaujmout k dané věci postoj.

Článek 4

Délka funkčního období poslanců

1. Funkční období poslance se řídí aktem ze dne 20. září 1976. Kromě toho končí mandát také úmrtím poslance, nebo pokud se poslanec vzdá mandátu.

2. Každý poslanec zůstává ve funkci do zahájení prvního zasedání Parlamentu po volbách.

3. Pokud se poslanec vzdává mandátu, oznámí tuto skutečnost předsedovi spolu se dnem účinnosti, přičemž doba mezi dnem oznámení a dnem, k němuž se poslanec mandátu vzdává, nesmí být delší než tři měsíce. Toto oznámení musí mít formu úředního zápisu sepsaného v přítomnosti generálního tajemníka nebo jeho zástupce, musí být podepsáno generálním tajemníkem nebo jeho zástupcem a dotyčným poslancem a je neprodleně předloženo příslušnému výboru, který ho zařadí na pořad jednání své nejbližší schůze po obdržení tohoto dokumentu.

Jestliže se příslušný výbor domnívá, že vzdání se mandátu není v souladu s duchem nebo literou aktu ze dne 20. září 1976, informuje o tom Parlament, aby rozhodl, zda došlo k uvolnění mandátu.

V opačném případě je mandát uvolněn s účinností ode dne uvedeného odstupujícím poslancem v úředním zápisu. O této věci se v Parlamentu nehlasuje.

Za určitých mimořádných okolností, zejména tehdy, pokud se jedno nebo více dílčích zasedání koná mezi datem účinnosti vzdání se mandátu a první schůzí příslušného výboru a pokud politická skupina, k níž odstupující poslanec patřil, není schopna získat náhradního poslance během těchto dílčích zasedání, protože mandát ještě nebyl uvolněn, se použije zjednodušený postup. Podle tohoto postupu má zpravodaj příslušného výboru pověřený těmito případy pravomoc přezkoumat neprodleně jakékoli řádně oznámené vzdání se mandátu, a pokud by jakékoli prodlení při přezkoumávání oznámení mělo negativní následky, seznámit s touto věcí předsedu výboru a podle odstavce 3 ho požádat, aby:

- *buď jménem výboru informoval předsedu Parlamentu, že může být potvrzeno uvolnění mandátu,*
- *nebo svolal mimořádnou schůzi výboru, která se bude zabývat konkrétními problémy, které zpravodaj zjistil.*

4. Oznámí-li příslušný orgán členského státu předsedovi, že podle právních předpisů daného členského státu skončilo funkční období poslance Evropského parlamentu, buď v důsledku neslučitelnosti ve smyslu čl. 7 odst. 3 aktu ze dne 20. září 1976, nebo zbavením mandátu podle čl. 13 odst. 3 uvedeného aktu, informuje předseda Parlament, že daný mandát skončil dnem, který sdělil členský stát, a vyzve daný členský stát, aby uvolněný mandát neprodleně obsadil.

Jakmile příslušné orgány členských států nebo Unie či dotyčný poslanec oznámí předsedovi jmenování nebo zvolení do funkce, která je neslučitelná s výkonem mandátu poslance Evropského parlamentu ve smyslu čl. 7 odst. 1 nebo 2 aktu ze dne 20. září 1976, předseda o tom informuje Parlament, který oznámí uvolnění mandátu.

5. Orgány členských států nebo Unie informují předsedu o jakémkoli úkolu, kterým mají v úmyslu pověřit poslance. Předseda postoupí příslušnému výboru otázku slučitelnosti navrhovaného úkolu s literou a duchem aktu ze dne 20. září 1976. Předseda informuje Parlament, poslance a příslušné orgány o závěrech přijatých výborem.

6. Za den ukončení funkčního období a den účinnosti uvolnění mandátu se považuje:

- pokud se poslanec vzdal mandátu: den, kdy Parlament potvrdí uvolněný mandát podle úředního zápisu o vzdání se mandátu;
- pokud byl poslanec jmenován nebo zvolen do funkce neslučitelné s výkonem mandátu poslance Evropského parlamentu ve smyslu čl. 7 odst. 1 nebo 2 aktu ze dne 20. září 1976: den oznámení příslušným orgánem členského státu nebo Unie či dotyčným poslancem.

7. Pokud Parlament potvrdí, že se uvolnil mandát, vyrozumí o tom dotyčný členský stát a vyzve jej, aby mandát neprodleně obsadil.

8. Případný spor týkající se platnosti mandátu poslance, jehož pověřovací listiny již byly ověřeny, musí být postoupen příslušnému výboru, který neprodleně podá Parlamentu zprávu, a to nejpozději na začátku nejbližšího dílčího zasedání.

9. Parlament si vyhrazuje právo prohlásit mandát za neplatný nebo odmítnout potvrdit uvolnění mandátu, pokud poslanec mandát přijal nebo se jej vzdal na základě věcné nepřesnosti nebo nedostatku vůle.

Článek 5

Výsady a imunity

1. Poslanci požívají výsad a imunit v souladu s Protokolem o výsadách a imunitách Evropské unie.

2. Poslanecká imunita není osobní výsadou poslanců, nýbrž zárukou nezávislosti Evropského parlamentu jako celku a jeho členů.

3. Průkazy, které umožňují poslancům volný pohyb v členských státech, jim vydává předseda Parlamentu, jakmile je vyrozuměn o jejich zvolení.

4. Poslanci mají právo nahlížet do jakéhokoli spisu Parlamentu nebo výboru, kromě osobních spisů a účtů, do nichž mohou nahlížet pouze poslanci, kterých se týkají. Výjimky z této zásady pro zacházení s dokumenty, ke kterým může být veřejnosti zakázán přístup podle nařízení (ES) č. 1049/2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského Parlamentu, Rady a Komise, se řídí přílohou VII tohoto jednacího řádu.

Článek 6

Zbavení poslanecké imunity

1. Při výkonu svých pravomocí s ohledem na výsady a imunity Parlament jedná v zájmu zachování své integrity jako demokratického zákonodárného shromáždění a zajištění nezávislosti poslanců při plnění jejich povinností. Žádost o zbavení poslanecké imunity se posuzuje v souladu s články 7, 8 a 9 Protokolu o výsadách a imunitách Evropské unie a se zásadami uvedenými v tomto článku.

2. Pokud je poslanec povinen vypovídat jako svědek nebo soudní znalec, není nutné žádat o zbavení poslanecké imunity za předpokladu, že:

- se poslanec nemusí dostavit v den a dobu, kdy by mu to znemožňovalo nebo ztěžovalo výkon jeho parlamentních povinností, nebo může poskytnout výpověď písemnou či jinou formou, jež mu neztěžuje výkon jeho parlamentních povinností; a
- poslanec není povinen svědčit o důvěrných informacích, které získal při výkonu svého mandátu a jejichž zveřejnění nepovažuje za vhodné.

Článek 7

Ochrana výsad a imunity

1. V případech, kdy orgány členského státu údajně porušily výsady nebo imunity současného nebo bývalého poslance, může být Parlament požádán v souladu s článkem 9 odst. 1 o vydání rozhodnutí ohledně toho, zda skutečně došlo k porušení těchto výsad a imunit.
2. Takovou žádost o ochranu výsad a imunit lze podat zejména, je-li možné se domnívat, že za daných okolností volný pohyb poslance, který jede na místo zasedání Parlamentu nebo se z něj vrací, podléhá omezením správní či jiné povahy, nebo že dochází k omezování práva vyjadřovat své názory nebo hlasovat během výkonu své funkce nebo že dané okolnosti spadají do oblasti působnosti článku 9 Protokolu o výsadách a imunitách Evropské unie.
3. Žádost o ochranu výsad a imunit poslance není přípustná, pokud již byla v rámci stejného soudního řízení podána žádost o zbavení nebo ochranu poslanecké imunity daného poslance, a to bez ohledu na to, zda již bylo v daném okamžiku přijato rozhodnutí, či nikoli.
4. Pokud již byla v témže soudním řízení podána žádost o zbavení poslanecké imunity určitého poslance, žádost o ochranu výsad a imunit tohoto poslance se již dále neposuzuje.
5. Pokud bylo přijato rozhodnutí v tom smyslu, že výsady a imunity určitého poslance ochráněny nebudou, může daný poslanec požádat o přezkoumání tohoto rozhodnutí, jestliže předloží nové důkazy. Žádost o přezkoumání rozhodnutí není přípustná, pokud bylo na základě článku 263 Smlouvy o fungování Evropské unie zahájeno řízení proti tomuto rozhodnutí nebo pokud má předseda Parlamentu za to, že nově předložené důkazy nejsou dostatečně podloženy na to, aby byly důvodem k přezkoumání rozhodnutí.

Článek 8

Naléhavé opatření předsedy Parlamentu s cílem potvrdit imunitu

1. V naléhavém případě při zadržení poslance nebo omezení jeho svobody pohybu, kdy jsou zjevně porušeny jeho výsady a imunity, může předseda Parlamentu po konzultaci s předsedou a zpravodajem příslušného výboru z vlastního podnětu potvrdit výsady a imunity dotčeného poslance. Předseda oznámí své opatření tomuto výboru a informuje Parlament.
2. Pokud předseda využije pravomocí, které jsou mu svěřeny podle odstavce 1, výbor vezme na své nejbližší schůzi iniciativu předsedy na vědomí. Výbor může, pokud to považuje za nezbytné, vypracovat zprávu a předložit ji Parlamentu.

Článek 9

Imunitní řízení

1. Každá žádost o zbavení poslanecké imunity, s níž se příslušný orgán členského státu obrací na předsedu Parlamentu, nebo žádost současného či bývalého poslance o ochranu jeho výsad a imunit je oznámena v plénu a postoupena příslušnému výboru.

Poslanec nebo bývalý poslanec může být zastupován jiným poslancem. Jiný poslanec však nesmí podat žádost bez souhlasu poslance, kterého se týká.

2. Výbor projedná žádosti o zbavení poslanecké imunity nebo žádosti o ochranu výsad a imunit neprodleně, avšak s přihlédnutím k jejich poměrné složitosti.

3. Výbor předloží návrh odůvodněného rozhodnutí, kterým doporučí přijetí či zamítnutí žádosti o zbavení imunity nebo žádosti o ochranu výsad a imunit.

4. Výbor může požádat příslušný orgán o informace nebo odůvodnění, které považuje za nezbytné k tomu, aby mohl zaujmout stanovisko, zda má být poslanec zbaven imunity či zda má být jeho imunita ochráněna.

5. Dotyčný poslanec musí dostat příležitost vyjádřit se; může předložit jakékoli dokumenty nebo jiné písemné doklady, které považuje za relevantní v dané věci a může být zastoupen jiným poslancem.

Poslanec nesmí být přítomen rozpravám o žádosti o zbavení jeho poslanecké imunity či o její ochranu, s výjimkou jeho slyšení.

Předseda výboru vyzve poslance k tomu, aby se v uvedený den a v uvedenou dobu k záležitosti vyjádřil. Poslanec se může svého práva na vyjádření vzdát.

Pokud se poslanec v návaznosti na tuto výzvu k vyjádření nedostaví, má se za to, že se svého práva na vyjádření vzdal, pokud nepožádal o to, aby byl ze slyšení v uvedený den a v uvedenou dobu omluven a svou žádost nezdůvodnil. O tom, zda lze žádosti o omluvu vzhledem k uvedeným důvodům vyhovět, rozhoduje předseda výboru. Proti tomuto rozhodnutí není možné se odvolat.

Pokud předseda výboru žádosti o omluvu vyhoví, vyzve poslance, aby se k dané záležitosti vyjádřil v jiný den a v jinou dobu. Jestliže poslanec nedodrží tuto druhou výzvu k vyjádření, postup pokračuje, aniž by byl poslanec vyslechnut. Další žádosti o omluvu či slyšení se již nepřijímají.

6. Pokud se žádost o zbavení imunity týká více obvinění, může být o každém z nich rozhodnuto zvlášť. Zpráva výboru může ve výjimečných případech navrhnout, aby se zbavení imunity vztahovalo pouze na trestní stíhání a aby poslanec, dokud není rozsudek pravomocný, nemohl být zadržen, vzat do vazby, nebo aby proti němu nemohla být přijata jiná opatření, která by mu bránila ve výkonu mandátu.

7. Výbor může předložit odůvodněné stanovisko k pravomoci daného orgánu a k přípustnosti žádosti, ale za žádných okolností se nesmí vyslovit o vině nebo o nevině poslance, ani o tom, zda názory nebo činy, které mu jsou přisuzovány, odůvodňují trestní stíhání, a to ani v případě, že se při posuzování žádosti podrobně seznámil se skutkovým stavem daného případu.

8. Zpráva výboru je zařazena jako první bod do programu jednání nejbližšího zasedání následujícího po dni, kdy byla předložena. K návrhu či návrhům rozhodnutí nelze předkládat pozměňovací návrhy.

Rozprava se u každého návrhu na zbavení, zachování nebo na ochranu výsady a imunity omezí na důvody pro a proti.

Aniž je dotčen článek 164, poslanec, o jehož výsadách a imunitách se jedná, nesmí promluvit v rozpravě.

O návrhu či návrzích rozhodnutí obsažených ve zprávě se hlasuje při prvním hlasování, které následuje po rozpravě.

Poté, co Parlament projedná danou věc, hlasuje se o každém návrhu obsaženém ve zprávě odděleně. Jestliže je návrh zamítnut, považuje se opačné rozhodnutí za přijaté.

9. Předseda okamžitě sdělí rozhodnutí Parlamentu dotyčnému poslanci a příslušnému orgánu dotyčného členského státu spolu se žádostí, aby byl předseda informován o vývoji daného řízení a o soudních rozhodnutích, která z něj vyplývají. Jakmile předseda obdrží tuto informaci, sdělí ji Parlamentu způsobem, který považuje za nejvhodnější, případně po konzultaci s příslušným výborem.

10. Výbor se zabývá těmito věcmi a nakládá s veškerými dokumenty s co největší důvěrností.

11. Po konzultaci s členskými státy může výbor vypracovat informativní seznam orgánů členských států, které mohou předložit žádost o zbavení poslanecké imunity.

12. Výbor vypracuje zásady pro uplatňování tohoto článku.

13. Jakýkoli dotaz příslušného orgánu týkající se rozsahu výsad nebo imunit poslanců se projednává podle výše uvedených ustanovení.

Článek 10

Provádění statutu poslanců

Parlament přijme statut poslanců Evropského parlamentu a jeho změny na základě návrhu příslušného výboru. Ustanovení čl. 150 odst. 1 se použije obdobně. Předsednictvo odpovídá za uplatňování těchto ustanovení a na základě ročního rozpočtu rozhoduje o finančním krytí.

Článek 11

Finanční zájmy poslanců, pravidla chování, povinný rejstřík transparentnosti a přístup do Parlamentu

1. Parlament stanoví pravidla pro transparentnost finančních zájmů poslanců prostřednictvím kodexu chování přijatého většinou hlasů všech poslanců v souladu s článkem 232 Smlouvy o fungování Evropské unie. Kodex chování je přílohou k tomuto jednacímu řádu.¹

Tato pravidla nesmí v žádném případě narušovat nebo omezovat výkon mandátu a s ním spojených politických či jiných činností.

2. Chování poslanců je založeno na vzájemné úctě, vychází z hodnot a zásad vymezených v základních dokumentech Evropské unie, nesmí snižovat důstojnost Parlamentu nebo ohrozit řádný chod parlamentní činnosti ani narušovat klidné prostředí v prostorách Parlamentu. Poslanci dodržují pravidla Parlamentu pro nakládání s důvěrnými informacemi.

Nedodržení těchto zásad a pravidel může vést k použití opatření v souladu s články 165, 166 a 167.

3. Uplatňování tohoto článku nijak neomezuje živost a bezprostřednost parlamentního jednání ani svobodu projevu poslanců.

Při uplatňování tohoto článku se plně dodržují výsadní práva poslanců vymezená v primárním právu a ve statutu poslanců.

Vychází ze zásady transparentnosti a zaručuje, že jakékoli ustanovení v této věci bude oznámeno poslancům a každý poslanec bude osobně seznámen se svými právy a povinnostmi.

¹Viz příloha I.

4. Na začátku každého volebního období určí kvestoři maximální počet asistentů, které může každý poslanec zaregistrovat (akreditovaní asistenti).

5. Za vydávání dlouhodobých průkazů opravňujících ke vstupu do Parlamentu osobám, které nepůsobí v orgánech a institucích Unie, odpovídají kvestoři. Tyto průkazy mají nejvýše roční platnost, kterou lze prodloužit. Způsoby používání těchto průkazů stanoví předsednictvo.

Tyto průkazy mohou být vydány:

- osobám, které jsou zaregistrovány v rejstříku transparentnosti², nebo zastupují organizace, které jsou v něm zaregistrovány, nebo pro ně pracují, přičemž však z této registrace neplyne automaticky nárok na vystavení takového průkazu;
- osobám, které chtějí často vstupovat do parlamentních prostor, ale nespádají do oblasti působnosti dohody o zřízení rejstříku transparentnosti³;
- místním asistentům poslanců a osobám, které pomáhají členům Evropského hospodářského a sociálního výboru a Výboru regionů.

6. Osoby, které jsou zaregistrovány v rejstříku transparentnosti, musí v rámci svých vztahů s Parlamentem dodržovat:

- kodex chování, který je přílohou dohody⁴,
- postupy a další povinnosti, jež stanoví dohoda a
- ustanovení tohoto článku a jeho prováděcí ustanovení.

7. Kvestoři stanoví, v jakém rozsahu se kodex chování uplatní na osoby, které jsou držiteli dlouhodobého průkazu opravňujícího ke vstupu do Parlamentu, ale nespádají do oblasti působnosti dohody.

8. Průkaz opravňující ke vstupu do Parlamentu se odejme na základě odůvodněného rozhodnutí kvestorů v těchto případech:

- vyškrtnutí z rejstříku transparentnosti, neexistují-li závažné důvody bránící odnětí průkazu;
- závažného porušení povinností stanovených v odstavci 6.

9. Předsednictvo na návrh generálního tajemníka přijme nezbytná opatření s cílem používat rejstřík transparentnosti v souladu s ustanoveními dohody o zřízení tohoto rejstříku.

Prováděcí ustanovení odstavců 5 až 8 jsou uvedena v příloze⁵.

10. Pravidla chování, práva a výsady bývalých poslanců se stanoví rozhodnutím předsednictva. Při zacházení s bývalými poslanci nesmí být činěny žádné rozdíly.

²Rejstřík zřízený na základě dohody mezi Evropským parlamentem a Evropskou komisí o zřízení rejstříku transparentnosti pro organizace a fyzické osoby samostatně činné, jež se podílejí na tvorbě a provádění politiky Evropské unie (viz příloha IX část B).

³Viz příloha IX část B.

⁴Viz příloha 3 dohody obsažené v příloze IX části B.

⁵Viz příloha IX část A.

Článek 12

Vnitřní vyšetřování vedené Evropským úřadem pro boj proti podvodům

Společná pravidla stanovená v interinstitucionální dohodě ze dne 25. května 1999 o vnitřním vyšetřování vedeném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF), která obsahují opatření pro usnadnění vyšetřování vedených tímto úřadem, jsou použitelná v Parlamentu v souladu s rozhodnutím Parlamentu připojeným k tomuto jednacímu řádu⁶.

Článek 13

Pozorovatelé

1. Byla-li podepsána smlouva o přistoupení státu k Evropské unii, může předseda se souhlasem Konference předsedů vyzvat parlament přistupujícího členského státu, aby ze svých členů vybral určitý počet pozorovatelů odpovídající počtu budoucích křesel v Evropském parlamentu přidělených tomuto státu.
2. Tito pozorovatelé se účastní do doby vstupu smlouvy o přistoupení v platnost jednání Parlamentu a jsou oprávněni hovořit ve výborech a politických skupinách. Nemají však právo hlasovat či kandidovat na funkce v rámci Parlamentu. Jejich účast nemá na jednání Parlamentu žádný právní účinek.
3. Pokud jde o využívání zařízení Parlamentu a náhradu výloh vzniklých při jejich činnosti jako pozorovatelů, je jejich postavení stejné jako postavení poslance Parlamentu.

KAPITOLA 2

FUNKCE V PARLAMENTU

Článek 14

Dočasný předseda

1. Na zasedání konaném podle čl. 146 odst. 2 a na každém jiném zasedání konaném za účelem volby předsedy a předsednictva předsedá zasedání odstupující předseda nebo, není-li to možné, nejvýše postavený odstupující místopředseda nebo, nemůže-li nikdo z nich, služebně nejstarší poslanec, dokud není zvolen předseda.
2. Po dobu předsednictví poslance, který zastává funkci dočasného předsedy podle odstavce 1, se nekoná žádná rozprava, kromě rozpravy týkající se volby předsedy nebo ověření pověřovacích listin.

Poslanec, který zastává funkci dočasného předsedy podle odstavce 1, vykonává pravomoci předsedy uvedené v čl. 3 odst. 2 druhém pododstavci. Vyskytne-li se během jeho předsednictví jakákoli jiná záležitost týkající se ověření pověřovacích listin, postoupí ji výboru příslušnému pro ověřování pověřovacích listin.

Článek 15

Nominace a obecná ustanovení

1. Předseda, místopředsedové a kvestoři jsou voleni tajným hlasováním v souladu s článkem 182. Nominace se podávají se souhlasem kandidátů. Návrhy mohou podávat pouze politické

⁶Viz příloha XI.

skupiny nebo nejméně čtyřicet poslanců. Jestliže však počet kandidátů nepřesáhne počet volných míst, mohou být kandidáti zvoleni aklamací.

Má-li být nahrazen jediný místopředseda a je-li pouze jediný kandidát, může být tento kandidát zvolen aklamací. Předseda má výlučnou pravomoc rozhodnout o tom, zda volba proběhne aklamací nebo tajným hlasováním. Zvolený kandidát zastává v hierarchii místopředsedů stejné postavení jako místopředseda, kterého nahrazuje.

2. Při volbě předsedy, místopředsedů a kvestorů je třeba zajistit spravedlivé zastoupení jednotlivých členských států a politických směrů.

Článek 16

Volba předsedy - úvodní projev

1. Nejprve se volí předseda. Nominace se podávají před každou volbou poslanci ve funkci dočasného předsedy podle článku 14, který je oznámí Parlamentu. Jestliže po třech volbách nezíská žádný kandidát absolutní většinu odevzdaných hlasů, uskuteční se čtvrtá volba pouze mezi dvěma poslanci, kteří získali nejvyšší počet hlasů při třetí volbě. V případě rovnosti hlasů je prohlášen za zvoleného starší z kandidátů.

2. Jakmile je předseda zvolen, uvolní poslanec ve funkci dočasného předsedy podle článku 14 předsednické křeslo. Úvodní projev může pronést pouze zvolený předseda.

Článek 17

Volba místopředsedů

1. Po zvolení předsedy se na jediném hlasovacím lístku volí místopředsedové. Kandidáti, kteří při první volbě získají absolutní většinu odevzdaných hlasů, se považují za zvolené do čtrnáctého místa podle pořadí získaných hlasů. Pokud je počet zvolených kandidátů nižší než počet míst, která mají být obsazena, uskuteční se za stejných podmínek druhá volba k obsazení zbývajících míst. Je-li zapotřebí třetí volba, stačí ke zvolení na zbývajících místech poměrná většina. V případě rovnosti hlasů je prohlášen za zvoleného nejstarší poslanec.

Ačkoliv tento článek na rozdíl od čl. 16 odst. 1 výslovně nestanoví možnost podávat nové nominace mezi jednotlivými hlasováními během volby místopředsedů, je podávání nových nominací dovoleno, protože Parlament jako svrchovaný orgán musí mít možnost vzít v úvahu všechny možné kandidáty, zvláště proto, že neexistence této možnosti by mohla být překážkou pro hladký průběh volby.

2. S výhradou čl. 20 odst. 1 závisí hierarchie místopředsedů na pořadí, v jakém byli zvoleni, a v případě rovnosti hlasů na věku.

Jestliže byli zvoleni aklamací, proběhne tajné hlasování, které stanoví jejich hierarchii.

Článek 18

Volba kvestorů

Po volbě místopředsedů volí Parlament pět kvestorů.

Kvestoři jsou voleni stejným postupem jako místopředsedové.

Článek 19

Délka funkčního období

1. Funkční období předsedy, místopředsedů a kvestorů je dva a půl roku.

Pokud poslanec změní politickou skupinu, ponechá si funkci, kterou má v předsednictvu nebo v kolegiu kvestorů, po zbytek svého dvouapůlletého funkčního období.

2. Jestliže dojde k uvolnění některé z těchto funkcí před uplynutím této doby, zvolený poslanec vykonává funkci pouze po zbývající dobu funkčního období svého předchůdce.

Článek 20

Uvolnění funkce

1. Je-li nutné, aby předseda, místopředseda nebo kvestor byli nahrazeni, je jejich nástupce zvolen podle výše uvedených ustanovení.

Nově zvolený místopředseda vždy zaujímá pořadí svého předchůdce v dané hierarchii.

2. Uvolní-li se funkce předsedy, vykonává tuto funkci první místopředseda, dokud není zvolen nový předseda.

Článek 21

Předčasné ukončení výkonu funkce

Konference předsedů může třípětinovou většinou odevzdaných hlasů pocházejících nejméně ze tří politických skupin navrhnout Parlamentu, aby odvolal z funkce předsedu, místopředsedu, kvestora, předsedu a místopředsedu výboru, předsedu a místopředsedu meziparlamentní delegace nebo jakéhokoli jiného funkcionáře voleného v Parlamentu, pokud se dotyčný poslanec dopustí závažného pochybení. O tomto návrhu Parlament rozhodne dvoutřetinovou většinou odevzdaných hlasů, která představuje většinu všech poslanců.

Pokud zpravodaj poruší ustanovení kodexu chování poslanců Evropského parlamentu v souvislosti s finančními zájmy a střety zájmů, který je přílohou tohoto jednacímu řádu, může být výborem, který jej jmenoval, ze své funkce odvolán, a to z podnětu předsedy Parlamentu a na návrh Konference předsedů. Většiny hlasů, které jsou požadovány v prvním pododstavci, se použijí obdobně na každou z fází tohoto postupu.

KAPITOLA 3

ORGÁNY A POVINNOSTI

Článek 22

Povinnosti předsedy

1. Předseda řídí všechny činnosti Parlamentu a jeho orgánů za podmínek stanovených v tomto jednacím řádu. Má všechny pravomoci nutné k tomu, aby předsedal jednáním Parlamentu a zajistil jejich řádný průběh.

Toto ustanovení lze vykládat tak, že pravomoci podle tohoto ustanovení zahrnují rovněž pravomoc zamezit nadměrnému využívání návrhů, jako jsou procesní námitky, procesní návrhy a vysvětlení hlasování, a nadměrnému využívání žádostí o oddělené, dílčí nebo jmenovité hlasování, pokud se předseda domnívá, že jsou zjevně určeny k dlouhodobému vážnému narušení jednání Parlamentu a práv ostatních poslanců a budou mít tento účinek.

Pravomoci podle tohoto ustanovení zahrnují pravomoc předkládat texty k hlasování v jiném pořadí, než je uvedeno v dokumentu, o kterém se má hlasovat. Obdobně k ustanovením čl. 174 odst. 7 může předseda předem požádat o souhlas Parlamentu.

2. Povinností předsedy je zahajovat, přerušovat a ukončovat zasedání, rozhodovat o přípustnosti pozměňovacích návrhů, o otázkách Radě a Komisi a o tom, zda jsou zprávy v souladu s jednacím řádem. Zajišťuje dodržování tohoto jednacího řádu, udržuje pořádek, uděluje slovo řečníkům, ukončuje rozpravy, dává hlasovat a oznamuje výsledky hlasování; postupuje výborům sdělení, která se jich týkají.

3. Předseda smí promluvit v rozpravě, pouze pokud ji shrnuje nebo pokud napomíná řečníky. Pokud se chce sám zúčastnit rozpravy, uvolní předsednické křeslo a nezaújme jej, dokud není rozprava o dané věci ukončena.

4. Předseda zastupuje Parlament v mezinárodních vztazích, při slavnostních příležitostech a v administrativních, právních a finančních věcech; předseda může tyto pravomoci delegovat.

Článek 23

Povinnosti místopředsedů

1. Je-li předseda nepřítomen nebo neschopen plnit své povinnosti nebo přeje-li si účastnit se rozpravy podle čl. 22 odst. 3, nahradí ho jeden z místopředsedů podle čl. 17 odst. 2.

2. Místopředsedové plní rovněž povinnosti, které jim ukládá článek 25, čl. 27 odst. 3 a 5 a čl. 71 odst. 3.

3. Předseda může delegovat na místopředsedy jakékoli úkoly, například zastupování při zvláštních slavnostech či aktech. Předseda může zejména pověřit jednoho z místopředsedů plněním úkolů předsedy podle čl. 130 odst. 2 a odstavce 3 přílohy II.

Článek 24

Složení předsednictva

1. Předsednictvo se skládá z předsedy a čtrnácti místopředsedů Parlamentu.

2. Kvestoři jsou členy předsednictva s poradním hlasem.

3. Skončí-li hlasování v předsednictvu rovností hlasů, rozhoduje hlas předsedy.

Článek 25

Povinnosti předsednictva

1. Předsednictvo plní povinnosti, které mu ukládá tento jednací řád.

2. Předsednictvo přijímá finanční, organizační a administrativní rozhodnutí ve věcech týkajících se poslanců a vnitřní organizace Parlamentu, jeho sekretariátu a orgánů.

3. Předsednictvo přijímá finanční, organizační a administrativní rozhodnutí ve věcech týkajících se poslanců na návrh generálního tajemníka nebo politické skupiny.

4. Předsednictvo přijímá rozhodnutí ve věcech týkajících se průběhu zasedání.

Součástí průběhu zasedání jsou otázky týkající se chování poslanců ve všech prostorách Parlamentu.

5. Předsednictvo přijímá ustanovení podle článku 35 týkající se nezařazených poslanců.

6. Předsednictvo rozhoduje o organizační struktuře sekretariátu a stanoví pravidla týkající se administrativního a finančního postavení úředníků a ostatních zaměstnanců.
7. Předsednictvo sestavuje předběžný odhad výdajů Parlamentu.
8. Předsednictvo vydává vnitřní směrnice pro kvestory podle článku 28.
9. Předsednictvo je orgánem odpovědným za povolování schůzí výborů mimo běžná pracovní místa a za udělování slyšení a povolení ke studijním a informativním cestám zpravodajů.

Pokud jsou tyto schůze povoleny, určí se jazykový režim na základě úředních jazyků používaných a požadovaných členy a náhradníky dotyčného výboru.

Totéž platí pro delegace, pokud není se souhlasem jejich členů a náhradníků rozhodnuto jinak.

10. Předsednictvo jmenuje generálního tajemníka podle článku 222.
11. Předsednictvo stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2004/2003 o statutu a financování politických stran na evropské úrovni a při provádění tohoto nařízení převezme úkoly, které jsou mu svěřeny tímto jednacím řádem.
12. Předsednictvo stanoví pravidla pro nakládání s důvěrnými informacemi ze strany Parlamentu, jeho orgánů, funkcionářů a ostatních poslanců a přihlédne přitom k jakékoli interinstitucionální dohodě uzavřené v této věci. Tato pravidla se zveřejní v Úředním věstníku Evropské unie a připojí se k tomuto jednacímu řádu⁷.
13. Předseda nebo předsednictvo mohou pověřit jednoho nebo více členů předsednictva obecnými nebo specifickými úkoly, které jsou v pravomoci předsedy nebo předsednictva. Zároveň stanoví způsoby a prostředky jejich provádění.
14. Předsednictvo jmenuje dva místopředsedy, jejichž úkolem je udržování vztahů s vnitrostátními parlamenty.

Místopředsedové informují pravidelně Konferenci předsedů o své činnosti v této oblasti.

15. Po zvolení nového Parlamentu zůstává odstupující předsednictvo ve funkci až do prvního zasedání nového Parlamentu.

Článek 26

Složení Konference předsedů

1. Konference předsedů se skládá z předsedy Parlamentu a předsedů politických skupin. Předseda politické skupiny se může nechat zastupovat členem své skupiny.
2. Předseda Parlamentu vyzve jednoho z nezařazených poslanců k účasti na schůzích Konference předsedů. Tento poslanec však nemá hlasovací právo.
3. Konference předsedů usiluje o dosažení shody ve věcech, které jí jsou postoupeny.

Není-li možno dosáhnout shody, o věci se hlasuje tak, že váha hlasu závisí na počtu poslanců v každé politické skupině.

⁷Viz příloha VII, část E.

Článek 27

Povinnosti Konference předsedů

1. Konference předsedů plní povinnosti, které jí ukládá jednací řád.
2. Konference předsedů přijímá rozhodnutí ve věci organizace práce Parlamentu a ve věcech týkajících se plánování legislativní činnosti.
3. Konference předsedů je orgánem odpovědným za záležitosti související se vztahy s ostatními orgány a institucemi Evropské unie a s vnitrostátními parlamenty členských států.
4. Konference předsedů je orgánem odpovědným za záležitosti související se vztahy s třetími zeměmi a s institucemi a organizacemi mimo Evropskou unii.
5. Konference předsedů je odpovědná za organizaci strukturované konzultace s evropskou občanskou společností o významných tématech. Ta může zahrnovat organizaci veřejných diskusí o tématech obecného evropského zájmu, kterých se mohou účastnit zainteresovaní občané. Předsednictvo jmenuje místopředsedu odpovědného za provádění těchto konzultací, který podává zprávy Konferenci předsedů.
6. Konference předsedů sestavuje návrhy pořadu jednání dílčích zasedání Parlamentu.
7. Konference předsedů je orgánem odpovědným za záležitosti týkající se složení a působnosti výborů, vyšetřovacích výborů a smíšených parlamentních výborů, stálých delegací a delegací ad hoc.
8. Konference předsedů rozhoduje o způsobu rozdělení křesel v jednacím sále podle článku 36.
9. Konference předsedů je orgánem, který uděluje svolení k vypracování zpráv z vlastního podnětu.
10. Konference předsedů předkládá předsednictvu návrhy na řešení administrativních a rozpočtových otázek týkajících se politických skupin.

Článek 28

Povinnosti kvestorů

Kvestoři jsou pověřeni administrativními a finančními záležitostmi, které se přímo týkají poslanců, a to podle vnitřních směrnic stanovených předsednictvem.

Článek 29

Konference předsedů výborů

1. Konference předsedů výborů se skládá z předsedů všech stálých nebo zvláštních výborů a volí svého předsedu.

V nepřítomnosti předsedy řídí schůzi Konference nejstarší poslanec nebo, pokud není přítomen, nejstarší přítomný poslanec.

2. Konference předsedů výborů může dávat Konferenci předsedů doporučení týkající se práce výborů a návrhů pořadu jednání dílčích zasedání.
3. Předsednictvo a Konference předsedů mohou pověřovat Konferenci předsedů výborů určitými úkoly.

Článek 30

Konference předsedů delegací

1. Konference předsedů delegací se skládá z předsedů všech stálých meziparlamentních delegací a volí svého předsedu.

V nepřítomnosti předsedy řídí schůzi Konference nejstarší poslanec nebo, pokud není přítomen, nejstarší přítomný poslanec.

2. Konference předsedů delegací může dávat Konferenci předsedů doporučení týkající se práce delegací.

3. Předsednictvo a Konference předsedů mohou pověřovat Konferenci předsedů delegací určitými úkoly.

Článek 31

Zveřejňování rozhodnutí předsednictva a Konference předsedů

1. Zápisy z jednání předsednictva a Konference předsedů se překládají do všech úředních jazyků, tisknou se a rozesílají všem poslancům a jsou přístupné veřejnosti, pokud předsednictvo nebo Konference předsedů mimořádně nerozhodne u některých bodů zápisu jinak z důvodu zachování důvěrnosti podle čl. 4 odst. 1 až 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001.

2. Kterýkoli poslanec může klást otázky týkající se práce předsednictva, Konference předsedů a kvestorů. Takové otázky se předkládají předsedovi písemně, oznámí se poslancům a do třiceti dnů od předložení se spolu s odpovědí zveřejní na internetových stránkách Parlamentu.

KAPITOLA 4

POLITICKÉ SKUPINY

Článek 32

Vytváření politických skupin

1. Poslanci se mohou sdružovat ve skupinách podle své politické příslušnosti.

Parlament obvykle neposuzuje politickou příslušnost členů skupiny. Vytvořením skupiny v souladu s tímto článkem se dotyční poslanci automaticky hlásí k politické příslušnosti. Parlament posuzuje, zda byla skupina vytvořena v souladu s jednacím řádem, pouze pokud to dotyční poslanci popírají.

2. Politická skupina je tvořena poslanci zvolenými nejméně v jedné čtvrtině členských států. Nejnižší počet poslanců nutný k vytvoření politické skupiny je dvacet pět.

3. Pokud skupina přestane splňovat požadovanou minimální hranici, může předseda se souhlasem Konference předsedů povolit pokračování její existence do následujícího ustavujícího zasedání Parlamentu, pokud jsou splněny tyto podmínky:

- poslanci i nadále zastupují nejméně jednu pětinu členských států;
- skupina existuje déle než jeden rok.

Předseda tuto výjimku neuplatní v případě, že má dostatečné důvody domnívat se, že dochází k jejímu zneužití.

4. Poslanec nemůže patřit k více než jedné skupině.
5. Vytvoření politické skupiny je oznámeno předsedovi Parlamentu formou prohlášení. Prohlášení musí obsahovat název skupiny, jména jejích členů a jména členů jejího předsednictva.
6. Prohlášení o vytvoření politické skupiny se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 33

Činnosti a právní postavení politických skupin

1. Politické skupiny vykonávají své povinnosti v rámci činností Unie, a to včetně úkolů, které pro ně vyplývají z jednacího řádu. V rámci organizační struktury generálního sekretariátu mají politické skupiny k dispozici vlastní sekretariát, administrativní zázemí a finanční prostředky, které jsou zahrnuty v rozpočtu Evropského parlamentu.
2. Předsednictvo stanoví pravidla pro poskytování, využívání a kontrolu tohoto zázemí a prostředků, stejně jako pravidla týkající se delegování příslušných pravomocí k plnění rozpočtu.
3. Tato pravidla stanoví administrativní a finanční důsledky případného rozpuštění politických skupin.

Článek 34

Meziskupiny

1. Jednotliví poslanci mohou vytvářet meziskupiny nebo jiná neoficiální seskupení poslanců složená z členů různých parlamentních výborů s cílem umožnit neformální výměnu názorů na konkrétní otázky napříč různými politickými skupinami a podporovat kontakty mezi poslanci a občanskou společností.
2. Tato seskupení nesmí vyvíjet žádnou činnost, která by mohla vést k záměně s oficiálními činnostmi Parlamentu nebo jeho orgánů. Jsou-li splněny podmínky stanovené v předpisech předsednictva o vytváření těchto seskupení, usnadňují politické skupiny činnost těchto seskupení tím, že jim poskytují logistickou podporu.

Dotyčná seskupení musí uvést v prohlášení jakoukoli podporu, peněžní či hmotnou (například služby sekretariátu), která by měla být podle přílohy I uvedena v prohlášení, pokud by byla poskytována poslancům jako jednotlivcům.

Kvestoři vedou rejstřík prohlášení uvedených ve druhém pododstavci. Rejstřík je zveřejněn na internetové stránce Parlamentu. Kvestoři stanoví podrobná pravidla pro tato prohlášení.

Článek 35

Nezařazení poslanci

1. Poslanci, kteří nepatří k žádné politické skupině, mají k dispozici sekretariát. Podrobnou organizační úpravu stanoví předsednictvo na návrh generálního tajemníka.
2. Předsednictvo stanoví statut a parlamentní práva těchto poslanců.
3. Předsednictvo stanoví pravidla pro poskytování, čerpání a kontrolu finančních prostředků, které jsou v rozpočtu Parlamentu určeny k pokrytí výdajů na asistenty a administrativních zázemí nezařazených poslanců.

Článek 36

Způsob rozdělení křesel v jednacím sále

Konference předsedů rozhodne o rozdělení křesel v jednacím sále mezi politické skupiny, nezařazené poslance a orgány Evropské unie.

HLAVA II

LEGISLATIVNÍ, ROZPOČTOVÉ A JINÉ POSTUPY

KAPITOLA 1

LEGISLATIVNÍ PROCES - OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 37

Pracovní program Komise

1. Parlament společně s Komisí a Radou stanoví legislativní plán Evropské unie.

Parlament a Komise spolupracují při přípravě pracovního programu Komise – jímž Komise přispívá k ročnímu a víceletému plánování Unie –v souladu s časovým harmonogramem a postupy dohodnutými mezi oběma orgány a připojenými k tomuto jednacímu řádu.⁸

2. V naléhavých a nepředvídaných případech může kterýkoli orgán ze svého vlastního podnětu a v souladu s postupy stanovenými ve Smlouvách navrhnout přidání legislativního opatření k opatřením navrženým v pracovním programu Komise.

3. Předseda zasílá usnesení přijaté Parlamentem ostatním orgánům, které se účastní legislativního procesu Evropské unie, a parlamentům členských států.

Předseda požádá Radu o stanovisko k pracovnímu programu Komise a usnesení Parlamentu.

4. Pokud není orgán schopen splnit stanovený časový harmonogram, oznámí ostatním orgánům důvody prodlení a navrhne nový časový harmonogram.

Článek 38

Dodržování Listiny základních práv Evropské unie

1. Parlament při všech svých činnostech plně dodržuje základní práva stanovená v Listině základních práv Evropské unie.

Parlament také plně dodržuje hodnoty a práva zakotvená v článku 2 a v čl. 6 odst. 2 a 3 Smlouvy o Evropské unii.

2. Pokud se věcně příslušný výbor, politická skupina nebo nejméně čtyřicet poslanců domnívá, že návrh legislativního aktu či jeho části nejsou v souladu s právy zakotvenými v Listině základních práv Evropské unie, je věc na jejich žádost postoupena výboru příslušnému k výkladu Listiny. Stanovisko tohoto výboru se připojí ke zprávě věcně příslušného výboru jako příloha.

Článek 39

Ověřování právního základu

1. U všech návrhů legislativních aktů a jiných dokumentů legislativní povahy ověřuje věcně příslušný výbor jejich právní základ.

2. Pokud příslušný výbor zpochybní platnost nebo vhodnost právního základu, a to rovněž v rámci ověřování podle článku 5 Smlouvy o Evropské unii, požádá o stanovisko výbor příslušný pro právní záležitosti.

⁸Viz příloha XIII.

3. Výbor příslušný pro právní záležitosti se také může otázkami týkajícími se právního základu návrhů legislativních aktů zabývat z vlastního podnětu. V takových případech o tom řádně informuje věcně příslušný výbor.

4. Jestliže se výbor příslušný pro právní záležitosti rozhodne zpochybnit platnost nebo vhodnost právního základu, oznámí své závěry Parlamentu. Parlament o nich hlasuje před hlasováním o obsahu návrhu.

5. Není přípustné předkládat v plénu pozměňovací návrhy, jejichž cílem je změna právního základu návrhu legislativního aktu, aniž by věcně příslušný výbor nebo výbor příslušný pro právní záležitosti zpochybnil platnost a vhodnost právního základu.

6. Jestliže Komise nesouhlasí se změnou svého návrhu tak, aby odpovídal právnímu základu schválenému Parlamentem, může zpravodaj nebo předseda výboru příslušného pro právní záležitosti nebo věcně příslušného výboru navrhnout, aby bylo hlasování o návrhu odloženo na jedno z příštích denních zasedání.

Článek 40

Přenesení legislativních pravomocí

1. Posuzuje-li Parlament návrh legislativního aktu, kterým se přenáší pravomoc na Komisi, jak je stanoveno v článku 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, věnuje zvláštní pozornost cílům, obsahu, působnosti a době trvání přenesení pravomoci a podmínkám, jimž podléhá.

2. Věcně příslušný výbor může kdykoli požádat o stanovisko výbor příslušný k výkladu a uplatňování práva Unie.

3. Výbor příslušný k výkladu a uplatňování práva Unie se může otázkami týkajícími se přenesení legislativní pravomoci zabývat rovněž z vlastního podnětu. V takových případech o tom řádně informuje věcně příslušný výbor.

Článek 41

Ověřování finanční slučitelnosti

1. Pokud má návrh legislativního aktu finanční dopady, Parlament posoudí, zda jsou k dispozici dostatečné finanční prostředky.

2. Aniž je dotčen článek 47, věcně příslušný výbor ověří finanční slučitelnost návrhu legislativního aktu nebo jiného dokumentu legislativní povahy s víceletým finančním rámcem.

3. Pokud věcně příslušný výbor mění finanční zajištění projednávaného aktu, vyžádá si stanovisko výboru příslušného pro rozpočtové otázky.

4. Výbor příslušný pro rozpočtové otázky se také může z vlastního podnětu zabývat otázkami týkajícími se finanční slučitelnosti návrhů legislativních aktů. V takových případech o tom řádně informuje věcně příslušný výbor.

5. Pokud se výbor příslušný pro rozpočtové otázky rozhodne zpochybnit finanční slučitelnost návrhu, oznámí své závěry Parlamentu, který o nich hlasuje.

6. Akt prohlášený za neslučitelný může být přijat Parlamentem s výhradou rozhodnutí rozpočtového orgánu.

Článek 42

Posuzování dodržování zásady subsidiarity

1. Při posuzování návrhu legislativního aktu věnuje Parlament zvláštní pozornost dodržování zásad subsidiarity a proporcionality.
2. Výbor příslušný k posuzování dodržování zásady subsidiarity se může rozhodnout, že dá příslušnému výboru doporučení ohledně návrhu legislativního aktu.
3. Jestliže vnitrostátní parlament zašle předsedovi odůvodněné stanovisko v souladu s článkem 3 Protokolu o úloze vnitrostátních parlamentů v Evropské unii a s článkem 6 Protokolu o používání zásad subsidiarity a proporcionality, je tento dokument postoupen příslušnému výboru a pro informaci výboru příslušnému k posuzování dodržování zásady subsidiarity.
4. S výjimkou naléhavých případů uvedených v článku 4 Protokolu o úloze vnitrostátních parlamentů v Evropské unii nesmí příslušný výbor přistoupit ke konečnému hlasování dříve, než uplyne lhůta osmi týdnů stanovená v článku 6 Protokolu o používání zásad subsidiarity a proporcionality.
5. Pokud odůvodněná stanoviska vyjadřující nesoulad návrhu legislativního aktu se zásadou subsidiarity představují alespoň třetinu všech hlasů přidělených vnitrostátním parlamentům nebo čtvrtinu těchto hlasů v případě návrhu legislativního aktu předloženého na základě článku 76 Smlouvy o fungování Evropské unie, přijme Parlament rozhodnutí až poté, co autor návrhu uvede, jak hodlá postupovat.
6. Pokud odůvodněná stanoviska vyjadřující nesoulad návrhu legislativního aktu se zásadou subsidiarity představují v rámci řádného legislativního postupu alespoň prostou většinu hlasů přidělených vnitrostátním parlamentům, příslušný výbor po zvážení odůvodněných stanovisek vnitrostátních parlamentů a Komise a po vyslechnutí stanoviska výboru příslušného k posuzování dodržování zásady subsidiarity může doporučit Parlamentu, aby návrh z důvodu porušení zásady subsidiarity zamítl nebo předložil Parlamentu jiné doporučení, které může navrhopvat změny týkající se dodržování zásady subsidiarity. Stanovisko výboru příslušného k posuzování dodržování zásady subsidiarity je přílohou takového doporučení.

Doporučení se předkládá Parlamentu k rozpravě a hlasování. Pokud je doporučení zamítnout návrh přijato většinou odevzdaných hlasů, prohlásí předseda postup za ukončený. Pokud Parlament návrh nezamítne, postup pokračuje a zohlední se všechna doporučení, která Parlament schválil.

Článek 43

Přístup k dokumentům a poskytování informací Parlamentu

1. Během celého legislativního procesu žádají Parlament a jeho výbory o přístup ke všem dokumentům vztahujícím se k návrhům legislativních aktů, a to za stejných podmínek jako Rada a její pracovní skupiny.
2. Během posuzování návrhu legislativního aktu žádá příslušný výbor Komisi a Radu, aby jej průběžně informovaly o postupu tohoto návrhu v Radě a v jejích pracovních skupinách, a zejména aby jej informovaly o jakémkoliv vznikajícím kompromisu, který podstatně mění původní návrh, nebo o záměru autora vzít svůj návrh zpět.

Článek 44

Zastoupení Parlamentu na zasedání Rady

Pokud Rada přizve Parlament k účasti na svém zasedání, na kterém Rada jedná v rámci své legislativní pravomoci, předseda Parlamentu požádá předsedu nebo zpravodaje příslušného výboru nebo jiného poslance navrženého výborem, aby zastupoval Parlament.

Článek 45

Právo podnětu udělené Parlamentu Smlouvami

V případech, kdy Smlouvy udělují Parlamentu právo podnětu, může příslušný výbor rozhodnout o vypracování zprávy z vlastního podnětu.

Zpráva se skládá z:

- a) návrhu usnesení;
- b) v případě potřeby návrhu rozhodnutí nebo předběžného návrhu;
- c) vysvětlujícího prohlášení případně obsahujícího finanční prohlášení.

Vyžaduje-li přijetí aktu Parlamentem schválení nebo souhlas Rady a stanovisko nebo souhlas Komise, může Parlament po hlasování o navrženém aktu a na návrh zpravodaje rozhodnout o odkladu hlasování o návrhu usnesení do doby, než Rada nebo Komise vyjádří své stanovisko.

Článek 46

Podnět podle článku 225 Smlouvy o fungování Evropské unie

1. Parlament může požádat Komisi, aby předložila vhodný návrh na přijetí nového aktu nebo změnu stávajícího aktu, podle článku 225 Smlouvy o fungování Evropské unie, a to formou usnesení na základě zprávy z vlastního podnětu od příslušného výboru vypracované v souladu s článkem 52. K přijetí usnesení při konečném hlasování je potřebný souhlas většiny všech poslanců. Parlament může zároveň stanovit lhůtu pro předložení takového návrhu.

2. Návrh aktu Unie v rámci práva podnětu Parlamentu v souladu s článkem 225 Smlouvy o fungování Evropské unie může podat každý poslanec. Takovýto návrh může společně podat až deset poslanců. K návrhu, v němž se uvede jeho právní základ, může být připojena důvodová zpráva nepřesahující 150 slov.

3. Návrh se předá předsedovi, který ověří, zda jsou splněny příslušné právní požadavky. Předseda může postoupit žádost o stanovisko týkající se vhodnosti právního základu výboru příslušnému k tomuto ověření. Pokud předseda prohlásí návrh za přípustný, vyhlásí jej na plenárním zasedání a postoupí jej věcně příslušnému výboru

Před postoupením věcně příslušnému výboru je návrh přeložen do úředních jazyků, které předseda tohoto výboru pokládá za potřebné pro souhrnné posouzení..

Výbor může předsedovi doporučit, aby byl návrh v souladu s možnostmi a lhůtami stanovenými v čl. 136 odst. 2, 3 a 7 předložen volně k podpisu všem poslancům.

Pokud daný návrh podepíše většina poslanců Parlamentu, bude zpráva týkající se návrhu považována za schválenou ze strany Konference předsedů. Výbor po vyslechnutí autorů návrhu vypracuje v souladu s článkem 52 zprávu.

Pokud návrh není předložen volně k dalším podpisům nebo podepsán většinou poslanců, rozhodne věcně příslušný výbor další postup do tří měsíců od postoupení po konzultaci s autory návrhu.

Jména autorů návrhu se uvedou v názvu zprávy.

4. V usnesení Parlamentu se uvede vhodný právní základ a připojí se k němu podrobná doporučení ohledně obsahu požadovaných návrhů, přičemž musí být dodržena základní práva a zásada subsidiarity.

5. Pokud má návrh finanční dopady, Parlament uvede, jak zajistit dostatečné finanční prostředky.

6. Příslušný výbor sleduje pokrok v přípravách navrženého legislativního aktu, který je vypracováván na zvláštní žádost Parlamentu.

Článek 47

Projednávání legislativních dokumentů

1. Návrhy legislativních aktů a jiné dokumenty legislativní povahy postupuje předseda příslušnému výboru k projednání.

V případě pochybností může předseda předtím, než oznámí v Parlamentu jejich postoupení příslušnému výboru, uplatnit čl. 201 odst. 2.

Pokud je návrh uveden v pracovním programu Komise, může příslušný výbor rozhodnout o jmenování zpravodaje, který sleduje vypracovávání návrhu.

Konzultace ze strany Rady nebo žádosti Komise o stanovisko se postupují předsedovi výboru příslušného k projednání daného návrhu.

Ustanovení o prvním čtení obsažená v člancích 38 až 46, 57 až 63 a 75 se vztahují na návrhy legislativních aktů, ať již vyžadují jedno, dvě nebo tři čtení.

2. Postoje Rady se postupují k projednání výboru, který byl příslušným výborem v prvním čtení.

Ustanovení pro druhé čtení obsažená v člancích 64 až 69 a 76 se vztahují na postoje Rady.

3. Během dohodovacího řízení mezi Parlamentem a Radou následujícím po druhém čtení se návrh nepostupuje výboru.

Ustanovení pro třetí čtení obsažená v člancích 70, 71 a 72 se vztahují na dohodovací řízení.

4. Ustanovení článků 49, 50 a 53, čl. 59 odst. 1 a 3 a článků 60, 61 a 188 se nevztahují na druhé a třetí čtení.

5. V případě rozporu mezi ustanoveními jednacího řádu týkajícími se druhého a třetího čtení a jiným ustanovením jednacího řádu mají přednost ustanovení týkající se druhého a třetího čtení.

Článek 48

Legislativní postupy týkající se podnětů členských států

1. Podněty členských států podle článku 76 Smlouvy o fungování Evropské unie se projednávají v souladu s tímto článkem a články 38 až 43, 47 a 59 jednacího řádu.

2. Příslušný výbor může vyzvat zástupce těchto členských států, aby přednesli svůj podnět výboru. Zástupce členských států může doprovázet předsednictví Rady.
3. Před hlasováním se příslušný výbor dotáže Komise, zda k podnětu zaujme stanovisko. Pokud je tomu tak, nepřijme výbor svou zprávu, dokud stanovisko Komise neobdrží.
4. Pokud se dva nebo více návrhů Komise nebo členského státu se stejným legislativním záměrem předkládá Parlamentu souběžně nebo během krátké doby, Parlament o nich vypracuje jednu zprávu. V této zprávě příslušný výbor uvede, ke kterému textu předkládá pozměňovací návrhy, a na všechny ostatní texty odkáže v legislativním usnesení.

KAPITOLA 2

POSTUP VE VÝBORU

Článek 49

Legislativní zprávy

1. Předseda výboru, jemuž byl postoupen návrh legislativního aktu, navrhne výboru postup, kterým je třeba se řídit.
2. Po rozhodnutí o postupu, kterým je třeba se řídit, a pokud se nepoužije článek 50, jmenuje výbor z členů nebo stálých náhradníků zpravodaje k návrhu legislativního aktu, pokud tak již neučinil na základě pracovního programu Komise dohodnutého podle článku 37.
3. Zpráva výboru se skládá z:
 - a) případných pozměňovacích návrhů, spolu se stručným odůvodněním, za které je odpovědný zpravodaj a o němž se nehlasuje,
 - b) návrhu legislativního usnesení podle čl. 59 odst. 2,
 - c) případného vysvětlujícího prohlášení, včetně finančního rozkladu o finančním dopadu zprávy a o její slučitelnosti s víceletým finančním rámcem.

Článek 50

Zjednodušený postup

1. Po prvním projednání návrhu legislativního aktu může předseda výboru navrhnout jeho schválení bez pozměňovacích návrhů. Nevznese-li nejméně jedna desetina členů výboru námitku, předseda výboru předloží Parlamentu zprávu o schválení návrhu. Použije se čl. 150 odst. 1 druhý pododstavec, odst. 2 a 4.
2. Předseda výboru může navrhnout, že on nebo zpravodaj zpracují pozměňovací návrhy na základě jednání ve výboru. Pokud se takto výbor dohodne, jsou tyto pozměňovací návrhy odeslány členům výboru. Nevznese-li nejméně jedna desetina členů výboru námitku ve stanovené lhůtě, která nesmí být kratší než dvacet jedna dní ode dne odeslání, je zpráva považována za přijatou ve výboru. V takovém případě jsou návrh usnesení a pozměňovací návrhy předloženy Parlamentu bez rozpravy podle čl. 150 odst. 1 druhého pododstavce, odst. 2 a 4.
3. Pokud nejméně jedna desetina členů výboru vznese námitku, hlasuje se o pozměňovacích návrzích na další schůzi výboru.
4. První a druhá věta odstavce 1, první, druhá a třetí věta odstavců 2 a 3 se použijí obdobně na stanoviska výborů podle článku 53.

Článek 51

Nelegislativní zprávy

1. Pokud výbor vypracovává nelegislativní zprávu, jmenuje zpravodaje ze svých členů nebo ze stálých náhradníků.
2. Zpravodaj je odpovědný za přípravu zprávy výboru a za její předložení Parlamentu jménem výboru.
3. Zpráva výboru se skládá z:
 - a) návrhu usnesení,
 - b) vysvětlujícího prohlášení včetně finančního rozkladu o finančním dopadu zprávy a o její sloučitelnosti s víceletým finančním rámcem,
 - c) znění případných návrhů usnesení, které mají být ve zprávě obsaženy podle čl.133 odst. 4.

Článek 52

Zprávy z vlastního podnětu

1. Pokud má výbor v úmyslu vypracovat zprávu a předložit Parlamentu návrh usnesení týkajícího se záležitosti spadající do jeho působnosti, v níž nebyl požádán ani o konzultaci, ani o stanovisko podle čl. 201 odst. 1, může tak učinit pouze se svolením Konference předsedů. Pokud je toto svolení odepřeno, musí být vždy uveden důvod. Pokud je předmětem zprávy návrh, který poslanec podal v souladu s čl. 46 odst. 2, lze svolení odepřít pouze v případě, že nejsou splněny podmínky stanovené v článku 5 statutu poslanců a článku 225 Smlouvy o fungování Evropské unie.

Konference předsedů rozhoduje o žádostech o udělení svolení k vypracování zprávy ve smyslu odstavce 1 podle prováděcích pravidel, která si sama stanoví. Je-li zpochybněna příslušnost výboru, který o svolení k vypracování zprávy požádal, Konference předsedů rozhodne do šesti týdnů na základě doporučení vydaného Konferencí předsedů výborů, nebo není-li toto doporučení připravováno, předsedou Konference předsedů výborů. Pokud v této lhůtě Konference předsedů nerozhodne, doporučení se považuje za schválené.

2. Návrhy usnesení obsažené ve zprávách z vlastního podnětu se projednávají v Parlamentu formou krátkého přednesení stanoveného v článku 151. Pozměňovací návrhy k těmto návrhům usnesení jsou přípustné k projednání v plénu pouze tehdy, pokud jsou předloženy zpravodajem kvůli zohlednění nových informací nebo nejméně desetinou poslanců Parlamentu. Politické skupiny mohou předložit alternativní návrhy usnesení v souladu s čl. 170 odst. 4. U návrhů usnesení výboru a pozměňovacích návrhů k těmto usnesením se použijí články 176 a 180. Článek 180 se použije rovněž pro jediné hlasování o alternativních návrzích usnesení.

První pododstavec se nepoužije, splňuje-li předmět zprávy podmínky pro projednání při přednostní rozpravě v plénu nebo je-li zpráva navržena podle práva podnětu podle článků 45 nebo 46 nebo byla-li zpráva uznána za strategickou.⁹

3. V případě, že předmět zprávy spadá do práva podnětu podle článku 45, lze svolení odepřít pouze na základě nesplnění podmínek stanovených ve Smlouvách.

4. V případech uvedených v člancích 45 a 46 Konference předsedů rozhodne do dvou měsíců.

⁹Viz příslušné rozhodnutí konference předsedů reprodukované v příloze XVII jednacího řádu.

Článek 53

Stanoviska výborů

1. Jestliže si výbor, jemuž byla otázka postoupena nejdříve, přeje seznámit se se stanoviskem jiného výboru nebo jestliže si jiný výbor přeje sdělit své stanovisko ke zprávě výboru, jemuž byla otázka postoupena nejdříve, požádají tyto výbory předsedu Parlamentu, aby byl podle čl. 201 odst. 3 jmenován jeden výbor jako příslušný výbor a druhý výbor jako výbor, od něhož se žádá stanovisko.

2. V případě dokumentů legislativní povahy ve smyslu čl. 47 odst. 1 obsahuje stanovisko návrhy na změnu textu, který byl postoupen výboru, popřípadě s krátkými odůvodněními. Za tato odůvodnění je odpovědný autor návrhu a nehlasuje se o nich. V případě potřeby předloží výbor, který byl požádán o stanovisko stručné písemné odůvodnění k dokumentu jako celku.

U nelegislativních textů obsahuje stanovisko návrhy k začlenění do návrhu usnesení předloženého příslušným výborem.

O těchto návrzích na změnu textu a návrzích k začlenění do usnesení příslušný výbor hlasuje.

Stanovisko se zabývá pouze záležitostmi, které spadají do příslušnosti výboru, který jej předkládá.

3. Příslušný výbor stanoví lhůtu, v níž musí výbor, od něhož se žádá stanovisko, toto stanovisko zaujmout, aby je mohl příslušný výbor vzít v úvahu. Jakékoli změny oznámených lhůt musí příslušný výbor neprodleně sdělit výboru nebo výborům, od nichž se stanovisko žádá. Příslušný výbor nesmí dospět ke konečným závěrům před uplynutím uvedené lhůty.

4. Všechna přijatá stanoviska se připojí ke zprávě příslušného výboru jako přílohy.

5. Pozměňovací návrhy může v plénu předkládat pouze příslušný výbor.

6. Předseda a navrhovatel výboru, od něhož se žádá stanovisko, jsou přizváni k účasti na schůzích příslušného výboru jako poradci, pokud se jednání týká záležitostí společného zájmu.

Článek 54

Postup s přidruženými výbory

Pokud je Konferenci předsedů postoupena otázka příslušnosti v souladu s čl. 201 odst. 2 nebo článkem 52 a Konference předsedů se domnívá, že záležitost spadá na základě přílohy VI jednacího řádu téměř stejnou měrou do působnosti dvou nebo více výborů nebo že různé části dané záležitosti spadají do působnosti dvou nebo více výborů, použije se článek 53 spolu s níže uvedenými ustanoveními:

- na harmonogramu se společně dohodnou zúčastněné výbory;
- zpravodaj a navrhovatelé se vzájemně informují a snaží se dohodnout se na zněních, která předkládají výborům, a na postoji k pozměňovacím návrhům;
- předsedové zúčastněných výborů, zpravodaj a navrhovatelé společně určí části textu, které spadají do jejich výlučné nebo společné působnosti, a snaží se dohodnout se na přesných podmínkách své spolupráce. V případě, že není dosaženo dohody o vymezení působnosti, předloží se věc na žádost jednoho ze zúčastněných výborů Konferenci předsedů, která může rozhodnout o otázce jejich působnosti, nebo o tom, že se uplatní postup společných schůzí výborů podle článku 55; čl. 201 odst. 2 druhý pododstavec se použije obdobně;

- příslušný výbor přijme bez hlasování pozměňovací návrhy přidruženého výboru, pokud se týkají záležitostí, které náležejí do výlučné působnosti přidruženého výboru. Pokud příslušný výbor zamítne pozměňovací návrhy, jež náležejí do společné působnosti tohoto výboru a přidruženého výboru, může přidružený výbor tyto pozměňovací návrhy předložit přímo Parlamentu;
- v případě dohodovacího řízení o návrhu musí být v delegaci Parlamentu navrhovatel z každého přidruženého výboru.

Znění tohoto článku nijak neomezuje jeho působnost. Žádosti o použití postupu s přidruženými výbory při vypracovávání nelegislativních zpráv na základě čl. 52 odst. 1 a čl. 132 odst. 1 a 2 jsou přípustné.

Postup s přidruženými výbory podle tohoto článku nelze použít, pokud je při přijímání doporučení příslušným výborem uplatněn článek 99.

Rozhodnutí Konference předsedů použít postup s přidruženými výbory se použije ve všech fázích daného postupu.

Práva související s postavením « příslušného výboru » jsou vykonávána hlavním příslušným výborem. Při výkonu těchto práv musí hlavní příslušný výbor dodržovat výsady přidruženého výboru, zejména povinnost loajální spolupráce, pokud jde o časový harmonogram a právo přidruženého výboru určit pozměňovací návrhy, které se předloží Parlamentu v oblasti jeho výlučné působnosti.

V případě, že by hlavní příslušný výbor porušil výsady přidruženého výboru, rozhodnutí přijatá hlavním příslušným výborem zůstanou platná, ale přidružený výbor může předložit své pozměňovací návrhy přímo Parlamentu v mezích své výlučné působnosti.

Článek 55

Postup společných schůzí výborů

1. Pokud je Konferenci předsedů postoupena otázka příslušnosti v souladu s čl. 201 odst. 2, může rozhodnout, že se postup společných schůzí výborů a společné hlasování musí uplatnit, jestliže:

- daná otázka spadá podle přílohy VI neoddělitelně do působnosti několika výborů a
- Konference předsedů se domnívá, že jde o záležitost zásadního významu.

2. V takovém případě příslušní zpravodajové vypracují společný návrh zprávy, který projednají a o kterém hlasují dotčené výbory na společných schůzích konaných za společného předsednictví dotčených předsedů výborů.

Práva související se statutem příslušného výboru mohou být ve všech fázích postupu vykonávána dotčenými výbory, pouze pokud jednají společně. Dotčené výbory mohou ustavit pracovní skupiny s cílem připravit schůze a hlasování.

3. Ve druhém čtení řádného legislativního postupu je projednáváno stanovisko Rady v rámci společné schůze dotčených výborů, která se v případě, že se předsedové těchto výborů nedohodnou, koná ve středu prvního týdne vyhrazeného pro schůze parlamentních orgánů po sdělení stanoviska Rady Parlamentu. Není-li dosaženo dohody ohledně svolání následující schůze, je tato schůze svolána předsedou Konference předsedů výborů. O doporučení pro druhé čtení je hlasováno na společné schůzi na základě společného návrhu, který vypracují příslušní zpravodajové dotčených výborů nebo, v případě neexistence společného návrhu, na základě pozměňovacích návrhů předložených v rámci příslušných výborů.

Ve třetím čtení řádného legislativního postupu předsedové a zpravodajové dotčených výborů vykonávají funkci členů delegace ex officio v dohodovacím výboru.

Tento článek lze použít pro postup vedoucí k vydání doporučení, zda vyslovit či nevyslovit souhlas s uzavřením mezinárodní dohody, podle čl. 108 odst. 5 a čl. 99 odst. 1, pokud jsou splněny podmínky v něm stanovené.

Článek 56

Navrhování zpráv

1. Za vysvětlující prohlášení je odpovědný zpravodaj a o tomto prohlášení se nehlasuje. Musí však být v souladu se zněním návrhu usnesení tak, jak byl přijat, i s pozměňovacími návrhy předloženými výborem. Pokud tomu tak není, může předseda výboru vysvětlující prohlášení odstranit.

2. Zpráva uvádí výsledek hlasování o zprávě jako celku. Jestliže o to při hlasování požádá nejméně jedna třetina členů, je ve zprávě uvedeno, jak který člen hlasoval.

3. Pokud není stanovisko výboru jednomyslné, obsahuje zpráva i shrnutí menšinového stanoviska. Menšinové stanovisko je uvedeno, pokud se hlasuje o celém textu, a na žádost zastánců tohoto stanoviska může být předmětem písemného prohlášení v rozsahu nejvýše 200 slov, které je přílohou vysvětlujícího prohlášení.

Předseda výboru řeší spory, které vyvstanou v důsledku uplatňování těchto ustanovení.

4. Na návrh svého předsednictva může výbor stanovit lhůtu, v níž je zpravodaj povinen předložit svůj návrh zprávy. Tato lhůta může být prodloužena nebo může být jmenován nový zpravodaj.

5. Po uplynutí lhůty může výbor pověřit svého předsedu, aby požádal o zařazení věci, která byla výboru postoupena, na pořad jednání jednoho z příštích zasedání Parlamentu. Rozprava pak může být vedena na základě ústní zprávy příslušného výboru.

KAPITOLA 3

PRVNÍ ČTENÍ

Ve výboru

Článek 57

Změna návrhu legislativního aktu

1. Jestliže Komise informuje Parlament, že má v úmyslu svůj návrh změnit, nebo pokud se příslušný výbor jiným způsobem dozví o tomto záměru, odloží příslušný výbor projednávání návrhu do doby, kdy obdrží nový návrh nebo změny Komise.

2. Jestliže Rada podstatně změní návrh legislativního aktu, použije se článek 63.

Článek 58

Postoj Komise a Rady k pozměňovacím návrhům

1. Předtím, než příslušný výbor přistoupí ke konečnému hlasování o návrhu legislativního aktu, požádá Komisi, aby sdělila svůj postoj ke všem pozměňovacím návrhům k návrhu, které výbor přijal, a požádá Radu o připomínky.

2. Pokud Komise nemůže učinit takové prohlášení nebo prohlásí, že není ochotna přijmout všechny pozměňovací návrhy přijaté příslušným výborem, může výbor konečné hlasování odložit.
3. V případě potřeby je postoj Komise součástí zprávy.

V plénu

Článek 59

Závěr z prvního čtení

1. Parlament posuzuje návrh legislativního aktu na základě zprávy vypracované příslušným výborem podle článku 49.
2. Parlament nejdříve hlasuje o pozměňovacích návrzích k návrhu, který je základem zprávy příslušného výboru, pak o samotném návrhu, pozměněném či nikoli, pak o pozměňovacích návrzích k návrhu legislativního usnesení, pak o návrhu legislativního usnesení jako celku, který obsahuje pouze prohlášení, zda Parlament návrh legislativního aktu schvaluje, zamítá nebo k němu podává pozměňovací návrhy, a veškeré procesní požadavky.

První čtení je ukončeno přijetím návrhu legislativního usnesení. Pokud Parlament legislativní usnesení nepřijme, vrátí návrh příslušnému výboru.

Všechny zprávy předložené v rámci legislativního procesu musí být v souladu s články 39, 47 a 49. Návrhy nelegislativních usnesení předložené výborem musí být v souladu s postupy pro postoupení věci výboru stanovenými v člancích 52 nebo 201.

3. Text návrhu schválený Parlamentem a doprovodné usnesení zasílá předseda Radě a Komisi jako postoj Parlamentu.

Článek 60

Zamítnutí návrhu Komise

1. Jestliže návrh Komise nezíská většinu odevzdaných hlasů nebo byl-li přijat návrh na zamítnutí, který může předložit příslušný výbor nebo nejméně čtyřicet poslanců, požádá předseda před hlasováním o návrhu legislativního usnesení Komisi, aby svůj návrh vzala zpět.
2. Jestliže tak Komise učiní, prohlásí předseda postup za ukončený a informuje o tom Radu.
3. Jestliže Komise nevezme svůj návrh zpět, Parlament vrátí věc příslušnému výboru bez hlasování o návrhu legislativního usnesení, pokud Parlament na žádost předsedy či zpravodaje příslušného výboru nebo politické skupiny či nejméně čtyřiceti poslanců nepřistoupí k hlasování o návrhu legislativního usnesení.

V případě vrácení věci se příslušný výbor rozhodne, jaký postup použije, a podá zprávu Parlamentu, a to ústně nebo písemně, ve lhůtě, kterou Parlament stanoví a která nesmí být delší než dva měsíce.

V případě vrácení věci výboru ve smyslu odstavce 3 umožní hlavní příslušný výbor přidruženému výboru podle článku 54 předtím, než přijme rozhodnutí o postupu, učinit volbu, pokud se jedná o pozměňovací návrhy v jeho výlučné působnosti, zejména volbu pozměňovacích návrhů, které mají být opětovně předloženy Parlamentu.

Na podání zprávy příslušnému výboru, a to písemně nebo ústně, se použije lhůta stanovená v souladu s odstavcem 3 druhým pododstavcem. Touto lhůtou není dotčeno stanovení doby vhodné pro pokračování přezkumu daného postupu Parlamentem.

4. Nemůže-li příslušný výbor lhůtu dodržet, požádá o vrácení věci výboru podle čl. 188 odst. 1. V případě potřeby může Parlament stanovit novou lhůtu podle čl. 188 odst. 5. Není-li žádost výboru přijata, Parlament hlasuje o návrhu legislativního usnesení.

Článek 61

Přijímání pozměňovacích návrhů k návrhu Komise

1. Pokud se schvaluje návrh Komise jako celek, ale v podobě obsahující pozměňovací návrhy, které byly rovněž přijaty, odloží se hlasování o návrhu legislativního usnesení do doby, než Komise oznámí svůj postoj ke každému parlamentnímu pozměňovacímu návrhu.

Nemůže-li Komise učinit takové prohlášení do konce parlamentního hlasování o tomto návrhu, informuje předsedu nebo příslušný výbor, kdy je tak bude moci učinit; návrh je poté zařazen do návrhu pořadu jednání nejbližšího dílčího zasedání.

2. Pokud Komise oznámí, že nemá v úmyslu přijmout všechny pozměňovací návrhy Parlamentu, zpravodaj příslušného výboru, popřípadě předseda výboru, učiní formální návrh Parlamentu, zda má pokračovat hlasování o návrhu legislativního usnesení. Před podáním tohoto návrhu může zpravodaj nebo předseda příslušného výboru požádat předsedu o přerušení projednávání tohoto bodu.

Rozhodne-li Parlament o odložení hlasování, věc se považuje za vrácenou příslušnému výboru k opětovnému projednání.

V tomto případě příslušný výbor podává zprávu Parlamentu, a to ústně nebo písemně, ve lhůtě, kterou Parlament stanoví a která nesmí být delší než dva měsíce.

Nemůže-li příslušný výbor tuto lhůtu dodržet, použije se postup stanovený v čl. 60 odst. 4.

V této fázi jsou přípustné pouze pozměňovací návrhy předložené příslušným výborem, které mají za cíl dosáhnout kompromisu s Komisí.

3. Uplatnění odstavce 2 nevylučuje možnost, aby jiní poslanci podali žádosti o postoupení podle článku 188.

Výbor, kterému byla věc vrácena podle odstavce 2, musí především podle podmínek tohoto vrácení ve stanovené lhůtě podat zprávu a popřípadě předložit pozměňovací návrhy, které mají za cíl dosáhnout kompromisu s Komisí, a to bez opětovného projednávání všech ustanovení schválených Parlamentem.

Avšak podle podmínek tohoto postoupení s ohledem na jeho odkladný účinek má výbor větší volnost a může, je-li to v zájmu kompromisu nutné, navrhnout nové projednání ustanovení, která získala podporu při hlasování Parlamentu.

V takových případech, vzhledem k tomu, že jediné přípustné pozměňovací návrhy výboru jsou ty, které mají za cíl dosáhnout kompromisu, a v zájmu zachování suverenity Parlamentu, musí zpráva podle odstavce 2 jasně konstatovat, která již schválená ustanovení by ztratila význam, pokud by byly přijaty dané pozměňovací návrhy.

Další postup

Článek 62

Postup po přijetí postoje Parlamentu

1. Předseda a zpravodaj příslušného výboru v období po přijetí postoje k návrhu Komise Parlamentem sledují vývoj návrhu v rámci postupu vedoucího k jeho přijetí Radou a snaží se zejména zajistit, aby byly řádně dodrženy závazky Rady nebo Komise vůči Parlamentu, pokud jde o jeho postoj.
2. Příslušný výbor může vyzvat Komisi a Radu, aby s ním tuto záležitost projednala.
3. V jakékoli fázi dalšího postupu může příslušný výbor, považuje-li to za nutné, předložit návrh usnesení podle tohoto článku a doporučit Parlamentu:
 - aby vyzval Komisi k tomu, aby vzala svůj návrh zpět, nebo
 - aby vyzval Komisi nebo Radu k opětovnému postoupení věci Parlamentu podle článku 63, nebo Komisi, aby předložila nový návrh, nebo
 - aby rozhodl o zvolení jiného postupu, který považuje za vhodný.

Tento návrh usnesení je zařazen do návrhu pořadu jednání nejbližšího dílčího zasedání, které následuje po rozhodnutí výboru.

Článek 63

Opětovné postoupení Parlamentu

Řádný legislativní postup

1. Předseda vyzve na žádost příslušného výboru Komisi, aby opětovně postoupila své návrhy Parlamentu:
 - pokud Komise vezme svůj původní návrh zpět poté, co Parlament přijal svůj postoj, aby jej nahradila jiným zněním, nejde-li o zohlednění postoje Parlamentu;
 - pokud Komise podstatně změní nebo má v úmyslu změnit svůj původní návrh, nejde-li o zohlednění postoje Parlamentu;
 - pokud se časem nebo změnou okolností podstatně změní povaha problému, kterého se návrh týkal; nebo
 - pokud se od doby, kdy byl přijat postoj Parlamentu, konaly nové volby do Parlamentu a považuje-li to Konference předsedů za žádoucí.
2. Na žádost příslušného výboru požádá Parlament Radu, aby opětovně postoupila Parlamentu návrh předložený Komisí podle článku 294 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud má Rada v úmyslu změnit právní základ návrhu, v důsledku čehož se neuplatní řádný legislativní postup.

Jiné postupy

3. Na žádost příslušného výboru vyzve předseda Radu, aby věc znovu konzultovala s Parlamentem za stejných okolností a podmínek jako v odstavci 1, a rovněž pokud Rada podstatně změní nebo má v úmyslu změnit návrh, ke kterému Parlament zaujal stanovisko, nejde-li však o převzetí parlamentních pozměňovacích návrhů.

4. Předseda rovněž požádá, aby byl návrh aktu vrácen Parlamentu za okolností stanovených v tomto článku, pokud Parlament rozhoduje o návrhu politické skupiny nebo nejméně čtyřiceti poslanců.

KAPITOLA 4

DRUHÉ ČTENÍ

Ve výboru

Článek 64

Sdělení postoje Rady

1. Sdělení postoje Rady podle článku 294 Smlouvy o fungování Evropské unie se uskuteční tak, že jej předseda oznámí v Parlamentu. Předseda tak učiní poté, co obdrží dokumenty obsahující postoj, veškerá prohlášení v zápisech z jednání Rady o přijetí postoje, odůvodnění přijetí postoje Rady a postoj Komise, řádně přeložené do všech úředních jazyků Evropské unie. Předseda postoj oznámí během nejbližšího dílčího zasedání po obdržení těchto dokumentů.

Před oznámením se předseda po konzultaci s předsedou příslušného výboru nebo se zpravodajem ujistí, že text, který obdržel, je skutečně postojem Rady v prvním čtení a že nenastaly okolnosti uvedené v článku 63. V opačném případě hledá předseda vhodné řešení společně s příslušným výborem a pokud je to možné, po dohodě s Radou.

2. Seznam těchto sdělení se zveřejňuje v zápisu ze zasedání spolu s názvem příslušného výboru.

Článek 65

Prodloužení lhůt

1. Na žádost předsedy příslušného výboru v případě lhůt v druhém čtení nebo na žádost parlamentní delegace v dohodovacím výboru v případě lhůt v dohodovacím řízení prodlouží předseda tyto lhůty podle čl. 294 odst. 14 Smlouvy o fungování Evropské unie.

2. Předseda oznámí Parlamentu prodloužení lhůt podle čl. 294 odst. 14 Smlouvy o fungování Evropské unie bez ohledu na to, zda se tak stalo na podnět Parlamentu nebo Rady.

Článek 66

Postoupení příslušnému výboru a projednání v tomto výboru

1. Postoj Rady se považuje za automaticky postoupený příslušnému výboru a výborům, které byly požádány o stanovisko v prvním čtení, dnem jeho sdělení Parlamentu podle čl. 64 odst. 1.

2. Postoj Rady se zařazuje jako první bod pořadu jednání první schůze příslušného výboru, která následuje po dni sdělení. Rada může být vyzvána, aby přednesla svůj postoj.

3. Pokud není rozhodnuto jinak, je zpravodajem při druhém čtení tatáž osoba jako při čtení prvním.

4. Ustanovení pro druhé čtení Parlamentu obsažená v čl. 69 odst. 2, 3 a 5 se vztahují rovněž na projednávání v příslušném výboru; návrhy na zamítnutí společného postoje a pozměňovací návrhy k němu mohou předkládat pouze členové tohoto výboru nebo jejich stálí náhradníci. Výbor rozhoduje většinou odevzdaných hlasů.

5. Před hlasováním může příslušný výbor požádat svého předsedu a zpravodaje, aby projednali pozměňovací návrhy předložené ve výboru s předsedou Rady nebo jeho zástupcem a s příslušným komisařem, který je přítomen. Zpravodaj může na základě tohoto projednání předložit kompromisní pozměňovací návrhy.

6. Příslušný výbor podá doporučení pro druhé čtení s návrhem schválit, změnit nebo zamítnout postoj Rady. Doporučení obsahuje stručné odůvodnění navrhovaného rozhodnutí.

V plénu

Článek 67

Závěr z druhého čtení

1. Postoj Rady a doporučení příslušného výboru pro druhé čtení, je-li k dispozici, se automaticky zařadí do návrhu pořadu jednání dílčího zasedání konaného v týdnu, v němž středa bezprostředně předchází dni uplynutí tříměsíční lhůty nebo lhůty čtyřměsíční, byla-li prodloužena podle článku 65, pokud věc nebyla projednána na některém z dřívějších dílčích zasedání.

Doporučení pro druhé čtení předložená parlamentními výbory jsou rovnocenná vysvětlujícímu prohlášení, v němž výbor odůvodňuje své stanovisko k postoji Rady. O těchto textech se nehlasuje.

2. Druhé čtení končí, když Parlament schválí, zamítne nebo změní postoj Rady ve stanovených lhůtách a v souladu s podmínkami stanovenými v článku 294 Smlouvy o fungování Evropské unie.

Článek 68

Zamítnutí postoje Rady

1. Příslušný výbor, politická skupina nebo nejméně čtyřicet poslanců předloží písemně před uplynutím lhůty stanovené předsedou návrh na zamítnutí postoje Rady. K přijetí takového návrhu je třeba hlasů většiny všech poslanců Parlamentu. O návrhu na zamítnutí postoje Rady se hlasuje před hlasováním o pozměňovacích návrzích.

2. Bez ohledu na hlasování Parlamentu proti původnímu návrhu na zamítnutí postoje Rady může Parlament na doporučení zpravodaje projednat další návrh na zamítnutí po hlasování o pozměňovacích návrzích a vyslechnutí prohlášení Komise podle čl. 69 odst. 5.

3. Je-li postoj Rady zamítnut, oznámí předseda v Parlamentu, že je legislativní proces ukončen.

Článek 69

Pozměňovací návrhy k postoji Rady

1. Příslušný výbor, politická skupina nebo nejméně čtyřicet poslanců může předložit pozměňovací návrhy k postoji Rady, které budou projednány v Parlamentu.

2. Pozměňovací návrhy k postoji Rady jsou přípustné, pokud jsou v souladu s články 169 a 170 a pokud mají za cíl:

- a) obnovit jako celek nebo částečně postoj přijatý Parlamentem při prvním čtení; nebo
- b) dosáhnout kompromisu mezi Radou a Parlamentem; nebo

- c) změnit část textu postoje Rady, která nebyla zahrnuta do návrhu předloženého v prvním čtení nebo se od něho obsahově liší a která neznamena zásadní změnu ve smyslu článku 63; nebo
- d) zohlednit nové skutečnosti nebo právní stav, které nastaly v době od prvního čtení.

Rozhodnutí předsedy prohlásit pozměňovací návrh za přípustný či nepřípustný nelze zpochybnit.

3. Pokud se v době od prvního čtení konaly nové volby, ale článek 63 nebyl uplatněn, může předseda upustit od omezení přípustnosti stanovených v odstavci 2.

4. Pozměňovací návrhy jsou přijaty, získají-li hlasy většiny všech poslanců Parlamentu.

5. Před hlasováním o pozměňovacích návrzích může předseda požádat Komisi o její stanovisko a Radu o připomínky.

KAPITOLA 5

TŘETÍ ČTENÍ

Dohodovací řízení

Článek 70

Svolání dohodovacího výboru

Pokud Rada informuje Parlament, že nemůže schválit všechny parlamentní pozměňovací návrhy k postoji Rady, dohodne se předseda s Radou na době a místě první schůze dohodovacího výboru. Šestitýdenní nebo v případě prodloužení osmitýdenní lhůta stanovená v čl. 294 odst. 10 Smlouvy o fungování Evropské unie začíná běžet dnem, kdy se výbor poprvé sejde.

Článek 71

Delegace v dohodovacím výboru

1. Delegace Parlamentu v dohodovacím výboru má stejný počet členů jako delegace Rady.
2. Politické složení delegace odpovídá složení Parlamentu podle politických skupin. Konference předsedů stanoví přesný počet poslanců z každé politické skupiny.
3. Členové delegace jsou jmenováni politickými skupinami pro každý konkrétní případ, který je předmětem dohodovacího řízení, přednostně z členů výborů, kterých se záležitost týká, kromě tří členů, kteří jsou jmenováni jako stálí členové po sobě následujících delegací na dobu dvanácti měsíců. Tři stálí členové jsou jmenováni politickými skupinami z místopředsedů a zastupují alespoň dvě různé politické skupiny. V každém konkrétním případě jsou členy delegace předseda a zpravodaj příslušného výboru.
4. Politické skupiny zastoupené v delegaci jmenují náhradníky.
5. Politické skupiny a nezařazení poslanci nezastoupení v delegaci mohou vyslat po jednom zástupci na jakoukoli přípravnou schůzi v rámci delegace.
6. Delegaci vede předseda nebo jeden ze tří stálých členů.
7. Delegace rozhoduje většinou hlasů svých členů. Její jednání jsou neveřejná.

Konference předsedů stanoví další procesní pokyny pro jednání delegace v dohodovacím výboru.

8. Delegace podá Parlamentu zprávu o výsledcích dohodovacího řízení.

V plénu

Článek 72

Společný návrh

1. Pokud je v dohodovacím výboru dosaženo dohody o společném návrhu, věc se automaticky zařadí na pořad jednání dílčího zasedání Parlamentu, které se koná do šesti nebo v případě prodloužení do osmi týdnů ode dne schválení společného návrhu v dohodovacím výboru.
2. Předseda nebo jiný navržený člen parlamentní delegace v dohodovacím výboru učiní prohlášení o společném návrhu, ke kterému je přiložena zpráva.
3. Ke společnému návrhu nelze předkládat žádné pozměňovací návrhy.
4. O společném návrhu jako celku se rozhoduje v jediném hlasování. Společný návrh je schválen, pokud získá většinu odevzdaných hlasů.
5. Pokud v dohodovacím výboru není dosaženo dohody o společném návrhu, předseda nebo jiný navržený člen parlamentní delegace v dohodovacím výboru učiní prohlášení. Po tomto prohlášení následuje rozprava.

KAPITOLA 6

ZÁVĚR LEGISLATIVNÍHO PROCESU

Článek 73

Interinstitucionální jednání v legislativních postupech

1. Jednání s ostatními orgány za účelem dosažení dohody v rámci legislativního postupu, jsou vedena s ohledem na kodex chování přijatý Konferencí předsedů.¹⁰
 2. Tato jednání nelze zahájit předtím, než příslušný výbor jednotlivě a většinou svých členů rozhodne u každého dotčeného legislativního postupu o zahájení jednání. Toto rozhodnutí vymezí mandát a složení vyjednávacího týmu. Taková rozhodnutí se oznámí předsedovi, který pravidelně informuje Konferenci předsedů.
- Mandát spočívá ve zprávě, která je přijata výborem a předložena Parlamentu k dalšímu projednání. Ve výjimečných případech, považuje-li příslušný výbor za řádně odůvodněné zahájit jednání již před přijetím zprávy ve výboru, může být mandát tvořen souborem pozměňovacích návrhů nebo jednoznačně definovaných cílů, priorit a pokynů.
3. Vyjednávací tým vede zpravodaj a předsedá mu předseda příslušného výboru nebo jeho místopředseda, který byl jmenován předsedou. Jeho členy jsou alespoň stínoví zpravodajové z každé politické skupiny.
 4. Veškeré dokumenty, které mají být projednávány na schůzi s Radou a Komisí („třístranné jednání“) mají podobu dokumentu uvádějícího příslušné postoj každého zapojeného orgánu a možná kompromisní řešení a musí být předány vyjednávacímu týmu nejpozději 48 hodin nebo v naléhavých případech nejpozději 24 hodin před konáním daného třístranného jednání.

Po konání každého třístranného jednání podá na nejbližší schůzi příslušného výboru vyjednávací tým zprávu. Dokumenty, v nichž jsou zachyceny výsledky posledního třístranného jednání, jsou výboru zpřístupněny.

¹⁰Viz příloha XX.

V případech, kdy není možné včas svolat schůzi výboru, podá vyjednávací tým podle potřeby zprávu předsedovi, stínovým zpravodajům nebo koordinátorům výboru.

Příslušný výbor může s ohledem na postup jednání mandát aktualizovat.

5. Vedou-li jednání k dosažení kompromisu, je o tom příslušný výbor bezodkladně informován. Dojednané znění je předloženo příslušnému výboru k projednání. Schválí-li výbor tento dojednaný text, předloží jej ve vhodné podobě – například jako kompromisní pozměňovací návrhy – k projednání Parlamentu. Tento text může být předložen v konsolidovaném znění, pokud jsou v něm jasně vyznačeny změny v projednávaném návrhu legislativního aktu.

6. V případě, že postup předpokládá účast přidružených výborů nebo společné schůze výborů, použijí se na rozhodnutí o zahájení jednání a jejich vedení články 54 a 55.

V případě nesouhlasu mezi dotčenými výbory určuje postup zahájení jednání a jejich vedení předseda Konference předsedů výborů v souladu se zásadami stanovenými v těchto článcích.

Článek 74

Schvalování rozhodnutí o zahájení interinstitucionálních jednání před přijetím zprávy ve výboru

1. Veškerá rozhodnutí výboru týkající se zahájení jednání před přijetím zprávy ve výboru jsou přeložena do všech úředních jazyků, předložena všem poslancům Parlamentu a předána Konferenci předsedů.

Konference předsedů může na žádost politické skupiny rozhodnout o zařazení příslušného bodu jakožto předmětu rozpravy spojené s hlasováním do návrhu pořadu jednání nejbližšího dílčího zasedání následujícího po tomto předložení; v takovém případě stanoví předseda lhůtu pro předložení pozměňovacích návrhů.

Nepřijme-li Konference předsedů rozhodnutí o zařazení bodu do návrhu pořadu jednání daného dílčího zasedání, oznámí předseda rozhodnutí o zahájení jednání při zahájení uvedeného dílčího zasedání.

2. Příslušný bod je zařazen do návrhu pořadu jednání dílčího zasedání, které se koná po oznámení, k jednání v rámci rozpravy a hlasování, a předseda stanoví lhůtu pro předložení pozměňovacích návrhů, pokud o to požádá některá politická skupina nebo alespoň 40 poslanců do 48 hodin po oznámení.

Jinak se rozhodnutí o zahájení jednání považuje za schválené.

Článek 75

Dohoda z prvního čtení

Pokud Rada podle čl. 294 odst. 4 Smlouvy o fungování Evropské unie informuje Parlament, že schválila jeho postoj, oznámí předseda poté, co text prošel konečnou právně-jazykovou redakcí v souladu s článkem 193, v Parlamentu jeho přijetí ve znění, jež odpovídá postoji Parlamentu.

Článek 76

Dohoda z druhého čtení

Pokud není ve lhůtě pro předložení a hlasování o pozměňovacích návrzích nebo návrzích na zamítnutí přijat žádný návrh na zamítnutí postoje Rady ani žádné pozměňovací návrhy k tomuto postoji podle článků 68 a 69, oznámí předseda v Parlamentu, že navržený akt byl s konečnou

platností přijat. Předseda spolu s předsedou Rady tento akt podepíše a zajistí jeho zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* podle článku 78.

Článek 77

Podmínky pro navrhování legislativních aktů

1. V aktech přijatých společně Parlamentem a Radou řádným legislativním postupem se označuje druh příslušného aktu, za ním následuje pořadové číslo, datum přijetí a předmět.
2. Akty přijaté společně Parlamentem a Radou obsahují:
 - a) slova „Evropský Parlament a Rada Evropské unie“;
 - b) odkaz na ustanovení, na základě kterých byl akt přijat, uvedený slovy: „s ohledem na“;
 - c) odkaz na předložené návrhy, stanoviska a konzultace;
 - d) odůvodnění daného aktu uvedené slovy: „vzhledem k těmto důvodům“;
 - e) jednu z formulací „přijaly toto nařízení“ nebo „přijaly tuto směrnici“ nebo „přijaly toto rozhodnutí“ nebo „rozhodly takto“, za kterou následuje vlastní text aktu.
3. Akty se člení na články, které jsou v případě potřeby seskupeny do kapitol a oddílů.
4. V posledním článku je uveden den vstupu aktu v platnost, je-li toto datum dřívejší nebo pozdější než dvacátý den po zveřejnění.
5. Za posledním článkem aktu následuje:
 - odpovídající formulace podle příslušných ustanovení Smluv, pokud jde o použitelnost aktu;
 - „V...“ a dále datum přijetí aktu;
 - „Za Evropský parlament předseda“, „Za Radu předseda“ a jméno předsedy Parlamentu a úřadujícího předsedy Rady v době přijetí aktu.

Článek 78

Podepisování přijatých aktů

Po provedení konečné právně-jazykové redakce přijatého textu v souladu s článkem 193 a po kontrole řádného dokončení všech postupů podepíše předseda a generální tajemník akty přijaté řádným legislativním postupem a generální tajemníci Parlamentu a Rady zajistí vyhlášení těchto aktů v *Úředním věstníku Evropské unie*.

KAPITOLA 7

Ústavní záležitosti

Článek 79

Řádný postup pro přijímání změn Smluv

1. V souladu s články 45 a 52 může příslušný výbor předložit Parlamentu zprávu obsahující návrhy na změnu Smluv určené Radě.

2. Je-li v souladu s čl. 48 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii Parlament konzultován ve věci návrhu kladného rozhodnutí Evropské rady ve vztahu k posouzení navrhovaných změn Smluv, je věc postoupena příslušnému výboru. Výbor vypracuje zprávu obsahující:

návrh usnesení, jež uvádí, zda Parlament schvaluje či zamítá navrhované rozhodnutí, a jež může obsahovat návrhy určené konventu nebo konferenci zástupců vlád členských států;

případně vysvětlující prohlášení.

3. Pokud se Evropská rada rozhodne svolat konvent, jmenuje Parlament své zástupce na návrh Konference předsedů.

Delegace Parlamentu zvolí svého vedoucího a své kandidáty na členství v každé řídicí skupině nebo každém předsednictvu, které konvent ustaví.

4. Pokud Evropská rada požádá Parlament o souhlas s rozhodnutím nesvolat konvent za účelem posouzení navržených změn Smluv, je věc v souladu s článkem 99 postoupena příslušnému výboru.

Článek 80

Zjednodušený postup pro přijímání změn smluv

1. V souladu s články 45 a 52 a v souladu s postupem podle čl. 48 odst. 6 Smlouvy o Evropské unii může příslušný výbor předložit Parlamentu zprávu obsahující návrhy na změnu všech nebo části ustanovení třetí části Smlouvy o fungování Evropské unie, které jsou určeny Evropské radě.

2. Je-li v souladu s čl. 48 odst. 6 Smlouvy o Evropské unii Parlament konzultován ve věci návrhu rozhodnutí Evropské rady na změnu ustanovení části třetí Smlouvy o fungování Evropské unie, čl. 79 odst. 2 se použije obdobně. V tomto případě může návrh usnesení obsahovat pouze návrhy změn ustanovení části třetí Smlouvy o fungování Evropské unie.

Článek 81

Smlouvy o přistoupení

1. Každá žádost evropského státu o členství v Evropské unii je postoupena příslušnému výboru k projednání.

2. Parlament může na návrh příslušného výboru, politické skupiny nebo nejméně čtyřiceti poslanců rozhodnout, že požádá Komisi a Radu, aby se zúčastnily rozpravy ještě před zahájením jednání s žadatelským státem.

3. Během jednání informují Komise a Rada příslušný výbor pravidelně a podrobně, a v případě potřeby důvěrně, o dosaženém pokroku.

4. V jakékoli fázi jednání může Parlament na základě zprávy příslušného výboru přijmout doporučení a požadovat jejich zohlednění před uzavřením smlouvy o přistoupení žadatelského státu k Evropské unii.

5. Po ukončení jednání, avšak ještě před podepsáním jakékoli dohody, je její návrh předložen Parlamentu k souhlasu v souladu s článkem 99.

Článek 82

Vystoupení z Unie

Pokud se členský stát rozhodne na základě článku 50 Smlouvy o Evropské unii z Unie vystoupit, předloží se věc příslušnému výboru. Článek 81 se použije obdobně. Parlament rozhodne o souhlasu s dohodou o vystoupení většinou odevzdaných hlasů.

Článek 83

Porušení základních hodnot členským státem

1. Parlament může na základě zvláštní zprávy příslušného výboru vypracované v souladu s články 45 a 52:

- a) hlasovat o odůvodněném návrhu, kterým vyzývá Radu, aby postupovala podle čl. 7 odst. 1 Smlouvy o Evropské unii;
- b) hlasovat o návrhu, kterým vyzývá Komisi nebo členské státy, aby předložily návrh podle čl. 7 odst. 2 Smlouvy o Evropské unii;
- c) hlasovat o návrhu, kterým vyzývá Radu, aby postupovala podle čl. 7 odst. 3 nebo následně podle čl. 7 odst. 4 Smlouvy o Evropské unii.

2. Každá žádost Rady o vyslovení souhlasu s návrhem předloženým podle čl. 7 odst. 1 a 2 Smlouvy o Evropské unii je oznámena Parlamentu spolu s připomínkami předloženými dotčeným členským státem a v souladu s článkem 99 postoupena příslušnému výboru. S výjimkou naléhavých případů a odůvodněných okolností přijme Parlament rozhodnutí na návrh příslušného výboru.

3. K přijetí rozhodnutí podle odstavců 1 a 2 se vyžaduje dvoutřetinová většina odevzdaných hlasů, která představuje většinu všech poslanců Parlamentu.

4. Na základě povolení Konference předsedů může příslušný výbor předložit doprovodný návrh usnesení. Tento návrh usnesení vyjadřuje názory Parlamentu na závažné porušování základních hodnot členským státem, na odpovídající sankce a na jejich pozdější změnu nebo zrušení.

5. Příslušný výbor zajistí, aby byl Parlament úplně informován a v případě potřeby požádán o stanoviska ke všem následným opatřením po vyslovení souhlasu podle odstavce 3. Rada bude vyzvána, aby podle potřeby informovala o vývoji situace. Parlament může přijmout doporučení Radě na návrh příslušného výboru vypracovaný se svolením Konference předsedů.

Článek 84

Složení Parlamentu

V dostatečném časovém předstihu před koncem volebního období může Parlament na základě zprávy příslušného výboru vypracované v souladu s článkem 45 předložit návrh na změnu svého složení. Návrh rozhodnutí Evropské rady, kterým se stanoví složení Parlamentu, se posoudí v souladu s článkem 99.

Článek 85

Posílená spolupráce mezi členskými státy

1. Žádosti týkající se zavedení posílené spolupráce mezi členskými státy podle článku 20 Smlouvy o Evropské unii postoupí předseda příslušnému výboru k projednání. Popřípadě se použijí články 39, 41, 43, 47, 57 až 63 a 99 tohoto jednacího řádu.
2. Příslušný výbor ověří soulad s článkem 20 Smlouvy o Evropské unii a s články 326 až 334 Smlouvy o fungování Evropské unie.
3. Po zavedení posílené spolupráce jsou akty předložené v jejím rámci projednávány v Parlamentu stejnými postupy, které se uplatní, pokud nejde o posílenou spolupráci. Použije se článek 47.

KAPITOLA 8

ROZPOČTOVÉ POSTUPY

Článek 86

Víceletý finanční rámec

Požádá-li Rada Parlament o souhlas s návrhem nařízení, kterým se stanoví víceletý finanční rámec, je věc postoupena příslušnému výboru v souladu s postupem uvedeným v článku 99. Pro souhlas Parlamentu se vyžaduje většina hlasů všech poslanců.

Článek 87

Pracovní dokumenty

1. Poslancům jsou k dispozici tyto dokumenty:
 - a) návrh rozpočtu předložený Komisí;
 - b) přehled výsledků projednávání návrhu rozpočtu v Radě;
 - c) postoj Rady k návrhu rozpočtu vypracovaný v souladu s čl. 314 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie;
 - d) případný návrh rozhodnutí o prozatímních dvanáctinách podle článku 315 Smlouvy o fungování Evropské unie.
2. Tyto dokumenty jsou postoupeny příslušnému výboru. Každý dotčený výbor může zaujmout stanovisko.
3. Chce-li jiný výbor zaujmout své stanovisko, stanoví předseda lhůtu pro sdělení tohoto stanoviska příslušnému výboru.

Článek 88

Projednávání návrhu rozpočtu - první fáze

1. Za níže stanovených podmínek může každý poslanec navrhopvat a obhajovat změny v návrhu rozpočtu.
2. Návrhy změn jsou přípustné, pouze pokud jsou předloženy písemně, opatřeny podpisy nejméně čtyřiceti poslanců nebo předloženy jménem politické skupiny či výboru, pokud je v nich uvedena rozpočtová položka, k níž se vztahují, a pokud zajišťují udržení rovnováhy příjmů a

výdajů. Návrhy změn musí obsahovat všechny příslušné informace o poznámkách, které mají být uvedeny v dané rozpočtové položce.

Návrhy změn v návrhu rozpočtu musí být písemně odůvodněny.

3. Předseda stanoví lhůtu pro předložení návrhů změn.

4. Příslušný výbor zaujme stanovisko k předloženým textům před jejich projednáním v Parlamentu.

O návrzích změn, které příslušný výbor zamítl, se v Parlamentu nehlasuje, pokud o to před uplynutím lhůty stanovené předsedou písemně nepožádá výbor nebo nejméně čtyřicet poslanců; tato lhůta nesmí být v žádném případě kratší než 24 hodin před začátkem hlasování.

5. Návrhy změn v odhadu výdajů Parlamentu podobné těm, které již Parlament zamítl v době, kdy byl odhad výdajů sestavován, jsou projednány pouze v případě kladného stanoviska příslušného výboru.

6. Bez ohledu na čl. 59 odst. 2 hlasuje Parlament odděleně a v tomto pořadí:

- o každém návrhu změny
- o každém oddílu návrhu rozpočtu
- o návrhu usnesení týkajícího se návrhu rozpočtu.

Použije se však čl. 174 odst. 4 až 8.

7. Články, kapitoly, hlavy a oddíly návrhu rozpočtu, k nimž nebyly předloženy žádné návrhy změn, se považují za přijaté.

8. K přijetí návrhu změn se vyžaduje většina hlasů všech poslanců Parlamentu.

9. Pokud Parlament změní návrh rozpočtu, zašle se pozměněný návrh rozpočtu spolu s odůvodněním Radě a Komisi.

10. Zápis z denního zasedání, na němž Parlament zaujal své stanovisko k návrhu rozpočtu, je zaslán Radě a Komisi.

Článek 89

Finanční dialog

Předseda se účastní pravidelných setkání předsedů Evropského parlamentu, Rady a Komise, která jsou svolávána z podnětu Komise v rámci rozpočtových postupů podle části šesté hlavy II Smlouvy o fungování Evropské unie. Předseda učiní všechna nezbytná opatření, aby podpořil vzájemné konzultace a sbližování postojů jednotlivých orgánů, a usnadnil tak provádění výše uvedených postupů.

Předseda Parlamentu může tímto úkolem pověřit místopředsedu, který má zkušenosti s rozpočtovými otázkami, nebo předsedu výboru příslušného pro rozpočtové otázky.

Článek 90

Rozpočtové dohodovací řízení

1. Předseda svolá dohodovací výbor v souladu s čl. 314 odst. 4 Smlouvy o fungování Evropské unie.

2. Delegace zastupující Parlament na schůzích dohodovacího výboru v rozpočtovém procesu je složena ze stejného počtu členů jako delegace Rady.

3. Členové delegace jsou každoročně jmenováni politickými skupinami předtím, než Parlament hlasuje o postoji Rady, a to nejlépe ze členů výboru příslušného pro rozpočtové otázky a z ostatních dotčených výborů. Delegaci vede předseda Parlamentu. Předseda Parlamentu může touto funkcí pověřit místopředsedu, který má zkušenosti s rozpočtovými otázkami, nebo předsedu výboru příslušného pro rozpočtové otázky.

4. Použije se čl. 71 odst. 2, 4, 5, 7 a 8.

5. Pokud je v dohodovacím výboru dosaženo dohody o společném návrhu, věc se zařadí na pořad jednání denního zasedání Parlamentu, které se koná do čtrnácti dnů ode dne dosažení dohody. Společný návrh je zpřístupněn všem poslancům. Použije se čl. 72 odst. 2 a 3.

6. O společném návrhu jako celku se rozhoduje v jediném hlasování. Hlasuje se jmenovitě. Společný návrh je považován za schválený, pokud není zamítnut většinou hlasů všech poslanců Parlamentu.

7. Pokud Parlament schválí společný návrh, zatímco Rada jej zamítne, může příslušný výbor předložit všechny nebo některé změny Parlamentu k postoji Rady za účelem potvrzení v souladu s čl. 314 odst. 7 písm. d) Smlouvy o fungování Evropské unie.

Hlasování o potvrzení se zařadí na pořad jednání denního zasedání Parlamentu, které se koná do čtrnácti dnů ode dne, kdy Rada oznámila zamítnutí společného návrhu.

Změny jsou považovány za potvrzené, pokud jsou schváleny většinou hlasů všech poslanců Parlamentu a třipětinovou většinou odevzdaných hlasů.

Článek 91

Přijetí rozpočtu s konečnou platností

Pokud předseda dojde k závěru, že rozpočet byl přijat v souladu s článkem 314 Smlouvy o fungování Evropské unie, prohlásí v Parlamentu, že rozpočet byl přijat s konečnou platností. Zajistí zveřejnění rozpočtu v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 92

Systém prozatímních dvanáctin

1. Rozhodnutí Rady, kterým se povolují výdaje přesahující prozatímní dvanáctinu výdajů, je postoupeno příslušnému výboru.

2. Příslušný výbor může předložit návrh rozhodnutí, kterým se sníží výdaje uvedené v odstavci 1. Parlament o něm rozhodne do 30 dní po přijetí rozhodnutí Rady.

3. Parlament rozhoduje většinou hlasů všech poslanců.

Článek 93

Absolutorium Komisi za plnění rozpočtu

Ustanovení týkající se prováděcích postupů pro rozhodnutí o udělení absolutoria Komisi za plnění rozpočtu v souladu s finančními ustanoveními Smlouvy o fungování Evropské unie a s finančním

nařízením jsou připojena k tomuto jednacímu řádu jako příloha¹¹. Tato příloha se přijímá podle čl. 227 odst. 2.

Článek 94

Jiné postupy udělování absolutoria

Ustanovení, kterými se řídí postup udělování absolutoria Komisi za plnění rozpočtu, se obdobným způsobem vztahují na postup udělování absolutoria:

- předsedovi Evropského parlamentu za plnění rozpočtu Evropského parlamentu;
- osobám odpovědným za plnění rozpočtu jiných orgánů a institucí Evropské unie, jako jsou Rada (s ohledem na její činnost jako orgánu výkonné moci), Soudní dvůr Evropské unie, Účetní dvůr, Evropský hospodářský a sociální výbor a Výbor regionů;
- Komisi za plnění rozpočtu Evropského rozvojového fondu;
- orgánům odpovědným za plnění rozpočtu právně nezávislých subjektů, které plní úkoly Unie, jestliže se na jejich činnosti vztahují právní ustanovení, podle nichž je nutné získat absolutorium Evropského parlamentu.

Článek 95

Parlamentní kontrola plnění rozpočtu

1. Parlament sleduje plnění rozpočtu v běžném roce. Tímto úkolem pověří výbory příslušné pro rozpočet a rozpočtovou kontrolu a ostatní dotčené výbory.
2. Každoročně před prvním čtením návrhu rozpočtu na následující rozpočtový rok projedná Parlament problémy spojené s plněním rozpočtu v běžném roce, popřípadě na základě návrhu usnesení předloženého příslušným výborem.

KAPITOLA 9

VNITŘNÍ ROZPOČTOVÉ POSTUPY

Článek 96

Odhad výdajů Parlamentu

1. Předsednictvo vypracuje předběžný odhad výdajů na základě zprávy připravené generálním tajemníkem.
2. Předseda postoupí předběžný odhad výdajů příslušnému výboru, který vypracuje odhad výdajů a podá zprávu Parlamentu.
3. Předseda stanoví lhůtu pro předložení změn odhadu výdajů.
Příslušný výbor sdělí své stanovisko k těmto změnám.
4. Parlament přijme odhad výdajů.
5. Předseda předá odhad výdajů Komisi a Radě.
6. Předchozí ustanovení se vztahují i na odhady opravného rozpočtu.

¹¹Viz příloha V.

Článek 97

Postup pro sestavení odhadu výdajů Parlamentu

1. Pokud jde o rozpočet Parlamentu, přijímá předsednictvo a výbor příslušný pro rozpočtové otázky v tomto pořadí rozhodnutí o:

- a) plánu pracovních míst;
- b) předběžném odhadu výdajů a odhadu výdajů.

2. Rozhodnutí o plánu pracovních míst se přijímají tímto postupem:

- a) předsednictvo vypracuje plán pracovních míst pro každý rozpočtový rok;
- b) v případě, že se stanovisko výboru příslušného pro rozpočtové otázky liší od původních rozhodnutí přijatých předsednictvem, zahájí se dohodovací řízení mezi předsednictvem a výborem;
- c) na konci tohoto postupu přijímá předsednictvo podle čl. 222 odst. 3 konečné rozhodnutí o plánu pracovních míst, aniž jsou dotčena rozhodnutí přijatá podle článku 314 Smlouvy o fungování Evropské unie.

3. Pokud jde o vlastní odhady výdajů, postup jejich sestavování začíná okamžikem, kdy předsednictvo přijme konečné rozhodnutí o plánu pracovních míst. Fáze tohoto postupu jsou stanoveny v článku 96. V případě, že se postoj výboru příslušného pro rozpočet značně liší od postoje předsednictva, zahájí se dohodovací řízení.

Článek 98

Pravomoc vynakládat prostředky a hradit výdaje

1. Předseda vynakládá prostředky a hradí výdaje nebo nechá vynaložit prostředky a uhradit výdaje v rámci vnitřních finančních předpisů vydaných předsednictvem po konzultaci s příslušným výborem.

2. Předseda předá návrh ročních účetních výkazů příslušnému výboru.

3. Na základě zprávy příslušného výboru schválí Parlament své účetní výkazy a rozhodne o udělení absolutoria.

KAPITOLA 10

POSTUP SOUHLASU

Článek 99

Postup souhlasu

1. Pokud je Parlament požádán, aby vyslovil souhlas s navrhovaným aktem, zohlední při přijímání rozhodnutí doporučení příslušného výboru, zda daný akt schválit nebo zamítnout. Doporučení obsahuje právní východiska, avšak neobsahuje body odůvodnění. Může obsahovat i stručné odůvodnění, za které je odpovědný zpravodaj a o němž se nehlasuje. Ustanovení čl. 56 odst. 1 se použije obdobně. Pozměňovací návrhy předložené ve výboru jsou přípustné pouze tehdy, je-li jejich cílem zvrátit doporučení ve znění navrženém zpravodajem.

Příslušný výbor může předložit návrh nelegislativního usnesení. Do vypracování tohoto usnesení mohou být zapojeny další výbory v souladu s čl. 201 odst. 3 ve spojení s články 53, 54 či 55.

Parlament poté rozhodne o aktu, u něhož je podle Smlouvy o Evropské unii nebo Smlouvy o fungování Evropské unie třeba jeho souhlasu, v jediném hlasování o udělení souhlasu, bez ohledu na to, zda příslušný výbor doporučuje akt schválit nebo zamítnout, přičemž nelze předkládat žádné pozměňovací návrhy. Většina potřebná pro přijetí souhlasu odpovídá většině stanovené v příslušném článku Smlouvy o Evropské unii nebo Smlouvy o fungování Evropské unie, který tvoří právní základ navrhovaného aktu, nebo většině odevzdaných hlasů, pokud žádná většina stanovená není. Pokud navrhovaný akt potřebnou většinu nezíská, považuje se za zamítnutý.

2. Pro mezinárodní dohody, smlouvy o přistoupení, pro zjištění, že členský stát závažně a trvale porušuje základní zásady, pro stanovení složení Parlamentu, pro zavedení posílené spolupráce mezi členskými státy nebo pro přijetí víceletého finančního rámce se navíc použijí příslušné články 108, 81, 83, 84, 85 a 86.

3. Pokud je vyžadován souhlas Parlamentu s návrhem legislativního aktu nebo připravovanou mezinárodní dohodou, může příslušný výbor předložit Parlamentu průběžnou zprávu s návrhem usnesení, v němž doporučí, zda navrhovaný legislativní akt nebo připravovanou mezinárodní dohodu změnit nebo provést.

4. Příslušný výbor se žádostí o udělení souhlasu zabývá bez zbytečného odkladu. Jestliže se příslušný výbor rozhodne nepřijmout doporučení nebo jestliže nepřijme doporučení do šesti měsíců poté, co mu byla žádost o udělení souhlasu postoupena, Konference předsedů může danou věc zařadit k projednání na pořad jednání některého z následných dílčích zasedání, nebo v řádně odůvodněných případech rozhodnout o prodloužení této šestiměsíční lhůty.

Je-li k plánované mezinárodní dohodě nutný souhlas Parlamentu, může se Parlament na základě doporučení příslušného výboru rozhodnout, že postup souhlasu pozastaví, nejdéle však na jeden rok.

KAPITOLA 11

OSTATNÍ POSTUPY

Článek 100

Postup zaujímání stanovisek podle článku 140 Smlouvy o fungování Evropské unie

1. Pokud jsou s Parlamentem konzultována doporučení Rady podle čl. 140 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie, projedná je Parlament poté, co Rada přednese svá doporučení v plénu, na základě návrhu předloženého ústně nebo písemně příslušným výborem, v němž se vysloví pro schválení nebo zamítnutí těchto doporučení.

2. Parlament následně hlasuje o těchto doporučeních v jediném hlasování; k doporučením nelze předkládat pozměňovací návrhy.

Článek 101

Postupy týkající se sociálního dialogu

1. Dokumenty vypracované Komisí podle článku 154 Smlouvy o fungování Evropské unie nebo dohody sociálních partnerů podle čl. 155 odst. 1 Smlouvy a rovněž návrhy předložené Komisí podle čl. 155 odst. 2 Smlouvy postoupí předseda příslušnému výboru k projednání.

2. Pokud sociální partneři informují Komisi o svém záměru zahájit postup podle článku 155 Smlouvy o fungování Evropské unie, příslušný výbor může o daném tématu vypracovat zprávu.

3. Pokud sociální partneři uzavřou dohodu a společně požadují, aby byla dohoda provedena rozhodnutím Rady na návrh Komise podle čl. 155 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie, předloží příslušný výbor návrh usnesení, kterým doporučí přijetí nebo zamítnutí žádosti.

Článek 102

Postup posuzování dobrovolných dohod

1. Pokud Komise informuje Parlament o svém záměru posoudit možnost využití dobrovolné dohody jako alternativy k právním předpisům, může příslušný výbor o daném tématu vypracovat zprávu podle článku 52.

2. Pokud Komise oznámí, že má v úmyslu uzavřít dobrovolnou dohodu, může příslušný výbor předložit návrh usnesení, v němž doporučí, zda návrh přijmout nebo zamítnout a za jakých podmínek.

Článek 103

Kodifikace

1. Pokud je Parlamentu předložen návrh na kodifikaci právních předpisů Unie, postoupí jej výboru příslušnému pro právní záležitosti. Ten jej přezkoumá podle postupů dohodnutých na interinstitucionální úrovni¹² s cílem ověřit, že se návrh omezuje na pouhou kodifikaci bez věcné změny.

2. Výbor, který byl příslušným výborem pro akty, které jsou předmětem kodifikace, může být na svou žádost nebo na žádost výboru příslušného pro právní záležitosti požádán o stanovisko, zda je kodifikace potřebná.

3. Pozměňovací návrhy k textu návrhu jsou nepřípustné.

Na žádost zpravodaje však může předseda výboru příslušného pro právní záležitosti předložit tomuto výboru ke schválení pozměňovací návrhy týkající se technických úprav, pokud jsou tyto úpravy nezbytné pro zajištění souladu návrhu s pravidly kodifikace a neznamenají žádnou věcnou změnu návrhu.

4. Pokud se výbor příslušný pro právní záležitosti domnívá, že návrh neobsahuje žádnou věcnou změnu právních předpisů Unie, předloží jej Parlamentu ke schválení.

Pokud se domnívá, že návrh obsahuje věcnou změnu, navrhne Parlamentu, aby návrh zamítl.

V obou případech rozhodne Parlament v jediném hlasování, bez pozměňovacích návrhů a bez rozpravy.

Článek 104

Přepracování

1. Pokud je Parlamentu předložen návrh na úřední přepracování právních předpisů Unie, je návrh postoupen výboru příslušnému pro právní záležitosti a věcně příslušnému výboru.

¹²Interinstitucionální dohoda ze dne 20. prosince 1994, Zrychlená pracovní metoda pro úřední kodifikaci právních předpisů, bod 4 (Úř. věst. C 102, 4.4.1996, s. 2).

2. Výbor příslušný pro právní záležitosti návrh přezkoumá podle postupů dohodnutých na interinstitucionální úrovni¹³ s cílem ověřit, zda návrh neobsahuje žádnou věcnou změnu kromě těch, které v něm byly jako takové označeny.

V rámci tohoto přezkumu není přípustné předkládat k textu návrhu pozměňovací návrhy. Pokud jde o ustanovení, která zůstala v návrhu na přepracování nezměněna, použije čl. 103 odst. 3 druhý pododstavec.

3. Pokud se výbor příslušný pro právní záležitosti domnívá, že návrh neobsahuje žádnou věcnou změnu kromě těch, které v něm byly jako takové označeny, informuje o tom věcně příslušný výbor.

V tomto případě, kromě podmínek stanovených v člancích 169 a 170, jsou ve věcně příslušném výboru přijatelné pouze pozměňovací návrhy týkající se částí návrhu obsahujících změny.

Pokud má v souladu s bodem 8 interinstitucionální dohody příslušný výbor v úmyslu také předložit pozměňovací návrhy ke kodifikovaným částem návrhu, ihned sdělí svůj úmysl Radě a Komisi, přičemž podle článku 58 by Komise měla výboru před hlasováním sdělit svůj postoj k pozměňovacím návrhům a to, zda má či nemá v úmyslu přepracovaný návrh vzít zpět.

4. Pokud se výbor příslušný pro právní záležitosti domnívá, že návrh znamená jiné věcné změny než ty, které byly jako takové označeny, navrhne Parlamentu, aby návrh zamítl, a informuje o tom věcně příslušný výbor.

V tomto případě předseda požádá Komisi, aby vzala svůj návrh zpět. Jestliže Komise vezme svůj návrh zpět, předseda považuje postup za bezpředmětný a informuje o tom Radu. Jestliže Komise nevezme svůj návrh zpět, vrátí jej Parlament zpět věcně příslušnému výboru, který jej projedná podle obvyklého postupu.

Článek 105

Akty v přenesné pravomoci

1. Pokud Komise předá Parlamentu akt v přenesené pravomoci, postoupí předseda Parlamentu akt výboru věcně příslušnému pro základní legislativní akt, který může rozhodnout o jmenování zpravodaje pro projednání jednoho nebo více aktů v přenesené pravomoci.

2. Předseda informuje Parlament o datu, kdy Parlament obdržel akt v přenesené pravomoci ve všech úředních jazycích, a o lhůtě, v níž mohou být vysloveny námitky. Uvedená lhůta začíná běžet počínaje tímto dnem.

Oznámení se zveřejní v zápisu ze zasedání a uvede se název věcně příslušného výboru.

3. Věcně příslušný výbor může v souladu s ustanoveními základního legislativního aktu a poté, co záležitost případně konzultoval se všemi dotčenými výbory, předložit Parlamentu odůvodněný návrh usnesení. V tomto návrhu usnesení jsou uvedeny důvody těchto námitek Parlamentu a může obsahovat žádost, aby Komise předložila nový akt v přenesené pravomoci, v němž zohlední uvedená doporučení Parlamentu.

4. Pokud věcně příslušný výbor deset pracovních dní před zahájením dílčího zasedání ve středu, která nejbližší předchází dni uplynutí lhůty uvedené v odstavci 5, nepředloží návrh usnesení, může politická skupina nebo nejméně čtyřicet poslanců předložit v této věci návrh usnesení, které bude zařazeno na pořad jednání výše uvedeného dílčího zasedání.

¹³Interinstitucionální dohoda ze dne 28. listopadu 2001 o systematictějšímu využívání metody přepracování právních aktů, bod 9 (Úř. věst. C 77, 28.3.2002, s. 1).

5. Parlament rozhodne o jakémkoli předloženém návrhu usnesení většinou podle článku 290 Smlouvy o fungování Evropské unie ve lhůtě stanovené základním legislativním aktem.

Pokud se věcně příslušný výbor domnívá, že je vhodné v souladu se základním legislativním aktem prodloužit lhůtu pro případné námitky k danému aktu v přenesené pravomoci, předseda věcně příslušného výboru o tomto prodloužení informuje jménem Parlamentu Radu a Komisi.

6. Pokud věcně příslušný výbor před uplynutím lhůty stanovené v základním legislativním aktu doporučí, aby Parlament prohlásil, že námitku k aktu v přenesené pravomoci nevysloví:

- informuje o tom dopisem s odůvodněním Konferenci předsedů výborů a předloží v tomto ohledu doporučení;
- pokud není ani na následující schůzi Konference předsedů výborů, ani – v naléhavém případě – písemným postupem vyslovena žádná námitka, předseda uvědomí předsedu Parlamentu, který o této skutečnosti co nejdříve informuje plénum;
- pokud se do dvaceti čtyř hodin po oznámení v plénu politická skupina nebo nejméně čtyřicet poslanců vysloví proti doporučení, o doporučení se hlasuje;
- pokud v této lhůtě není vyslovena žádná námitka, doporučení se považuje za schválené;
- po přijetí tohoto doporučení je jakýkoli návrh námitky k aktu v přenesené pravomoci nepřijatelný.

7. Věcně příslušný výbor může v souladu s ustanoveními základního legislativního aktu z vlastního podnětu předložit Parlamentu odůvodněný návrh usnesení, kterým se částečně nebo zcela ruší přenesení pravomocí stanovené tímto aktem. Parlament rozhoduje většinou podle článku 290 Smlouvy o fungování Evropské unie.

8. Předseda Parlamentu informuje Radu a Komisi o postojích zaujatých na základě tohoto článku.

Článek 106

Prováděcí akty a opatření

1. Pokud Komise předloží Parlamentu návrh prováděcího aktu nebo opatření, postoupí předseda tento návrh výboru příslušnému pro základní legislativní akt, který může rozhodnout o jmenování zpravodaje pro projednání jednoho nebo několika návrhů prováděcích aktů nebo opatření.

2. Věcně příslušný výbor může Parlamentu předložit odůvodněný návrh usnesení, který uvádí, že návrh prováděcího aktu nebo opatření překračuje prováděcí pravomoci stanovené v základním legislativním aktu nebo z jiných důvodů není v souladu s právem Unie.

3. Návrh usnesení může obsahovat žádost, aby Komise vzala zpět akt, opatření nebo návrh aktu či opatření, aby jej pozměnila s ohledem na uvedené námitky Parlamentu nebo aby předložila nový legislativní návrh. Předseda informuje Radu a Komisi o přijatém postoji.

4. Pokud prováděcí opatření, která připravuje Komise, spadají pod regulativní postup s kontrolou podle rozhodnutí Rady 1999/468/ES o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi, použijí se následující doplňující ustanovení:

- a) lhůta pro přezkum začíná běžet po předložení návrhu opatření Parlamentu ve všech úředních jazycích. V případě, zkrácené lhůty pro přezkum podle (čl. 5a odst. 5 písm. b) rozhodnutí Rady 1999/468/ES a v naléhavých případech podle čl. 5a odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES začne lhůta pro přezkum běžet dnem, kdy Evropský parlament obdrží konečný návrh prováděcích opatření v jazykových verzích, které byly předloženy členům výboru zřízeného v souladu s rozhodnutím 1999/468/ES, za předpokladu, že předseda věcně příslušného parlamentního výboru nemá námitek. Článek 158 se v tomto případě nepoužije;
- b) pokud návrh prováděcího opatření vychází z čl. 5a odst. 5 nebo 6 rozhodnutí 1999/468/ES, který stanoví zkrácené lhůty, ve kterých může Evropský parlament vyjádřit nesouhlas, může návrh usnesení vyjadřujícího nesouhlas s přijetím návrhu opatření předložit předseda příslušného výboru, jestliže se tento výbor nemohl v dané lhůtě sejít;
- c) Parlament může nadpoloviční většinou všech svých členů zamítnout přijetí návrhu prováděcího opatření s odůvodněním, že návrh opatření překračuje prováděcí pravomoci stanovené v základním aktu, není slučitelný s cílem nebo obsahem základního aktu nebo nerespektuje zásadu subsidiarity či proporcionality;
- d) v případě, že věcně příslušný výbor na základě řádně odůvodněné žádosti Komise doporučí dopisem s odůvodněním předsedovi Konference předsedů výborů, aby Parlament prohlásil před uplynutím řádné lhůty podle čl. 5a odst. 3 písm. c) nebo čl. 5a odst. 4 písm. e) rozhodnutí 1999/468/ES, že nevyjádří svůj nesouhlas s navrhovaným opatřením, použije se postup podle čl. 105 odst. 6.

Článek 107

Projednání postupem s přidruženými výbory nebo postupem společných schůzí výborů

1. Pokud byl základní legislativní akt přijat Parlamentem postupem podle článku 54, pro projednávání aktů v přenesené pravomoci a návrhů prováděcích aktů nebo opatření se použijí následující doplňující ustanovení:

- akt v přenesené pravomoci nebo návrh prováděcího aktu či opatření je postoupen věcně příslušnému výboru a přidruženému výboru;
- předseda věcně příslušného výboru stanoví lhůtu, v níž může přidružený výbor předložit návrhy k bodům, které spadají do jeho výlučné působnosti nebo do společné působnosti těchto dvou výborů;
- pokud akt v přenesené pravomoci nebo návrh prováděcího aktu či opatření spadá převážně do výlučné působnosti přidruženého výboru, převezme věcně příslušný výbor návrhy tohoto výboru bez hlasování; předseda Parlamentu může případně povolit, aby přidružený výbor předložil Parlamentu legislativní usnesení.

2. Pokud byl základní legislativní akt přijat Parlamentem postupem podle článku 55, pro projednávání aktů v přenesené pravomoci a návrhů prováděcích aktů nebo opatření se použijí následující doplňující ustanovení:

- předseda po obdržení aktu v přenesené pravomoci nebo návrhu prováděcího aktu či opatření určí výbor nebo společné výbory příslušné pro jejich projednání, přičemž zohlední požadavky uvedené v článku 55 a případné dohody mezi předsedy dotčených výborů;

- pokud byl akt v přenesené pravomoci nebo návrh prováděcího aktu či opatření postoupen k projednání postupem společných schůzí výborů, každý výbor může požádat o svolání společné schůze, na které bude projednán návrh usnesení. Není-li dosaženo dohody mezi předsedy dotčených výborů, je společná schůze svolána předsedou Konference předsedů výborů.

HLAVA III

VNEJŠÍ VZTAHY

KAPITOLA 1

MEZINÁRODNÍ DOHODY

Článek 108

Mezinárodní dohody

1. Pokud mají být zahájena jednání o uzavření, prodloužení platnosti nebo změně mezinárodní dohody, může se příslušný výbor rozhodnout vypracovat zprávu či jinak sledovat tento postup a informovat o tomto rozhodnutí Konferenci předsedů výborů. Je-li to vhodné, mohou být ostatní výbory požádány o stanovisko podle čl. 53 odst. 1. V případě potřeby se použije čl. 201 odst. 2, článek 54 nebo 55.

Předsedové a zpravodajové příslušného výboru a případně také přidružených výborů přijmou společně vhodná opatření pro zajištění toho, aby byly Parlamentu pravidelně a bezodkladně poskytovány veškeré informace, případně i důvěrně, v celém průběhu sjednávání a uzavírání mezinárodních dohod, včetně návrhu i přijatého konečného znění směrnic pro jednání, jakož i informace uvedené v odstavci 3,

- Komisí v souladu s jejími povinnostmi stanovenými Smlouvou o fungování Evropské unie a závazky stanovenými rámcovou dohodou o vztazích mezi Evropským parlamentem a Evropskou komisí;
- Radou v souladu s jejími povinnostmi stanovenými Smlouvou o fungování Evropské unie.

2. Na návrh příslušného výboru, politické skupiny nebo nejméně čtyřiceti poslanců může Parlament požádat Radu, aby neschválila zahájení vyjednávání, dokud Parlament nezaujme postoj k navrhovanému mandátu k vyjednávání na základě zprávy příslušného výboru.

3. Příslušný výbor zjistí od Komise v době, kdy má být vyjednávání zahájeno, zvolený právní základ pro uzavření mezinárodních dohod podle odstavce 1. Příslušný výbor ověří zvolený právní základ podle článku 39. Pokud Komise neurčí právní základ nebo nastanou-li pochybnosti o jeho vhodnosti, použije se článek 39.

4. V jakékoli fázi jednání a v době od ukončení jednání až po uzavření mezinárodní dohody může Parlament na základě zprávy příslušného výboru a po posouzení případného relevantního návrhu předloženého podle článku 134 přijmout doporučení a požadovat jejich zohlednění před uzavřením této dohody.

5. Žádosti Rady o souhlas nebo stanovisko Parlamentu postoupí předseda Parlamentu výboru příslušnému k jejich projednání v souladu s článkem 99 nebo čl. 47 odst. 1.

6. Dříve, než proběhne hlasování, příslušný výbor, politická skupina nebo nejméně jedna desetina poslanců může navrhnout, aby Parlament požádal Soudní dvůr o stanovisko, zda je mezinárodní dohoda v souladu se Smlouvami. Pokud Parlament takový návrh schválí, hlasování se odloží, dokud Soud nepředloží své stanovisko.¹⁴

¹⁴Viz též výklad článku 141.

7. Parlament zaujme stanovisko nebo vysloví svůj souhlas ve věci uzavření, prodloužení platnosti nebo změny mezinárodní dohody nebo finančního protokolu uzavřeného Evropskou unií jediným hlasováním, a to většinou odevzdaných hlasů; k textu dohody nebo protokolu nelze předkládat pozměňovací návrhy.

8. Pokud je stanovisko přijaté Parlamentem záporné, požádá předseda Radu, aby dohodu neuzavírala.

9. Pokud Parlament nedá souhlas k uzavření mezinárodní dohody, oznámí předseda Radě, že danou dohodu není možno uzavřít.

Článek 109

Postupy podle článku 218 Smlouvy o fungování Evropské unie v případě prozatímního uplatňování nebo pozastavení platnosti mezinárodní dohody nebo vypracování postoje Unie v orgánu vytvořeném mezinárodní dohodou

Pokud Komise v souladu se svými povinnostmi stanovenými Smlouvou o fungování Evropské unie a rámcovou dohodou o vztazích mezi Evropským parlamentem a Evropskou komisí informuje Parlament a Radu o svém záměru předložit návrh na prozatímní uplatňování nebo pozastavení uplatňování mezinárodní dohody, učiní prohlášení v Parlamentu, po němž následuje rozprava. Parlament může dát doporučení podle článků 108 nebo 113.

Stejný postup se uplatňuje, pokud Komise informuje Parlament o návrhu týkajícím se postojů, které mají být jménem Unie přijaty v rámci orgánu zřízeného na základě mezinárodní dohody.

KAPITOLA 2

ZASTUPOVÁNÍ UNIE NAVENEK A SPOLEČNÁ ZAHRANIČNÍ A BEZPEČNOSTNÍ POLITIKA

Článek 110

Zvláštní zástupci

1. Pokud Rada zamýšlí jmenovat zvláštního zástupce podle článku 33 Smlouvy o Evropské unii, předseda na žádost příslušného výboru vyzve Radu, aby učinila prohlášení a odpověděla na otázky týkající se mandátu, cílů a jiných relevantních záležitostí souvisejících s úlohou zvláštního zástupce.

2. Poté, co je zvláštní zástupce jmenován, avšak předtím, než převeze svou funkci, může být vyzván, aby učinil před příslušným výborem prohlášení a odpověděl na otázky.

3. Ve lhůtě tří měsíců po tomto slyšení může výbor navrhnout doporučení podle článku 134 bezprostředně se týkající prohlášení a odpovědi zvláštního zástupce.

4. Zvláštní zástupce je vyzván, aby pravidelně a úplně informoval Parlament o praktickém plnění svého mandátu.

5. Zvláštní zástupce jmenovaný Radou s mandátem pro jednotlivé politické otázky může být Parlamentem vyzván, aby učinil prohlášení před příslušným výborem nebo může sám požádat, aby takové prohlášení učinil.

Článek 111

Mezinárodní zastoupení

1. Pokud má být jmenován vedoucí zahraniční delegace Unie, může být kandidát vyzván, aby vystoupil před příslušným orgánem Parlamentu, učinil prohlášení a odpověděl na otázky.
2. Do tří měsíců po slyšení stanoveném v odstavci 1 může příslušný výbor přijmout usnesení, popřípadě dát doporučení bezprostředně se týkající prohlášení a odpovědi kandidáta.

Článek 112

Konzultace s Parlamentem a jeho informování v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky

1. Při konzultaci podle článku 36 Smlouvy o Evropské unii postoupí Parlament věc příslušnému výboru, který může dát doporučení podle článku 113.
2. Dotčené výbory se snaží zajistit, aby je místopředseda Komise / vysoký představitel Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku pravidelně a včas informoval o vývoji a provádění společné zahraniční a bezpečnostní politiky Unie, o předpokládaných nákladech, a to pokaždé, když je v rámci této politiky přijato rozhodnutí mající finanční dopad, a aby byly informovány o jakýchkoli jiných finančních aspektech vztahujících se k provádění činností v rámci této politiky. Výjimečně, na žádost místopředsedy Komise / vysokého představitele, může výbor rozhodnout o tom, že jeho jednání bude neveřejné.
3. Konzultativní dokument místopředsedy / vysokého představitele o hlavních aspektech a základních směrech společné zahraniční a bezpečnostní politiky, včetně společné bezpečnostní a obranné politiky a jejích finančních dopadů na rozpočet Unie, je předmětem pravidelné rozpravy, která se koná dvakrát do roka. Použijí se postupy stanovené v článku 123.

(Viz též výklad ustanovení článku 134)

4. Místopředseda / vysoký představitel je přizván ke každé rozpravě v plénu, která se týká zahraniční, bezpečnostní nebo obranné politiky.

Článek 113

Doporučení v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky

1. Výbor příslušný pro společnou zahraniční a bezpečnostní politiku může vypracovat doporučení Radě v oblastech, za které odpovídá, poté, co získá svolení Konference předsedů, nebo na návrh ve smyslu článku 134.
2. V naléhavých případech může svolení uvedené v odstavci 1 udělit předseda, který může rovněž povolit mimořádnou schůzi daného výboru.
3. V průběhu procesu přijímání těchto doporučení, která musí být předložena k hlasování ve formě písemného textu, se nepoužije článek 158 a jsou přípustné ústní pozměňovací návrhy.

Nepoužití článku 158 je možné pouze ve výboru a pouze v naléhavých případech. Ani na schůzích výborů, které nejsou prohlášeny za naléhavé, ani na plenárních zasedáních se nelze odchýlit od ustanovení článku 158.

Ustanovení o přípustnosti ústních pozměňovacích návrhů znamená, že poslanci nesmějí vznášet námitky proti tomu, aby se o ústních pozměňovacích návrzích ve výborech hlasovalo.

4. Doporučení vypracovaná tímto způsobem se zařadí na pořad jednání příštího dílčího zasedání. V naléhavých případech, o nichž rozhoduje předseda, mohou být doporučení zařazena na pořad jednání právě probíhajícího dílčího zasedání. Doporučení jsou považována za přijatá, pokud před začátkem dílčího zasedání nevznese nejmeně čtyřicet poslanců Parlamentu písemné námitky. V takovém případě se doporučení výboru zařadí na pořad jednání a předloží se k rozpravě a k hlasování během téhož dílčího zasedání. Politická skupina nebo nejmeně čtyřicet poslanců může předložit pozměňovací návrhy.

Článek 114

Porušování lidských práv

Na každém dílčím zasedání může každý příslušný výbor bez žádosti o svolení předložit stejným postupem jako v čl. 113 odst. 4 návrh usnesení o případech porušování lidských práv.

HLAVA IV

TRANSPARENTNOST ČINNOSTÍ

Článek 115

Transparentnost činností Parlamentu

1. Parlament zajišťuje nejvyšší možnou transparentnost své činnosti v souladu s čl. 1 druhým pododstavcem Smlouvy o Evropské unii, článkem 15 Smlouvy o fungování Evropské unie a článkem 42 Listiny základních práv Evropské unie.
2. Rozpravy v Parlamentu jsou veřejné.
3. Výbory se zpravidla scházejí veřejně. Nejpozději při přijímání pořadu schůze však mohou rozhodnout o tom, že rozdělí pořad jednání dané schůze na body veřejné a neveřejné. U neveřejných schůzí však může výbor v souladu s čl. 4 odst. 1 až 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 zpřístupnit dokumenty a zápisy z těchto schůzí. V případě porušení pravidel důvěrnosti se použije článek 166.
4. Projednávání žádostí o zbavení imunity podle článku 9 v příslušném výboru je vždy neveřejné.

Článek 116

Přístup veřejnosti k dokumentům

1. Každý občan Unie a každá fyzická osoba s bydlištěm nebo právnická osoba se sídlem v členském státě má právo na přístup k dokumentům Parlamentu v souladu s článkem 15 Smlouvy o fungování Evropské unie, aniž jsou dotčeny zásady, podmínky a omezení stanovené v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 a v souladu se zvláštními ustanoveními tohoto jednacího řádu.

Přístup k dokumentům Parlamentu je v co největší míře umožněn i ostatním fyzickým a právnickým osobám stejným způsobem.

Nařízení (ES) č. 1049/2001 se zveřejní pro informaci spolu s jednacím řádem.¹⁵

2. Pro účely zpřístupnění dokumentů veřejnosti se „dokumenty Parlamentu“ rozumějí jakékoli texty ve smyslu čl. 3 písm. a) nařízení (ES) č. 1049/2001, které vypracovali nebo obdrželi funkcionáři Parlamentu ve smyslu hlavy I, kapitoly 2, orgány Parlamentu, výbory, meziparlamentní delegace nebo sekretariát Parlamentu.

Dokumenty vypracované jednotlivými poslanci nebo politickými skupinami jsou dokumenty Parlamentu pro účely jejich zpřístupnění veřejnosti, pokud jsou předloženy v souladu s jednacím řádem.

Předsednictvo stanoví pravidla pro vedení záznamů o dokumentech Parlamentu.

3. Parlament vytvoří rejstřík dokumentů Parlamentu. Legislativní dokumenty a určité jiné kategorie dokumentů jsou v souladu s nařízením (ES) č. 1049/2001 přímo přístupné v rejstříku. V rejstříku jsou pokud možno uvedeny odkazy na jiné dokumenty Parlamentu.

Kategorie dokumentů, které jsou přímo přístupné, jsou uvedeny v seznamu přijatém předsednictvem a zveřejněny na internetových stránkách Parlamentu. Tento seznam neomezuje

¹⁵Viz příloha XIV.

právo na přístup k dokumentům, které nespádají do kategorií uvedených v seznamu; tyto dokumenty jsou zpřístupněny na písemnou žádost.

Předsednictvo může přijmout v souladu s nařízením (ES) č. 1049/2001 pravidla pro přístup k dokumentům, která se zveřejí v *Úředním věstníku Evropské unie*.

4. Předsednictvo určí orgány, které vyřizují původní žádosti (článek 7 nařízení (ES) č. 1049/2001) a přijme rozhodnutí o potvrzujících žádostech (článek 8 nařízení) a o žádostech o přístup k citlivým dokumentům (článek 9 nařízení).

5. Konference předsedů jmenuje zástupce Parlamentu do interinstitucionálního výboru podle čl. 15 odst. 2 nařízení (ES) č. 1049/2001.

6. Jeden z místopředsedů je odpovědný za dohled nad vyřizováním žádostí o přístup k dokumentům.

7. Příslušný výbor Parlamentu vypracuje na základě informací poskytnutých předsednictvem a z jiných zdrojů výroční zprávu podle článku 17 nařízení (ES) č. 1049/2001 a předloží ji plénu.

Příslušný výbor zkoumá a hodnotí zprávy přijaté ostatními orgány a subjekty podle článku 17 nařízení.

HLAVA V

VZTAHY S JINÝMI SUBJEKTY

KAPITOLA 1

JMENOVÁNÍ

Článek 117

Volba předsedy Komise

1. Poté, co Evropská rada navrhne kandidáta na předsedu Komise, požádá jej předseda Parlamentu, aby učinil prohlášení před Parlamentem a představil Parlamentu své politické cíle. Po prohlášení následuje rozprava.

K účasti v rozpravě je přizvána Evropská rada.

2. Parlament zvolí předsedu Komise většinou všech poslanců.

Hlasuje se tajně.

3. Pokud je kandidát zvolen, informuje o tom předseda Parlamentu Radu a požádá ji a nově zvoleného předsedu Komise, aby po vzájemné dohodě navrhli kandidáty na místa komisařů.

4. Pokud kandidát nezíská požadovanou většinu, vyzve předseda Parlamentu Evropskou radu, aby do jednoho měsíce navrhla nového kandidáta pro volbu podle stejného postupu.

Článek 118

Volba Komise

1. Předseda Parlamentu po konzultaci s nově zvoleným předsedou Komise požádá kandidáty, které nově zvolený předseda Komise a Rada navrhli na místa komisařů, aby se dostavili před příslušné parlamentní výbory podle předpokládaných oblastí jejich působnosti. Tato slyšení jsou veřejná.

2. Předseda může vyzvat nově zvoleného předsedu Komise, aby informoval Parlament o přidělení oblastí působnosti v navrženém sboru komisařů v souladu s jeho politickými směry.

3. Příslušný výbor nebo výbory vyzvou kandidáta na komisaře, aby učinil prohlášení a odpověděl na otázky. Slyšení jsou pořádána způsobem, který kandidátům na komisaře umožní sdělit Parlamentu všechny relevantní informace. Ustanovení týkající se organizace slyšení jsou obsažena v příloze jednacího řádu¹⁶.

4. Nově zvolený předseda představí sbor komisařů a jejich program na zasedání Parlamentu, na které jsou přizváni předseda Evropské rady a předseda Rady. Po prohlášení následuje rozprava.

5. Na závěr rozpravy může jakákoli politická skupina nebo nejméně čtyřicet poslanců předložit návrh usnesení. Použije se čl. 123 odst. 3, 4 a 5.

Po hlasování o návrhu usnesení Parlament zvolí nebo zamítne Komisi většinou odevzdaných hlasů.

Hlasuje se jmenovitě.

¹⁶Viz příloha XVI.

Parlament může odložit hlasování na další zasedání.

6. Předseda informuje Radu o zvolení nebo zamítnutí Komise.

7. V případě významné změny v oblastech působnosti během funkčního období Komise, obsazení volného mandátu nebo jmenování nového komisaře po přistoupení nového členského státu jsou příslušní komisaři pozváni před výbory příslušné pro dané oblasti v souladu s odstavcem 3.

Článek 119

Návrh na vyslovení nedůvěry Komisi

1. Návrh na vyslovení nedůvěry Komisi může předsedovi podat desetina všech poslanců Parlamentu.

2. Návrh se označuje „návrh na vyslovení nedůvěry“ a musí obsahovat odůvodnění. Zasílá se Komisi.

3. Předseda oznámí poslancům, že byl podán návrh na vyslovení nedůvěry, okamžitě po jeho obdržení.

4. Rozprava k návrhu se nekoná dříve než 24 hodin poté, co bylo jeho podání oznámeno poslancům.

5. O návrhu se hlasuje jmenovitě a nejdříve 48 hodin po zahájení rozpravy.

6. Rozprava a hlasování se konají nejpozději během dílčího zasedání, které následuje po podání návrhu.

7. Návrh na vyslovení nedůvěry se přijímá dvoutřetinovou většinou odevzdaných hlasů, která představuje většinu všech poslanců Parlamentu. Výsledek hlasování je oznámen předsedovi Rady a předsedovi Komisi.

Článek 120

Jmenování soudců a generálních advokátů Soudního dvora Evropské unie

Parlament na návrh příslušného výboru jmenuje svého zástupce do sedmičlenného panelu, který má prověřit vhodnost kandidátů na místo soudce nebo generálního advokáta Soudního dvora a Tribunálu.

Článek 121

Jmenování členů Účetního dvora

1. Kandidáti navržení na členy Účetního dvora jsou vyzváni, aby učinili prohlášení před příslušným výborem a odpověděli na otázky jeho členů. Výbor hlasuje tajně o každé nominaci zvlášť.

2. Příslušný výbor dává Parlamentu doporučení, zda má být nominace schválena, a to formou zprávy obsahující jednotlivé návrhy na rozhodnutí o každé nominaci.

3. Hlasování v plénu proběhne do dvou měsíců od obdržení nominace, pokud Parlament nerozhodne jinak na žádost příslušného výboru, politické skupiny nebo nejméně čtyřiceti poslanců. Parlament hlasuje tajně o každé nominaci zvlášť a rozhoduje většinou odevzdaných hlasů.

4. Je-li stanovisko Parlamentu k jednotlivé nominaci záporné, požádá předseda Radu, aby vzala svou nominaci zpět a předložila Parlamentu novou.

Článek 122

Jmenování členů Výkonné rady Evropské centrální banky

1. Kandidát navržený na prezidenta Evropské centrální banky je vyzván, aby učinil prohlášení před příslušným výborem a odpověděl na otázky poslanců.

2. Příslušný výbor dává Parlamentu doporučení, zda má být nominace schválena.

3. Hlasování v plénu proběhne do dvou měsíců od obdržení nominace, pokud Parlament nerozhodne jinak na žádost příslušného výboru, politické skupiny nebo nejméně čtyřiceti poslanců.

4. Je-li stanovisko Parlamentu k nominaci záporné, požádá předseda Radu, aby vzala svou nominaci zpět a předložila Parlamentu novou.

5. Stejný postup se použije pro kandidáty navržené na viceprezidenty a členy Výkonné rady Evropské centrální banky.

KAPITOLA 2

PROHLÁŠENÍ

Článek 123

Prohlášení Komise, Rady a Evropské rady

1. Členové Komise, Rady a Evropské rady mohou kdykoli požádat předsedu Parlamentu o dovolu učinít prohlášení. Předseda Evropské rady učiní prohlášení po každém jejím zasedání. Předseda Parlamentu rozhodne, kdy může být prohlášení učiněno a zda může po takovém prohlášení následovat řádná rozprava nebo třicet minut stručných a věcných otázek poslanců.

2. Pokud Parlament zařadí prohlášení s rozpravou na pořad jednání, rozhodne, zda bude rozprava ukončena usnesením, nebo nikoli. Parlament tak neučiní, pokud je zpráva o tomtéž tématu na pořadu téhož nebo příštího dílčího zasedání, nepředloží-li předseda z mimořádných důvodů jiný návrh. Ukončí-li Parlament rozpravu usnesením, může výbor, politická skupina nebo nejméně čtyřicet poslanců podat návrh usnesení.

3. O návrzích usnesení se hlasuje tentýž den. O jakýchkoli výjimkách rozhodne předseda. Vysvětlení hlasování je přípustné.

4. Společný návrh usnesení nahradí předchozí návrhy, které podali jeho signatáři, nikoli však návrhy podané jinými výbory, politickými skupinami nebo poslanci.

5. Po přijetí usnesení se již nehlasuje o žádných dalších návrzích, nerozhodne-li předseda výjimečně jinak.

Článek 124

Vysvětlení rozhodnutí Komise

Po konzultaci s Konferencí předsedů může předseda Parlamentu vyzvat předsedu Komise, komisaře pro vztahy s Evropským parlamentem, nebo po dohodě jiného komisaře, aby učinil po každém zasedání Komise prohlášení před Parlamentem, v němž vysvětlí hlavní rozhodnutí, která Komise přijala. Po prohlášení následuje nejméně třicetiminutová rozprava se stručnými a věcnými otázkami poslanců.

Článek 125

Prohlášení Účetního dvora

1. V souvislosti s postupem udělování absolutoria či s činností Parlamentu v oblasti rozpočtové kontroly může být předseda Účetního dvora vyzván, aby vystoupil a přednesl připomínky obsažené ve výroční zprávě nebo zvláštních zprávách nebo stanoviscích Účetního dvora nebo aby vysvětlil pracovní plán Účetního dvora.
2. Parlament může rozhodnout o uspořádání samostatné rozpravy za účasti Komise a Rady o jakékoli otázce obsažené ve výše uvedených prohlášeních, zejména pokud tato prohlášení poukázala na nesrovnalosti ve finančním řízení.

Článek 126

Prohlášení Evropské centrální banky

1. Prezident Evropské centrální banky přednese Parlamentu výroční zprávu banky o činnosti Evropského systému centrálních bank a o měnové politice v předchozím a běžném roce.
2. Po přednesení zprávy následuje obecná rozprava.
3. Prezident Evropské centrální banky je nejméně čtyřikrát ročně pozván k účasti na schůzích příslušného výboru, aby učinil prohlášení a odpověděl na otázky.
4. Prezident, viceprezident a jiní členové Výkonné rady Evropské centrální banky mohou být přizváni k účasti na jiných schůzích na vlastní žádost nebo na žádost Parlamentu.
5. Doslovný záznam z jednání podle odstavců 3 a 4 je vyhotoven ve všech úředních jazycích.

Článek 127

Doporučení týkající se hlavních směrů hospodářských politik

1. Doporučení Komise týkající se hlavních směrů hospodářských politik členských států a Unie se předkládají příslušnému výboru, který předloží zprávu Parlamentu.
2. Rada je vyzvána, aby informovala Parlament o obsahu svého doporučení a o postoji Evropské rady.

KAPITOLA 3

Parlamentní otázky

Článek 128

Otázky k ústnímu zodpovězení s rozpravou

1. Otázky Radě nebo Komisi může pokládat výbor, politická skupina nebo nejméně čtyřicet poslanců se žádostí o jejich zařazení na pořad jednání Parlamentu.

Tyto otázky se předkládají písemně předsedovi, který je ihned postoupí Konferenci předsedů.

Konference předsedů rozhodne, zda a v jakém pořadí budou otázky zařazeny na pořad jednání. Otázky, které nejsou zařazeny na pořad jednání Parlamentu do tří měsíců od jejich předložení, nejsou brány v potaz.

2. Otázky Komisi musí být postoupeny tomuto orgánu nejméně jeden týden před zasedáním, na jehož pořad jednání jsou zařazeny, a otázky Radě nejméně tři týdny před uvedeným datem.

3. Pokud se otázky týkají věcí uvedených v článku 42 Smlouvy o Evropské unii, neuplatní se lhůta stanovená v odstavci 2 tohoto článku a Rada musí odpovědět dostatečně rychle, aby byl Parlament řádně informován.

4. Tazatel má na položení otázky pět minut. Jeden člen příslušného orgánu odpoví.

Tazatel má právo využít celé této řečnické doby k položení otázky.

5. Ustanovení čl. 123 odst. 2 až 5 se použijí obdobně.

Článek 129

Doba vyhrazená pro otázky

1. Doba vyhrazená pro otázky Komisi v délce 90 minut věnovaná jednomu nebo několika specifickým horizontálním tématům, o nichž rozhodne Konference předsedů jeden měsíc před dílčím zasedáním, je zařazena na každé dílčí zasedání.

2. Oblast působnosti komisařů pozvaných Konferencí předsedů musí souviset se specifickým horizontálním tématem nebo tématy, kterých se budou týkat položené otázky. Každého dílčího zasedání se zúčastní nejvýše dva komisaři, přičemž je možné pozvat třetího komisaře v závislosti na specifickém horizontálním tématu nebo tématech vybraných pro dobu vyhrazenou pro otázky.

3. Doba vyhrazená pro otázky probíhá v souladu se systémem losování, který je podrobně popsán v příloze jednacího řádu¹⁷.

4. V souladu s pokyny stanovenými Konferencí předsedů se může zvláštní doba vyhrazená pro otázky konat za přítomnosti Rady, předsedy Komise, místopředsedy Komise / vysokého představitele Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku a předsedy *Euroskupiny*.

Článek 130

Otázky k písemnému zodpovězení

1. Kterýkoli poslanec může položit předsedovi Evropské rady, Radě, Komisi nebo místopředsedovi Komise / vysokému představiteli Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku otázku k písemnému zodpovězení v souladu s kritérii uvedenými v příloze jednacího řádu. Za obsah otázek jsou odpovědní výhradně jejich autoři.¹⁸ Za obsah otázek jsou odpovědní výhradně jejich autoři.

2. Otázky se předkládají předsedovi. Pochybnosti o přípustnosti otázky řeší předseda. Rozhodnutí předsedy nevychází výlučně z ustanovení přílohy, na která odkazuje odstavec 1, nýbrž z ustanovení jednacího řádu obecně. Rozhodnutí předsedy se oznámí tazateli.

3. Otázky se předkládají v elektronické podobě. Každý poslanec může předložit nejvýše pět otázek měsíčně.

Výjimečně lze předložit doplňující otázky v podobě papírového dokumentu, který poslanec osobně vypracuje a podepíše v příslušném útvaru sekretariátu.

Po uplynutí jednoho roku od počátku osmého volebního období Konference předsedů provede hodnocení režimu týkajícího se dodatečných otázek.

4. Nemůže-li být otázka zodpovězena během stanovené doby, zařadí se na žádost tazatele na pořad jednání příští schůze příslušného výboru. Článek 129 se použije obdobně.

¹⁷Viz příloha II.

¹⁸Viz příloha III.

Předseda parlamentního výboru má podle čl. 206 odst. 1 pravomoc svolat schůzi tohoto výboru a zároveň rozhoduje o návrhu pořadu jednání této schůze s cílem umožnit řádnou organizaci prací. Touto výsadou není dotčena povinnost stanovená v čl. 130 odst. 4 zařadit otázku k písemnému zodpovězení na žádost tazatele na pořad jednání příští schůze příslušného výboru. Nicméně je na volném uvážení předsedy, aby při zohlednění politických priorit navrhl plán práce schůze a způsoby postupu (například postup bez rozpravy, případně přijetí rozhodnutí ohledně následného postupu, nebo případně doporučení odložit bod na některou z příštích schůzí).

5. Otázky vyžadující okamžitou odpověď, nikoli však podrobný průzkum (prioritní otázky), jsou zodpovídaný do tří týdnů od jejich předání adresátům. Každý poslanec může vznést jednu prioritní otázku měsíčně.

Ostatní otázky (neprioritní otázky) jsou zodpovídaný do šesti týdnů od jejich předání adresátům.

6. Otázky a odpovědi se zveřejňují na internetových stránkách Parlamentu.

Článek 131

Otázky Evropské centrální banky k písemnému zodpovězení

1. Kterýkoli poslanec může položit Evropské centrální bance nejvýše šest otázek k písemnému zodpovězení měsíčně v souladu s kritérii uvedenými v příloze jednacího řádu¹⁹. Za obsah otázek jsou odpovědní výhradně jejich autoři.

2. Tyto otázky se předkládají písemně předsedovi příslušného výboru, který je oznámí Evropské centrální bance. Pochybnosti o přípustnosti otázky řeší předseda výboru. Rozhodnutí předsedy výboru se oznámí tazateli.

3. Otázky a odpovědi se zveřejňují na internetových stránkách Parlamentu.

4. Není-li otázka zodpovězena ve stanovené době, je na žádost tazatele zařazena na pořad jednání další schůze příslušného výboru za účasti prezidenta Evropské centrální banky.

KAPITOLA 4

ZPRÁVY DALŠÍCH ORGÁNŮ

Článek 132

Výroční zprávy a jiné zprávy dalších orgánů

1. Výroční zprávy a jiné zprávy dalších orgánů, u kterých Smlouvy stanoví konzultaci s Parlamentem nebo u kterých jiná právní ustanovení vyžadují stanovisko Parlamentu, jsou předmětem zprávy předložené plenárnímu zasedání.

2. Výroční zprávy a jiné zprávy dalších orgánů, na které se nevztahuje odstavec 1, jsou postoupeny příslušnému výboru, který může navrhnout vypracování zprávy podle článku 52.

¹⁹Viz příloha III.

KAPITOLA 5

USNESENÍ A DOPORUČENÍ

Článek 133

Návrhy usnesení

1. Kterýkoli poslanec může předložit návrh usnesení ve věci spadající do oblasti činnosti Evropské unie.

Návrh nesmí obsahovat více než 200 slov.

2. Příslušný výbor rozhoduje o postupu.

Výbor může spojit návrh usnesení s jinými návrhy usnesení nebo zprávami.

Výbor může přijmout stanovisko, které může mít formu dopisu.

Výbor může rozhodnout o vypracování zprávy podle článku 52.

3. Autoři návrhu usnesení jsou informováni o rozhodnutích výboru a Konference předsedů.

4. Zpráva obsahuje text návrhu usnesení.

5. Stanoviska ve formě dopisu určená jiným orgánům Evropské unie zasílá předseda.

6. Autor nebo autoři návrhu usnesení předloženého podle čl. 123 odst. 2, čl. 128 odst. 5 nebo čl. 135 odst. 2 mají právo vzít návrh zpět před konečným hlasováním.

7. Návrh usnesení předložený podle odstavce 1 může jeho autor, autoři nebo první signatář vzít zpět dříve, než příslušný výbor rozhodne podle odstavce 2 o vypracování zprávy.

Jakmile však již návrh převzal výbor, pouze výbor je oprávněn vzít jej zpět před zahájením konečného hlasování.

8. Návrh usnesení, který byl vzat zpět, může převzít a ihned předložit skupina, výbor nebo stejný počet poslanců, kteří jsou oprávněni jej předložit.

Výbory mají povinnost zajistit, aby návrhy usnesení předložené podle tohoto článku, které splňují stanovené požadavky, byly dále projednány a řádně uvedeny v následných dokumentech.

Článek 134

Doporučení Radě

1. Politická skupina nebo nejméně čtyřicet poslanců může podat návrh doporučení Radě týkající se věci podle hlavy V Smlouvy o Evropské unii nebo v případě, že s Parlamentem nebyla konzultována mezinárodní dohoda, na kterou se vztahují články 108 nebo 109.

2. Takové návrhy jsou postoupeny výboru příslušnému pro jejich projednání.

V případě potřeby výbor postoupí věc Parlamentu v souladu s postupy stanovenými v tomto jednacím řádu.

3. Pokud příslušný výbor vypracovává zprávu, předloží Parlamentu návrh doporučení Radě spolu se stručným vysvětlujícím prohlášením a v případě potřeby se stanovisky výborů, s nimiž byl návrh konzultován.

Při uplatnění tohoto odstavce není nutné předchozí svolení Konference předsedů.

4. Použijí se ustanovení článku 113.

Článek 135

Rozpravy o případech porušování lidských práv, demokracie a právního státu

1. Výbor, meziparlamentní delegace, politická skupina nebo nejméně čtyřicet poslanců může písemně požádat předsedu o konání rozpravy v naléhavém případě porušování lidských práv, demokracie a právního státu (čl. 149 odst. 3).

2. Konference předsedů sestaví seznam témat, která mají být zařazena do konečného návrhu pořadu jednání příští rozpravy o případech porušování lidských práv, demokracie a právního státu, na základě žádostí uvedených v odstavci 1 a v souladu s ustanoveními přílohy IV. Celkem nesmějí být na pořad jednání zařazena více než tři témata včetně podkapitol.

V souladu s článkem 152 může Parlament upustit od projednávání tématu, které má být předmětem rozpravy, a nahradit jej v rozpravě tématem, které původně nebylo na pořadu. Návrhy usnesení o vybraných tématech se předkládají do večera dne, kdy se přijímá pořad jednání. Předseda stanoví přesnou lhůtu pro předkládání takových návrhů usnesení.

3. Celková řečnická doba pro politické skupiny a nezařazené poslance se stanoví v souladu s postupem stanoveným v čl. 162 odst. 4 a 5, v rámci nejdelší možné doby pro rozpravu, tj. 60 minut pro dílčí zasedání.

Jakákoli doba zbývající po započítání času na přednesení návrhu usnesení, hlasování o něm a řečnické doby přidělené pro případné příspěvky Komise a Rady se rozdělí mezi politické skupiny a nezařazené poslance.

4. Na konci rozpravy se přikročí okamžitě k hlasování. Článek 183 se nepoužije.

Hlasování podle tohoto článku mohou být konána kolektivně na odpovědnost předsedy a Konference předsedů.

5. Jsou-li předloženy dva nebo více návrhů usnesení o tomtéž tématu, použije se postup stanovený v čl. 123 odst. 4.

6. Předseda a předsedové politických skupin mohou rozhodnout o tom, že o návrhu usnesení se bude hlasovat bez rozpravy. Takové rozhodnutí vyžaduje jednomyslný souhlas všech předsedů politických skupin.

Články 187, 188 a 190 se nevztahují na návrhy usnesení zařazené na pořad jednání k rozpravě o případech porušování lidských práv, demokracie a právního státu.

Návrhy usnesení mohou být předloženy k rozpravě o porušování lidských práv, demokracie a právního státu až poté, co byl přijat seznam témat k projednání. Návrhy usnesení, které nelze projednat v rámci doby vymezené pro rozpravu, se neberou v potaz. Totéž platí pro návrhy usnesení, u nichž se na základě žádosti podle čl. 168 odst. 3 zjistí, že není dosaženo usnášenischopnosti. Poslanci mají právo předložit takové návrhy znovu buď k projednání ve výboru podle článku 133, nebo k rozpravě o porušování lidských práv, demokracie a právního státu na příštím dílčím zasedání.

Žádné téma nemůže být zařazeno na pořad jednání k rozpravě o případech porušování lidských práv, demokracie a právního státu, je-li již zařazeno na pořad jednání dílčího zasedání.

Jednací řád neobsahuje žádné ustanovení, které by umožňovalo společnou rozpravu k návrhu usnesení předloženému podle odst. 2 druhého pododstavce a ke zprávě výboru o téže věci.

* * *

Je-li požadováno zjištění usnášeníschopnosti podle čl. 168 odst. 3, vztahuje se tato žádost pouze na návrh usnesení, o němž se má hlasovat, a nikoli na návrhy, které následují.

Článek 136

Písemná prohlášení

1. Písemné prohlášení nejvýše o 200 slovech, které se týká výlučně věci v působnosti Evropské unie, může předložit nejméně deset poslanců alespoň ze tří politických skupin. Obsah tohoto prohlášení nesmí přesáhnout formu prohlášení. Zejména nesmí vyzývat k žádnému legislativnímu opatření, obsahovat rozhodnutí o záležitostech, pro něž jsou v tomto jednacím řádu stanoveny zvláštní postupy a pravomoci, nebo se zabývat otázkou, která se v Parlamentu právě projednává.
2. Povolení k dalšímu postupu v určité věci podléhá odůvodněnému rozhodnutí předsedy podle odstavce 1. Písemná prohlášení se zveřejňují ve všech úředních jazycích na internetových stránkách Parlamentu a elektronicky se rozešlou všem poslancům. Tato prohlášení se ukládají spolu se jmény signatářů v elektronickém rejstříku. Tento rejstřík je veřejný a je přístupný na internetových stránkách Parlamentu. Tištěné kopie písemných prohlášení s podpisy se ukládají také u předsedy.
3. Každý poslanec může k prohlášení v elektronickém rejstříku připojit svůj podpis. Podpis lze kdykoli před uplynutím tří měsíců od uložení prohlášení v rejstříku vzít zpět. V tomto případě nesmí příslušný poslanec svůj podpis k prohlášení opětovně připojit.
4. Pokud do konce tříměsíční lhůty od uložení do rejstříku prohlášení podepíše většina všech poslanců Parlamentu, oznámí předseda tuto skutečnost Parlamentu. Prohlášení je zveřejněno v zápisu z jednání se jmény signatářů, aniž by bylo pro Parlament závazné.
5. Postup je ukončen, když je prohlášení spolu se jmény signatářů zasláno na konci dílčího zasedání adresátům.
6. Pokud orgány, jimž je přijaté prohlášení určeno, Parlament do tří měsíců od jeho obdržení neinformují o plánovaných návazných krocích, je daná záležitost na žádost autorů prohlášení zařazena na pořad jednání další schůze příslušného výboru.
7. Písemné prohlášení, které zůstalo v rejstříku po dobu delší než tři měsíce a nebylo podepsáno nejméně polovinou všech poslanců Parlamentu, se nebere v potaz, přičemž neexistuje možnost prodloužení této tříměsíční lhůty.

Článek 137

Konzultace s Evropským hospodářským a sociálním výborem

1. Pokud Smlouva o fungování Evropské unie stanoví konzultaci s Evropským hospodářským a sociálním výborem, zahájí předseda postup konzultace a informuje o tom Parlament.
2. Kterýkoli z výborů může požádat o konzultaci s Evropským hospodářským a sociálním výborem v otázkách obecné i specifické povahy.

Výbor stanoví lhůtu, v níž má Evropský hospodářský a sociální výbor zaujmout své stanovisko.

Žádost o konzultaci s Evropským hospodářským a sociálním výborem schvaluje Parlament bez rozpravy.

3. Stanoviska Evropského hospodářského a sociálního výboru jsou postoupena příslušnému výboru.

Článek 138

Konzultace s Výborem regionů

1. Pokud Smlouva o fungování Evropské unie stanoví konzultaci s Výborem regionů, zahájí předseda postup konzultace a informuje o tom Parlament.

2. Kterýkoli z výborů může požádat o konzultaci s Výborem regionů v otázkách obecné i specifické povahy.

Výbor stanoví lhůtu, v níž má Výbor regionů zaujmout své stanovisko.

Žádost o konzultaci s Výborem regionů schvaluje Parlament bez rozpravy.

3. Stanoviska Výboru regionů jsou postoupena příslušnému výboru.

Článek 139

Žádosti určené evropským agenturám

1. Má-li Parlament právo podat žádost evropské agentuře, může každý poslanec podat takovou žádost písemně předsedovi Parlamentu. Tyto žádosti se musí týkat otázek spadajících do působnosti dané agentury a musí obsahovat informace vysvětlující povahu otázky a zájem Unie.

2. Po konzultaci s příslušným výborem předseda Parlamentu buď postoupí žádost agentuře, nebo přijme jiná vhodná opatření. Poslanec podávající žádost je o tom neprodleně vyrozuměn. Každá žádost postoupená předsedou agentuře musí obsahovat lhůtu pro odpověď.

3. Pokud má agentura za to, že nemůže odpovědět na takto znějící žádost, nebo chce, aby byla žádost změněna, vyrozumí o tom neprodleně předsedu Parlamentu, který přijme vhodná opatření, popřípadě po konzultaci s příslušným výborem.

KAPITOLA 6

INTERINSTITUCIONÁLNÍ DOHODY

Článek 140

Interinstitucionální dohody

1. Parlament může uzavírat dohody s jinými orgány v souvislosti s uplatňováním Smluv nebo se záměrem zlepšit nebo vyjasnit postupy.

Takové dohody mohou mít formu společných prohlášení, výměny dopisů nebo kodexů chování či jiných vhodných nástrojů. Předseda je podepíše po posouzení ve výboru příslušném pro ústavní otázky a po schválení Parlamentem. Mohou být pro informaci přílohou jednacího řádu.

2. Pokud tyto dohody vedou k úpravám stávajících práv a povinností podle jednacího řádu nebo stanoví nová práva a povinnosti poslanců nebo orgánů Parlamentu či jinak mění nebo vykládají jednací řád, je věc před podpisem dohody postoupena výboru příslušnému pro posuzování v souladu s čl. 226 odst. 2 až 6.

KAPITOLA 7

POSTOUPENÍ SOUDNÍMU DVORU EVROPSKÉ UNIE

Článek 141

Řízení před Soudním dvorem Evropské unie

1. Ve lhůtách stanovených ve Smlouvách a ve statutu Soudního dvora Evropské unie pro žalobu podanou orgány Unie a fyzickými nebo právnickými osobami zkoumá Parlament právní předpisy Unie a prováděcí předpisy s cílem zajistit, aby byla plně dodržována ustanovení Smluv, zejména ustanovení týkající se práv Parlamentu.

2. Pokud se příslušný výbor domnívá, že došlo k porušení práva Unie, informuje o tom Parlament, v případě nutnosti ústně.

3. Předseda podá na základě doporučení příslušného výboru jménem Parlamentu žalobu u Soudního dvora.

Na začátku následujícího dílčího zasedání může předseda předložit plénu rozhodnutí o pokračování v řízení. Jestliže se plénum vysloví většinou odevzdaných hlasů proti žalobě, vezme ji předseda zpět.

Jestliže předseda podá žalobu v rozporu s doporučením příslušného výboru, předloží plénu na začátku následujícího dílčího zasedání rozhodnutí o pokračování v řízení.

4. Předseda předloží připomínky nebo vystoupí jménem Parlamentu při soudních řízeních po konzultaci s příslušným výborem.

Má-li předseda v úmyslu odchytil se od doporučení příslušného výboru, informuje výbor o této skutečnosti a postoupí záležitost Konferenci předsedů s uvedením důvodů svého rozhodnutí.

Domnívá-li se Konference předsedů, že by Parlament výjimečně neměl předložit připomínky nebo vystoupit před Soudním dvorem Evropské unie v případě zpochybnění platnosti aktu přijatého Parlamentem, je věc bezodkladně postoupena k projednání v plénu.

V naléhavých případech může předseda přijmout předběžná opatření v zájmu dodržení lhůt stanovených příslušným soudem. V takových případech se postup stanovený v tomto odstavci použije při první nejbližší příležitosti.

Jednací řád nijak příslušnému výboru nebrání v přijetí vhodných procesních opatření umožňujících, aby výbor v naléhavých případech předložil své doporučení včas.

Čl. 108 odst. 6 jednacího řádu stanoví zvláštní postup pro rozhodování Parlamentu týkající se výkonu práva požádat Soudní dvůr na základě čl. 218 odst. 11 Smlouvy o fungování Evropské unie o stanovisko, zda je mezinárodní dohoda v souladu se Smlouvami. Toto ustanovení představuje „lex specialis“, které má přednost před obecným pravidlem stanoveným v článku 141 jednacího řádu.

Jedná-li se o výkon práv Parlamentu vůči Soudnímu dvoru Evropské unie a nespadá-li dotýčný akt do působnosti článku 141 jednacího řádu, použije se obdobně postup stanovený v tomto článku.

HLAVA VI

VZTAHY S VNITROSTÁTNÍMI PARLAMENTY

Článek 142

Výměna informací, kontakty a vzájemné poskytování zázemí

1. Parlament pravidelně informuje vnitrostátní parlamenty členských států o své činnosti.
2. Organizace a podpora účinné a pravidelné meziparlamentní spolupráce v rámci Unie podle článku 9 Protokolu o úloze vnitrostátních parlamentů v Evropské unii se sjednávají na základě mandátu, který po konzultaci s Konferencí předsedů výborů udělí Konference předsedů.

Parlament veškeré dohody o těchto záležitostech schvaluje postupem stanoveným v článku 140.

3. Výbor se může přímo zapojit do jednání s vnitrostátními parlamenty na úrovni výborů v rámci stropu rozpočtových prostředků vyčleněných pro tento účel. Tato jednání mohou zahrnovat vhodnou formu spolupráce před legislativním procesem a po něm.
4. Každý dokument, který se týká legislativního postupu na úrovni Evropské unie a který je vnitrostátním parlamentem úřední cestou předán Evropskému parlamentu, se postupuje výboru, který je k projednání záležitostí uvedených v tomto dokumentu příslušný.
5. Konference předsedů může zmocnit předsedu, aby vyjednal poskytování zázemí vnitrostátním parlamentům členských států na základě vzájemnosti a aby navrhl další opatření pro usnadnění kontaktů s vnitrostátními parlamenty.

Článek 143

Konference výborů pro evropské záležitosti (COSAC)

1. Na návrh předsedy jmenuje Konference předsedů členy parlamentní delegace v COSAC a může jim udělit mandát. V čele delegace je místopředseda Evropského parlamentu odpovědný za udržování vztahů s vnitrostátními parlamenty a předseda výboru příslušného pro institucionální záležitosti.
2. Ostatní členové delegace jsou vybíráni s ohledem na věci, které se mají projednávat na zasedání COSAC, a jsou mezi nimi pokud možno zástupci výborů příslušných v těchto záležitostech. Po každém zasedání předkládá delegace zprávu.
3. Přihlíží se přitom k celkové politické rovnováze v Parlamentu.

Článek 144

Konference parlamentů

Konference předsedů jmenuje členy parlamentní delegace v jakékoli konferenci nebo podobném orgánu, v němž jsou zástupci parlamentů, a zmocňuje je s ohledem na příslušné parlamentní usnesení. Delegace volí svého předsedu, a popřípadě jednoho nebo více místopředsedů.

HLAVA VII

ZASEDÁNÍ

KAPITOLA 1

ZASEDÁNÍ PARLAMENTU

Článek 145

Volební období Parlamentu, zasedání, dílčí zasedání, denní zasedání

1. Volební období Parlamentu je shodné s funkčním obdobím poslanců ve smyslu aktu ze dne 20. září 1976.
2. Za zasedání se označuje období jednoho roku ve smyslu tohoto aktu a Smluv.
3. Dílčí zasedání Parlamentu se svolává zpravidla každý měsíc a je rozděleno do denních zasedání.

Zasedání Parlamentu konaná ve stejný den se považují za jediné zasedání.

Článek 146

Svolávání Parlamentu

1. Parlament zasedá každý rok, aniž by bylo nutné jej svolávat, druhé úterý v březnu a sám si určuje délku přerušení zasedání.
2. Kromě toho Parlament zasedá, aniž by bylo nutné jej svolávat, první úterý po uplynutí jednoho měsíce od skončení období uvedeného v čl. 10 odst. 1 aktu ze dne 20. září 1976.
3. Konference předsedů může s uvedením důvodů změnit délku přerušení stanovenou podle odstavce 1, a to nejpozději dva týdny přede dnem již stanoveným Parlamentem pro obnovení zasedání; den obnovení nesmí být odložen o více než dva týdny.
4. Na žádost většiny všech poslanců nebo na žádost Komise či Rady předseda mimořádně svolá Parlament po předchozí konzultaci s Konferencí předsedů.

V naléhavých případech může předseda mimořádně svolat Parlament se souhlasem Konference předsedů.

Článek 147

Místo zasedání a schůzí

1. Parlamentu a schůze jeho výborů se konají v souladu s ustanovením Smluv.

Návrhy na dodatečná dílčí zasedání v Bruselu a veškeré změny těchto návrhů vyžadují pouze většinu odevzdaných hlasů.

2. Kterýkoli výbor může rozhodnout, že požádá, aby se jedna nebo více schůzí konalo na jiném místě. Jeho odůvodněná žádost se podává předsedovi, který ji předloží předsednictvu. Je-li daná věc naléhavá, může předseda rozhodnout sám. Zamítnutí žádosti předsedou nebo předsednictvem musí být odůvodněno.

Článek 148

Účast poslanců na zasedáních

1. Při každém zasedání je poslancům k dispozici prezenční listina, do níž zaznamenávají podpisem svou účast.
2. Jména poslanců přítomných podle prezenční listiny jsou uvedena v zápisu z jednání z každého zasedání s označením „přítomen/přítomna“. Jména poslanců omluvených předsedou jsou uvedena v zápisu z jednání z každého zasedání s označením „omluven/a“.

KAPITOLA 2

PLÁN PRÁCE PARLAMENTU

Článek 149

Návrh pořadu jednání

1. Před každým dílčím zasedáním sestaví Konference předsedů návrh pořadu jednání na základě doporučení Konference předsedů výborů a s ohledem na schválený pracovní program Komise uvedený v článku 37.

Na pozvání předsedy Parlamentu se mohou Komise a Rada zúčastnit jednání Konference předsedů o návrhu pořadu jednání.

2. V pořadu jednání může být u některých bodů, které se mají projednávat, stanovena doba hlasování.
3. Jeden nebo dva časové úseky, celkem nejvýše 60 minut, mohou být v návrhu pořadu jednání vyhrazeny na rozpravu o případech porušování lidských práv, demokracie a právního státu podle článku 135.
4. Konečný návrh pořadu jednání musí být rozdán poslancům nejpozději tři hodiny před zahájením dílčího zasedání.

Článek 150

Postup v plénu bez pozměňovacích návrhů a rozpravy

1. Návrh legislativního aktu (první čtení) a návrh nelegislativního usnesení přijatý ve výboru tak, že proti němu hlasovala méně než jedna desetina poslanců výboru, je zařazen do návrhu pořadu jednání Parlamentu pro hlasování bez pozměňovacích návrhů.

Tento bod pořadu jednání je předmětem jediného hlasování, pokud před sestavením konečného návrhu pořadu jednání politické skupiny nebo jednotliví poslanci, kteří tvoří dohromady jednu desetinu poslanců Parlamentu, písemně nepožádají, aby bylo k tomuto bodu možno předkládat pozměňovací návrhy. V takovém případě stanoví předseda lhůtu pro předložení pozměňovacích návrhů.

2. O bodech zařazených do konečného návrhu pořadu jednání pro hlasování bez pozměňovacích návrhů se rovněž nevede rozprava, pokud Parlament při přijímání pořadu jednání na začátku dílčího zasedání nerozhodne jinak, a to na návrh Konference předsedů nebo na žádost politické skupiny nebo nejméně čtyřiceti poslanců.
3. Při sestavování konečného návrhu pořadu jednání dílčího zasedání může Konference předsedů navrhnout zařazení dalších bodů pro hlasování bez pozměňovacích návrhů nebo bez

rozpravy. Při přijímání pořadu jednání nesmí Parlament takový návrh přijmout, pokud politická skupina nebo nejméně čtyřicet poslanců podá písemnou námitku nejpozději jednu hodinu před zahájením dílčího zasedání.

4. Pokud se k bodu nevede rozprava, může zpravodaj nebo předseda příslušného výboru bezprostředně před hlasováním učinit prohlášení v délce nejvýše dvou minut.

Článek 151

Krátké přednesení

Na žádost zpravodaje nebo na návrh Konference předsedů může také Parlament rozhodnout, že bod nevyžadující řádnou rozpravu bude projednán formou krátkého přednesení zpravodajem v plénu. V takovém případě má Komise možnost odpovědět a poté se může konat až desetiminutová rozprava, během které dá předseda slovo poslancům, kteří se přihlásí zvednutím ruky. Každý poslanec může hovořit nejvýše jednu minutu.

Článek 152

Přijímání a změny pořadu jednání

1. Na začátku každého dílčího zasedání přijme Parlament rozhodnutí o konečném návrhu pořadu jednání. Změny může navrhnout výbor, politická skupina nebo nejméně čtyřicet poslanců. Každý takový návrh musí předseda obdržet nejpozději jednu hodinu před zahájením dílčího zasedání. Předseda může dát slovo navrhovateli, jednomu řečníkovi ve prospěch návrhu a jednomu řečníkovi proti návrhu. Řečnická doba je nejvýše jedna minuta.

2. Jakmile je pořad jednání přijat, nelze jej měnit, s výjimkou případů podle článků 154 nebo 187 až 191 nebo na návrh předsedy.

Je-li procesní návrh na změnu pořadu zamítnut, nemůže být během téhož dílčího zasedání znovu předložen.

3. Před ukončením zasedání oznámí předseda datum, čas a pořad jednání příštího zasedání.

Článek 153

Mimořádná rozprava

1. Politická skupina nebo nejméně čtyřicet poslanců může požádat, aby byla na pořad jednání Parlamentu zařazena mimořádná rozprava o záležitosti zásadního významu týkající se politiky Evropské unie. Během jednoho dílčího zasedání se zpravidla nekoná více než jedna mimořádná rozprava.

2. Žádost se podává předsedovi písemně nejpozději tři hodiny před zahájením dílčího zasedání, během něhož se má mimořádná rozprava konat. O žádosti se hlasuje na začátku dílčího zasedání při přijímání návrhu pořadu jednání.

3. V reakci na dění po přijetí pořadu jednání dílčího zasedání a po konzultaci s předsedy politických skupin může předseda navrhnout mimořádnou rozpravu. O takovém návrhu se hlasuje na začátku zasedání nebo v době vymezené pro hlasování poté, co o něm byli poslanci informováni nejméně jednu hodinu předem.

4. Předseda stanoví dobu konání této rozpravy. Celková délka rozpravy nesmí překročit 60 minut. Řečnická doba se politickým skupinám a nezařazeným poslancům přiděluje podle čl. 162 odst. 4 a 5.

5. Rozprava se ukončuje bez přijetí usnesení.

Článek 154

Postup pro naléhavé případy

1. Žádost, aby rozprava o návrhu, který byl s Parlamentem konzultován podle čl. 47 odst. 1, byla považována za naléhavou, může podat Parlamentu předseda, výbor, politická skupina, nejméně čtyřicet poslanců, Komise nebo Rada. Tato žádost se podává písemně a musí být odůvodněna.

2. Jakmile předseda obdrží žádost o naléhavou rozpravu, oznámí to Parlamentu. O žádosti se hlasuje na začátku zasedání následujícího po zasedání, během něhož byla žádost oznámena, pokud návrh, k němuž se žádost vztahuje, byl rozeslán ve všech úředních jazycích. Je-li podáno více žádostí o naléhavou rozpravu týkajících se stejné záležitosti, vztahuje se schválení nebo zamítnutí žádosti o naléhavou rozpravu na všechny žádosti týkajících se téže záležitosti.

3. Před hlasováním může vystoupit pouze osoba, která podává žádost, jeden řečník ve prospěch žádosti a jeden proti žádosti a předseda nebo zpravodaj příslušného výboru; každé vystoupení může trvat nejvíce tři minuty.

4. Body, které se mají projednat postupem pro naléhavé případy, mají přednost před ostatními body pořadu jednání. Předseda stanoví dobu rozpravy a hlasování.

5. Naléhavá rozprava se může konat bez zprávy nebo výjimečně na základě ústní zprávy příslušného výboru.

Článek 155

Společná rozprava

Kdykoli je možno rozhodnout o konání společné rozpravy o podobných nebo věcně souvisejících bodech pořadu jednání.

Článek 156

Lhůty

S výjimkou naléhavých případů uvedených v člancích 135 a 154 nelze přistoupit k rozpravě a k hlasování o textu, pokud nebyl text rozeslán nejméně dvacet čtyři hodin předem.

KAPITOLA 3

OBEČNÁ PRAVIDLA PRO PRŮBĚH ZASEDÁNÍ

Článek 157

Přístup do jednacího sálu

1. Do jednacího sálu nesmí vstoupit nikdo jiný než poslanci Parlamentu, členové Komise nebo Rady, generální tajemník Parlamentu, zaměstnanci, jejichž povinnosti vyžadují jejich přítomnost v sále, a odborníci nebo úředníci Evropské unie.

2. Vstup na galerie je dovolen pouze držitelům propustky řádně vydané předsedou nebo generálním tajemníkem Parlamentu.

3. Zástupci veřejnosti, kterým byl dovolen vstup na galerie, musí během jednání v tichosti sedět. Osoba, která projeví souhlas nebo nesouhlas, bude okamžitě vykázána službou v sále.

Článek 158

Jazyky

1. Všechny dokumenty Parlamentu se vyhotovují ve všech úředních jazycích.
2. Každý poslanec má právo hovořit v Parlamentu úředním jazykem dle svého výběru. Projevy přednášené v jednom z úředních jazyků jsou simultánně tlumočeny do ostatních úředních jazyků a také do jakéhokoli jiného jazyka, který považuje předsednictvo za nutný.
3. Při schůzích výborů nebo delegací je zajištěno tlumočení z úředních jazyků a do úředních jazyků, které používají a o něž požádají členové a náhradníci v daném výboru nebo delegaci.
4. Při schůzích výborů nebo delegací mimo běžná pracovní místa je zajištěno tlumočení z jazyků a do jazyků poslanců, kteří potvrdili účast na dané schůzi. Tento režim může být výjimečně uplatňován méně přísně, pokud s tím členové výboru nebo delegace souhlasí. Pokud nedojde k dohodě, rozhodne předsednictvo.

Pokud se po oznámení výsledku hlasování zjistí, že mezi různými jazykovými verzemi jsou rozdíly, rozhodne předseda podle čl. 184 odst. 5 o tom, zda je oznámený výsledek platný. Pokud prohlásí výsledek za platný, rozhodne, která verze je považována za přijatou. Původní verzi však obecně nelze považovat za úřední znění, protože může dojít k situaci, kdy se všechny ostatní jazykové verze od původního znění liší.

Článek 159

Přechodná ustanovení

1. V přechodném období trvajícím do konce osmého volebního období²⁰ jsou přípustné výjimky z článku 158 v případě, že pro některý z úředních jazyků není přes náležitá opatření dostatečný počet tlumočnicků nebo překladatelů.
2. Předsednictvo na návrh generálního tajemníka stanoví, kdy jsou pro jednotlivé dotčené úřední jazyky splněny předpoklady uvedené v odstavci 1, a každého půl roku přezkoumá své rozhodnutí na základě zprávy o pokroku, kterou předloží generální tajemník. Předsednictvo přijme potřebná prováděcí opatření.
3. Použijí se dočasná zvláštní opatření přijatá Radou na základě Smluv týkající se navrhování právních aktů s výjimkou nařízení, které Evropský parlament a Rada přijímají společně.
4. Na odůvodněné doporučení předsednictva může Parlament tento článek kdykoliv zrušit nebo po uplynutí lhůty uvedené v odstavci 1 rozhodnout o prodloužení jeho platnosti.

Článek 160

Rozesílání dokumentů

Dokumenty, z nichž vycházejí parlamentní rozpravy a rozhodnutí, se vytisknou a rozešlou poslancům. Seznam těchto dokumentů se zveřejňuje v zápisech ze zasedání Parlamentu.

Aniž je dotčeno použití odstavce 1, poslanci a politické skupiny mají přímý přístup k internímu počítačovému systému Evropského parlamentu a mohou nahlédnout do jakéhokoli přípravného dokumentu, který nemá důvěrnou povahu (návrh zprávy, návrh doporučení, návrh stanoviska, pracovní dokument, pozměňovací návrhy předložené ve výborech).

²⁰Prodlouženo rozhodnutím Parlamentu ze dne 26. února 2014.

Článek 161

Elektronické dokumenty

Dokumenty Parlamentu mohou být vypracovány, podepisovány a distribuovány v elektronické podobě. O technických specifikacích a konkrétní podobě této elektronické formy rozhodne předsednictvo.

Článek 162

Rozdělení řečnické doby a seznam řečníků

1. Konference předsedů může Parlamentu navrhnout, aby byla u určité rozpravy rozdělena řečnická doba. Parlament rozhoduje o tomto návrhu bez rozpravy.
2. Žádný poslanec nesmí hovořit, aniž mu předseda udělí slovo. Poslanci hovoří ze svých míst a obracejí se na předsedu. Jestliže se řečník odchýlí od tématu, předseda jej napomene.
3. Předseda může vypracovat pro první část konkrétní rozpravy seznam řečníků, který obsahuje jedno nebo více kol řečníků z každé politické skupiny, které se rozpravy chtějí zúčastnit, v pořadí podle velikosti skupin, a jednoho nezařazeného poslance.
4. Řečnická doba se pro tuto část rozpravy rozdělí v souladu s těmito kritérii:
 - a) první část řečnické doby se rozdělí rovným dílem mezi všechny politické skupiny;
 - b) další část se rozdělí mezi politické skupiny v poměru k celkovému počtu jejich členů;
 - c) nezařazeným poslancům se přidělí celková řečnická doba podle částí přidělených každé politické skupině podle písmen a) a b).
5. Pokud je rozdělení celkové řečnické doby stanoveno hromadně pro několik bodů pořadu jednání, informují politické skupiny předsedu, jaké části přiděleného času využijí pro jednotlivé body. Předseda zajistí, aby byly tyto řečnické doby dodrženy.
6. Zbývající část času rozpravy se předem konkrétním způsobem nepřiděluje. Namísto toho předseda vyzve poslance, aby hovořili zpravidla nejdéle jednu minutu. Předseda v nejvyšší možné míře zajistí, aby dostávali slovo střídavě řečníci mající různé politické názory a pocházející z různých členských států.
7. Na žádost však může být dána přednost předsedovi nebo zpravodaji příslušného výboru a předsedům politických skupin, kteří si přejí vystoupit jménem těchto skupin, nebo řečníkům, kteří je zastupují.
8. Předseda může udělit slovo poslancům, kteří zvednutím modré karty signalizují, že chtějí jinému poslanci během jeho projevu položit otázku, která nezabere více než půl minuty, pokud je předseda přesvědčen, že tím nedojde k narušení rozpravy, a pokud s tím řečník souhlasí.
9. Žádný poslanec nesmí hovořit déle než jednu minutu k jakémukoli z těchto témat: zápisy z jednání, procesní návrhy, pozměňovací návrhy ke konečnému návrhu pořadu jednání nebo k pořadu jednání.
10. Aniž jsou dotčeny jeho další disciplinární pravomoci, může předseda nechat vyškrtnout z doslovných záznamů ze zasedání projevy poslanců, kteří hovořili bez vyzvání, nebo kteří pokračovali v projevu po uplynutí času, který jim byl přidělen.

11. Komise a Rada vystoupí v rozpravě k určité zprávě zpravidla bezprostředně po zpravodaji. Komise, Rada a zpravodaj mohou vystoupit znovu, zejména v reakci na projevy poslanců Parlamentu.

12. Poslanci, kteří nevystoupili v rozpravě, mohou nejvýše jednou v průběhu jednoho dílčího zasedání odevzdat písemné prohlášení v rozsahu nejvýše 200 slov, které je přílohou doslovného záznamu z rozpravy.

13. Aniž je dotčen článek 230 Smlouvy o fungování Evropské unie, usiluje předseda o dohodu s Komisí, Radou a předsedou Evropské rady o tom, jaká řečnická doba jim bude přidělena.

Článek 163

Jednominutový projev

Po dobu nejvýše třiceti minut v průběhu prvního denního zasedání každého dílčího zasedání udělí předseda slovo poslancům, kteří chtějí upozornit Parlament na důležitou otázku politické povahy. Řečnická doba pro každého poslance nepřesáhne jednu minutu. Předseda může dát poslancům opět tentýž časový prostor později v průběhu téhož dílčího zasedání.

Článek 164

Osobní prohlášení

2. Poslanec, který požádá o příležitost učinit osobní prohlášení, vystoupí na konci rozpravy o bodu pořadu jednání, který se právě projednává, nebo ve chvíli, kdy se jedná o schválení zápisů ze zasedání, k němuž se vztahuje žádost o vystoupení.

Tento poslanec nesmí hovořit o věcných otázkách, ale musí se při svém projevu omezit na odmítnutí poznámek, které zazněly o jeho osobě během rozpravy, nebo názorů, které mu byly přisuzovány, nebo na opravu výroků, které sám pronesl.

3. Pokud Parlament nerozhodne jinak, nesmí žádné osobní prohlášení trvat déle než tři minuty.

KAPITOLA 4

OPATŘENÍ V PŘÍPADĚ NEDODRŽENÍ KODEXU CHOVÁNÍ

Článek 165

Okamžitá opatření

1. Předseda napomene každého poslance, který narušuje řádný chod jednání nebo se chová způsobem neslučitelným s příslušnými ustanoveními článku 11.

2. Pokud se provinění opakuje, předseda znovu poslance napomene, a tato skutečnost je zanesena do zápisu z jednání zasedání.

3. Pokud narušování pořádku pokračuje nebo se opakuje, může předseda odebrat poslanci slovo a vykázat jej z jednacího sálu pro zbytek denního zasedání. V mimořádně závažném případě může rovněž přikročit k tomuto poslednímu opatření okamžitě a bez druhého napomenutí. Generální tajemník neprodleně zajistí výkon takového disciplinárního opatření za pomoci služby v sále a v případě potřeby za pomoci bezpečnostní služby Parlamentu.

4. Pokud hrozí, že vyrušování při jednání v Parlamentu znemožní plynulý chod zasedání, předseda v zájmu obnovení pořádku na určitou dobu přeruší nebo ukončí jednání. Jestliže se mu

nepodaří získat pozornost, opustí předsednické křeslo, což má za následek přerušení zasedání. Zasedání pokračuje poté, co jej předseda znovu svolá.

5. Pravomoci vymezené v odstavcích 1 až 4 obdobně náleží i předsedajícím na schůzích orgánů, výborů a delegací, jak je stanoví tento jednací řád.

6. S ohledem na závažnost porušení kodexu chování může předsedající nejpozději na nejbližším dílčím zasedání nebo na následující schůzi daného orgánu, výboru nebo delegace požádat předsedu Parlamentu o uplatnění článku 166.

Článek 166

Sankce

1. V případě mimořádně závažného narušení pořádku nebo chodu Parlamentu, při němž došlo k porušení zásad vymezených v článku 11, předseda po vyslechnutí dotyčného poslance přijme odůvodněné rozhodnutí o uložení přiměřené sankce, které sdělí dotyčnému poslanci a předsedům orgánů, výborů a delegací, jejichž členem je dotyčný poslanec, a poté je oznámí na plenárním zasedání.

2. Při posuzování nevhodného chování poslanců je nutno brát v úvahu, zda jde o případ jednorázového, opakovaného nebo soustavného chování, a zvažovat míru jeho závažnosti, a to na základě pokynů uvedených v příloze jednacího řádu²¹.

3. Sankce může mít formu jednoho nebo více níže uvedených opatření:

- a) udělení důtky;
- b) ztráta nároku na denní příspěvek na dobu dvou až deseti dnů;
- c) aniž by byl dotčen výkon hlasovacího práva na plenárním zasedání a s výhradou případu důsledného dodržení kodexu chování dočasné vyloučení ze schůzí Parlamentu nebo kteréhokoli z jeho orgánů, výborů nebo delegací, z účasti na veškerých parlamentních činnostech nebo na části těchto činností, a to na dobu od dvou do deseti po sobě následujících dnů;
- d) Konferenci předsedů bude podle článku 21 předložen návrh na pozastavení nebo zbavení jedné nebo více funkcí, které dotyčný poslanec v Parlamentu zastává.

Článek 167

Vnitřní odvolání

Dotyčný poslanec může podat vnitřní odvolání k předsednictvu ve lhůtě dvou týdnů ode dne, kdy mu předseda oznámil uložení sankce. Odvoláním se platnost sankce pozastavuje. Předsednictvo může nejpozději do čtyř týdnů po podání odvolání uloženou sankci zrušit, potvrdit nebo omezit její rozsah, aniž jsou dotčeny právní možnosti vnějšího odvolání, které má dotyčný k dispozici. Pokud předsednictvo ve stanovené lhůtě nerozhodne, považuje se sankce za neplatnou.

²¹Viz příloha XV.

KAPITOLA 5

USNÁŠENÍSCHOPNOST A HLASOVÁNÍ

Článek 168

Usnášeníschopnost

1. Parlament může jednat, rozhodovat o pořadu jednání a schvalovat zápis ze zasedání při jakémkoli počtu přítomných poslanců.
2. Parlament je usnášeníschopný, pokud je v jednacím sále přítomna třetina všech poslanců Parlamentu.
3. Každé hlasování je platné při jakémkoli počtu hlasujících, pokud předseda na žádost, kterou před začátkem hlasování podá nejméně čtyřicet poslanců, v okamžiku hlasování nekonstatuje, že Parlament není usnášeníschopný. Pokud hlasování ukáže, že není přítomen dostatečný počet poslanců, zařadí se hlasování na pořad jednání příštího denního zasedání.

Žádost o zjištění usnášeníschopnosti musí podat nejméně čtyřicet poslanců. Žádost jménem politické skupiny není přípustná.

Při zjišťování výsledků hlasování je třeba vzít podle odstavce 2 v úvahu všechny poslance přítomné v jednacím sále a podle odstavce 4 všechny poslance, kteří žádali o zjištění usnášeníschopnosti. Elektronické hlasovací zařízení nelze k tomuto účelu použít. Dveře jednacího sálu nesmějí být zavřeny.

Jestliže počet přítomných poslanců není dostatečný pro dosažení usnášeníschopnosti, neoznámí předseda výsledek hlasování, ale prohlásí, že nebyl přítomen potřebný počet poslanců.

Poslední věta odstavce 3 se nevztahuje na hlasování o procesních návrzích, ale pouze na hlasování o vlastním předmětu jednání.

4. Poslanci, kteří požádali o zjištění usnášeníschopnosti, se počítají jako přítomní ve smyslu odstavce 2 i v případě, že již nejsou v jednacím sále.

Poslanci, kteří požádali o zjištění usnášeníschopnosti, musí být při předložení této žádosti přítomni v jednacím sále.

5. Je-li přítomno méně než čtyřicet poslanců, může předseda rozhodnout, že Parlament není usnášeníschopný.

Článek 169

Předkládání a přednášení pozměňovacích návrhů

1. Pozměňovací návrhy k projednání v plénu může předložit příslušný výbor, politická skupina nebo nejméně čtyřicet poslanců.

Pozměňovací návrhy se předkládají písemně a musí být podepsány autory.

Pozměňovací návrhy k dokumentům legislativní povahy ve smyslu čl. 47 odst. 1 mohou být doprovázeny stručným odůvodněním. Za tato odůvodnění je odpovědný autor a nehlasuje se o něm.

2. S výhradou omezení stanovených v článku 170 se může pozměňovací návrh týkat kterékoli části textu a může mít za cíl zrušení, doplnění nebo nahrazení slov či číslic.

„Textem“ se v tomto článku a článku 170 rozumí celý návrh usnesení/návrh legislativního usnesení, návrh rozhodnutí nebo návrh legislativního aktu.

3. Předseda stanoví lhůtu pro předkládání pozměňovacích návrhů.
4. Pozměňovací návrh může přednést během rozpravy jeho autor nebo jiný poslanec, kterého určil autor jako svého zástupce.
5. Vezme-li pozměňovací návrh jeho autor zpět, nebere se v potaz, pokud jej ihned nepřevzme jiný poslanec.
6. O pozměňovacích návrzích se hlasuje až poté, co jsou vtištěny a rozdány ve všech úředních jazycích, pokud Parlament nerozhodne jinak. Parlament nemůže rozhodnout jinak, pokud je proti nejméně čtyřicet poslanců. Parlament neučiní rozhodnutí, která by poslance používající některé jazyky nepřijatelně znevýhodňovala.

Je-li přítomno méně než sto poslanců, nemůže Parlament rozhodnout jinak, jestliže má nejméně desetina přítomných poslanců výhrady.

Na návrh předsedy se ústní pozměňovací návrhy nebo všechny jiné ústní změny považují za pozměňovací návrhy, které nebyly rozeslány ve všech úředních jazycích. Pokud předseda rozhodne o jejich přijatelnosti na základě čl. 170 odst. 3 a není-li vznesena námitka podle čl. 169 odst. 6, hlasuje se o nich podle stanoveného pořadí hlasování.

Počet hlasů ve výboru potřebných ke vznesení námitky proti tomu, aby se o takových pozměňovacích návrzích nebo změnách hlasovalo, se stanoví na základě článku 209, a to úměrně k počtu stanovenému pro plenární zasedání a v případě potřeby se zaokrouhlí nahoru na nejbližší celé číslo.

Článek 170

Přípustnost pozměňovacích návrhů

1. Pozměňovací návrh není přípustný, jestliže:
 - a) jeho obsah přímo nesouvisí s textem, který má za cíl změnit,
 - b) má za cíl zrušit nebo nahradit celý text;
 - c) má za cíl změnit více než jeden článek nebo odstavec textu, ke kterému se vztahuje. Toto ustanovení se nevztahuje na kompromisní pozměňovací návrhy ani na pozměňovací návrhy, které mají za cíl změnit určitý slovní tvar v celém textu;
 - d) se zjistí, že alespoň v jednom z úředních jazyků textu, kterého se pozměňovací návrh týká, není změna nutná; v tomto případě předseda spolu s těmi, kterých se to týká, hledá vhodné jazykové řešení.
2. Pozměňovací návrh se nebere v potaz, pokud není v souladu s rozhodnutími, která byla k danému textu dříve přijata během téhož hlasování.
3. O přípustnosti pozměňovacích návrhů rozhodne předseda.

Rozhodnutí předsedy podle odstavce 3 týkající se přípustnosti pozměňovacích návrhů nevychází výlučně z ustanovení odstavce 1 a 2 tohoto článku, ale z ustanovení jednacího řádu obecně.

4. Politická skupina nebo nejméně čtyřicet poslanců může předložit alternativní návrh usnesení k návrhu nelegislativního usnesení obsaženému ve zprávě výboru.

V tomto případě nesmí skupina nebo dotčení poslanci předložit pozměňovací návrhy k návrhu usnesení příslušného výboru. Alternativní návrh usnesení nesmí být delší než návrh výboru. O návrhu se hlasuje v jediném hlasování v plénu bez možnosti předkládat pozměňovací návrhy.

Ustanovení čl. 123 odst. 4 se použije obdobně.

Článek 171

Hlasování

1. Pro zprávy se použije tento postup hlasování:

- a) nejprve se hlasuje o případných pozměňovacích návrzích k textu, kterého se týká zpráva příslušného výboru,
- b) poté se hlasuje o textu jako celku, změněném či nezměněném,
- c) poté se hlasuje o pozměňovacích návrzích k návrhu usnesení či k návrhu legislativního usnesení,
- d) nakonec se hlasuje o návrhu usnesení či návrhu legislativního usnesení jako celku (konečné hlasování).

Parlament nehlasuje o vysvětlujícím prohlášení obsaženém ve zprávě.

2. Při druhém čtení se použije tento postup:

- a) jestliže nebyl podán návrh na zamítnutí nebo změnu postoje Rady, považuje se postoj za schválený podle článku 76;
- b) o návrhu na zamítnutí postoje Rady se hlasuje před hlasováním o případných pozměňovacích návrzích (viz čl. 68 odst. 1);
- c) bylo-li k postoji Rady předloženo několik pozměňovacích návrhů, hlasuje se o nich v pořadí stanoveném v článku 174;
- d) pokud Parlament již hlasoval o pozměňovacích návrzích k postoji Rady, může další hlasování o textu jako celku proběhnout pouze podle čl. 68 odst. 2.

3. Při třetím čtení se použije postup podle článku 72.

4. Při hlasování o legislativních textech a návrzích nelegislativních usnesení se hlasuje nejprve o hlavní části, potom o právních východiscích a o bodech odůvodnění. Pozměňovací návrhy nejsou brány v potaz, pokud jsou v rozporu s předchozím hlasováním.

5. Jediným poslancem, který může vystoupit během hlasování, je zpravodaj, který musí mít příležitost stručně vyjádřit stanovisko svého výboru k pozměňovacím návrhům, o nichž se hlasuje.

Článek 172

Rovnost hlasů

1. V případě rovnosti hlasů podle čl. 171 odst. 1 písm. b) nebo d) se text jako celek vrátí zpět výboru. Totéž platí pro hlasování podle článků 3 a 9 a pro konečné hlasování podle článků 199 a 212, přičemž v případě těchto dvou článků se daná věc vrací Konferenci předsedů.

2. V případě rovnosti hlasů při hlasování o pořadu jednání jako celku (článek 152) nebo o zápisu jako celku (článek 192) nebo o textu předloženém k dílčímu hlasování podle článku 176 se text považuje za přijatý.

3. Ve všech ostatních případech rovnosti hlasů, aniž jsou dotčeny články, které vyžadují kvalifikovanou většinu, se text nebo návrh považuje za zamítnutý.

Čl.172 odst. 3 se vykládá tak, že v případě rovnosti hlasů při hlasování o návrhu doporučení podle čl. 141 odst. 4 nevystoupit při řízení probíhajícím před Soudním dvorem Evropské unie, tato rovnost hlasů neznamena přijetí doporučení, že by Parlament v těchto řízeních měl vystoupit. V tomto případě se má za to, že příslušný výbor nevydal žádné doporučení.

Článek 173

Zásady hlasování

1. Hlasování o zprávě probíhá na základě doporučení příslušného výboru. Výbor může delegovat tento úkol na svého předsedu nebo zpravodaje.

2. Výbor může doporučit, aby se o všech nebo o některých pozměňovacích návrzích hlasovalo najednou, aby byly přijaty, zamítnuty nebo prohlášeny za bezpředmětné.

Výbor také může navrhnout kompromisní pozměňovací návrhy.

3. Pokud příslušný výbor doporučí, aby byly pozměňovací návrhy předloženy k hlasování najednou, uskuteční se nejprve toto hlasování o daných pozměňovacích návrzích.

4. Pokud příslušný výbor navrhne kompromisní pozměňovací návrh, hlasuje se přednostně o tomto návrhu.

5. O pozměňovacích návrzích, u nichž bylo požadováno jmenovité hlasování, se hlasuje jednotlivě.

6. Dílčí hlasování není přípustné v případě hlasování najednou nebo hlasování o kompromisním pozměňovacím návrhu.

Článek 174

Pořadí při hlasování o pozměňovacích návrzích

1. Pozměňovací návrhy mají přednost před textem, k němuž se vztahují, a hlasuje se o nich před tímto textem.

2. Jestliže byly předloženy dva nebo více vzájemně se vylučujících pozměňovacích návrhů ke stejné části textu, má přednost pozměňovací návrh, který se nejvíce odchyluje od původního znění, a hlasuje se o něm nejdříve. Je-li přijat, jsou ostatní pozměňovací návrhy zamítnuty. Je-li zamítnut, hlasuje se o dalším pozměňovacím návrhu podle priority a obdobně se postupuje u každého ze zbývajících pozměňovacích návrhů. Jsou-li pochybnosti o tom, který návrh má přednost, rozhodne předseda. Jsou-li všechny pozměňovací návrhy zamítnuty, považuje se za přijaté původní znění, pokud není ve stanovené lhůtě požadováno oddělené hlasování.

3. Předseda může předložit k hlasování nejprve původní text nebo dát hlasovat před pozměňovacím návrhem, který se nejvíce odchyluje od původního znění, o jiném návrhu znění, který je bližší původnímu návrhu.

Získá-li kterýkoli z těchto textů většinu, neberou se ostatní předložené pozměňovací návrhy k témuž textu v potaz.

4. Na návrh předsedy je výjimečně možné hlasovat o pozměňovacích návrzích předložených po ukončení rozpravy, jde-li o kompromisní pozměňovací návrhy, nebo pokud se vyskytnou

technické problémy. Předseda musí získat k předložení takových pozměňovacích návrhů k hlasování souhlas Parlamentu.

Podle čl. 170 odst. 3 rozhoduje o přípustnosti pozměňovacích návrhů předseda. V případě kompromisních pozměňovacích návrhů předložených po ukončení rozpravy podle tohoto odstavce, rozhoduje předseda o jejich přípustnosti případ od případu, s přihlédnutím ke kompromisní povaze návrhů.

O přípustnosti lze rozhodnout podle těchto obecných kritérií:

- *zpravidla se kompromisní pozměňovací návrhy nesmějí vztahovat k těm částem textu, k nimž nebyly předloženy žádné pozměňovací návrhy ve lhůtě pro jejich podání;*
- *zpravidla předkládají kompromisní pozměňovací návrhy politické skupiny, předsedové, zpravodajové nebo navrhovatelé příslušných výborů nebo předkladatelé jiných pozměňovacích návrhů;*
- *zpravidla je s předložením kompromisního pozměňovacího návrhu spojeno zpět vzetí ostatních pozměňovacích návrhů týkajících se stejné části textu.*

Pouze předseda může navrhnout, aby byl kompromisní pozměňovací návrh projednán. Pro předložení kompromisního pozměňovacího návrhu k hlasování musí předseda získat souhlas Parlamentu dotazem, zda jsou proti takovému hlasování nějaké námitky. Pokud je vznesena námitka, rozhodne Parlament o dané věci většinou odevzdaných hlasů.

5. Pokud příslušný výbor předložil pozměňovací návrhy k textu, kterého se týká zpráva, předseda o nich dá hlasovat najednou, pokud politická skupina nebo nejméně čtyřicet poslanců nepožádá o oddělené hlasování, nebo nejsou-li předloženy jiné pozměňovací návrhy.

6. Předseda může dát hlasovat o několika pozměňovacích návrzích najednou, pokud se tyto návrhy vzájemně doplňují. V takových případech postupuje podle odstavce 5. Předkladatelé těchto pozměňovacích návrhů mohou navrhnout hlasování najednou, pokud se jejich návrhy vzájemně doplňují.

7. Předseda může po přijetí nebo zamítnutí určitého pozměňovacího návrhu rozhodnout, že se o několika jiných pozměňovacích návrzích s podobným obsahem nebo cílem bude hlasovat najednou. Předseda může před tímto rozhodnutím požádat Parlament o souhlas.

Tento soubor pozměňovacích návrhů se může vztahovat k různým částem původního textu.

8. Pokud dva nebo více stejných pozměňovacích návrhů předložili různí předkladatelé, hlasuje se o nich jako o jednom návrhu.

Článek 175

Projednávání pozměňovacích návrhů z pléna ve výborech

Pokud bylo ke zprávě, kterou má Parlament projednat, předloženo více než 50 pozměňovacích návrhů a žádostí o dílčí nebo oddělené hlasování, může předseda požádat příslušný výbor po konzultaci s jeho předsedou, aby se sešel k projednání těchto pozměňovacích návrhů nebo žádostí. O pozměňovacím návrhu nebo žádosti o dílčí nebo oddělené hlasování, které nezískají alespoň jednu desetinu hlasů členů výboru, se v Parlamentu nehlasuje.

Článek 176

Dílčí hlasování

1. Jestliže text, o kterém se má hlasovat, obsahuje dvě nebo více ustanovení nebo se dotýká dvou nebo více otázek nebo může být rozdělen do dvou nebo více částí, které mají svůj ucelený smysl nebo normativní hodnotu, může politická skupina nebo nejméně čtyřicet poslanců požádat o dílčí hlasování.

2. Tuto žádost je nutno podat večer přede dnem hlasování, pokud předseda nestanoví jinou lhůtu. O žádosti rozhodne předseda.

Článek 177

Hlasovací právo

Právo hlasovat je právem osobním.

Poslanci hlasují jednotlivě a osobně.

Jakékoli porušení tohoto článku se považuje za závažný případ porušení pořádku ve smyslu čl. 166 odst. 1 a má právní následky popsané v uvedeném článku.

Článek 178

Hlasování

1. Zpravidla se v Parlamentu hlasuje zvednutím ruky.

2. Jestliže předseda rozhodne, že výsledek není jednoznačný, hlasuje se znovu s použitím elektronického hlasovacího zařízení, a pokud toto zařízení nefunguje, hlasuje se tak, že poslanci povstanou nebo zůstanou sedět.

3. Výsledek hlasování se zaznamená.

Článek 179

Konečné hlasování

Při rozhodování na základě zprávy Parlament pro jakékoli jediné nebo konečné hlasování uplatní jmenovité hlasování v souladu s čl. 180 odst. 2. Při hlasování o pozměňovacích návrzích se uplatní jmenovité hlasování jen v případě žádosti podané v souladu s článkem 180.

Ustanovení článku 179 týkající se jmenovitého hlasování se nepoužijí na zprávy stanovené v čl. 8 odst. 2 a čl. 9 odst. 3, 6 a 8 v rámci řízení souvisejících s poslaneckou imunitou.

Článek 180

Jmenovité hlasování

1. Kromě případů stanovených v čl. 118 odst. 5, čl. 119 odst. 5 a článku 179 se hlasuje jmenovitě, požádá-li o to písemně nejméně čtyřicet poslanců nebo politická skupina večer přede dnem hlasování, pokud předseda nestanoví jinou lhůtu.

Ustanovení čl. 180 odst. 1 týkající se jmenovitého hlasování se nepoužijí na zprávy stanovené v čl. 8 odst. 2 a čl. 9 odst. 3, 6 a 8 v rámci řízení souvisejících s poslaneckou imunitou.

2. Jmenovité hlasování se provede s použitím elektronického hlasovacího zařízení. Nelze-li toto zařízení z technických důvodů použít, hlasují poslanci v abecedním pořadí počínaje jménem poslance, kterého určí los. Předseda hlasuje jako poslední.

Hlasování proběhne ústně a vyjádří se slovem „ano“, „ne“, nebo „zdržuji se“. Pro zjištění, zda byl návrh přijat nebo zamítnut, se berou v úvahu pouze hlasy pro a proti. Předseda zjistí výsledek hlasování a oznámí jej.

Hlasování se zaznamená do zápisů ze zasedání podle politických skupin, přičemž jména poslanců jsou v abecedním pořadí a u každého je uvedeno, jak hlasoval.

Článek 181

Elektronické hlasování

1. Předseda může kdykoli rozhodnout, že se hlasování uvedené v článcích 178, 180 a 182 uskuteční prostřednictvím elektronického hlasovacího zařízení.

Pokud nemůže být elektronické hlasování z technických důvodů použito, hlasuje se podle článku 178, čl. 180 odst. 2 nebo článku 182.

Po technické stránce je používání elektronického hlasovacího zařízení upraveno pokyny předsednictva.

2. Při elektronickém hlasování se zaznamená pouze číselný výsledek hlasování.

Je-li však požadováno jmenovité hlasování podle čl. 180 odst. 1, zaznamenají se hlasy v zápisu ze zasedání podle politických skupin, přičemž jména poslanců jsou v abecedním pořadí.

3. Jmenovité hlasování se uskuteční podle čl. 180 odst. 2, jestliže o to požádá většina přítomných poslanců. Zařízení uvedené v odstavci 1 tohoto článku lze použít ke zjištění, zda je přítomna většina poslanců.

Článek 182

Tajné hlasování

1. V případě jmenování se hlasuje tajně, aniž jsou dotčeny čl. 15 odst. 1, čl. 199 odst. 1 a čl. 204 odst. 2 druhý pododstavec.

Při sčítání odevzdaných hlasů se berou v úvahu jen hlasovací lístky se jmény poslanců, kteří jsou kandidáty.

2. Tajné hlasování se rovněž může konat na žádost nejméně pětiny všech poslanců Parlamentu. Takovou žádost je nutno vznést před zahájením hlasování.

Pokud žádost o tajné hlasování před zahájením hlasování předloží nejméně pětina všech poslanců Parlamentu, Parlament musí tímto způsobem hlasovat.

3. Žádost o tajné hlasování má přednost před žádostí o jmenovité hlasování.

4. Dva až osm skrutátorů, kteří byli vylosováni mezi poslanci, sečte hlasy odevzdané při tajném hlasování, pokud hlasování neproběhne elektronicky.

Při hlasování podle odstavce 1 nesmějí kandidáti vykonávat funkci skrutátorů.

Jména poslanců, kteří se zúčastnili tajného hlasování, se zaznamenají do zápisů ze zasedání, při kterém se tajné hlasování konalo.

Článek 183

Vysvětlení hlasování

1. Po ukončení obecné rozpravy může kterýkoli poslanec podat ústní vysvětlení konečného hlasování v rozsahu nejvýše jedné minuty nebo podat písemné vysvětlení obsahující nejvýše 200 slov, které se zahrne do doslovného záznamu.

Kterákoli politická skupina může podat vysvětlení hlasování, v rozsahu nejvýše dvou minut.

Po zahájení prvního vystoupení s vysvětlením hlasování nejsou žádné další žádosti o podání vysvětlení hlasování přípustné.

Vysvětlení hlasování je přípustné po konečném hlasování o jakémkoli tématu předloženém Parlamentu. Pro účely tohoto článku výraz „konečné hlasování“ nepředjímá typ hlasování, ale rozumí se jím poslední hlasování o jakémkoli bodu.

2. Vysvětlení hlasování není přípustné v případě hlasování o procesních otázkách.

3. Pokud byl na pořad jednání Parlamentu zařazen návrh legislativního aktu nebo zpráva podle článku 150, mohou poslanci podat písemná vysvětlení hlasování podle odstavce 1.

Vysvětlení hlasování podaná buď ústně, nebo písemně se musí týkat přímo textu, o kterém se hlasuje.

Článek 184

Spory týkající se hlasování

1. Předseda prohlašuje hlasování za zahájené a za ukončené.

2. Jestliže již předseda prohlásil hlasování za zahájené, nikdo s výjimkou jeho samého nesmí promluvit, dokud není hlasování prohlášeno za ukončené.

3. Procesní námitky týkající se platnosti hlasování mohou být vzneseny, dokud předseda neprohlásí hlasování za ukončené.

4. Po oznámení výsledku hlasování provedeného zvednutím ruky může poslanec požadovat, aby byl tento výsledek ověřen s použitím elektronického hlasovacího zařízení.

5. Předseda rozhodne, zda je oznámený výsledek platný. Jeho rozhodnutí je konečné.

KAPITOLA 6

NÁVRHY NA PŘERUŠENÍ JEDNÁNÍ A PROCESNÍ NÁVRHY

Článek 185

Procesní návrhy

1. Přednostně se projednává procesní návrh týkající se:

- a) nepřípustnosti věci (článek 187),
- b) vrácení výboru (článek 188),
- c) ukončení rozpravy (článek 189),
- d) odročení rozpravy a hlasování (článek 190),

- e) přerušeni nebo ukončení denního zasedání (článek 191).

Kromě navrhovatele se mohou k těmto návrhům vyjádřit pouze: jeden řečník ve prospěch návrhu, jeden řečník proti návrhu a předseda nebo zpravodaj příslušného výboru.

2. Řečnická doba nesmí překročit jednu minutu.

Článek 186

Procesní námitky

1. Poslanci může být uděleno slovo, aby upozornil předsedu na jakékoli porušení jednacího řádu Parlamentu. Poslanec nejprve uvede, na který článek se odvolává.
2. Žádost o vznesení procesní námitky má přednost před ostatními žádostmi o udělení slova.
3. Řečnická doba nesmí překročit jednu minutu.
4. Předseda okamžitě rozhodne o opodstatněnosti procesních námitek v souladu s jednacím řádem a oznámí své rozhodnutí ihned po vznesení námitky. O jeho rozhodnutí se nehlasuje.
5. Výjimečně může předseda prohlásit, že své rozhodnutí oznámí později, avšak vždy do dvaceti čtyř hodin po vznesení procesní námitky. Odklad tohoto rozhodnutí nemá za následek odložení rozpravy. Předseda může postoupit záležitost příslušnému výboru.

Žádost o vznesení procesní námitky se musí týkat právě projednávaného bodu pořadu jednání. Předseda může procesní námitku, která se týká jiné věci, odkázat na vhodnou dobu, např. po skončení projednávání aktuálního bodu pořadu jednání nebo před přerušением denního zasedání.

Článek 187

Nepřípustnost věci

1. Na začátku rozpravy o určitém bodu pořadu může být vznesena námitka nepřípustnosti. O takové námitce se okamžitě hlasuje.

Záměr vznést námitku nepřípustnosti věci je oznámen nejméně dvacet čtyři hodin předem předsedovi, který o tom ihned informuje Parlament.

2. Je-li námitka přijata, přistoupí Parlament ihned k dalšímu bodu pořadu jednání.

Článek 188

Vrácení výboru

1. Při stanovení pořadu jednání nebo před zahájením rozpravy může politická skupina nebo nejméně čtyřicet poslanců požádat o vrácení věci výboru.

Záměr navrhnout vrácení věci výboru je oznámen nejméně dvacet čtyři hodin předem předsedovi, který o tom ihned informuje Parlament.

2. O vrácení věci výboru může rovněž požádat politická skupina nebo nejméně čtyřicet poslanců před hlasováním nebo v jeho průběhu. O takovém návrhu se okamžitě hlasuje.
3. Žádost lze vznést pouze jednou při každém z těchto tří procesních kroků.
4. Vrácením věci výboru se přerušuje rozprava o tomto bodu.
5. Parlament může stanovit lhůtu, v níž musí výbor oznámit své závěry.

Článek 189

Ukončení rozpravy

1. Rozprava může být ukončena dříve, než je vyčerpán seznam řečníků, a to na návrh předsedy, nebo na žádost politické skupiny nebo nejméně čtyřiceti poslanců. O takovém návrhu nebo žádosti se okamžitě hlasuje.
2. Jsou-li návrh nebo žádost přijaty, může se k nim vyjádřit pouze jeden poslanec z každé politické skupiny, která dosud nezasáhla do dané rozpravy.
3. Po projevech uvedených v odstavci 2 je rozprava ukončena a Parlament hlasuje o věci, která byla jejím předmětem, pokud není předem stanovena doba hlasování.
4. Jsou-li návrh nebo žádost zamítnuty, nemůže je během téže rozpravy znovu podat nikdo kromě předsedy.

Článek 190

Odročení rozpravy a odklad hlasování

1. Na začátku rozpravy o některém bodu pořadu jednání může politická skupina nebo nejméně čtyřicet poslanců předložit návrh, aby byla rozprava odročena na určitý den a hodinu. O takovém návrhu se okamžitě hlasuje.

Záměr odročit rozpravu je oznámen nejméně dvacet čtyři hodin předem předsedovi, který ihned informuje Parlament.

2. Je-li tento návrh přijat, přikročí Parlament k dalšímu bodu pořadu jednání. Odročená rozprava se uskuteční v určený den a hodinu.
3. Jestliže je tento návrh zamítnut, nelze jej předložit znovu během téhož dílčího zasedání.
4. Před hlasováním nebo v jeho průběhu může politická skupina nebo nejméně čtyřicet poslanců navrhnout, aby bylo hlasování odloženo. O tomto návrhu se okamžitě hlasuje.

V rozhodnutí Parlamentu o odročení rozpravy na jedno z příštích dílčích zasedání musí být určeno zasedání, na jehož pořad jednání bude rozprava zařazena, s vědomím, že pořad jednání pro toto dílčí zasedání bude sestaven podle článků 149 a 152.

Článek 191

Přerušeni nebo ukončení denního zasedání

Denní zasedání může být přerušeno nebo ukončeno během rozpravy nebo během hlasování, jestliže tak rozhodne Parlament na návrh předsedy nebo na žádost politické skupiny nebo nejméně čtyřiceti poslanců. O takovém návrhu nebo žádosti se okamžitě hlasuje.

KAPITOLA 7

VEŘEJNÝ ZÁZNAM JEDNÁNÍ

Článek 192

Zápis

1. Zápis z každého denního zasedání, obsahující popis jednání a rozhodnutí Parlamentu a jména řečníků, se rozdává nejméně půl hodiny před zahájením odpolední části následujícího denního zasedání.

V rámci legislativního procesu se za rozhodnutí ve smyslu tohoto ustanovení považují i všechny pozměňovací návrhy přijaté Parlamentem, i když je návrh Komise podle čl. 60 odst. 1 nebo postoj Rady podle čl. 68 odst. 3 s konečnou platností zamítnut.

2. Na začátku odpolední části denního zasedání předseda předloží Parlamentu zápis z předchozího denního zasedání ke schválení.

3. Jsou-li k zápisům vzneseny jakékoli námitky, Parlament v případě potřeby rozhodne, zda se mají požadované změny projednávat. Žádný poslanec nesmí o tématu hovořit déle než jednu minutu.

4. Zápis podepisuje předseda a generální tajemník a je uložen do archivu Parlamentu. Zveřejní se v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 193

Přijaté texty

1. Texty přijaté Parlamentem se zveřejňují ihned po hlasování. Předkládají se Parlamentu spolu se zápisem z příslušného zasedání a uchovávají se v záznamech Parlamentu.

2. Texty přijaté Parlamentem podléhají konečné právně-jazykové redakci, za kterou je odpovědný předseda. Pokud jsou dané texty přijaty na základě dohody mezi Parlamentem a Radou, tuto redakci provádějí oba orgány v úzké spolupráci a na základě vzájemné dohody.

3. Pokud jsou k zajištění koherence a kvality textu v souladu s vůlí vyjádřenou Parlamentem nezbytné úpravy, jež jdou nad rámec oprav typografických chyb či oprav nezbytných pro zajištění vzájemného souladu všech jazykových verzí a jejich jazykové správnosti a terminologické jednotnosti, použije se postup stanovený v článku 231.

4. Postoje přijaté Parlamentem řádným legislativním postupem mají formu textu v úplném znění. Nebylo-li hlasování Parlamentu založeno na dohodě s Radou, vyznačí se v úplném znění veškeré přijaté pozměňovací návrhy.

5. Po provedení konečné právně-jazykové redakce podepisuje přijaté texty předseda a generální tajemník a zveřejňují se v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 194

Doslovné záznamy

1. Doslovný záznam každého denního zasedání se vyhotovuje jako mnohojazyčný dokument, v němž jsou veškeré ústně pronesené příspěvky uvedeny ve svém původním jazykovém znění.

2. Řečníci mohou provést opravy v přepisu znění svých ústně pronesených příspěvků nejpozději do pěti pracovních dnů. V této lhůtě jsou opravy zaslány sekretariátu.

3. Mnohojazyčný doslovný záznam se zveřejňuje jako příloha *Úředního věstníku Evropské unie* a je uložen do archivu Parlamentu.
4. Překlad vybrané pasáže doslovného záznamu do jakéhokoli úředního jazyka se pořizuje na žádost poslance. Je-li to nezbytné, musí být překlad zajištěn v nejkratším možném termínu.

Článek 195

Audiovizuální záznam ze zasedání

1. Zasedání Parlamentu v jazycích, v nichž probíhá, a s mnohojazyčným zvukovým záznamem ze všech aktivních tlumočnických kabin se vysílá na jeho internetových stránkách v reálném čase.
2. Ihned po každém denním zasedání je pořízen indexovaný audiovizuální záznam z tohoto zasedání v jazycích, v nichž probíhalo, s mnohojazyčným zvukovým záznamem ze všech tlumočnických kabin a je zpřístupněn na internetových stránkách Parlamentu během stávajícího a následujícího volebního období a poté je uložen do archivu Parlamentu. Tento audiovizuální záznam je odkazem propojen s mnohojazyčnými doslovnými záznamy, jakmile jsou k dispozici.

HLAVA VIII

VÝBORY A DELEGACE

KAPITOLA 1

VÝBORY - ZŘIZOVÁNÍ A PŮSOBNOST

Článek 196

Zřizování stálých výborů

Na návrh Konference předsedů zřídí Parlament stálé výbory, jejichž působnost je vymezena v příloze jednacího řádu²². Jejich členové se volí během prvního dílčího zasedání, které následuje po novém zvolení Parlamentu, a pak znovu po dvou a půl letech.

Působnost stálých výborů může být stanovena i v jiné době než při zřizování výboru.

Článek 197

Zřizování zvláštních výborů

Na návrh Konference předsedů může Parlament kdykoli zřídit zvláštní výbory, jejichž působnost, složení a funkční období se stanoví současně s přijetím rozhodnutí o jejich zřízení; jejich funkční období nesmí překročit dvanáct měsíců, pokud Parlament nerozhodne po uplynutí tohoto funkčního období o jeho prodloužení.

Ze skutečnosti, že se působnost, složení a funkční období zvláštních výborů stanoví ve stejné době, kdy jsou tyto výbory zřízeny, vyplývá, že Parlament nemůže následně rozhodnout o změně jejich působnosti ani ve smyslu jejich rozšíření, ani ve smyslu jejich omezení.

Článek 198

Vyšetřovací výbory

1. Parlament může na žádost čtvrtiny všech poslanců zřídit vyšetřovací výbor, který se zabývá případy porušení práva Unie nebo nesprávným úředním postupem při jeho uplatňování, kterého se údajně dopustil orgán nebo instituce Evropské unie, orgán veřejné moci členského státu nebo osoby, jimž právo Unie dává pravomoc provádět toto právo.

Rozhodnutí o zřízení tohoto výboru je zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* do jednoho měsíce. Parlament navíc učiní všechny kroky nezbytné k tomu, aby toto rozhodnutí vešlo v obecnou známost.

2. Způsob práce vyšetřovacího výboru se řídí ustanoveními tohoto jednacího řádu vztahujícími se na výbory, pokud není v tomto článku a v rozhodnutí Evropského parlamentu, Rady a Komise ze dne 19. dubna 1995 o prováděcích ustanoveních pro výkon vyšetřovacích pravomocí Evropského parlamentu, které je připojeno k tomuto jednacímu řádu²³, stanoveno jinak.

3. V žádosti o zřízení vyšetřovacího výboru musí být přesně uveden předmět vyšetřování a žádost musí obsahovat podrobné odůvodnění. Parlament na návrh Konference předsedů rozhodne, zda výbor zřídí, a pokud ano, určí též podle článku 199 jeho složení.

²²Viz příloha VI.

²³Viz příloha VIII.

4. Vyšetřovací výbor ukončí svou práci předložením zprávy nejpozději do dvanácti měsíců. Parlament může dvakrát rozhodnout o prodloužení tohoto období vždy o tři měsíce.

Ve vyšetřovacím výboru mohou hlasovat pouze jeho řádní členové, nebo v případě jejich nepřítomnosti jejich stálí náhradníci.

5. Vyšetřovací výbor zvolí svého předsedu a dva místopředsedy a jmenuje jednoho nebo více zpravodajů. Výbor může rovněž svěřit odpovědnosti, povinnosti nebo zvláštní úkoly svým členům, kteří musí následně podrobně informovat výbor o jejich plnění.

V době mezi schůzemi vykonává v naléhavých případech nebo v případech potřeby pravomoci výboru jeho předsednictvo a jeho kroky musí výbor schválit na nejbližší schůzi.

6. Pokud vyšetřovací výbor usoudí, že bylo porušeno některé z jeho práv, navrhne předsedovi Parlamentu, aby přijal příslušná opatření.

7. Vyšetřovací výbor se může obrátit na orgány nebo osoby uvedené v článku 3 rozhodnutí, které je uvedeno v odstavci 2, a předvolat je ke slyšení nebo od nich získat dokumenty.

Cestovní výdaje a výdaje na pobyt členů a úředníků orgánů a institucí Unie hradí tyto orgány a instituce. Cestovní výdaje a výdaje na pobyt jiných osob, které budou vypovídat před vyšetřovacím výborem, hradí Evropský parlament v souladu s předpisy o slyšení odborníků.

Osoby, které mají vypovídat před vyšetřovacím výborem, mají stejná práva jako svědci před soudem v zemi svého původu. Tyto osoby musí být předtím, než učiní výpověď před výborem, poučeny o svých právech.

Pokud jde o použití jazyků, použije vyšetřovací výbor článek 158. Předsednictvo výboru však:

- může omezit tlumočení na úřední jazyky účastníků daných jednání, pokud tento krok považuje za nezbytný z důvodu zachování důvěrnosti, a
- rozhodne o překladu obdržených dokumentů, aby bylo zajištěno, že daný výbor bude moci konat svá jednání účelně a rychle a že bude zachováno nezbytné utajení a důvěrnost jednání.

8. Předseda vyšetřovacího výboru spolu s předsednictvem zajistí, aby bylo zachováno utajení nebo důvěrnost jednání, a včas o tom uvědomí členy výboru.

Rovněž výslovně poukáže na čl. 2 odst. 2 výše uvedeného rozhodnutí. Použije se příloha VII část A jednacího řádu.

9. Předané tajné nebo důvěrné dokumenty se projednávají za takových technických opatření, která zajistí, aby výlučný přístup k nim měli pouze členové odpovědní za jejich zkoumání. Příslušní členové učiní závazné prohlášení, že neumožní jiné osobě přístup k tajným nebo důvěrným informacím ve smyslu tohoto článku a že použijí tyto informace výlučně pro účely vypracování své zprávy pro vyšetřovací výbor. Schůze se konají v prostorách, které jsou vybaveny tak, aby byl neoprávněným osobám znemožněn odposlech jednání.

10. Vyšetřovací výbor předloží po dokončení své práce Parlamentu zprávu o výsledcích své činnosti, která bude v případě nutnosti a v souladu s podmínkami stanovenými v článku 56 obsahovat i menšinová stanoviska. Tato zpráva se zveřejní.

Na žádost vyšetřovacího výboru koná Parlament rozpravu o zprávě na dílčím zasedání, které následuje po jejím předložení.

Výbor může Parlamentu předložit rovněž návrh doporučení určeného orgánům a institucím Evropské unie nebo členských států.

11. Předseda Parlamentu pověří příslušný výbor podle přílohy VI jednacího řádu sledováním opatření přijatých na základě výsledků práce vyšetřovacího výboru a požádá výbor, aby o nich informoval Parlament. Učiní také veškerá opatření nezbytná k praktickému uplatnění závěrů vyšetřování.

V souladu s čl. 199 odst. 2 je možno předkládat pozměňovací návrhy pouze k návrhu Konference předsedů, který se týká složení vyšetřovacího výboru (odstavec 3).

K předmětu vyšetřování tak, jak byl vymezen jednou čtvrtinou poslanců Parlamentu (odstavec 3), a k období pro vyšetřování stanovenému v odstavci 4 nejsou pozměňovací návrhy přípustné.

Článek 199

Složení výborů

2. Členové výborů a vyšetřovacích výborů jsou voleni na základě nominací předložených politickými skupinami a nezařazenými poslanci. Konference předsedů předloží Parlamentu návrhy. Složení výborů odráží v co nejvyšší míře složení Parlamentu.

Změní-li poslanec politickou skupinu, ponechá si svou funkci v parlamentních výborech po zbytek dvouapůlletého funkčního období. Pokud by poslanec změnou politické skupiny narušil vyrovnané zastoupení politických směrů ve výboru, podá Konference předsedů nové návrhy na složení výboru v souladu s postupem stanoveným v odstavci 1, druhé větě, přičemž musí být zaručena individuální práva poslance.

Poměrné rozdělení křesel mezi politické skupiny se nesmí odchýlit od nejbližšího celého čísla. Rozhodne-li se skupina nezasednout ve výboru, zůstanou dotčená křesla neobsazena a velikost výboru se o příslušný počet sníží. Výměna křesel mezi politickými skupinami není povolena.

3. Pozměňovací návrhy k návrhům Konference předsedů jsou přípustné pouze tehdy, předloží-li je nejméně čtyřicet poslanců. Parlament rozhodne o těchto pozměňovacích návrzích v tajném hlasování.

4. Poslanci se považují za zvolené na základě návrhů Konference předsedů s případnými změnami podle odstavce 2.

5. Pokud politická skupina nepředloží nominace na členství ve vyšetřovacím výboru podle odstavce 1 ve lhůtě stanovené Konferencí předsedů, předloží Konference předsedů Parlamentu pouze nominace, které jí byly sděleny ve stanovené lhůtě.

6. O obsazení uvolněného místa ve výboru může prozatímně rozhodnout Konference předsedů, a to se souhlasem osob, které mají být jmenovány, a s přihlédnutím k odstavci 1.

7. Tyto změny se předloží Parlamentu ke schválení na příštím denním zasedání.

Článek 200

Náhradníci

1. Politické skupiny a nezařazení poslanci mohou jmenovat stálé náhradníky pro každý výbor v počtu shodném s počtem řádných členů, kteří tyto skupiny zastupují v daném výboru. Předseda je o tom informován. Tito stálí náhradníci jsou oprávněni účastnit se schůzí výboru, vystupovat na nich a v případě nepřítomnosti řádného člena se účastnit hlasování.

V případě uvolnění mandátu řádného člena výboru je stálý náhradník ze stejné politické skupiny oprávněn dočasně místo něj hlasovat až do prozatímního obsazení místa řádného člena výboru v souladu s článkem 199 odst. 5, nebo pokud toto místo není takto prozatímně obsazeno, až do doby jmenování nového řádného člena. Toto oprávnění je založeno na rozhodnutí Parlamentu ohledně početního složení výboru a má za účel zajistit, aby se hlasování mohl zúčastnit stejný počet členů dotčené politické skupiny jako před uvolněním mandátu.

2. Kromě toho, v případě nepřítomnosti řádného člena a v případě, kdy nebyli jmenováni stálí náhradníci nebo jsou rovněž nepřítomni, může řádný člen výboru zajistit, aby byl na schůzi zastupován jiným členem své politické skupiny, který je oprávněn hlasovat. Jméno náhradníka musí být sděleno předem předsedovi výboru před zahájením hlasování.

Odstavec 2 se použije obdobně pro nezařazené poslance.

Oznámení předem, stanovené v poslední větě odstavce 2, musí být provedeno před ukončením rozpravy nebo před zahájením hlasování o bodu nebo bodech, při kterých má být řádný poslanec nahrazen.

* * *

Ustanovení tohoto článku obsahuje dvě jasné vymezené zásady:

- *politická skupina nesmí mít ve výboru více stálých náhradníků, než je počet jejích řádných členů ve výboru;*
- *právo jmenovat stálé náhradníky mají pouze politické skupiny pod podmínkou, že o tom informují předsedu Parlamentu.*

Z toho vyplývá, že:

- *postavení stálého náhradníka závisí výlučně na členství v dané politické skupině;*
- *pokud se počet řádných členů politické skupiny ve výboru změní, změní se odpovídajícím způsobem i nejvyšší možný počet stálých náhradníků, které může tato politická skupina do výboru jmenovat;*
- *pokud poslanec změní politickou skupinu, nemůže si ponechat postavení stálého náhradníka, které měl jako člen původní politické skupiny;*
- *člen výboru nesmí být za žádných okolností náhradníkem za kolegu, který patří do jiné politické skupiny.*

Článek 201

Povinnosti výborů

1. Stálé výbory zkoumají otázky, které jim postoupí Parlament nebo během odročení zasedání předseda Parlamentu jménem Konference předsedů. Povinnosti zvláštních výborů a vyšetřovacích výborů se vymezují při jejich zřízení; nemají oprávnění předkládat stanoviska jiným výborům.

(Viz výklad ustanovení článku 197)

2. Pokud stálý výbor prohlásí, že není příslušný k posouzení otázky, nebo vznikne-li spor o příslušnosti dvou nebo více stálých výborů, je otázka příslušnosti postoupena Konferenci předsedů do čtyř pracovních týdnů poté, co je v Parlamentu oznámeno postoupení věci výboru.

Konference předsedů rozhodne do šesti týdnů na základě doporučení Konference předsedů výborů, nebo pokud takové doporučení nebylo vydáno, na základě doporučení svého předsedy. Pokud v této lhůtě Konference předsedů nerozhodne, doporučení se považuje za schválené.

Předsedové výborů mohou s předsedy jiných výborů uzavřít dohodu o přidělení určitých témat konkrétnímu výboru, která případně podléhá schválení postupem s přidruženými výbory podle článku 54.

3. Spadá-li určitá otázka do působnosti dvou nebo více stálých výborů, je jeden výbor ustanoven jako příslušný výbor a ostatní jako výbory, od nichž se žádá stanovisko.

Otázka však není postoupena současně více než třem výborům, pokud není ze závažných důvodů rozhodnuto odchýlit se od tohoto článku za podmínek stanovených v odstavci 1.

4. Kterékoli dva výbory nebo více výborů či podvýborů mohou společně zkoumat záležitosti spadající do jejich působnosti, nemohou však přijímat rozhodnutí.

5. Kterýkoli výbor může se souhlasem předsednictva Parlamentu pověřit jednoho nebo více svých členů úkolem provést studii nebo vykonat pracovní cestu ke zjištění potřebných údajů.

Článek 202

Výbor příslušný k ověření pověřovacích listin

Jeden z výborů zřízených v souladu s tímto jednacím řádem je příslušný k ověření pověřovacích listin a pro přípravu rozhodnutí o námitkách týkajících se platnosti voleb.

Článek 203

Podvýbory

1. S předchozím svolením Konference předsedů může stálý nebo zvláštní výbor pro potřeby své práce jmenovat jeden nebo více podvýborů, přičemž zároveň určí složení takových podvýborů podle článku 199 a jejich příslušnost. Podvýbory se ze své činnosti odpovídají výboru, který je zřídil.

2. Postup jednání v podvýborech je stejný jako ve výborech.

3. Náhradníkům je dovoleno účastnit se práce podvýborů za stejných podmínek jako u výborů.

4. Uplatněním těchto ustanovení musí být zabezpečena vzájemná provázanost mezi podvýborem a výborem, v jehož rámci je podvýbor zřízen. Z tohoto důvodu jsou všichni řádní členové podvýboru voleni ze členů výboru, který jej zřídil.

Článek 204

Předsednictva výborů

1. Na první schůzi výboru, po zvolení členů výboru podle článku 199 zvolí výbor odděleným hlasováním předsednictvo složené z předsedy a místopředsedů, kteří jsou zvoleni v odděleném hlasování. O počtu místopředsedů, jež mají být zvoleni, rozhodne Parlament na návrh Konference předsedů.

Do předsednictva výboru mohou být zvoleni pouze řádní členové tohoto výboru, kteří byli zvoleni podle článku 199.

2. Pokud počet kandidátů odpovídá počtu míst, která mají být obsazena, může volba proběhnout aklamací.

V opačném případě nebo na žádost jedné šestiny členů výboru probíhá volba tajným hlasováním.

Je-li pouze jediný kandidát, je zvolen na základě absolutní většiny odevzdaných hlasů, kterými jsou hlasy pro a proti.

Pokud je v prvním kole hlasování více kandidátů, je zvolen kandidát, který získá absolutní většinu odevzdaných hlasů, jak je vymezena v předchozím pododstavci. Ve druhém kole je zvolen kandidát, který získá nejvyšší počet hlasů. V případě rovnosti hlasů je zvolen nejstarší kandidát.

Pokud je nutno konat druhé kolo hlasování, je možno nominovat nové kandidáty.

Toto ustanovení nevylučuje, aby předseda hlavního výboru umožnil předsedům podvýborů účastnit se práce předsednictva nebo aby jim povolil předsedat rozpravám o otázkách, kterými se zabývá daný podvýbor; tento článek to povoluje, pokud je tento postup jako celek předložen předsednictvu k projednání a pokud s ním předsednictvo vysloví souhlas.

Článek 205

Koordinátoři a stínoví zpravodajové výboru

1. Politické skupiny mohou určit jednoho ze svých členů jako koordinátora.

2. V případě potřeby předseda svolává koordinátory výboru, aby připravili rozhodnutí, která má výbor přijmout, zejména rozhodnutí o postupu a jmenování zpravodajů. Výbor může koordinátorům svěřit pravomoc přijímat určitá rozhodnutí, s výjimkou rozhodnutí, jež se týkají přijímání zpráv, stanovisek nebo pozměňovacích návrhů. K účasti na schůzích koordinátorů výboru mohou být v poradní funkci přizváni místopředsedové. Koordinátoři usilují o nalezení shody. Jestliže shody nelze dosáhnout, mohou jednat, pouze pokud získají většinu, která s ohledem na příslušnou sílu jednotlivých skupin jasně představuje velkou většinu výboru.

3. Koordinátory výboru svolává předseda jejich výboru s cílem připravit slyšení kandidátů na komisaře. Po těchto slyšeních se koordinátoři sejdou, aby vyhodnotili kandidáty v souladu s postupem stanoveným v příloze XVI.

4. Politické skupiny mohou pro každou zprávu jmenovat stínového zpravodaje, který sleduje pokrok učiněný v souvislosti s příslušnou zprávou a hledá jménem skupiny kompromisy v rámci výboru. Jména stínových zpravodajů jsou oznámena předsedovi. Výbor může na návrh koordinátorů rozhodnout zejména o tom, že do hledání dohody s Radou v rámci řádných legislativních postupů budou zapojeni stínoví zpravodajové.

Nezařazení poslanci nejsou politickou skupinou ve smyslu článku 32 a proto nemohou určit koordinátory, kteří mají jako jediní ze všech členů právo účasti na schůzích koordinátorů.

Schůze koordinátorů mají za cíl připravit rozhodnutí výboru a bez výslovného pověření jimi nelze schůze výboru nahradit. Na schůzích koordinátorů lze tedy přijímat rozhodnutí výhradně na základě předběžného pověření. Za předpokladu, že takovéto pověření nebylo uděleno, koordinátoři mohou přijímat pouze doporučení, která musí výbor dodatečně formálně schválit.

V každém případě však musí být zaručeno právo nezařazených poslanců na přístup k informacím v souladu se zásadou zákazu diskriminace, a to předáváním informací a účastí některého z členů sekretariátu nezařazených poslanců na schůzích koordinátorů.

KAPITOLA 2

VÝBORY - ČINNOST

Článek 206

Schůze výborů

1. Výbor se schází, když jej svolá jeho předseda, nebo na žádost předsedy Parlamentu.
2. Komise a Rada se mohou účastnit schůzí výboru, přizve-li je k účasti jménem výboru jeho předseda.

Na základě zvláštního rozhodnutí výboru může být přizvána jakákoli osoba, aby se zúčastnila schůze a vystoupila na ní.

Rozhodnutí o tom, zda povolit účast na schůzích výborů asistentům poslanců, je obdobně ponecháno ke zvážení každému výboru.

Příslušný výbor může se schválením předsednictva uspořádat slyšení odborníků, pokud takové slyšení považuje za nezbytné pro úspěšný výkon své práce týkající se určité otázky.

Výbory, od nichž se žádá o stanovisko, se mohou daného slyšení zúčastnit, pokud si to přejí.

Ustanovení tohoto odstavce se vykládají v souladu s bodem 50 rámcové dohody o vztazích mezi Evropským parlamentem a Evropskou komisí.²⁴

3. Aniž je dotčen čl. 53 odst. 6 a pokud výbor nerozhodne jinak, mohou se poslanci účastnit schůzí výborů, ke kterým nenáleží, ale nemohou se zapojit do jejich jednání.

Výbor však může těmto poslancům povolit účast na svém jednání s poradním hlasem.

Článek 207

Zápisy ze schůzí výborů

Zápis z každé schůze výboru se rozesílá všem jeho členům a předkládá se výboru ke schválení.

Článek 208

Hlasování ve výboru

1. Pozměňovací návrhy k projednání ve výboru může předložit kterýkoli poslanec.
2. Hlasování ve výboru je platné, je-li přítomna čtvrtina jeho členů. Požádá-li však o to šestina členů výboru před začátkem hlasování, je hlasování platné, pouze pokud se jej zúčastní většina členů výboru.
3. Jediné hlasování a konečné hlasování ve výboru o zprávě probíhá formou jmenovitého hlasování podle čl. 180 odst. 2. Hlasování o pozměňovacích návrzích a ostatní hlasování probíhá zvednutím ruky, pokud předsedající nerozhodne, že hlasování proběhne za použití elektronického hlasovacího zařízení nebo pokud čtvrtina členů výboru požádá o jmenovité hlasování.

Ustanovení čl. 208 odst. 3 týkající se jmenovitého hlasování se nepoužijí na zprávy stanovené v čl. 8 odst. 2 a čl. 9 odst. 3, 6 a 8 v rámci řízení souvisejících s poslaneckou imunitou.

²⁴viz příloha XIII

4. Předseda výboru se může účastnit rozprav a může hlasovat, při rovnosti hlasů však nemá rozhodující hlas.

5. S ohledem na předložené pozměňovací návrhy může výbor místo hlasování požádat zpravodaje o předložení nového návrhu, který by zohlednil co nejvíce pozměňovacích návrhů. Pro pozměňovací návrhy k tomuto návrhu se stanoví nová lhůta.

Článek 209

Ustanovení pro plenární zasedání použitelné pro jednání ve výboru

Pro schůze výborů se použijí obdobně články 14, 15, 16, 19, 20, 38 až 48, 160, 162 odst. 2 a 10, články 165, 167, 169 až 172, 174, čl. 176 odst. 1, články 177, 178, 181, 182, 184 až 187, 190 a 191.

Článek 210

Doba vyhrazená pro otázky ve výboru

O době vyhrazené pro otázky rozhodne výbor. Každý výbor si stanoví vlastní pravidla pro průběh doby vyhrazené pro otázky.

Článek 211

Veřejná slyšení o občanských iniciativách

1. Poté, co Komise zveřejnila občanskou iniciativu v příslušném registru v souladu s čl. 10 odst. 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 211/2011 ze dne 16. února 2011 o občanské iniciativě, předseda Evropského parlamentu na návrh předsedy Konference předsedů výborů:

- a) uloží legislativnímu výboru příslušnému pro danou otázku na základě přílohy VI, aby uspořádal veřejné slyšení v souladu s článkem 11 nařízení (EU) č. 211/2011; Výbor příslušný k posuzování petic je automaticky přidružen k legislativnímu výboru podle článku 54 jednacího řádu;
- b) je-li téma dvou či více občanských iniciativ zveřejněných v příslušném registru na základě čl. 10 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) č. 211/2011 podobné, může po konzultaci s organizátory rozhodnout, že bude uspořádáno společné veřejné slyšení, na kterém se bude ke všem dotčeným občanským iniciativám přistupovat stejně.

2. Příslušný výbor:

- a) prověří, zda jsou organizátoři Komisi přijati na patřičné úrovni v souladu s čl. 10 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) č. 211/2011;
- b) v případě potřeby za pomoci Konference předsedů výborů zajistí, aby se Komise na pořádání daného veřejného slyšení řádně podílela a aby byla při té příležitosti zastoupena na patřičné úrovni.

3. Předseda příslušného výboru svolá veřejné slyšení na vhodné datum, vždy však do tří měsíců od předložení iniciativy Komisi v souladu s článkem 9 nařízení (EU) č. 211/2011.

4. Příslušný výbor uspořádá veřejné slyšení v Parlamentu, případně ve spolupráci s ostatními orgány a institucemi Unie, které si přejí se jej zúčastnit. K účasti může přizvat i další zainteresované strany.

Príslušný výbor pozve skupinu osob zastupujúcich organizátory, jejímž členom je vždy alespoň jedna z kontaktních osob uvedených v čl. 3 odst. 2 druhém pododstavci nařízení (EU) č. 211/2011 a která danou iniciativu představit na slyšení.

5. Předsednictvo přijme v souladu s podmínkami, které byly dohodnuty s Komisí, pravidla týkající se náhrady veškerých vzniklých nákladů.

6. Předseda Parlamentu a předseda Konference předsedů výborů mohou výkon pravomocí na základě tohoto článku svěřit místopředsedovi a jinému předsedovi výboru (v uvedeném pořadí).

7. Pokud jsou splněny podmínky stanovené v člancích 54 nebo 55, použijí se tato ustanovení obdobně pro ostatní výbory. Použije se rovněž článek 201.

Na veřejná slyšení o občanských iniciativách se nevztahuje čl. 25 odst. 9.

KAPITOLA 3

MEZIPARLAMENTNÍ DELEGACE

Článek 212

Vytváření meziparlamentních delegací a jejich úkoly

1. Na návrh Konference předsedů vytváří Parlament stálé meziparlamentní delegace a rozhoduje o jejich povaze a počtu jejich členů s přihlédnutím k jejich úkolům. Členové jsou voleni na celé volební období na prvním nebo druhém dílčím zasedání po nové volbě Parlamentu.

2. Členové delegací jsou voleni poté, co politické skupiny a nezařazení poslanci předloží Konferenci předsedů seznam svých kandidátů. Konference předsedů předloží Parlamentu návrhy, které zajistí pokud možno spravedlivé zastoupení členských států a politických směrů. Použije se čl. 199 odst. 2, 3, 5 a 6.

3. Předsednictva delegací se vytvářejí postupem stanoveným pro stálé výbory podle článku 204.

4. Parlament stanoví obecnou působnost jednotlivých delegací. Tuto působnost může Parlament kdykoli rozšířit nebo omezit.

5. Prováděcí ustanovení pro práci delegací přijme Konference předsedů na návrh Konference předsedů delegací.

6. Předseda delegace předloží výboru příslušnému pro zahraniční věci a bezpečnost zprávu o činnosti delegace.

7. Předseda delegace má právo vystoupit ve výboru, pokud je na pořadu bod, který se týká oblasti odpovědnosti delegace. Totéž platí na schůzích delegace pro předsedu nebo zpravodaje tohoto výboru.

Článek 213

Spolupráce s Parlamentním shromážděním Rady Evropy

1. Orgány Parlamentu, zejména výbory, spolupracují se svými protějšky v Parlamentním shromáždění Rady Evropy v oblastech společného zájmu především s cílem zlepšit svou výkonnost a zamezit překrývání činností.

2. Konference předsedů po dohodě s příslušnými orgány Parlamentního shromáždění Rady Evropy rozhodne o způsobu provádění těchto ustanovení.

Článek 214

Směšené parlamentní výbory

1. Evropský parlament může zřídit smíšené parlamentní výbory s parlamenty států přidružených k Unii nebo států, s nimiž byla zahájena jednání o přistoupení.

Tyto výbory mohou vypracovávat doporučení pro dotyčné parlamenty. V případě Evropského parlamentu jsou tato doporučení postoupena příslušnému výboru, který předloží návrhy, jak v dané věci postupovat.

2. Obecnou působnost různých smíšených parlamentních výborů vymezí Evropský parlament a dohody se třetími zeměmi.

3. Smíšené parlamentní výbory se řídí postupy stanovenými v uvedených dohodách. Tyto postupy vycházejí ze zásady parity mezi delegací Evropského parlamentu a delegací dotyčného parlamentu.

4. Smíšené parlamentní výbory vypracují svůj vlastní jednací řád a předloží jej ke schválení předsednictvu Evropského parlamentu a předsednictvu dotyčného parlamentu.

5. Volba členů delegací Evropského parlamentu ve smíšených parlamentních výborech a vytvoření předsednictva těchto delegací se uskuteční postupem stanoveným pro meziparlamentní delegace.

HLAVA IX

PETICE

Článek 215

Petiční právo

1. Každý občan Unie a každá fyzická osoba s bydlištěm nebo právnická osoba se sídlem v členském státě má právo předložit samostatně či společně s dalšími občany nebo osobami petici Evropskému parlamentu ve věci, která spadá do oblasti činnosti Evropské unie a která se jich dotýká.

2. V peticích předložených Parlamentu musí být uvedeno jméno, státní příslušnost a trvalé bydliště každého předkladatele.

3. Pokud petici podepsalo několik fyzických nebo právnických osob, určí její signatáři zástupce a náhradní zástupce, kteří jsou pro účely této hlavy považováni za předkladatele.

Pokud nebyly tyto osoby určeny, je za předkladatele považován první podepsaný nebo jiná vhodná osoba.

4. Každý předkladatel může podporu petice kdykoliv zrušit.

Poté, co podporu zrušili všichni předkladatelé, stává se petice neplatnou.

5. Petice musí být vyhotoveny v jednom z úředních jazyků Evropské unie.

Petice vyhotovené v jiném jazyce jsou brány v potaz pouze tehdy, pokud předkladatel přiloží překlad v jednom z úředních jazyků. Korespondence předkladatelů s Parlamentem se vede v úředním jazyce, do něhož je dokument přeložen.

Předsednictvo může rozhodnout o tom, že petice a korespondence s předkladateli mohou být vypracovány v jiných jazycích používaných v členském státě.

6. Petice se zapisí do rejstříku v pořadí, v jakém byly obdrženy, pokud splňují podmínky stanovené v odstavci 2; petice, které tyto podmínky nesplňují, budou odloženy a předkladatel bude informován o důvodech tohoto postupu.

7. Petice zapsané do rejstříku předá předseda příslušnému výboru, který nejprve stanoví, zda je petice přípustná, či nikoliv ve smyslu článku 227 Smlouvy o fungování Evropské unie.

Nedosáhne-li příslušný výbor shody o přípustnosti petice, je tato petice prohlášena za přípustnou na základě žádosti nejméně čtvrtiny členů výboru.

8. Petice, které výbor prohlásí za nepřípustné, budou odloženy a předkladatel bude informován o tomto rozhodnutí a o jeho důvodech. Pokud je to možné, mohou být doporučeny jiné prostředky nápravy.

9. Petice se po zapsání obecně stávají veřejným dokumentem a Parlament může jméno předkladatele a obsah petice z důvodu transparentnosti zveřejnit.

10. Bez ohledu na odstavec 9 mohou předkladatelé požadovat utajení svého jména za účelem ochrany svého soukromí; v tomto případě musí Parlament tento požadavek splnit.

Pokud předkladatelova stížnost nemůže být z důvodu anonymity prošetřena, jsou s předkladatelem konzultovány následné kroky.

11. Předkladatel může požadovat, aby se s jeho peticí zacházelo důvěrně; v tomto případě musí Parlament učinit příslušná opatření, aby zajistil, aby obsah petice nebyl zveřejněn. Předkladatel je informován o tom, za jakých podmínek se toto ustanovení použije.

12. Považuje-li to výbor za vhodné, může věc postoupit veřejnému ochránci práv.

13. Petice zaslané Evropskému parlamentu fyzickými nebo právníckými osobami, které nejsou občany Evropské unie ani nemají bydliště nebo sídlo v členském státě, se zapisují do rejstříku a zakládají odděleně. Předseda zasílá výpis takových petic obdržených během uplynulého měsíce s uvedením jejich předmětu výboru příslušnému k posuzování petic, který si může vyžádat ty, které chce projednávat.

Článek 216

Posuzování petic

1. Přípustné petice posuzuje příslušný výbor v rámci své běžné činnosti; projedná je buď na řádné schůzi nebo písemným postupem. Předkladatelé mohou být pozváni na schůze výboru, pokud je jejich petice projednávána, nebo pokud o to sami požádají. Je na úvaze předsedy, zda udělí předkladatelům slovo.

2. Výbor se může rozhodnout vypracovat v souladu s čl. 52 odst. 1 zprávu z vlastního podnětu na základě přípustné petice nebo může Parlamentu předložit stručný návrh usnesení, pokud Konference předsedů proti tomu nevznesla námitky. Tyto návrhy usnesení se zařadí na pořad jednání dílčího zasedání nejpozději osm týdnů poté, co je výbor přijal. O těchto návrzích usnesení se hlasuje v jediném hlasování a bez rozpravy, pokud Konference předsedů výjimečně nerozhodne o použití článku 151.

V souladu s článkem 53 a přílohou VI si výbor může vyžádat stanovisko ostatních výborů, které jsou příslušné pro projednávanou otázku.

3. Pokud se zpráva zabývá zejména uplatňováním či výkladem práva Unie nebo navrhovanými změnami stávajících právních předpisů, přidruží se věcně příslušný výbor v souladu s čl. 53 odst. 1 a čl. 54 první a druhou odrážkou. Návrhy k začlenění do návrhu usnesení zaslané věcně příslušným výborem přijme příslušný výbor bez hlasování, pokud se tyto návrhy týkají uplatňování či výkladu práva Unie či změn stávajících právních předpisů. Pokud příslušný výbor tyto návrhy nepřijme, může je přidružený výbor předložit přímo Parlamentu.

4. Vytvoří se elektronický rejstřík, ve kterém může každý občan vyjádřit nebo odmítnout podporu předkladateli petice tím, že připojí svůj elektronický podpis pod petici prohlášenou za přípustnou a zapsanou v rejstříku.

5. Při prošetřování petic, zjišťování skutečností a hledání řešení může výbor uskutečnit zjišťovací misi do členského státu nebo do oblasti, jichž se petice týká.

Zprávy o misích vypracují ti, kdo se jich zúčastnili. Zprávy se po schválení výborem zasílají předsedovi.

Cílem zjišťovacích misí a zpráv o těchto misích je výhradně poskytnout výboru nezbytné informace, aby mohl dále posoudit petici. Tyto zprávy se vypracovávají na výlučnou odpovědnost účastníků misí, kteří usilují o dosažení konsensu. Nedojde-li k dosažení konsensu, ve zprávě se uvedou rozdílná faktická zjištění nebo hodnocení. Zpráva se předloží výboru ke schválení jediným hlasováním, pokud předseda výboru v oprávněných případech neumožní předkládání pozměňovacích návrhů k některým částem této zprávy. Článek 56 se na tyto zprávy nepoužije ani přímo ani obdobně. Nebudou-li zprávy schváleny příslušným výborem, nezašlou se předsedovi Parlamentu.

6. Výbor může požádat Komisi o pomoc, zejména o poskytnutí informací o uplatňování či dodržování právních předpisů Unie nebo o poskytnutí jakýchkoli informací či dokumentů týkajících se petice. Zástupci Komise jsou zváni na schůze výboru.

7. Výbor může požádat předsedu, aby předal jeho stanovisko nebo doporučení Komisi, Radě nebo příslušným orgánům členských států, aby učinily opatření nebo se k němu vyjádřily.

8. Každých šest měsíců výbor informuje Parlament o výsledcích svých jednání.

Výbor zejména informuje Parlament o opatřeních přijatých Radou nebo Komisí na základě petic, které jim Parlament postoupil.

9. Předkladatelé jsou informováni o rozhodnutí, které učiní výbor, a o důvodech tohoto rozhodnutí.

Jakmile je projednávání přípustné petice dokončeno, je petice prohlášena za uzavřenou a předkladatel je o tom informován.

Článek 217

Oznamování petic

1. Petice, které byly zapsány do rejstříku podle čl. 215 odst. 6, a hlavní procesní rozhodnutí v případě těchto petic se oznámí na plenárním zasedání. Tato oznámení jsou uvedena v zápisu.

2. Název a shrnutí textů petic zapsaných do rejstříku spolu se stanovisky a nejdůležitějšími rozhodnutími v souvislosti s projednáváním petic jsou přístupné veřejnosti v databázi, pokud s tím předkladatel souhlasí. Důvěrné petice se uchovávají mezi záznamy z jednání Parlamentu, kde jsou k dispozici poslancům k nahlédnutí.

Článek 218

Občanská iniciativa

Pokud je Parlament informován, že Komise byla vyzvána k předložení návrhu právního aktu podle čl. 11 odst. 4 Smlouvy o Evropské unii a v souladu s nařízením (EU) č. 211/2011, výbor příslušný k posuzování petic ověří, zda tento akt může svou povahou ovlivnit jeho činnost, a případně o něm informuje organizátory, kteří předložili petice k souvisejícím tématům.

Navržené občanské iniciativy, které byly zaregistrovány v souladu s článkem 4 nařízení (EU) č. 211/2011, jež však nemohou být předloženy Komisi v souladu s článkem 9 uvedeného nařízení, neboť nebyly dodrženy všechny stanovené příslušné postupy a podmínky, může přezkoumat výbor příslušný k posuzování petic, pokud se domnívá, že je vhodné dále se jimi zabývat. Články 215, 216 a 217 se použijí obdobně.

HLAVA X

VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV

Článek 219

Volba veřejného ochránce práv

1. Na počátku každého volebního období, hned po svém zvolení nebo v případech uvedených v odstavci 8, vyzve předseda Parlamentu k předložení nominací na úřad veřejného ochránce práv a stanoví lhůtu pro jejich předložení. Příslušné oznámení s výzvou k předložení nominací se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*.

2. Nominovaní kandidáti musí mít podporu nejméně čtyřiceti poslanců, kteří jsou státními příslušníky nejméně dvou členských států.

Každý poslanec může podporovat pouze jednoho nominovaného kandidáta.

Nominace musí obsahovat všechny doklady nezbytné k tomu, aby bylo jednoznačně prokázáno, že kandidát splňuje podmínky stanovené v právních předpisech o veřejném ochránci práv.

3. Nominace jsou předány příslušnému výboru, který může požádat o slyšení kandidátů.

Na tato slyšení mají přístup všichni poslanci.

4. Abecední seznam nominací, které splňují stanovené podmínky, se poté předkládá plénu k hlasování.

5. Hlasuje se tajně a ke zvolení je nutná většina odevzdaných hlasů.

Pokud po prvních dvou kolech není zvolen žádný kandidát, zůstávají pouze ti dva kandidáti, kteří získali ve druhém kole největší počet hlasů.

V případě rovnosti hlasů je rozhodnuto ve prospěch nejstaršího kandidáta.

6. Před zahájením hlasování předseda zajistí, aby v Parlamentu byla přítomna nejméně polovina všech poslanců.

7. Zvolená osoba je bezodkladně vyzvána, aby složila přísahu před Soudním dvorem.

8. S výjimkou úmrtí nebo odvolání vykonává veřejný ochránce práv svůj úřad, dokud se funkce neujme jeho nástupce.

Článek 220

Činnost veřejného ochránce práv

1. Rozhodnutí týkající se předpisů a obecných podmínek pro výkon úřadu veřejného ochránce práv a prováděcí ustanovení k tomuto rozhodnutí, která veřejný ochránce práv přijal, jsou pro informaci přílohou jednacího řádu²⁵.

2. Veřejný ochránce práv podle čl. 3 odst. 6 a 7 výše uvedeného rozhodnutí informuje Parlament o případech nesprávného úředního postupu, o nichž může příslušný výbor vypracovat zprávu. Dále podle čl. 3 odst. 8 výše uvedeného rozhodnutí předloží Parlamentu na konci každého ročního zasedání zprávu o výsledcích svých šetření. Příslušný výbor o tom vypracuje zprávu, kterou předloží Parlamentu k rozpravě.

²⁵Viz příloha X.

3. Veřejný ochránce práv může rovněž informovat příslušný výbor, pokud o to tento výbor požádá, nebo z vlastního podnětu ve výboru vystoupit.

Článek 221

Odvolání veřejného ochránce práv

1. Jedna desetina všech poslanců může žádat odvolání veřejného ochránce práv, jestliže již nesplňuje podmínky stanovené pro výkon úřadu nebo jestliže se dopustí závažného pochybení.

2. Žádost je předána veřejnému ochránci práv a příslušnému výboru, který předloží zprávu Parlamentu, rozhodne-li většina jeho členů, že důvody pro odvolání jsou oprávněné. Jestliže o to veřejný ochránce práv požádá, má právo se před hlasováním o zprávě vyjádřit. Po rozpravě Parlament rozhodne v tajném hlasování.

3. Před zahájením hlasování zajistí předseda, aby byla přítomna nejméně polovina všech poslanců Parlamentu.

4. Jestliže je výsledkem hlasování schválení žádosti o odvolání veřejného ochránce práv a on následně neodstoupí ze svého úřadu, předseda nejpozději na následujícím dílčím zasedání požádá Soudní dvůr, aby neprodleně vydal rozhodnutí o odvolání veřejného ochránce práv.

Tento postup končí odstoupením veřejného ochránce práv.

HLAVA XI

SEKRETARIÁT PARLAMENTU

Článek 222

Sekretariát

1. Parlamentu je nápomocen generální tajemník jmenovaný předsednictvem.

Generální tajemník se před předsednictvem slavnostně zaváže, že bude plnit své povinnosti svědomitě a naprosto nestranně.

2. Generální tajemník řídí sekretariát, jehož složení a organizaci stanoví předsednictvo.

3. Předsednictvo rozhoduje o organizační struktuře sekretariátu a stanoví předpisy týkající se administrativního a finančního postavení úředníků a ostatních zaměstnanců.

Předsednictvo také rozhoduje, na které kategorie úředníků a zaměstnanců se plně nebo částečně vztahují články 11 až 13 Protokolu o výsadách a imunitách Evropské unie.

Předseda Parlamentu o tom informuje příslušné orgány Evropské unie.

HLAVA XII

PRAVOMOCI TÝKAJÍCÍ SE POLITICKÝCH STRAN NA EVROPSKÉ ÚROVNI

Článek 223

Pravomoci předsedy

Předseda zastupuje Parlament podle čl. 22 odst. 4 ve vztazích s politickými stranami na evropské úrovni.

Článek 224

Pravomoci předsednictva

1. Předsednictvo rozhoduje o žádostech politických stran na evropské úrovni o financování a přijímá rozhodnutí o rozdělení prostředků mezi dotyčné politické strany. Vypracuje seznam příjemců a přidělených částek.
2. Předsednictvo rozhodne o případném pozastavení nebo snížení financování a o zpětném získání neoprávněně vyplacených částek.
3. Po ukončení rozpočtového roku schválí předsednictvo závěrečnou zprávu o činnosti a závěrečné vyúčtování politické strany, která prostředky obržela.
4. Za podmínek stanovených v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2004/2003 může předsednictvo poskytnout technickou pomoc politickým stranám na evropské úrovni na základě jejich návrhů. Předsednictvo může v určitých případech pověřit rozhodnutím o poskytnutí technické pomoci generálního tajemníka.
5. Ve všech případech uvedených v předchozích odstavcích jedná předsednictvo na základě návrhu generálního tajemníka. S výjimkou případů uvedených v odstavcích 1 a 4 vyslechne předsednictvo před vydáním rozhodnutí zástupce dotyčné politické strany. Předsednictvo si může kdykoli vyžádat stanovisko Konference předsedů.
6. Pokud Parlament po ověření zjistí, že politická strana na evropské úrovni nedodržuje zásady svobody, demokracie, dodržování lidských práv a základních svobod a právního státu, rozhodne předsednictvo o vyloučení této strany z financování.

Článek 225

Pravomoci příslušného výboru a plenárního zasedání Parlamentu

1. Na žádost čtvrtiny poslanců Parlamentu zastupujících nejméně tři politické skupiny vyzve předseda po výměně názorů s Konferencí předsedů příslušný výbor, aby ověřil, zda politická strana na evropské úrovni nadále dodržuje, zejména ve svém programu a ve své činnosti, zásady, na kterých je založena Evropská unie, totiž zásady svobody, demokracie, dodržování lidských práv a základních svobod a právního státu.
2. Předtím, než příslušný výbor předloží Parlamentu návrh rozhodnutí, vyslechne zástupce dotyčné politické strany, vyžádá si a projedná stanovisko výboru nezávislých význačných osobností podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2004/2003.
3. Parlament schválí většinou odevzdaných hlasů návrh rozhodnutí, kterým se stanoví, zda dotyčná politická strana dodržuje zásady uvedené v odstavci 1 či nikoli. Nelze předkládat žádné pozměňovací návrhy. Pokud návrh rozhodnutí nezíská většinu hlasů, platí za schválené rozhodnutí opačného znění.

4. Rozhodnutí Parlamentu nabývá účinku dnem předložení žádosti uvedené v odstavci 1.
5. Předseda zastupuje Parlament ve výboru nezávislých význačných osobností.
6. Příslušný výbor vypracuje zprávu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2004/2003 o použití tohoto nařízení a o financovaných činnostech a předloží ji v plénu.

HLAVA XIII

UPLATŇOVÁNÍ A ZMĚNA JEDNACÍHO ŘÁDU

Článek 226

Uplatňování jednacího řádu

1. Vznikne-li pochybnost týkající se uplatnění nebo výkladu tohoto jednacího řádu, může předseda postoupit věc příslušnému výboru k posouzení.

Pokud taková pochybnost vznikne v průběhu práce výboru a souvisí s ní, mohou tak učinit předsedové výborů.

2. Výbor rozhodne, zda je nutno navrhnout změnu jednacího řádu. V takovém případě postupuje podle článku 227.

3. Pokud výbor rozhodne, že postačí podat výklad jednacího řádu, zašle svůj výklad předsedovi, který informuje Parlament na jeho dalším dílčím zasedání.

4. Pokud politická skupina nebo nejméně čtyřicet poslanců zpochybní výklad výboru, hlasuje o věci Parlament. Text je přijat většinou odevzdaných hlasů za předpokladu, že je přítomna alespoň jedna třetina všech poslanců. V případě jeho zamítnutí je věc vrácena výboru.

5. Nezpochybněné výklady a výklady přijaté Parlamentem se připojí v kurzívě jako vysvětlující poznámky k příslušnému článku nebo článkům jednacího řádu.

6. Vysvětlující poznámky musí být zohledněny při budoucím uplatnění a výkladu příslušných článků.

7. Jednací řád a výklady pravidelně přezkoumává příslušný výbor.

8. Pokud tento jednací řád uděluje práva určitému počtu poslanců, upraví se tento počet automaticky na nejbližší celé číslo představující stejné poměrné zastoupení poslanců v Parlamentu, kdykoli se zvýší celkový počet poslanců Parlamentu, zejména v důsledku rozšíření Evropské unie.

Článek 227

Změna jednacího řádu

1. Každý poslanec může navrhnout změnu jednacího řádu a jeho příloh, popřípadě se stručným odůvodněním.

Návrhy změn se přeloží, vytisknou, rozešlou a postoupí příslušnému výboru, který je projedná a rozhodne o jejich předložení Parlamentu.

Pro účely uplatňování článků 169, 170 a 174 při projednávání návrhů změn v Parlamentu se odkazy na „původní znění“ nebo „návrh legislativního aktu“ v uvedených článcích považují za odkazy na právě platná ustanovení.

2. Pro přijetí změn jednacího řádu jsou zapotřebí hlasy většiny všech poslanců Parlamentu

3. Pokud není při hlasování stanoveno jinak, vstupují změny jednacího řádu a jeho příloh v platnost prvním dnem dílčího zasedání, které následuje po jejich přijetí.

HLAVA XIV

RŮZNÁ USTANOVENÍ

Článek 228

Symbole Unie

1. Parlament uznává a přijímá tyto symboly Unie:
 - vlajku, na níž je znázorněn kruh dvanácti zlatých hvězd na modrém pozadí;
 - hymnu vycházející z „Ódy na radost“ z Deváté symfonie Ludwiga van Beethovena;
 - heslo „Jednotná v rozmanitosti“.
2. Dne 9. května slaví Parlament Den Evropy.
3. Vlajka je vyvěšena ve všech prostorách Parlamentu a při příležitosti oficiálních událostí. Vlajka se používá ve všech zasedacích místnostech Parlamentu.
4. Hymna se hraje při zahájení každého ustavujícího zasedání a při dalších slavnostních denních zasedáních, zejména při příležitosti vítání hlav států či předsedů vlád nebo při vítání nových poslanců po rozšíření.
5. Heslo se uvádí na úředních dokumentech Parlamentu.
6. Další způsoby používání těchto symbolů v Parlamentu projedná předsednictvo. Předsednictvo stanoví prováděcí ustanovení k tomuto článku.

Článek 229

Nevyřízené záležitosti

Na konci posledního dílčího zasedání před volbami se veškeré nevyřízené záležitosti Parlamentu považují za ukončené, s výhradou ustanovení druhého pododstavce.

Na začátku každého volebního období rozhodne Konference předsedů o odůvodněných požadavcích parlamentních výborů a ostatních orgánů týkajících se obnovení nebo nového projednávání těchto záležitostí.

Tato ustanovení se nevztahují na petice a sdělení, která nevyžadují rozhodnutí.

Článek 230

Uspořádání příloh

Přílohy jednacího řádu jsou uspořádány do těchto čtyř oddílů:

- a) prováděcí ustanovení pro postupy podle tohoto jednacího řádu, přijatá většinou odevzdaných hlasů (příloha VI);
- b) ustanovení přijatá na základě uplatnění specifických ustanovení jednacího řádu a v souladu s postupy a většinovými pravidly stanovenými v tomto řádu (přílohy I, II, III, IV, V, příloha VII části A, C, E a F, a příloha IX část A);
- c) interinstitucionální dohody nebo jiná ustanovení přijatá v souladu se Smlouvami, která jsou použitelná v Parlamentu nebo která mají vliv na jeho chod. Rozhodnutí připojit tato ustanovení k jednacímu řádu přijme Parlament většinou odevzdaných

hlasů a na návrh příslušného výboru (příloha VII části B a D, příloha VIII, příloha IX část B, příloha X, XI, XII, XIII, XIV, XVIII, XIX a XXI).

- d) obecné zásady a kodexy chování přijaté příslušnými orgány Parlamentu (přílohy XV, XVI, XVII a XX).

Článek 231

Opravy

1. Pokud je v textu přijatém Parlamentem nalezena chyba, postoupí případně předseda návrh opravy příslušnému výboru.
2. Pokud je chyba nalezena v textu přijatém Parlamentem, s nímž vyslovily svůj souhlas jiné orgány, požádá předseda tyto orgány o schválení potřebných oprav a poté postupuje v souladu s odstavcem 1.
3. Příslušný výbor posoudí návrh opravy a pokud souhlasí, že došlo k chybě, která může být opravena navrhovaným způsobem, předloží jej Parlamentu.
4. Oprava je oznámena na příštím dílčím zasedání. Pokud nejpozději do dvaceti čtyř hodin po tomto oznámení nepožádá politická skupina nebo nejméně čtyřicet poslanců, aby se o této opravě hlasovalo, považuje se za schválenou. Pokud oprava schválena není, je vrácena zpět příslušnému výboru, který může navrhnout její pozměněné znění, nebo postup ukončit.
5. Schválené opravy jsou zveřejněny stejným způsobem jako text, k němuž se vztahují. Články 76, 77 a 78 se použijí obdobně.

PŘÍLOHA I

Kodex chování poslanců Evropského parlamentu v souvislosti s finančními zájmy a střety zájmů

Článek 1

Základní zásady

1. Poslanci Evropského parlamentu při výkonu svých povinností:
 - a) dbají následujících obecných zásad chování a dodržují je: nezainteresovanost, bezúhonnost, transparentnost, náležitá péče, čestnost, odpovědnost a respektování dobré pověsti Parlamentu,
 - b) jednají výhradně v obecném zájmu a nezáskávají jakoukoli přímou či nepřímou finanční výhodu nebo jinou odměnu ani neusilují o její získání.

Článek 2

Základní povinnosti poslanců

Poslanci Evropského parlamentu při výkonu své funkce:

- a) neuzavřou žádnou dohodu, jež by je zavazovala jednat či hlasovat v zájmu jiné fyzické nebo právnické osoby a jež by mohla omezit jejich svobodu hlasování, která je zakotvena v článku 6 aktu ze dne 20. září 1976 o volbě členů Evropského parlamentu ve všeobecných a přímých volbách a v článku 2 statutu poslanců Evropského parlamentu,
- b) nežádají, nepřijímají ani nezáskávají žádnou přímou či nepřímou finanční výhodu nebo jakoukoliv jinou odměnu výměnou za ovlivnění právních předpisů, návrhů usnesení, písemných prohlášení nebo otázek předložených v Parlamentu či kterémkoli z jeho výborů nebo za hlasování o nich a vědomě se snaží vyhybat jakékoli situaci, která by mohla působit dojmem úplatkářství.

Článek 3

Střety zájmů

1. Ke střetu zájmů dochází, pokud má poslanec Evropského parlamentu osobní zájem, jenž by mohl nevhodně ovlivňovat výkon jeho povinností jakožto poslance. Ke střetu zájmů nedochází, pokud získá poslanec výhodu pouze na základě toho, že patří k obyvatelstvu jako celku nebo k nějaké široké kategorii osob.
2. Každý poslanec, který zjistí, že u něj dochází ke střetu zájmů, neprodleně učiní kroky nezbytné k nápravě této situace v souladu se zásadami a ustanoveními tohoto kodexu chování. Pokud poslanec není schopen střet zájmů vyřešit, oznámí to písemně předsedovi Parlamentu. V případě nejasností se může poslanec obrátit na poradní výbor pro chování poslanců zřízený podle článku 7 a požádat jej důvěrně o stanovisko.
3. Aniž je dotčen odstavec 2, zveřejní poslanci před vystoupením nebo hlasováním na plenárním zasedání nebo v některém z orgánů Parlamentu či jsou-li navrženi na zpravodaje, jakýkoli skutečný nebo případný střet zájmů v souvislosti s projednávanou problematikou, pokud není tento střet zájmů zjevný z informací uvedených v prohlášení podle článku 4. Toto oznámení učiní písemně nebo ústně předsedovi v průběhu dotyčné parlamentní rozpravy.

Článek 4

Prohlášení poslanců Evropského parlamentu

1. V zájmu transparentnosti poslanci Evropského parlamentu předloží na vlastní odpovědnost předsedovi Parlamentu prohlášení o finančních zájmech, a to před koncem prvního dílčího zasedání následujícího po volbách do Evropského parlamentu (nebo do 30 dnů poté, co v průběhu volebního období zahájí výkon mandátu v Parlamentu). Prohlášení předloží na formuláři přijatém předsednictvem podle článku 9. O veškerých změnách, které se dotýkají tohoto prohlášení, informují předsedu Parlamentu do 30 dnů od okamžiku, kdy ke změně došlo.

2. V prohlášení o finančních zájmech jsou přesným způsobem uvedeny tyto informace:

- a) profesní činnosti, které poslanec vykonával v posledních třech letech před zahájením výkonu mandátu v Parlamentu, a jeho členství v témže období ve výborech nebo správních radách podniků, nevládních organizací, sdružení nebo jiných organizací s právní subjektivitou,
- b) jakákoli odměna získaná za výkon mandátu v jiném parlamentu,
- c) jakákoli pravidelná výdělečná činnost vykonávaná poslancem souběžně s výkonem mandátu, a to jak v pozici zaměstnance, tak v pozici osoby samostatně výdělečně činné,
- d) členství ve výborech nebo správních radách podniků, nevládních organizací, sdružení a jiných organizací s právní subjektivitou nebo jakákoliv jiná vedlejší činnost, kterou poslanec vykonává, bez ohledu na to, zda jsou výdělečné nebo nevýdělečné,
- e) jakákoli příležitostná výdělečná vedlejší činnost (včetně autorských prací, přednášek nebo poskytování odborného poradenství), pokud celková odměna za tuto činnost přesáhne 5 000 EUR za kalendářní rok,
- f) podíl v podniku nebo v obchodním partnerství, pokud může mít dopad na veřejnou politiku nebo pokud tento podíl danému poslanci umožňuje významně ovlivňovat záležitosti dotyčného subjektu,
- g) jakákoli finanční, personální nebo materiální podpora, které se poslanci dostává vedle prostředků poskytovaných Parlamentem a kterou mu v souvislosti s jeho politickou činností poskytují třetí osoby, jejichž totožnost musí být uvedena,
- h) jakékoli další finanční zájmy, které by mohly ovlivnit výkon mandátu poslance.

Pravidelné příjmy, které poslanec obdrží v souvislosti s jednotlivými body prohlášení podle prvního pododstavce, se zařadí do jedné z těchto kategorií:

- 500 až 1 000 EUR měsíčně,
- 1 001 až 5 000 EUR měsíčně,
- 5 001 až 10 000 EUR měsíčně,
- více než 10 000 EUR měsíčně.

Veškeré další příjmy, které poslanec obdrží v souvislosti s jednotlivými body prohlášení podle prvního pododstavce, se vypočítají na ročním základě, vydělí dvanácti a zařadí do jedné z kategorií uvedených ve druhém pododstavci.

3. Informace poskytnuté předsedovi Parlamentu podle tohoto článku se zveřejňují na internetových stránkách Parlamentu tak, aby byly snadno přístupné.

4. Pokud poslanec nepředložil prohlášení o finančních zájmech, nemůže být zvolen do žádné funkce v Parlamentu nebo v jeho orgánech, nemůže být jmenován zpravodajem, ani se nemůže účastnit oficiální delegace.

Článek 5

Dary a obdobné požitky

1. Poslanci Evropského parlamentu nesmějí přijmout při výkonu svých povinností žádné dary ani obdobné požitky s výjimkou těch, jejichž přibližná hodnota je nižší než 150 EUR a jež jsou projevem zdvořilosti, nebo těch, které jsou jim předány jako zdvořilost při oficiálním zastupování Parlamentu.

2. Veškeré dary, které poslanci obdrží podle odstavce 1 při oficiálním zastupování Parlamentu jsou předány předsedovi Parlamentu a nakládá se s nimi podle prováděcích opatření stanovených předsednictvem na základě článku 9.

3. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nevztahují na úhradu cestovních výdajů a výdajů na ubytování a pobyt poslanců ani na přímé platby za tyto výdaje od třetích osob v případě, že se poslanci účastní na základě pozvání a v rámci výkonu svých povinností jakýchkoli událostí pořádaných třetími osobami.

Působnost tohoto odstavce, zejména pravidel pro zajištění transparentnosti, je přesně vymezena v prováděcích opatřeních stanovených předsednictvem na základě článku 9.

Článek 6

Činnosti bývalých poslanců

Bývalí poslanci Evropského parlamentu, kteří jsou profesionálně zapojeni do lobování nebo zastupování přímo spojeného s rozhodovacím procesem Unie, nemohou po celou dobu svého zapojení do této činnosti využívat zázemí poskytovaného bývalým poslancům podle pravidel, která pro tyto účely stanovilo předsednictvo²⁶.

Článek 7

Poradní výbor pro chování poslanců

1. Zřizuje se poradní výbor pro chování poslanců (dále jen „poradní výbor“).

2. Poradní výbor se skládá z pěti členů jmenovaných předsedou Parlamentu na začátku jeho funkčního období z řad členů předsednictev a koordinátorů Výboru pro ústavní záležitosti a Výboru pro právní záležitosti, přičemž se zohlední zkušenosti poslanců a politická vyváženost.

Každý člen poradního výboru vykonává na základě rotačního systému po dobu šesti měsíců funkci předsedy.

3. Předseda Parlamentu na začátku svého funkčního období jmenuje rovněž náhradníky poradního výboru, a to jednoho poslance z každé politické skupiny, která není v poradním výboru zastoupena.

²⁶Rozhodnutí předsednictva ze dne 12. dubna 1999.

V případě údajného porušení kodexu chování ze strany poslance, jehož politická skupina není v poradním výboru zastoupena, jedná příslušný náhradník při posuzování údajného porušení kodexu jako šestý řádný člen poradního výboru.

4. Na žádost poslance poskytne poradní výbor dotyčnému poslanci poradenství ohledně výkladu a uplatňování ustanovení kodexu chování, a to důvěrně a do 30 kalendářních dnů. Dotyčný poslanec má právo se na poskytnutou radu odvolávat.

Na žádost předsedy Parlamentu posuzuje poradní výbor také případy údajného porušení kodexu chování a poskytuje předsedovi Parlamentu rady týkající se přijetí vhodných opatření.

5. Poradní výbor může po konzultaci s předsedou Parlamentu požádat o externí odbornou radu.

6. Poradní výbor zveřejňuje výroční zprávu o své činnosti.

Článek 8

Postupy při případném porušení kodexu chování

1. Existují-li důvody domnívat se, že některý poslanec Evropského parlamentu mohl porušit kodex chování, může předseda Parlamentu předat záležitost poradnímu výboru.

2. Poradní výbor přezkoumá okolnosti údajného porušení a může dotyčného poslance vyslechnout. Na základě závěrů ze svého šetření vydá předsedovi Parlamentu doporučení týkající se případného rozhodnutí.

3. Jestliže předseda Parlamentu dospěje s ohledem na toto doporučení k závěru, že dotyčný poslanec porušil kodex chování, přijme po slyšení tohoto poslance odůvodněné rozhodnutí o uložení sankce, které oznámí poslanci.

Sankce může spočívat v uplatnění jednoho nebo více opatření stanovených v čl. 166 odst. 3 jednacího řádu.

4. Dotyčný poslanec může podat vnitřní odvolání podle článku 167 jednacího řádu.

5. Po uplynutí lhůt stanovených v článku 167 jednacího řádu jsou veškeré sankce uložené poslanci oznámeny předsedou Parlamentu na plenárním zasedání a zveřejněny na viditelném místě internetových stránek Parlamentu, kde jsou ponechány do konce daného funkčního období.

Článek 9

Provádění

Předsednictvo stanoví prováděcí opatření k tomuto kodexu chování, včetně postupu kontroly, a v případě potřeby aktualizuje výši částek uvedených ve člancích 4 a 5.

Předsednictvo může předkládat návrhy revize kodexu chování.

PŘÍLOHA II

Průběh doby vyhrazené pro otázky Komisi

1. Poslanci, kteří pokládají otázku jednomu z komisařů, jsou vybíráni na základě systému losování, a to následujícím způsobem:

- jednu hodinu před začátkem doby vyhrazené pro otázky je u vchodu do jednacího sálu umístěna volební urna;
- poslanci, kteří chtějí položit otázku, napíší svá jména na formulář a vloží jej do urny;
- poslanci, kteří chtějí položit otázku, mohou vložit pouze jeden formulář;
- předseda zahájí dobu vyhrazenou pro otázky a ukončí možnost přihlásit se;
- předseda vytáhne vždy jeden lístek a vyzve takto vylosovaného poslance, aby položil otázku příslušnému komisaři.

2. Poslanec má na položení otázky jednu minutu a komisař má dvě minuty na odpověď. Tentýž poslanec může položit doplňující otázku, která má přímý vztah s hlavní otázkou, v délce 30 sekund. Komisař má na dodatečnou odpověď dvě minuty.

3. Otázky a doplňující otázky se musí přímo týkat zvoleného horizontálního tématu. O přípustnosti rozhodne předseda.

PŘÍLOHA III

Kritéria pro otázky k písemnému zodpovězení podle článků 130 a 131

1. Otázky k písemnému zodpovězení:

- jednoznačně uvádějí adresáta, kterému má být otázka běžnou interinstitucionální cestou doručena;
- spadají výlučně do mezí působnosti institucí stanovených v příslušných Smlouvách, a odpovědnosti adresáta a jsou v obecném zájmu;
- jsou věcné a obsahují srozumitelný dotaz;
- nepřesahují 200 slov;
- neobsahují urážlivá vyjádření;
- se netýkají čistě osobních záležitostí.
- neobsahují více než tři podotázky.

2. Na žádost poradí sekretariát autorům, jak v jednotlivých případech splnit kritéria stanovená v odstavci 1.

3. Pokud byla během předcházejících šesti měsíců položena a zodpovězena totožná nebo podobná otázka nebo pokud se otázka pouze dotazuje na informace o krocích navazujících na konkrétní usnesení Parlamentu, které Komise již poskytla v písemném sdělení o dalším postupu, předá sekretariát autorovi kopii předchozí otázky a odpovědi. Nová otázka nebude předložena adresátovi, pokud předseda nerozhodne jinak na základě nových významných skutečností a odůvodněné žádosti autora.

4. Pokud autor v otázce požaduje věcné nebo statistické informace, které již mají k dispozici parlamentní výzkumné služby, otázka je postoupena těmto službám, a nikoli adresátovi, pokud předseda na žádost autora nerozhodne jinak.

5. Otázky týkající se souvisejících záležitostí může sekretariát sloučit a lze je zodpovědět společně.

PŘÍLOHA IV

Pravidla a obecné zásady pro výběr témat, která mají být zařazena na pořad jednání k rozpravě o případech porušování lidských práv, demokracie a právního státu podle článku 135

Základní zásady

1. Přednost mají návrhy usnesení, které mají vést k hlasování v Parlamentu a jsou určeny Radě, Komisi, členským státům, třetím zemím nebo mezinárodním organizacím před určitou událostí za předpokladu, že právě probíhající dílčí zasedání je jediným dílčím zasedáním Evropského parlamentu, na němž je možno hlasovat včas před danou událostí.
2. Návrhy usnesení nesmějí překročit 500 slov.
3. Téma vztahující se k působnosti Evropské unie stanovené ve Smlouvách mají přednost za předpokladu, že mají velkou důležitost.
4. Počet vybraných témat jednání má být takový, aby umožnil rozpravu odpovídající jejich závažnosti, a neměl by přesáhnout tři témata, včetně podkapitol.

Praktické podrobnosti

5. Základní zásady uplatňované při výběru témat, která mají být zařazena na pořad jednání k rozpravě o případech porušování lidských práv, demokracie a právního státu, budou oznámena Parlamentu a politickým skupinám.

Omezení a rozdělení řečnické doby

6. Aby byl lépe využit čas, který je k dispozici, předseda Parlamentu se po konzultaci s předsedy politických skupin dohodne s Radou a Komisí na omezení doby pro vystoupení těchto dvou orgánů v rozpravě o případech porušování lidských práv, demokracie a právního státu.

Lhůta pro předložení pozměňovacích návrhů

7. Lhůta pro předložení pozměňovacích návrhů má ponechat dostatek času mezi jejich rozesláním ve všech úředních jazycích a rozpravou o návrzích usnesení k tomu, aby je poslanci a politické skupiny řádně prozkoumali.

PŘÍLOHA V

Postup při projednávání a přijímání rozhodnutí o udělení absolutoria

Článek 1

Dokumenty

1. Vytisknuty a rozdány budou tyto dokumenty:
 - a) výkaz příjmů a výdajů, finanční analýza a rozvaha zaslané Komisí;
 - b) výroční zpráva a zvláštní zprávy Účetního dvora spolu s odpověďmi orgánů;
 - c) prohlášení o věrohodnosti účetnictví a o legalitě a řádnosti podkladových operací, které předloží Účetní dvůr podle článku 287 Smlouvy o fungování Evropské unie;
 - d) doporučení Rady.
2. Tyto dokumenty budou postoupeny příslušnému výboru. Každý dotčený výbor může zaujmout stanovisko.
3. Chtějí-li zaujmout stanovisko i jiné výbory, stanoví předseda lhůtu pro sdělení jejich stanoviska příslušnému výboru.

Článek 2

Projednání zprávy

1. Parlament projedná zprávu příslušného výboru týkající se udělení absolutoria do 30. dubna roku následujícího po přijetí výroční zprávy Účetního dvora v souladu s finančním nařízením.
2. Pokud není v této příloze stanoveno jinak, použijí se články jednacího řádu Parlamentu týkající se pozměňovacích návrhů a hlasování.

Článek 3

Obsah zprávy

1. Zpráva o udělení absolutoria vypracovaná příslušným výborem obsahuje:
 - a) návrh rozhodnutí o udělení absolutoria nebo odložení rozhodnutí o udělení absolutoria (hlasování během dubnového dílčího zasedání) nebo návrh rozhodnutí o udělení absolutoria nebo odmítnutí udělení absolutoria (hlasování během říjnového dílčího zasedání);
 - b) návrh rozhodnutí o uzavření účtů veškerých příjmů, výdajů, aktiv a pasiv Unie;
 - c) návrh usnesení s poznámkami k návrhu rozhodnutí uvedeném v písmenu a) obsahující hodnocení hospodaření Komise s rozpočtem v daném rozpočtovém roce a připomínky ohledně uskutečňování výdajů do budoucna;
 - d) v příloze seznam dokumentů, které výbor obdržel od Komise, a dále požadovaných dokumentů, které však neobdržel;
 - e) stanoviska dotčených výborů.
2. Jestliže příslušný výbor navrhne odložení rozhodnutí o udělení absolutoria, v návrhu usnesení budou mimo jiné uvedeny:

- a) důvody odkladu;
- b) očekávané další kroky Komise a příslušné lhůty;
- c) dokumenty, které Parlament potřebuje, aby mohl rozhodnout se znalostí věci.

Článek 4

Projednávání a hlasování v Parlamentu

1. Jakákoli zpráva příslušného výboru týkající se udělení absolutoria se zařadí na pořad jednání prvního dílčího zasedání, které následuje po jejím předložení.
2. Přípustné jsou pouze pozměňovací návrhy k návrhu usnesení předloženému podle čl. 3 odst. 1 písm. c).
3. Nestanoví-li článek 5 jinak, hlasuje se o návrzích rozhodnutí a návrzích usnesení v pořadí stanoveném v článku 3.
4. Parlament rozhodne většinou odevzdaných hlasů podle článku 231 Smlouvy o fungování Evropské unie.

Článek 5

Varianty postupu

1. Hlasování během dubnového dílčího zasedání

V první fázi zpráva o udělení absolutoria navrhuje buď udělit absolutorium, nebo odložit rozhodnutí o udělení absolutoria.

a) Jestliže návrh na udělení absolutoria získá většinu, je absolutorium uděleno. Jedná se zároveň o účetní uzávěrku.

Jestliže návrh na udělení absolutoria nezíská většinu, bude udělení absolutoria považováno za odložené a příslušný výbor předloží ve lhůtě šesti měsíců novou zprávu obsahující nový návrh na udělení absolutoria nebo odmítnutí udělení absolutoria.

b) Jestliže je návrh na odložení rozhodnutí o udělení absolutoria přijat, předloží příslušný výbor ve lhůtě šesti měsíců novou zprávu obsahující nový návrh na udělení absolutoria nebo odmítnutí udělení absolutoria. V tomto případě je také odložena účetní uzávěrka a je znovu předložena v nové zprávě.

Jestliže návrh na odložení rozhodnutí o udělení absolutoria nezíská většinu, je absolutorium považováno za udělené. V tomto případě je rozhodnutí také účetní uzávěrkou. Může se ještě hlasovat o návrhu usnesení.

2. Hlasování během říjnového dílčího zasedání

Ve druhé fázi zpráva o udělení absolutoria navrhuje buď udělit, nebo odmítnout udělit absolutorium.

a) Jestliže návrh na udělení absolutoria získá většinu, je absolutorium uděleno. Jedná se zároveň o účetní uzávěrku.

Jestliže návrh na udělení absolutoria nezíská většinu, je tím udělení absolutoria odmítnuto. Formální návrh na účetní uzávěrku za daný rozpočtový rok je předložen v průběhu příštího dílčího zasedání, kdy je Komise vyzvána, aby učinila prohlášení.

b) Jestliže návrh na odmítnutí udělení absolutoria získá většinu, je formální návrh na účetní uzávěrku za daný rozpočtový rok předložen v průběhu příštího dílčího zasedání, kdy je Komise vyzvána, aby učinila prohlášení.

Jestliže návrh na odmítnutí udělení absolutoria nezíská většinu, je absolutorium považováno za udělené. V tomto případě je rozhodnutí také účetní uzávěrkou. Může se ještě hlasovat o návrhu usnesení.

3. Jestliže návrh usnesení nebo návrh na účetní uzávěrku obsahuje ustanovení, která jsou v rozporu s hlasováním Parlamentu o udělení absolutoria, může předseda Parlamentu po konzultaci s předsedou příslušného výboru hlasování odložit a stanovit novou lhůtu pro předložení pozměňovacích návrhů.

Článek 6

Provádění rozhodnutí o udělení absolutoria

1. Předseda zašle jakékoli rozhodnutí nebo usnesení Parlamentu podle článku 3 Komisi a ostatním orgánům. Zajistí jejich zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* v části věnované aktům legislativní povahy.

2. Příslušný výbor podá alespoň jednou ročně Parlamentu zprávu o opatřeních přijatými orgány v reakci na připomínky připojené k rozhodnutí o udělení absolutoria a na ostatní připomínky obsažené v usneseních Parlamentu týkajících se uskutečňování výdajů.

3. Na základě zprávy výboru příslušného pro rozpočtovou kontrolu může předseda jménem Parlamentu podat u Soudního dvora Evropské unie žalobu proti příslušnému orgánu podle článku 265 Smlouvy o fungování Evropské unie z důvodu neplnění povinností vyplývajících z připomínek připojených k rozhodnutí o udělení absolutoria nebo k ostatním usnesením týkajícím se uskutečňování výdajů.

PŘÍLOHA VI

Působnost stálých výborů ²⁷

I. Výbor pro zahraniční věci

Tento výbor je příslušný pro podporu, provádění a sledování zahraniční politiky Unie, pokud jde o :

1. společnou zahraniční a bezpečnostní politiku (SZBP) a společnou bezpečnostní a obrannou politiku (SBOP). V této oblasti je výboru nápomocen podvýbor pro bezpečnost a obranu;
2. vztahy s ostatními orgány a institucemi Unie, s Organizací spojených národů a s ostatními mezinárodními organizacemi a meziparlamentními shromážděními v záležitostech, které spadají do jeho působnosti;
3. dohled nad Evropskou službou pro vnější činnost;
4. posilování politických vztahů se třetími zeměmi prostřednictvím komplexních programů zaměřených na spolupráci a pomoc nebo mezinárodních dohod, například smluv o přidružení a o partnerství;
5. zahájení, sledování a uzavření jednání týkajících se přistoupení evropských států k Unii;
6. veškeré právní úpravy, programování a kontroly činností prováděných v rámci evropského nástroje pro demokracii a lidská práva, evropského nástroje sousedství, nástroje předvstupní pomoci, nástroje přispívajícího ke stabilitě a míru a nástroje partnerství pro spolupráci s třetími zeměmi a politik, z nichž tyto nástroje vycházejí;
7. sledování a vyhodnocování mimo jiné. evropské politiky sousedství, zejména pokud jde o výroční zprávy o pokroku této politiky;
8. otázky týkající se demokracie, právního státu, lidských práv, včetně práv menšin ve třetích zemích a zásad mezinárodního práva. V této oblasti je výboru nápomocen podvýbor pro lidská práva, který by měl zajišťovat soudržnost mezi všemi vnějšími politikami Unie a její politikou v oblasti lidských práv. Členové ostatních výborů a orgánů příslušných pro tuto oblast jsou zváni k účasti na schůzích podvýboru, aniž jsou dotčeny příslušné právní předpisy;
9. účast Parlamentu na misích ke sledování průběhu voleb, popřípadě ve spolupráci s ostatními příslušnými výbory a delegacemi.

Výbor provádí politický dohled a koordinuje práci smíšených parlamentních výborů, parlamentních výborů pro spolupráci, meziparlamentních delegací a delegací ad hoc v oblasti své působnosti.

II. Výbor pro rozvoj

Tento výbor je příslušný pro záležitosti týkající se:

1. podpory, uplatňování a sledování politiky rozvoje a spolupráce Evropské unie, zejména:

²⁷Přijata rozhodnutím Parlamentu ze dne 15. ledna 2014.

- a) politického dialogu s rozvojovými zeměmi jak na dvoustranné úrovni, tak v rámci příslušných mezinárodních organizací a meziparlamentních orgánů,
 - b) pomoci rozvojovým zemím a dohod o spolupráci s těmito zeměmi, a zejména dohledu nad efektivním financováním pomoci a hodnocením výsledků, a to i v souvislosti s úsilím o vymýcení chudoby,
 - c) sledování vztahu mezi politikami členských států a politikami uplatňovanými na úrovni Unie,
 - d) podpory demokratických hodnot, řádné správy věcí veřejných a lidských práv v rozvojových zemích,
 - e) uplatňování, sledování a zlepšování soudržnosti politiky v souvislosti s rozvojem politikou,
2. veškeré právní úpravy, programování a kontroly činností prováděných v rámci finančního nástroje pro rozvojovou spolupráci, Evropského rozvojového fondu (ERF) – v úzké spolupráci s vnitrostátními parlamenty – a nástroje pro humanitární pomoc, a také veškerých záležitostí souvisejících s humanitární pomocí v rozvojových zemích a s politikou, z níž vycházejí;
 3. otázek týkajících se dohody o partnerství AKT-EU a vztahů s příslušnými orgány;
 4. otázek týkajících se zámořských zemí a území;
 5. účasti Parlamentu na misích vysílaných ke sledování průběhu voleb, popřípadě ve spolupráci s ostatními příslušnými výbory a delegacemi.

Výbor zajišťuje koordinaci prací meziparlamentních delegací a delegací ad hoc v oblasti své působnosti.

III. Výbor pro mezinárodní obchod

Tento výbor je příslušný pro záležitosti týkající se definování a uplatňování společné obchodní politiky Unie a vnějších hospodářských vztahů, zejména:

1. finančních, hospodářských a obchodních vztahů se třetími zeměmi a regionálními organizacemi;
2. společného vnějšího sazebníku a usnadnění obchodu, a také vnějších aspektů celních ustanovení a celní správy;
3. zahajování jednání o dvoustranných, vícestranných a mnohostranných dohodách, kterými se řídí hospodářské, obchodní a investiční vztahy se třetími zeměmi a regionálními organizacemi, a také sledování, uzavírání a vyhodnocování těchto dohod;
4. opatření pro harmonizaci a technickou normalizaci v oblastech upravených mezinárodním právem;
5. vztahů s příslušnými mezinárodními organizacemi, mezinárodními fóry týkajícími se obchodních záležitostí a s organizacemi na podporu regionální hospodářské a obchodní integrace mimo Unii;
6. vztahů se Světovou obchodní organizací, včetně jejich parlamentního rozměru.

Výbor zajišťuje spojení s meziparlamentními delegacemi a delegacemi ad hoc příslušnými pro obchodní a hospodářské aspekty vztahů se třetími zeměmi.

IV. Rozpočtový výbor

Tento výbor je příslušný pro záležitosti týkající se:

1. víceletého finančního rámce příjmů a výdajů Unie a systému vlastních zdrojů Unie;
2. rozpočtových výsad Parlamentu, tzn. rozpočtu Unie a vyjednávání a uplatňování mezinárodních dohod v této oblasti;
3. odhadu výdajů Parlamentu v souladu s postupem stanoveným v jednacím řádu;
4. rozpočtu decentralizovaných institucí;
5. finančních činností Evropské investiční banky, které nejsou součástí evropské správy ekonomických záležitostí;
6. zahrnutí Evropského rozvojového fondu do rozpočtu, aniž jsou dotčeny pravomoci výboru příslušného pro dohody o partnerství AKT-EU;
7. finančních dopadů aktů Unie a jejich slučitelnosti s víceletým finančním rámcem, aniž jsou dotčeny pravomoci příslušných výborů;
8. sledování a hodnocení plnění rozpočtu na daný rozpočtový rok bez ohledu na čl. 95 odst. 1, převodu prostředků, postupů týkajících se plánů pracovních míst, správních prostředků a stanovisek k projektům týkajícím se nemovitostí, které mají značný finanční dopad;
9. finančního nařízení s výjimkou záležitostí týkajících se plnění, řízení a kontroly rozpočtu.

V. Výbor pro rozpočtovou kontrolu

Tento výbor je příslušný pro záležitosti týkající se:

1. kontroly plnění rozpočtu Unie a Evropského rozvojového fondu a rozhodnutí o udělení absolutoria přijímaných Parlamentem, včetně vnitřního postupu udělování absolutoria a všech dalších opatření, která doprovázejí nebo provádějí tato rozhodnutí;
2. závěrky, předkládání a auditu účetních výkazů a rozvah Unie, jejich orgánů a jiných jimi financovaných institucí, včetně stanovení finančních prostředků, které mají být přeneseny, a vyrovnání salda;
3. kontroly finančních činností Evropské investiční banky;
4. sledování nákladů a užitku jednotlivých forem financování Unie při provádění politik Unie na žádost Výboru pro rozpočtovou kontrolu, a to se zapojením specializovaných výborů, a na žádost Výboru pro rozpočtovou kontrolu ve spolupráci s nimi při přezkoumání zvláštních zpráv Účetního dvora;
5. vztahů s Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF), vyšetřování podvodů a nesrovnalostí týkajících se plnění rozpočtu Unie, opatření, které mají za cíl prevenci a stíhání těchto případů, důsledné ochrany finančních zájmů Unie a příslušných kroků evropského veřejného žalobce v této oblasti;

6. vztahů s Účetním dvorem, jmenování jeho členů a projednávání jeho zpráv;
7. finančního nařízení, pokud jde o záležitosti týkajících se plnění, řízení a kontroly rozpočtu.

VI. Hospodářský a měnový výbor

Tento výbor je příslušný pro záležitosti týkající se:

1. hospodářských a měnových politik Unie, fungování hospodářské a měnové unie a Evropského měnového a finančního systému (včetně vztahů s příslušnými orgány nebo organizacemi);
2. volného pohybu kapitálu a plateb (přeshraničních plateb, jednotného platebního prostoru, platebních bilancí, pohybů kapitálu a politik poskytnutých a získaných půjček, kontroly pohybů kapitálu pocházejícího ze třetích zemí, opatření pro posílení vývozu kapitálu Unie);
3. mezinárodního měnového a finančního systému (včetně vztahů s finančními a měnovými orgány a organizacemi);
4. pravidel hospodářské soutěže nebo pro státní podporu;
5. právních předpisů v oblasti daní;
6. právní úpravy finančních služeb, institucí a trhů a dohledu nad nimi, včetně finančních zpráv, účetních kontrol, předpisů týkajících se účetnictví, vedení společností a jiných otázek z oblasti práva společností týkajících se výhradně finančních služeb;
7. příslušných finančních činností Evropské investiční banky jako součásti evropské správy ekonomických záležitostí v eurozóně.

VII. Výbor pro zaměstnanost a sociální věci

Tento výbor je příslušný pro záležitosti týkající se:

1. politiky zaměstnanosti a všech aspektů sociální politiky, včetně pracovních podmínek, sociálního zabezpečení, sociálního začlenění a sociální ochrany;
2. práv pracovníků;
3. opatření k zajištění ochrany zdraví a bezpečnosti na pracovišti;
4. Evropského sociálního fondu;
5. politiky odborného vzdělávání včetně odborných kvalifikací;
6. volného pohybu pracovníků a důchodců;
7. sociálního dialogu;
8. všech forem diskriminace jiných než diskriminace na základě pohlaví, ke kterým dochází na pracovišti nebo na trhu práce;
9. vztahů s:
 - Evropským střediskem pro rozvoj odborného vzdělávání (Cedefop),

- Evropskou nadací pro zlepšení životních a pracovních podmínek,
- Evropskou nadací pro odborné vzdělávání,
- Evropskou agenturou pro bezpečnost a zdraví při práci,

a vztahů s dalšími příslušnými subjekty Unie a mezinárodními organizacemi.

VIII. Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin

Tento výbor je příslušný pro záležitosti týkající se:

1. politiky v oblasti životního prostředí a opatření pro ochranu životního prostředí týkajících se zejména:
 - a) změny klimatu,
 - b) znečištění ovzduší, půdy a vody, nakládání s odpadem a jeho recyklace, nebezpečných látek a přípravků, hladiny hluku a ochrany biologické rozmanitosti,
 - c) udržitelného rozvoje,
 - d) mezinárodních a regionálních opatření a dohod majících za cíl ochranu životního prostředí,
 - e) nápravu škod na životním prostředí,
 - f) civilní ochrany,
 - g) Evropské agentury pro životní prostředí,
 - h) Evropské agentury pro chemické látky;
2. veřejného zdraví, zejména:
 - a) programů a specifických činností v oblasti veřejného zdraví,
 - b) léčivých a kosmetických přípravků,
 - c) zdravotních aspektů bioterorismu,
 - d) Evropské agentury pro léčivé přípravky a Evropského centra pro prevenci a kontrolu nakažlivých chorob;
3. otázek bezpečnosti potravin, zejména včetně:
 - a) označování a bezpečnosti potravin,
 - b) veterinárních právních předpisů týkajících se ochrany před nebezpečím poškození lidského zdraví, hygienické kontroly potravin a systémů jejich výroby,
 - c) Evropského úřadu pro bezpečnost potravin a Evropského potravinového a veterinárního úřadu.

IX. Výbor pro průmysl, výzkum a energetiku

Tento výbor je příslušný pro záležitosti týkající se:

1. průmyslové politiky Unie a s ní souvisejících opatření a využívání nových technologií, včetně opatření týkajících se malých a středních podniků;
2. politiky Unie v oblasti výzkumu a inovací, včetně vědy a techniky a šíření a využívání výsledků výzkumu;
3. evropské politiky pro oblast vesmíru;
4. činností Společného výzkumného střediska, Evropské rady pro výzkum, Evropského inovačního a technologického institutu a Institutu pro referenční materiály a měření, a také JET, Mezinárodního pokusného termonukleárního reaktoru (ITER) a dalších projektů v této oblasti;
5. opatření Unie v oblasti energetické politiky obecně a v souvislosti s vytvořením a fungováním vnitřního trhu s energií, včetně opatření týkajících se:
 - a) bezpečnosti dodávek energie v Unii,
 - b) podpory energetické účinnosti, úspor energie a vývoje nových a obnovitelných forem energie,
 - c) podpory propojení energetických sítí a energetické účinnosti, zejména zřizování a rozvoje transevropských sítí v oblasti energetické infrastruktury;
6. Smlouvy o Euratomu a Zásobovací agentury Euratomu, jaderné bezpečnosti, odstavení zařízení a odstraňování jaderného odpadu;
7. informační společnosti, informačních technologií a komunikačních sítí a služeb, včetně technologických a bezpečnostních prvků, a zřizování a rozvoje transevropských sítí v oblasti telekomunikační infrastruktury a činností Agentury Evropské unie pro bezpečnost sítí a informací (ENISA).

X. Výbor pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů

Tento výbor je příslušný pro záležitosti týkající se:

1. koordinace vnitrostátních právních předpisů v oblasti vnitřního trhu a celní unie na úrovni Unie, týkajících se zejména:
 - a) volného pohybu zboží včetně harmonizace technických norem,
 - b) svobody usazování,
 - c) volného poskytování služeb, s výjimkou finančních a poštovních služeb;
2. fungování jednotného trhu, včetně opatření majících za cíl určení a odstranění možných překážek pro zavádění jednotného trhu, včetně jednotného digitálního trhu;
3. prosazování a ochrany hospodářských zájmů spotřebitelů, s výjimkou záležitostí týkajících se veřejného zdraví a bezpečnosti potravin;
4. politiky a právní úpravy týkající se prosazování pravidel jednotného trhu a práv spotřebitelů.

XI. Výbor pro dopravu a cestovní ruch

Tento výbor je příslušný pro záležitosti týkající se:

1. rozvoje společné politiky v oblasti železniční, silniční a vnitrozemské vodní dopravy, jakož i námořní a letecké dopravy, a zejména:
 - a) společných pravidel v oblasti dopravy na území Evropské unie,
 - b) vytváření a rozvoje transevropských sítí v oblasti dopravní infrastruktury,
 - c) poskytování dopravních služeb a vztahů se třetími zeměmi v oblasti dopravy,
 - d) bezpečnosti dopravy,
 - e) vztahů s mezinárodními dopravními organizacemi,
 - f) Evropské agentury pro námořní bezpečnost, Evropské agentury pro železnice, Evropské agentury pro bezpečnost letectví a společného podniku SESAR;
2. poštovních služeb;
3. cestovního ruchu.

XII. Výbor pro regionální rozvoj

Tento výbor je příslušný pro záležitosti týkající se

1. fungování a rozvoje politiky Unie v oblasti regionálního rozvoje a politiky soudržnosti, jak je stanoveno ve Smlouvách;
2. Evropského fondu pro regionální rozvoj, Fondu soudržnosti a dalších nástrojů regionální politiky Unie;
3. posouzení dopadů jiných politik Unie na hospodářskou a sociální soudržnost;
4. koordinace strukturálních nástrojů Unie;
5. městské dimenze politiky soudržnosti;
6. nejvzdálenějších regionů a ostrovů a přeshraniční a meziregionální spolupráce;
7. vztahů s Výborem regionů, organizacemi pro meziregionální spolupráci a s orgány místní a regionální samosprávy.

XIII. Výbor pro zemědělství a rozvoj venkova

Tento výbor je příslušný pro záležitosti týkající se:

1. fungování a rozvoje společné zemědělské politiky;
2. rozvoje venkova, včetně činností příslušných finančních nástrojů;
3. právních předpisů týkajících se:
 - a) veterinárních a rostlinolékařských záležitostí a krmiv pro zvířata, nemají-li tato opatření za cíl chránit před nebezpečím pro lidské zdraví,

- b) chovu a dobrých životních podmínek zvířat;
- 4. zlepšování jakosti zemědělských produktů;
- 5. dodávek zemědělských surovin;
- 6. Odrůdového úřadu Společenství;
- 7. lesnictví a agrolesnictví.

XIV. Výbor pro rybolov

Tento výbor je příslušný pro záležitosti týkající se:

- 1. fungování a rozvoje společné politiky rybolovu a jejího řízení;
- 2. zachovávání rybolovných zdrojů, řízení rybolovu a loďstev, která tyto zdroje využívají, mořského výzkumu a aplikovaného výzkumu v oblasti rybolovu;
- 3. společné organizace trhu s produkty rybolovu a akvakultury a jejich zpracovávání a dodávání na trh;
- 4. strukturální politiky v odvětví rybolovu a akvakultury, včetně finančních nástrojů a fondů pro orientaci rybolovu, které mají tato odvětví podporovat;
- 5. integrované námořní politiky, pokud jde o rybolovné činnosti;
- 6. dohod o partnerství v oblasti udržitelného rybolovu, regionálních organizací pro rybolov a plnění mezinárodních závazků v oblasti rybolovu.

XV. Výbor pro kulturu a vzdělávání

Tento výbor je příslušný pro záležitosti týkající se:

- 1. kulturních aspektů Evropské unie, zejména:
 - a) zlepšování znalostí a šíření kultury,
 - b) ochrany a podpory kulturní a jazykové rozmanitosti,
 - c) zachování a ochrany kulturního dědictví, kulturní výměny a umělecké tvorby;
- 2. vzdělávacích politik Unie včetně vysokoškolského vzdělávání v Evropě, podpory systému evropských škol a celoživotního vzdělávání;
- 3. audiovizuální politiky a kulturních a vzdělávacích aspektů informační společnosti;
- 4. politiky péče o mládež;
- 5. vytváření politiky v oblasti sportu a využívání volného času;
- 6. informační a mediální politiky;
- 7. spolupráce v oblasti kultury a vzdělávání se třetími zeměmi a vztahů s příslušnými mezinárodními organizacemi a institucemi.

XVI. Výbor pro právní záležitosti

Tento výbor je příslušný pro záležitosti týkající se:

1. výkladu, uplatňování a sledování práva Unie, souladu aktů Unie s primárním právem, včetně volby právního základu a dodržování zásady subsidiarity a proporcionality;
2. výkladu a uplatňování mezinárodního práva, pokud se dotýká Evropské unie;
3. zdokonalení tvorby právních předpisů a zjednodušování práva Unie;
4. právní ochrany parlamentních práv a výsad, včetně zapojení Parlamentu do řízení před Soudním dvorem Evropské unie;
5. aktů Unie, které ovlivňují právní řády členských států, zejména v oblasti:
 - a) občanského a obchodního práva,
 - b) práva obchodních společností,
 - c) práva duševního vlastnictví,
 - d) procesního práva;
6. opatření týkající se soudní a správní spolupráce v občanských věcech;
7. odpovědnosti v oblasti životního prostředí a sankcí za trestné činy proti životnímu prostředí;
8. etických otázek spojených s novými technologiemi při použití postupu s přidruženými výbory mezi příslušnými výbory;
9. statutu poslanců a služebního řádu úředníků Evropské unie;
10. výsad a imunit a ověřování pověřovacích listin poslanců;
11. organizační struktury a statutu Soudního dvora Evropské unie;
12. Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu.

XVII. Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci

Tento výbor je příslušný pro záležitosti týkající se:

1. ochrany občanských práv, lidských práv a základních svobod na území Evropské unie, včetně ochrany menšin, ve smyslu Smluv a Listiny základních práv Evropské unie;
2. opatření nezbytných pro boj se všemi formami diskriminace jinými než diskriminace na základě pohlaví nebo s diskriminací, ke které dochází na pracovišti nebo na trhu práce;
3. právních předpisů v oblasti transparentnosti a ochrany fyzických osob při zpracování osobních údajů;
4. vytváření a rozvíjení prostoru svobody, bezpečnosti a práva při dodržování zásad subsidiarity a proporcionality, zejména:
 - a) opatření týkajících se vstupu a pohybu osob, přistěhovalecké a azylové politiky,
 - b) opatření týkajících se společné správy vnějších hranic,

- c) opatření týkajících se policejní a soudní spolupráce v trestních věcech, včetně terorismu, a věcných a procesních opatření v souvislosti s vytvořením soudržnějšího přístupu Unie k trestnímu právu;
- 5. Evropského monitorovacího centra pro drogy a drogovou závislost, Agentury Evropské unie pro základní práva, Evropského policejního úřadu (Europol), Evropské jednotky pro soudní spolupráci (Eurojust), Evropské policejní akademie (CEPOL), Úřadu evropského veřejného žalobce a jiných institucí a subjektů činných v těchto oblastech;
- 6. zjištění zjevného nebezpečí závažného porušení společných zásad členských států ze strany členského státu.

XVIII. Výbor pro ústavní záležitosti

Tento výbor je příslušný pro záležitosti týkající se:

- 1. institucionálních aspektů procesu evropské integrace, zejména přípravy, zahajování a průběhu řádných a zjednodušených postupů revize Smlouvy;
- 2. provádění Smluv a hodnocení jejich fungování;
- 3. institucionálních důsledků jednání o rozšíření Unie nebo vystoupení z ní;
- 4. interinstitucionálních vztahů, včetně posuzování interinstitucionálních dohod podle čl. 140 odst. 2 jednacího řádu s ohledem na jejich schválení Parlamentem;
- 5. jednotného postupu konání voleb;
- 6. politických stran a politických nadací na evropské úrovni, aniž jsou dotčeny pravomoci předsednictva;
- 7. zjištění závažného a trvajícího porušení společných zásad sdílených členskými státy ze strany členského státu;
- 8. výkladu a používání jednacího řádu Parlamentu a návrhů změn tohoto řádu.

XIX. Výbor pro práva žen a rovnost pohlaví

Tento výbor je příslušný pro záležitosti týkající se:

- 1. vymezení, prosazování a ochrany práv žen v Unii a opatření, které za tímto účelem Unie přijala;
- 2. prosazování práv žen ve třetích zemích;
- 3. politiky rovných příležitostí, včetně prosazování rovnosti příležitostí mezi muži a ženami na trhu práce a rovného zacházení na pracovišti;
- 4. odstranění všech forem násilí a diskriminace založených na pohlaví;
- 5. zavádění a dalšího začlenění zásady rovných příležitostí ve všech oblastech;
- 6. plnění a uplatňování mezinárodních dohod a úmluv týkajících se práv žen;
- 7. podpory informovanosti o právech žen.

XX. Petiční výbor

Tento výbor je příslušný pro záležitosti týkající se:

1. petic;
2. pořádání veřejných slyšení týkajících se občanských iniciativ podle článku 211;
3. vztahů s evropským veřejným ochráncem práv.

PŘÍLOHA VII

Důvěrné a citlivé dokumenty a skutečnosti

A. Projednávání důvěrných dokumentů postoupených Parlamentu

Postup při projednávání důvěrných dokumentů postoupených Evropskému parlamentu²⁸.

1. Důvěrnými dokumenty se rozumějí dokumenty a skutečnosti, ke kterým může být odmítnut přístup podle článku 4 nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001, a které zahrnují citlivé dokumenty ve smyslu v článku 9 výše uvedeného nařízení.

Pokud je důvěrná povaha dokumentů obdržných Parlamentem jedním z orgánů zpochybněna, je věc postoupena interinstitucionálnímu výboru zřízenému podle čl. 15 odst. 2 nařízení (ES) č. 1049/2001.

Pokud jsou důvěrné dokumenty předávány Parlamentu důvěrně, použije předseda příslušného výboru Parlamentu automaticky důvěrný postup stanovený v odstavci 3 níže.

2. Každý výbor Evropského parlamentu je oprávněn použít důvěrný postup pro skutečnost nebo dokument, které takto označí jeden z jeho členů v písemné nebo ústní žádosti. K použití důvěrného postupu je nutná dvoutřetinová většina hlasů přítomných členů výboru.

3. Jakmile předseda výboru prohlásí jednání za důvěrné, mohou se jej zúčastnit jen ti členové výboru, úředníci a odborníci, které předem určí předseda výboru a jejichž přítomnost je naprosto nezbytná.

Dokumenty, které musí být očíslovány, se rozdají na začátku schůze a jsou opět vybrány na jejím konci. Není dovoleno pořizovat si z nich poznámky a samozřejmě ani fotokopie.

Zápis ze schůze neobsahuje zmínku o diskusi týkající se bodu projednávaného důvěrným postupem. Zaznamenaná se pouze příslušné rozhodnutí, pokud bylo přijato.

4. Tři členové výboru, který použil důvěrný postup, mohou požádat o projednání, zda došlo k porušení povinnosti mlčenlivosti, a o zařazení tohoto bodu na pořad jednání. Výbor může rozhodnout většinou svých členů, že projednávání porušení povinnosti mlčenlivosti zařadí na pořad jednání první schůze následující po podání žádosti předsedovi výboru.

5. Sankce v případě porušení postupuje předseda výboru v souladu s čl. 11 odst. 2 a články 165, 166 a 167.

²⁸Přijatý rozhodnutím Parlamentu ze dne 15. února 1989 a změněn rozhodnutím ze dne 13. listopadu 2001.

B. Interinstitucionální dohoda o přístupu Parlamentu k citlivým informacím v oblasti bezpečnostní a obranné politiky

Interinstitucionální dohoda ze dne 20. listopadu 2002 mezi Evropským parlamentem a Radou týkající se přístupu Evropského parlamentu k citlivým informacím Rady v oblasti bezpečnostní a obranné politiky²⁹.

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Článek 21 Smlouvy o Evropské unii stanoví, že předsednictví v Radě konzultuje s Evropským parlamentem hlavní hlediska a základní možnosti volby společné zahraniční a bezpečnostní politiky a zajišťuje, aby názory Evropského parlamentu byly náležitě brány v úvahu. Tento článek rovněž stanoví, že Evropský parlament je předsednictvím v Radě a Komisí pravidelně informován o vývoji společné zahraniční a bezpečnostní politiky. Je třeba zavést mechanismus, který zajistí uplatňování těchto zásad v této oblasti.
- (2) S přihlédnutím ke zvláštní povaze a ke zvláště citlivému obsahu některých vysoce tajných skutečností v oblasti bezpečnostní a obranné politiky by měl být zaveden zvláštní režim pro zacházení s dokumenty, které takové skutečnosti obsahují.
- (3) Podle čl. 9 odst. 7 nařízení (ES) č. 1049/2001 Evropského parlamentu a Rady ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise³⁰ má Rada informovat Evropský parlament o citlivých dokumentech ve smyslu v čl. 9 odst. 1 výše uvedeného nařízení, podle pravidel dohodnutých mezi orgány.
- (4) Ve většině členských států existují zvláštní mechanismy pro předávání tajných skutečností mezi vládami a národními parlamenty a pro zacházení s nimi. Tato interinstitucionální dohoda by měla Evropskému parlamentu zajistit zacházení, které vychází z nejlepší praxe v členských státech,

UZAVŘELY TUTO INTERINSTITUCIONÁLNÍ DOHODU:

1. Oblast působnosti

1.1. Tato interinstitucionální dohoda upravuje přístup Evropského parlamentu k citlivým skutečnostem, tj. ke skutečnostem označeným jako „TRÈS SECRET/TOP SECRET“, „SECRET“ nebo „CONFIDENTIEL“ – ať jsou jakéhokoli původu, na jakémkoli nosiči nebo v jakémkoli stadiu dokončenosti –, které má Rada k dispozici v oblasti bezpečnostní a obranné politiky, a zacházení s takto označenými dokumenty.

1.2. Informace pocházející z třetího státu nebo z mezinárodní organizace jsou dále předávány se souhlasem daného státu nebo organizace.

Pokud jsou informace pocházející z členského státu předány Radě bez jiného výslovného omezení možnosti šířit je do jiných institucí kromě jejich označení, použijí se pravidla stanovená v oddílech 2 a 3 této interinstitucionální dohody. V opačném případě jsou tyto skutečnosti předány se souhlasem daného členského státu.

²⁹Úř. věst. C 298, 30.11.2002, s. 1.

³⁰Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43.

V případě, že Rada odmítne předat informace pocházející z třetího státu, z mezinárodní organizace nebo z členského státu, musí uvést důvody tohoto odmítnutí.

1.3 Ustanovení této interinstitucionální dohody jsou použitelná v souladu s použitelnými právními předpisy a aniž je dotčeno rozhodnutí Evropského parlamentu, Rady a Komise 95/167/ES, Euratom, ESUO ze dne 19. dubna 1995 o pravidlech pro výkon vyšetřovacího práva Evropského parlamentu³¹ a aniž je dotčena stávající úprava, zejména interinstitucionální dohoda ze dne 6. května 1999 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázní a zlepšení rozpočtového procesu³².

2. Obecná pravidla

2.1. Oba orgány jednají v souladu se vzájemnými povinnostmi ochotné spolupráce, v duchu vzájemné důvěry a v souladu s příslušnými ustanoveními Smlouvy. Předávání informací, jichž se daná interinstitucionální dohoda týká, a zacházení s nimi se děje s patřičným přihlédnutím k zájmům, které má jejich označení za cíl chránit, zejména k veřejnému zájmu, kterým je bezpečnost a obrana Evropské unie nebo jednoho či několika členských států nebo vojenského a nevojenského krizového řízení.

2.2. Na žádost jedné z osob uvedených v bodě 3.1. je předsednictví v Radě nebo generální tajemník/vysoký představitel urychleně informuje o obsahu všech citlivých informací nezbytných k výkonu pravomocí svěřených Evropskému parlamentu Smlouvou o Evropské unii v oblasti, na kterou se vztahuje tato interinstitucionální dohoda, s přihlédnutím k veřejnému zájmu ve věcech bezpečnosti a obrany Evropské unie nebo jednoho či několika členských států nebo vojenského a nevojenského krizového řízení, podle podmínek stanovených v oddílu 3.

3. Podmínky pro přístup k citlivým informacím a pro zacházení s nimi

3.1. V rámci této interinstitucionální dohody předseda Evropského parlamentu nebo předseda Výboru Evropského parlamentu pro zahraniční věci, lidská práva a společnou bezpečnostní a obrannou politiku může požádat, aby předsednictví v Radě nebo generální tajemník/vysoký představitel poskytli tomuto výboru informace o vývoji v oblasti evropské bezpečnostní a obranné politiky, včetně citlivých skutečností, na něž se vztahuje bod 3.3.

3.2. V případě krize nebo na žádost předsedy Evropského parlamentu či předsedy Výboru pro zahraniční věci, lidská práva a společnou bezpečnostní a obrannou politiku jsou tyto informace poskytovány v co nejkratší době.

3.3. V tomto rámci jsou předseda Evropského parlamentu a také zvláštní výbor, jemuž předsedá předseda Výboru pro zahraniční věci, lidská práva a společnou bezpečnostní a obrannou politiku a který je složen ze čtyř členů určených Konferencí předsedů, informováni předsednictvím v Radě nebo generálním tajemníkem/vysokým představitelem o obsahu citlivých skutečností, pokud je to nezbytné pro výkon pravomocí svěřených Evropskému parlamentu Smlouvou o Evropské Unii v oblasti, na kterou se vztahuje tato interinstitucionální dohoda. Předseda Evropského parlamentu a zvláštní výbor mohou požádat o nahlédnutí do těchto dokumentů v prostorách Rady.

Pokud je to vzhledem k povaze a obsahu daných informací nebo dokumentů vhodné a možné, jsou tyto informace nebo dokumenty dány k dispozici předsedovi Evropského parlamentu, který zvolí jednu z těchto možností:

- a) informace určené předsedovi Výboru pro zahraniční věci, lidská práva a společnou bezpečnostní a obrannou politiku;

³¹Úř. věst. L 113, 19.5.1995, s. 1.

³²Úř. věst. C 172, 18.6.1999, s. 1.

- b) omezený přístup k informacím pouze pro členy Výboru pro zahraniční věci, lidská práva a společnou bezpečnostní a obrannou politiku;
- c) projednání ve Výboru pro zahraniční věci, lidská práva a společnou bezpečnostní a obrannou politiku na neveřejné schůzi za podmínek, které mohou být různé podle stupně důvěrnosti;
- d) poskytnutí dokumentů, z nichž byly určité informace vyňaty, podle nutného stupně utajení.

Tyto možnosti nelze použít, pokud se jedná o skutečnosti označené jako „TRÈS SECRET/TOP SECRET“.

V případě skutečností nebo dokumentů označených jako „SECRET“ nebo „CONFIDENTIEL“ se předseda Evropského parlamentu před volbou jedné z výše uvedených možností nejprve dohodne s Radou.

Dané skutečnosti nebo dokumenty nesmějí být zveřejněny ani předávány jiným osobám.

4. Závěrečná ustanovení

4.1. Evropský parlament a Rada přijmou každý za sebe nezbytná opatření s cílem zajistit uplatňování této interinstitucionální dohody, včetně kroků nutných k tomu, aby příslušné osoby získaly bezpečnostní oprávnění.

4.2. Oba orgány jsou připraveny jednat o podobných interinstitucionálních dohodách, které by se týkaly tajných informací z jiných oblastí činnosti Rady, přičemž ustanovení této interinstitucionální dohody nevytváří precedens pro jiné oblasti činnosti Unie nebo Společenství a nemají vliv na obsah jiných interinstitucionálních dohod.

4.3. Tato interinstitucionální dohoda bude revidována po dvou letech na žádost jednoho z orgánů na základě zkušeností získaných při jejím uplatňování.

Příloha

Tato interinstitucionální dohoda je uplatňována v souladu s příslušnými použitelnými předpisy, a zejména v souladu se zásadou, že souhlas původce informací je nezbytnou podmínkou pro předávání utajovaných skutečností, jak je stanoveno v bodě 1.2.

Nahlédnout do citlivých dokumentů mohou členové zvláštního výboru Evropského parlamentu v zabezpečené místnosti v prostorách Rady.

Tato interinstitucionální smlouva vstoupí v platnost poté, co Evropský parlament přijme opatření pro vnitřní bezpečnost, která jsou v souladu se zásadami uvedenými v bodě 2.1. a která budou srovnatelná s opatřeními ostatních orgánů, aby byla zaručena rovnocenná ochrana daných citlivých skutečností.

C. Uplatňování interinstitucionální dohody o přístupu Parlamentu k citlivým skutečnostem v oblasti bezpečnostní a obranné politiky

Rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 23. října 2002 o uplatňování interinstitucionální dohody o přístupu Parlamentu k citlivým skutečnostem Rady v oblasti bezpečnostní a obranné politiky³³.

EVROPSKÝ PARLAMENT

s ohledem na článek 9, a zejména na odstavce 6 a 7, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise³⁴,

s ohledem na přílohu VII část A bod 1 jednacího řádu,

s ohledem na článek 20 rozhodnutí předsednictva ze dne 28. listopadu 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu³⁵,

s ohledem na interinstitucionální dohodu mezi Evropským parlamentem a Radou o přístupu Parlamentu k citlivým skutečnostem Rady v oblasti bezpečnostní a obranné politiky,

s ohledem na návrh předsednictva,

s ohledem na zvláštní povahu a zvláště citlivý obsah některých vysoce tajných skutečností v oblasti bezpečnostní a obranné politiky,

vzhledem k tomu, že v souladu s ustanoveními dohodnutými mezi oběma orgány má Rada poskytovat Evropskému parlamentu informace o citlivých dokumentech,

vzhledem k tomu, že poslanci Evropského parlamentu, kteří jsou členy zvláštního výboru zřízeného interinstitucionální dohodou, musí mít bezpečnostní oprávnění k přístupu k citlivým informacím na základě „potřeby vědět“,

s ohledem na potřebu stanovit zvláštní podmínky pro převzetí citlivých skutečností přicházejících z Rady, členských států, třetích zemí nebo mezinárodních institucí, pro zacházení s nimi a jejich ochranu,

ROZHODL:

Článek 1

Tímto rozhodnutím se přijímají dodatečná opatření nezbytná k uplatňování interinstitucionální dohody o přístupu Evropského parlamentu k citlivým skutečnostem Rady v oblasti bezpečnostní a obranné politiky.

Článek 2

Žádosti Evropského parlamentu o přístup k důvěrným informacím Rady vyřizuje Rada v souladu se svými vnitřními předpisy. Pokud požadované dokumenty vypracovaly jiné orgány, členské státy, třetí země nebo mezinárodní organizace, jsou tyto dokumenty předány Parlamentu pouze s jejich souhlasem.

Článek 3

³³Úř. věst. C 298, 30.11.2002, s. 4.

³⁴Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43.

³⁵Úř. věst. C 374, 29.12.2001, s. 1.

Předseda Evropského parlamentu odpovídá za uplatňování interinstitucionální dohody v rámci tohoto orgánu.

V této souvislosti přijímá veškerá opatření nezbytná k zajištění důvěrného zacházení se skutečnostmi, které obdržel přímo od předsedy Rady nebo od generálního tajemníka/vysokého představitele, nebo se skutečnostmi získanými nahlédnutím do citlivých dokumentů v prostorách Rady.

Článek 4

Pokud je předseda Rady nebo generální tajemník/vysoký představitel vyzván předsedou Evropského parlamentu nebo předsedou Výboru pro zahraniční věci, lidská práva a společnou bezpečnostní a obrannou politiku, aby poskytl citlivé skutečnosti zvláštnímu výboru zřízenému interinstitucionální dohodou, jsou požadované skutečnosti poskytnuty v nejkratší možné době. Evropský parlament vybaví k tomuto účelu zvláštní místnost určenou ke konání schůzí, na nichž se budou projednávat citlivé skutečnosti. Místnost je vybrána tak, aby byla zajištěna úroveň ochrany rovnocenná úrovni stanovené pro tento typ schůze v rozhodnutí Rady 2001/264/ES ze dne 19. března 2001³⁶, kterým se přijímají bezpečnostní předpisy Rady.

Článek 5

Informační schůze, které předsedá předseda Evropského parlamentu nebo předseda výše uvedeného výboru, je neveřejná.

Kromě čtyř poslanců jmenovaných Konferencí předsedů mají přístup do zasedací místnosti pouze úředníci, kteří z titulu své funkce nebo z provozních důvodů získali oprávnění a mohou se schůze účastnit na základě „potřeby vědět“.

Článek 6

Podle bodu 3.3. výše uvedené interinstitucionální dohody se v případě, že se předseda Evropského parlamentu nebo předseda výše uvedeného výboru rozhodne požádat o povolení nahlédnout do dokumentů, které obsahují citlivé skutečnosti, uskuteční se toto nahlédnutí v prostorách Rady.

Do dokumentů lze na místě nahlédnout v jakékoli verzi, ve které jsou k dispozici.

Článek 7

Poslanci Evropského parlamentu, kteří se mají účastnit informačních schůzí nebo mají mít přístup k citlivým dokumentům, musí získat bezpečnostní oprávnění podobně jako členové Rady a Komise. V tomto ohledu učiní předseda Evropského parlamentu nezbytné kroky u příslušných vnitrostátních orgánů.

Článek 8

Úředníci, kteří se mají mít přístup k citlivým skutečnostem, musí získat bezpečnostní oprávnění v souladu s ustanoveními pro ostatní orgány. Takto prověřeni úředníci jsou na základě „potřeby vědět“ přizváni k účasti na výše uvedených informačních schůzích nebo k seznámení se s obsahem daných dokumentů. V tomto ohledu uděluje generální tajemník po konzultaci s příslušnými orgány členského státu oprávnění na základě bezpečnostní prověrky provedené těmito orgány.

Článek 9

³⁶Úř. věst. L 101, 11.4.2001, s. 1.

Skutečnosti získané na těchto schůzích nebo při nahlédnutí do dokumentů v prostorách Rady nesmějí být v žádné formě zveřejňovány, šířeny ani kopírovány, zčásti ani jako celek. Stejně tak není dovoleno zaznamenávat podrobnosti týkající se citlivých skutečností poskytnutých Radou.

Článek 10

Poslanci Evropského parlamentu určení Konferencí předsedů, kteří mají přístup k citlivým skutečnostem, jsou vázáni povinností mlčenlivosti. Každý poslanec, který tuto povinnost poruší, je nahrazen ve zvláštním výboru jiným poslancem určeným Konferencí předsedů. V tomto ohledu se může poslanec, který svou povinnost porušil, před svým vyloučením ze zvláštního výboru vyjádřit před Konferencí předsedů, která se sejde na neveřejném zasedání. Kromě vyloučení ze zvláštního výboru může být s poslancem odpovědným za únik informací zahájeno soudní řízení podle příslušných platných právních předpisů.

Článek 11

Úředníci s řádným oprávněním k přístupu k citlivým informacím na základě „potřeby vědět“ jsou vázáni povinností mlčenlivosti. Každý úředník, který tuto povinnost poruší, se podrobí vyšetřování vedenému jménem předsedy Parlamentu a popřípadě disciplinárnímu řízení v souladu se služebním řádem úředníků. V případě soudního řízení přijme předseda všechna opatření nezbytná k tomu, aby mohly příslušné vnitrostátní orgány zahájit odpovídající řízení.

Článek 12

Předsednictvu přísluší provádět jakoukoli opravu nebo změnu nebo podávat výklad podle potřeb uplatňování tohoto rozhodnutí.

Článek 13

Toto rozhodnutí je připojeno k jednacímu řádu Evropského parlamentu a vstupuje v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

D. Interinstitucionální dohoda o předávání utajovaných informací, jež se týkají záležitostí mimo oblast společné zahraniční a bezpečnostní politiky a o nakládání s nimi

Interinstitucionální dohoda ze dne 12. března 2014 mezi Evropským parlamentem a Radou o předávání utajovaných informací v držení Rady, jež se týkají záležitostí mimo oblast společné zahraniční a bezpečnostní politiky, Evropskému parlamentu a o jeho nakládání s nimi³⁷

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA,

vzhledem k těmto důvodům:

(1)V čl. 14 odst. 1 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“) je stanoveno, že Evropský parlament vykonává společně s Radou legislativní a rozpočtovou funkci a že vykonává funkce politické kontroly a konzultace v souladu s podmínkami stanovenými Smlouvami.

(2)V čl. 13 odst. 2 Smlouvy o EU je stanoveno, že každý orgán jedná v mezích působnosti svěřené mu Smlouvami a v souladu s postupy, podmínkami a cíli v nich stanovenými. Toto ustanovení také stanoví, že orgány mezi sebou loajálně spolupracují. Článek 295 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) stanoví, že Evropský parlament a Rada mimo jiné upravují způsoby své spolupráce a že za tímto účelem mohou v souladu se Smlouvami uzavírat interinstitucionální dohody, které mohou mít závaznou povahu.

(3)Ve Smlouvách a případně v jiných příslušných ustanoveních se stanoví, že Rada buď v rámci zvláštního legislativního postupu nebo v rámci jiných rozhodovacích postupů přijímá právní akt po konzultaci s Evropským parlamentem nebo po obdržení jeho souhlasu. Smlouvy rovněž stanoví, že v určitých případech má být Evropský parlament informován o pokroku nebo výsledcích daného postupu nebo být zapojen do hodnocení nebo kontroly určitých agentur Unie.

(4)V čl. 218 odst. 6 Smlouvy o fungování EU je konkrétně stanoveno, že s výjimkou dohod, které se týkají výlučně společné zahraniční a bezpečnostní politiky, přijme Rada rozhodnutí o uzavření uvedené dohody po obdržení souhlasu Evropského parlamentu nebo po konzultaci s Evropským parlamentem; tato interinstitucionální dohoda se tedy vztahuje na všechny mezinárodní dohody, jež se netýkají výlučně společné zahraniční a bezpečnostní politiky.

(5)V čl. 218 odst. 10 Smlouvy o fungování EU je rovněž stanoveno, že Evropský parlament je okamžitě a plně informován ve všech etapách tohoto postupu; uvedené ustanovení se vztahuje rovněž na dohody týkající se společné zahraniční a bezpečnostní politiky.

(6)V případech, kdy by provádění Smluv a případně jiných příslušných ustanovení vyžadovalo přístup Evropského parlamentu k utajovaným informacím v držení Rady, měla by být mezi Evropským parlamentem a Radou dohodnuta vhodná ujednání, jimiž by se takový přístup řídil.

(7)V případech, kdy Rada rozhodne, že umožní Evropskému parlamentu přístup k utajovaným informacím v držení Rady, jež se týkají oblasti společné zahraniční a bezpečnostní politiky, přijme za tímto účelem buď rozhodnutí *ad hoc*, nebo případně použije interinstitucionální dohodu ze dne 20. listopadu 2002 mezi Evropským parlamentem a Radou o přístupu Evropského parlamentu k citlivým informacím Rady v oblasti bezpečnostní a obranné politiky³⁸ (dále jen „interinstitucionální dohoda ze dne 20. listopadu 2002“).

³⁷Úř. věst. C 95, 1.4.2014, s. 1.

³⁸Úř. věst. C 298, 30.11.2002, s. 1.

(8)V prohlášení vysoké představitelky o politické odpovědnosti³⁹, které učinila při přijímání rozhodnutí Rady 2010/427/EU ze dne 26. července 2010 o organizaci a fungování Evropské služby pro vnější činnost⁴⁰, se uvádí, že vysoká představitelka přezkoumá a v nezbytných případech navrhne úpravu stávajících ustanovení o přístupu poslanců Evropského parlamentu k utajovaným dokumentům a k informacím v oblasti bezpečnostní a obranné politiky (tj. interinstitucionální dohody ze dne 20. listopadu 2002).

(9)Je důležité, aby se Evropský parlament připojil k uplatňování zásad, standardů a pravidel pro ochranu utajovaných informací, které jsou nezbytné pro ochranu zájmů Evropské unie a jejích členských států. Evropský parlament bude rovněž moci poskytovat utajované informace Radě.

(10)Dne 31. března 2011 přijala Rada rozhodnutí 2011/292/EU o bezpečnostních pravidlech na ochranu utajovaných informací EU⁴¹ (dále jen „bezpečnostní pravidla Rady“).

(11)Dne 6. června 2011 přijalo předsednictvo Evropského parlamentu rozhodnutí, kterým se stanoví pravidla pro nakládání s důvěrnými informacemi ze strany Evropského parlamentu⁴² (dále jen „bezpečnostní pravidla Evropského parlamentu“).

(12)Bezpečnostní pravidla orgánů, institucí a jiných subjektů Unie by měla společně v rámci Evropské unie tvořit souhrnný a soudržný obecný rámec pro ochranu utajovaných informací a měla by zajistit rovnocennost základních zásad a minimálních standardů. Základní zásady a minimální standardy stanovené v bezpečnostních pravidlech Evropského parlamentu a v bezpečnostních pravidlech Rady by tudíž měly být rovnocenné.

(13) Úroveň ochrany utajovaných informací poskytovaná podle bezpečnostních pravidel Evropského parlamentu by měla být rovnocenná úrovni ochrany utajovaných informací poskytované podle bezpečnostních pravidel Rady.

(14)Příslušné útvary sekretariátu Evropského parlamentu a generálního sekretariátu Rady budou úzce spolupracovat, aby bylo zajištěno, že na utajované informace bude v obou orgánech uplatňována rovnocenná úroveň ochrany.

(15)Touto dohodou nejsou dotčena stávající a budoucí pravidla pro přístup k dokumentům přijatá v souladu s čl. 15 odst. 3 Smlouvy o fungování EU; pravidla pro ochranu osobních údajů přijatá v souladu s čl. 16 odst. 2 Smlouvy o fungování EU; pravidla pro výkon vyšetřovacího práva Evropského parlamentu přijatá v souladu s čl. 226 třetím pododstavcem Smlouvy o fungování EU ani příslušná ustanovení týkající se Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF),

SE DOHODLY TAKTO:

Článek 1

Účel a oblast působnosti

1. Tato dohoda stanoví ujednání upravující předávání utajovaných informací v držení Rady, jež se týkají záležitostí mimo oblast společné zahraniční a bezpečnostní politiky a jsou důležité pro výkon pravomocí a funkcí Evropského parlamentu, Evropskému parlamentu a jeho nakládání s nimi. Týká se všech těchto záležitostí, konkrétně:

³⁹Úř. věst. C 210, 3.8.2010, s. 1.

⁴⁰Úř. věst. L 201, 3.8.2010, s. 30.

⁴¹Úř. věst. L 141, 27.5.2011, s. 17.

⁴²Úř. věst. C 190, 30.6.2011, s. 2.

- a) návrhů, které podléhají zvláštnímu legislativnímu postupu nebo jinému rozhodovacímu postupu, podle něž musí být konzultován Evropský parlament nebo se vyžaduje, aby udělil svůj souhlas,
- b) mezinárodních dohod, ohledně nichž musí být konzultován Evropský parlament nebo u nichž se vyžaduje, aby udělil svůj souhlas podle čl. 218 odst. 6 Smlouvy o fungování EU,
- c) směrnic pro jednání pro mezinárodní dohody uvedené v písmenu b),
- d) činností, hodnotících zpráv nebo jiných dokumentů, o nichž musí být Evropský parlament informován, a
- e) dokumentů o činnosti agentur Unie, do jejichž hodnocení nebo kontroly je Evropský parlament zapojen.

Článek 2

Definice „utajovaných informací“

1. Pro účely této dohody se „utajovanými informacemi“ rozumí jeden nebo všechny tyto druhy informací:

- a) utajované skutečnosti EU“ podle definice v bezpečnostních pravidlech Evropského parlamentu a „utajované informace EU“ podle definice v bezpečnostních pravidlech Rady, označené jedním z těchto stupňů utajení:
 - RESTREINT UE/EU RESTRICTED,
 - CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL,
 - SECRET UE/EU SECRET,
 - TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET;
- b) utajované informace poskytnuté Radě členskými státy, označené vnitrostátním stupněm utajení, který je rovnocenný stupňům utajení používaným pro utajované informace EU uvedeným v písmenu a);
- c) utajované informace poskytnuté Evropské unii třetími státy nebo mezinárodními organizacemi, označené stupněm utajení, který je rovnocenný stupňům utajení používaným pro utajované informace EU uvedeným v písmenu a), jak je stanoveno v příslušných dohodách o bezpečnosti informací nebo správních ujednáních.

Článek 3

Ochrana utajovaných informací

1. Evropský parlament zajistí v souladu se svými bezpečnostními pravidly a touto dohodou ochranu veškerých utajovaných informací, které mu Rada poskytne.

2. Jelikož je třeba zachovat rovnocennost základních zásad a minimálních standardů na ochranu utajovaných informací, které jsou stanoveny v bezpečnostních pravidlech Evropského parlamentu a Rady, zajistí Evropský parlament, aby bezpečnostní opatření zavedená v jeho prostorách poskytovala úroveň ochrany utajovaných informací, která je rovnocenná úrovni ochrany takových informací poskytované v prostorách Rady. Příslušné útvary Evropského parlamentu a Rady za tímto účelem úzce spolupracují.

3. Evropský parlament přijme vhodná opatření s cílem zajistit, aby utajované informace, které mu Rada poskytne, nebyly:

- a) použity k jiným účelům, než k jakým byl poskytnut přístup,,,
- b) zpřístupněny jiným osobám než těm, jimž byl umožněn přístup v souladu s články 4 a 5, ani nebyly zveřejněny,
- c) poskytnuty dalším orgánům, institucím nebo jiným subjektům Unie nebo členským státům, třetím státům nebo mezinárodním organizacím bez předchozího písemného souhlasu Rady.

Rada může umožnit Evropskému parlamentu přístup k utajovaným informacím, jejichž původcem je jiný orgán, instituce nebo jiný subjekt Unie nebo členské státy, třetí státy nebo mezinárodní organizace, pouze s předchozím písemným souhlasem jejich původce.

Článek 4

Personální bezpečnost

1. Přístup k utajovaným informacím je poslancům Evropského parlamentu umožněn v souladu s čl. 5 odst. 4.

2. Pokud se jedná o informace označené stupněm utajení CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET či TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET nebo rovnocenným stupněm utajení, může být přístup umožněn pouze poslancům Evropského parlamentu, kteří mají oprávnění předsedy Evropského parlamentu a:

- a) byli bezpečnostně prověřeni v souladu s bezpečnostními pravidly Evropského parlamentu, nebo
- b) příslušné vnitrostátní orgány oznámily, že jsou řádně oprávněni z titulu své funkce v souladu s vnitrostátními právními předpisy.

Bez ohledu na první pododstavec, pokud se jedná o informace označené stupněm utajení CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL nebo rovnocenným stupněm utajení, může být přístup umožněn také těm poslancům Evropského parlamentu určeným v souladu s čl. 5 odst. 4, kteří v souladu s bezpečnostními pravidly Evropského parlamentu podepsali čestné prohlášení, že obsah těchto informací nesdělí žádné třetí osobě. Jména poslanců Evropského parlamentu, kterým je umožněn přístup k utajovaným informacím podle tohoto pododstavce, se sdělí Radě.

3. Poslanci Evropského parlamentu musejí být předtím, než je jim umožněn přístup k utajovaným informacím, poučeni o svých povinnostech souvisejících s ochranou těchto informací v souladu s bezpečnostními pravidly Evropského parlamentu a o způsobu zajištění této ochrany a tuto skutečnost potvrdí.

4. Přístup k utajovaným informacím je umožněn pouze těm úředníkům Evropského parlamentu a ostatním zaměstnancům Parlamentu pracujícím pro politické skupiny, kteří:

- a) byli příslušným orgánem nebo funkcionářem Parlamentu podle čl. 5 odst. 4 předem určeni jako osoby, které mají potřebu znát utajované informace,
- b) byli bezpečnostně prověřeni pro odpovídající stupeň utajení v souladu s bezpečnostními pravidly Evropského parlamentu, pokud se jedná o informace označené stupněm utajení CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET či TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET nebo rovnocenným stupněm utajení, a

- c) byli poučeni a obdrželi písemné pokyny ohledně svých povinností souvisejících s ochranou těchto informací a způsobů zajištění této ochrany a kteří podepsali prohlášení potvrzující, že obdrželi pokyny a že se zavazují je dodržovat v souladu s bezpečnostními pravidly Evropského parlamentu.

Článek 5

Postup pro přístup k utajovaným informacím

1. Rada poskytne Evropskému parlamentu utajované informace uvedené v článku 1 v případech, kdy je k tomu právně zavázána podle Smluv nebo právních aktů přijatých na základě Smluv. Písemnou žádost o tyto informace mohou předložit také orgány nebo funkcionáři Parlamentu podle odstavce 3.

2. V ostatních případech může Rada poskytnout Evropskému parlamentu utajované informace uvedené v článku 1 buď z vlastního podnětu, nebo na písemnou žádost jednoho z orgánů nebo funkcionářů Parlamentu podle odstavce 3.

3. Písemné žádosti mohou Radě předkládat tyto orgány nebo funkcionáři Parlamentu:

- a) Předseda,
- b) Konference předsedů,
- c) Předsednictvo,
- d) předseda příslušného výboru / předsedové příslušných výborů,
- e) příslušný zpravodaj / příslušní zpravodajové.

Žádosti ostatních poslanců Evropského parlamentu se předkládají prostřednictvím jednoho z orgánů nebo funkcionářů Evropského parlamentu uvedených v prvním pododstavci.

Rada na takové žádosti neprodleně odpoví.

4. Má-li Rada právní povinnost umožnit Evropskému parlamentu přístup k utajovaným informacím nebo se rozhodla tak učinit, stanoví písemně předtím, než jsou tyto informace předány, společně s příslušným orgánem nebo funkcionářem uvedeným v odstavci 3:

- a) že přístup může být umožněn jednomu nebo více z těchto orgánů a funkcionářů Parlamentu:
 - předsedovi,
 - Konferenci předsedů,
 - předsednictvu,
 - předsedovi příslušného výboru / předsedům příslušných výborů,
 - příslušnému zpravodajovi / příslušným zpravodajům,
 - všem nebo některým členům příslušného výboru / příslušných výborů, a
- b) veškerá zvláštní pravidla zacházení s utajovanými informacemi na ochranu těchto informací.

Článek 6

Evidence, ukládání, konzultace a projednávání utajovaných informací v Evropském parlamentu

1. Utajované informace označené stupněm utajení CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET či TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET nebo rovnocenným stupněm utajení, které Rada poskytne Evropskému parlamentu:

- a) jsou z bezpečnostních důvodů zaevidovány, aby byl zaznamenán jejich životní cyklus a v každém okamžiku zajištěna jejich sledovatelnost,
- b) jsou ukládány v zabezpečeném prostoru splňujícím minimální standardy fyzické bezpečnosti stanovené v bezpečnostních pravidlech Rady a v bezpečnostních pravidlech Evropského parlamentu, které jsou rovnocenné, a
- c) mohou být zpřístupněny ke konzultaci příslušným poslancům Evropského parlamentu, úředníkům Evropského parlamentu a ostatním zaměstnancům Parlamentu pracujícím pro politické skupiny uvedeným v čl. 4 odst. 4 a čl. 5 odst. 4, a to výhradně v zabezpečené čítárně v prostorách Evropského parlamentu. V takovém případě platí tyto podmínky:
 - i) informace se nesmějí žádným způsobem kopírovat, nesmí tedy být například pořizovány fotokopie či fotografie,
 - ii) nesmějí se pořizovat poznámky, a
 - iii) do místnosti se nesmějí vnášet žádné elektronické komunikační přístroje.

2. S utajovanými informacemi označenými stupněm utajení RESTREINT UE/EU RESTRICTED nebo rovnocenným stupněm utajení, které Rada poskytne Evropskému parlamentu, se nakládá a jsou ukládány v souladu s bezpečnostními pravidly Evropského parlamentu, jež poskytují těmto utajovaným informacím úroveň ochrany, která je rovnocenná úrovni ochrany takových informací poskytované Radou.

Bez ohledu na první pododstavec se po dobu dvanácti měsíců po vstupu této dohody v platnost nakládá s utajovanými informacemi označenými stupněm utajení RESTREINT UE/EU RESTRICTED nebo rovnocenným stupněm utajení a tyto informace jsou ukládány v souladu s odstavcem 1. Přístup k těmto utajovaným informacím upravuje čl. 4 odst. 4 písm. a) a c) a čl. 5 odst. 4.

3. S utajovanými informacemi lze nakládat pouze v komunikačních a informačních systémech, které byly řádně akreditovány nebo schváleny v souladu se standardy rovnocennými těm, které jsou stanoveny v bezpečnostních pravidlech Rady.

4. Utajované informace poskytované ústně příjemcům v Evropském parlamentu podléhají rovnocenné úrovni ochrany jako utajované informace poskytované písemnou formou.

5. Bez ohledu na odst. 1 písm. c) tohoto článku mohou být utajované informace označené stupněm utajení nejvýše CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL nebo rovnocenným stupněm utajení, které Rada poskytne Evropskému parlamentu, projednávány na neveřejných zasedáních za účasti pouze těch poslanců Evropského parlamentu, úředníků Evropského parlamentu a ostatních zaměstnanců Parlamentu pracujících pro politické skupiny, jimž byl umožněn přístup k utajovaným informacím v souladu s čl. 4 odst. 4 a čl. 5 odst. 4. Platí tyto podmínky:

- dokumenty jsou rozdány na začátku zasedání a na jeho konci opět vybrány,

- informace se nesmějí žádným způsobem kopírovat, nesmějí tedy být například pořizovány fotokopie či fotografie,
- nesmějí se pořizovat poznámky,
- do místnosti se nesmějí vnášet žádné elektronické komunikační přístroje a
- zápis ze zasedání nesmí obsahovat žádnou zmínku o projednávání bodu, který zahrnuje utajované informace.

6. Pokud je na zasedáních třeba projednávat informace označené stupněm utajení SECRET UE/EU SECRET či TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET nebo rovnocenným stupněm utajení, dohodnou se mezi Evropským parlamentem a Radou případ od případu zvláštní ujednání.

Článek 7

Narušení bezpečnosti, ztráta nebo ohrožení utajovaných informací

1. V případě prokázané či domnělé ztráty nebo ohrožení utajovaných informací poskytnutých Radou o tom generální tajemník Evropského parlamentu neprodleně informuje generálního tajemníka Rady. Generální tajemník Evropského parlamentu provede šetření a informuje generálního tajemníka Rady o jeho výsledcích a o opatřeních přijatých k zamezení opakování události. Pokud se případ dotýká poslance Evropského parlamentu, jedná společně s generálním tajemníkem Evropského parlamentu i předseda Evropského parlamentu.

2. Vůči poslanci Evropského parlamentu, který je odpovědný za porušení ustanovení stanovených v bezpečnostních pravidlech Evropského parlamentu nebo v této dohodě, mohou být přijaty opatření a sankce v souladu s čl. 9 odst. 2 a články 152 až 154 jednacího řádu Evropského parlamentu.⁴³

3. Vůči úředníkovi Evropského parlamentu nebo jinému zaměstnanci Parlamentu pracujícímu pro některou politickou skupinu, který je odpovědný za porušení ustanovení stanovených v bezpečnostních pravidlech Evropského parlamentu nebo v této dohodě, mohou být přijaty sankce uvedené ve služebním řádu úředníků a pracovním řádu ostatních zaměstnanců Evropské unie, stanoveným nařízením Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68⁴⁴.

4. Vůči osobám, které jsou odpovědné za ztrátu či ohrožení utajovaných informací, mohou být přijata disciplinární opatření nebo zahájeno řízení v souladu s příslušnými právními předpisy.

Článek 8

Závěrečná ustanovení

1. Evropský parlament a Rada přijmou samostatně veškerá nezbytná opatření, aby zajistily provádění této dohody. Za tímto účelem spolupracují, zejména pořádáním návštěv za účelem sledování provádění bezpečnostně-technických aspektů této dohody.

2. Aby bylo zajištěno zachování rovnocennosti základních zásad a minimálních standardů na ochranu utajovaných informací, budou se příslušné útvary sekretariátu Evropského parlamentu a generálního sekretariátu Rady předtím, než Evropský parlament nebo Rada provedou změnu svých bezpečnostních pravidel, vzájemně konzultovat.

3. Utajované informace se Evropskému parlamentu poskytnou podle této dohody, jakmile Rada společně s Evropským parlamentem rozhodne, že bylo dosaženo rovnocennosti základních

⁴³Nyní čl. 11 odst. 2 a články 165 až 167.

⁴⁴Úř. věst. L 56, 4.3.1968, s. 1.

zásad a minimálních standardů na ochranu utajovaných informací stanovených v bezpečnostních pravidlech Evropského parlamentu a Rady a rovněž rovnocennosti úrovně ochrany utajovaných informací v prostorách Evropského parlamentu a Rady.

4. Tuto dohodu lze na žádost kteréhokoli z orgánů přezkoumat na základě zkušeností s jejím prováděním.

5. Tato dohoda vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

E. Pravidla pro nakládání s důvěrnými informacemi ze strany Evropského parlamentu

Rozhodnutí předsednictva Evropského parlamentu ze dne 15. dubna 2013, kterým se stanoví pravidla pro nakládání s důvěrnými informacemi ze strany Evropského parlamentu⁴⁵

PŘEDSEDNICTVO EVROPSKÉHO PARLAMENTU,

s ohledem na čl. 23 odst. 12⁴⁶ jednacího řádu Evropského parlamentu,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Na základě nové rámcové dohody o vztazích mezi Evropským parlamentem a Evropskou komisí⁴⁷ podepsané dne 20. října 2010 (dále jen rámcová dohoda) a na základě interinstitucionální dohody mezi Evropským parlamentem a Radou o předávání utajovaných informací Rady v záležitostech, které nespadají do oblasti společné zahraniční a bezpečnostní politiky, Evropskému parlamentu a o jeho nakládání s nimi⁴⁸ podepsané dne 12. března 2014, (dále jen interinstitucionální dohoda) je nezbytné stanovit zvláštní pravidla pro nakládání s důvěrnými informacemi ze strany Evropského parlamentu.

(2) Lisabonská smlouva ukládá Evropskému parlamentu nové úkoly, a aby mohl Parlament vyvíjet činnost v oblastech vyžadujících určitý stupeň utajení, je nutné stanovit základní zásady, minimální bezpečnostní normy a vhodné postupy pro nakládání s důvěrnými informacemi ze strany Evropského parlamentu, včetně informací utajovaných.

(3) V zájmu hladkého fungování rozhodovacího procesu v Evropské unii mají pravidla stanovená v tomto rozhodnutí zajistit stejnou úroveň ochrany, jako zajišťují pravidla přijatá ostatními orgány, institucemi, úřady a agenturami zřízenými na základě Smluv či členskými státy, a být s těmito pravidly slučitelná.

(4) Ustanoveními tohoto rozhodnutí nejsou dotčeny současné ani budoucí předpisy upravující přístup k dokumentům přijaté v souladu s článkem 15 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen Smlouva o fungování EU).

(5) Ustanoveními tohoto rozhodnutí nejsou dotčeny současné ani budoucí předpisy upravující ochranu osobních údajů přijaté v souladu s článkem 16 Smlouvy o fungování EU,

ROZHODLO PŘIJMOUT TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Cíl

Toto rozhodnutí upravuje správu a nakládání s důvěrnými informacemi ze strany Evropského parlamentu, mj. vznik, přijímání, předávání a uchovávání těchto informací s cílem zajistit odpovídající ochranu důvěrné povahy těchto informací. Provádí interinstitucionální dohodu a rámcovou dohodu a zejména přílohu II této dohody.

⁴⁵Úř. věst. C 96, 1.4.2014, s. 1.

⁴⁶Nyní čl. 25 odst. 12.

⁴⁷Úř. věst. L 304, 20.11.2010, s. 47.

⁴⁸Úř. věst. C 95, 1.4.2014, s. 1.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto rozhodnutí se:

- a) informacemi rozumějí jakékoli písemné nebo ústně předané informace, bez ohledu na druh nosiče, na kterém jsou uchovávány, a bez ohledu na jejich původce;
- b) důvěrnými informacemi rozumějí utajované informace a jiné důvěrné informace nepodléhající utajení;
- c) utajovanými informacemi rozumějí utajované informace EU a rovnocenné utajované informace;
- utajovanými informacemi EU (UIEU) rozumějí jakékoli informace a materiály označené stupněm utajení TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET, SECRET UE/EU SECRET, CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL nebo RESTREINT UE/EU RESTRICTED, jejichž neoprávněné vyzrazení by mohlo na různých stupních ohrozit zájmy Unie nebo zájmy jednoho či více jejích členských států, bez ohledu na to, zda tyto informace a materiály pocházejí od orgánů, institucí, úřadů nebo agentur zřízených na základě Smluv. V tomto ohledu jsou informace a materiály označené stupněm:
 - TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET informace a materiály, jejichž neoprávněné vyzrazení by mohlo mimořádně závažně poškodit základní zájmy Unie nebo jednoho či více jejích členských států;
 - SECRET UE/EU SECRET informacemi a materiály, jejichž neoprávněné vyzrazení by mohlo vážně poškodit základní zájmy Unie nebo jednoho či více jejích členských států;
 - CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL informace a materiály, jejichž neoprávněné vyzrazení by mohlo poškodit základní zájmy Unie nebo jednoho či více jejích členských států;
 - RESTREINT UE/EU RESTRICTED informace a materiály, jejichž neoprávněné vyzrazení by mohlo být nevýhodné vzhledem k zájmům Unie nebo jednoho či více jejích členských států;
- d) rovnocennými utajovanými informacemi rozumějí utajované informace od členských států, třetích států nebo mezinárodních organizací, které mají stupeň utajení rovnocenný jednomu ze stupňů utajení používaných pro UIEU a které byly předány Evropskému parlamentu Radou nebo Komisí;
- e) jinými důvěrnými informacemi rozumějí jakékoli jiné důvěrné informace nepodléhající utajení, včetně informací, na něž se vztahují právní předpisy na ochranu údajů nebo profesní tajemství, které vzniknou v Evropském parlamentu nebo jsou Evropskému parlamentu předány jinými orgány, institucemi, úřady a agenturami zřízenými na základě Smluv či členskými státy;
- f) dokumentem rozumí jakékoli zaznamenané informace, bez ohledu na jejich fyzickou podobu nebo vlastnosti;
- g) materiálem rozumí jakýkoli dokument nebo část technického zařízení či vybavení, ať vyhotovené, či v procesu zhotovování;

- h) potřebou vědět rozumí potřeba určité osoby mít přístup k důvěrným informacím, aby byla schopna vykonávat úřední funkci nebo provést úkol;
- i) osvědčením rozumí rozhodnutí, které v případě poslanců Evropského parlamentu přijímá jeho předseda nebo v případě úředníků Evropského parlamentu a ostatních zaměstnanců Evropského parlamentu pracujících pro politické skupiny generální tajemník a na jehož základě se jednotlivcům povoluje přístup k utajovaným informacím až do určitého stupně utajení, a to poté, co projdou bezpečnostní prověrkou provedenou vnitrostátním orgánem v souladu s vnitrostátním právem a s ustanoveními obsaženými v příloze I části 2;
- j) snížením stupně utajení rozumí přiřazení nižšího stupně utajení;
- k) odtajněním rozumí odstranění jakéhokoli utajení;
- l) označením rozumí značka, jíž jsou opatřeny jiné důvěrné informace a podle níž se pozná, jakými předem stanovenými specifickými pokyny se má řídit nakládání s těmito informacemi nebo jaké oblasti se daný dokument týká. Mohou jí být opatřeny rovněž utajované informace na znamení toho, že nakládání s nimi podléhá ještě dalším požadavkům;
- m) zrušením označení rozumí odstranění jakéhokoli označení;
- n) původcem rozumí řádně zmocněný autor důvěrných informací;
- o) bezpečnostním upozorněním rozumějí prováděcí opatření stanovená v příloze II;
- p) pokyny pro nakládání rozumějí technické pokyny vydané pro útvary Parlamentu týkající se správy důvěrných informací.

Článek 3

Základní zásady a minimální normy

1. Nakládání s důvěrnými informacemi ze strany Evropského parlamentu se řídí základními zásadami a minimálními normami stanovenými v příloze I části 1.
2. Evropský parlament na základě uvedených základních zásad a minimálních norem stanoví systém pro řízení bezpečnosti informací (ISMS). ISMS sestává z bezpečnostních upozornění, pokynů pro nakládání a příslušných ustanovení jednacího řádu. Cílem ISMS je usnadňovat parlamentní a správní činnost a zajišťovat ochranu veškerých důvěrných informací, s nimiž Evropský parlament pracuje, přičemž budou plně dodržována pravidla, jež původce daných informací stanoví v bezpečnostních upozorněních.

Zpracovávání důvěrných informací automatickými komunikačními a informačními systémy (CIS) Evropského parlamentu stanovené v bezpečnostním upozornění 3 se provádí v souladu s koncepcí zabezpečení informací (IA).
3. Poslanci Evropského parlamentu se mohou seznámit s utajovanými informacemi až do stupně utajení RESTREINT UE/EU RESTRICTED včetně, aniž by prošli bezpečnostní prověrkou.
4. Pokud je dotčená informace označená stupněm utajení CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL nebo se stupněm rovnocenným, přístup se umožní těm poslancům Evropského parlamentu, kteří obdrželi osvědčení od předsedy Parlamentu podle odstavce 5 nebo předem podepsali čestné prohlášení, že nevyzradí obsah těchto informací třetím osobám, že dodrží povinnost chránit informace se stupněm utajení CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL a že jsou si vědomi důsledků v případě opačného jednání.

5. Pokud je dotčená informace označená stupněm utajení SECRET UE/EU SECRET nebo TRÈS SECRET/EU TOP SECRET nebo se stupněm rovnocenným, přístup se umožní těm poslancům Evropského parlamentu, kteří obdrželi osvědčení od předsedy Parlamentu poté, co:

- a) prošli bezpečnostní prověrkou v souladu s přílohou I částí 2 tohoto rozhodnutí, nebo
- b) příslušný vnitrostátní orgán oznámil, že jsou k tomu dotčení poslanci řádně oprávněni z titulu své funkce v souladu s vnitrostátními právními předpisy.

6. Před poskytnutím přístupu k utajovaným informacím musí být poslanci Evropského parlamentu seznámeni se svou odpovědností za ochranu těchto informací a musí prohlásit, že si jsou vědomi odpovědnosti ohledně ochrany těchto informací v souladu s přílohou I. Rovněž musí být seznámeni s tím, jakými prostředky se tato ochrana zajišťuje.

7. Úředníci Evropského parlamentu a ostatní zaměstnanci Evropského parlamentu, kteří pracují pro politické skupiny, mohou pracovat s důvěrnými informacemi, mají-li prokazatelnou potřebu vědět, a s informacemi označenými vyšším stupněm utajení než RESTREINT UE/EU RESTRICTED, mají-li odpovídající bezpečnostní prověrku. Přístup k utajovaným informacím je poskytnut, pouze pokud byli seznámeni se svou odpovědností za ochranu těchto informací a s prostředky, kterými se tato ochrana zajišťuje, a obdrželi v tomto směru písemné pokyny a pokud podepsali prohlášení, v němž potvrzují převzetí těchto pokynů a zavazují se je dodržovat v souladu se stávajícími pravidly.

Článek 4

Vznik důvěrných informací a nakládání s nimi na administrativní úrovni Evropského parlamentu

1. Předseda Evropského parlamentu, předsedové příslušných parlamentních výborů a generální tajemník nebo jakákoli osoba, která jimi byla řádně písemně oprávněna, může být původcem důvěrných informací a utajovaných informací, které jsou popsány v bezpečnostních upozorněních.

2. Původce utajovaných informací při jejich vzniku použije vhodný stupeň utajení v souladu s mezinárodními normami a definicemi uvedenými v příloze I. Původce utajovaných informací při jejich vzniku rovněž zpravidla určí osoby, které jsou oprávněny se seznámit s informacemi odpovídajícími danému stupni utajení. Tyto informace jsou předány oddělení pro důvěrné informace (CIU) v okamžiku, kdy je dokument v CIU uložen.

3. S jinými důvěrnými informacemi, na které se vztahuje profesní tajemství, se nakládá v souladu s přílohami I a II a s příslušnými pokyny.

Článek 5

Přijímání důvěrných informací ze strany Evropského parlamentu

1. Důvěrné informace, které Evropský parlament obdrží, jsou sděleny:

- a) sekretariátu orgánu či funkcionáři Parlamentu, který podal žádost, nebo přímo oddělení CIU, jedná-li se o informace se stupněm utajení RESTREINT UE/EU RESTRICTED nebo se stupněm rovnocenným a jiné důvěrné informace;
- b) oddělení CIU, jedná-li se o informace se stupněm utajení CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE / EU SECRET nebo TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET nebo se stupni jim rovnocennými.

2. Registraci, uchovávání a výsledovatelnost důvěrných informací zajišťuje případ od případu buď sekretariát orgánu nebo funkcionáře Parlamentu, kteří tyto informace obdrželi, nebo oddělení CIU.

3. Dohodnutá ujednání, která mají být stanovená společnou dohodou s cílem zajištit zachování důvěrnosti informací jsou v případě důvěrných informací, které sděluje Komise podle bodu 3.2 přílohy II rámcové dohody, nebo v případě utajovaných informací, které předává Rada podle čl. 5 odst. 4 interinstitucionální dohody, uložena společně s důvěrnými informacemi na sekretariátu orgánu nebo funkcionáře Parlamentu, popřípadě na oddělení CIU.

4. Opatření uvedené v odstavci 3 mohou být obdobně použita i pro sdělování důvěrných informací ze strany jiných institucí a orgánů EU, úřadů a agentur zřízených na základě Smluv nebo členskými státy.

5. S cílem zajistit úroveň ochrany odpovídající stupni utajení TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET nebo stupni rovnocennému zřídí Konference předsedů výbor pro dohled. Informace se stupněm utajení TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET nebo se stupněm rovnocenným se sdělují Evropskému parlamentu v souladu s dalšími ujednáními mezi Evropským parlamentem a orgánem Unie, od které byly tyto informace obdrženy.

Článek 6

Předávání utajovaných informací Evropským parlamentem třetím stranám

S předchozím souhlasem původce příslušných utajovaných informací, popřípadě orgány Unie, která je Evropskému parlamentu sdělila, může Evropský parlament předat tyto utajované informace třetím stranám pod podmínkou, že tyto strany zajistí, aby byla při nakládání s těmito informacemi v rámci jejich útvarů a v jejich prostorách dodržována pravidla rovnocenná pravidlům uvedeným v tomto rozhodnutí.

Článek 7

Zabezpečené prostory

1. Pro účely správy důvěrných informací zřídí Evropský parlament zabezpečený prostor a zabezpečené čítárny.

2. V zabezpečeném prostoru je k dispozici zařízení a vybavení pro registraci, prohlížení, archivaci a předávání důvěrných informací a nakládání s nimi. Je v něm mimo jiné čítárna a zasedací místnost, v nichž se lze seznámit s utajovanými informacemi, a spravuje jej oddělení CIU.

3. Mimo tento zabezpečený prostor mohou být zřízeny zabezpečené čítárny, v nichž se lze seznámit s informacemi až do stupně utajení RESTREINT UE/EU RESTRICTED nebo stupně rovnocenného a s jinými důvěrnými informacemi. Tyto zabezpečené čítárny spravují příslušné útvary sekretariátů orgánu nebo funkcionářů Parlamentu, popřípadě oddělení CIU. Nesmějí v nich být k dispozici kopírky, telefony, faxy, skenery nebo jakékoli jiné technické vybavení k rozmnožování nebo předávání dokumentů.

Článek 8

Registrace důvěrných informací, nakládání s nimi a jejich uchovávání

1. Informace se stupněm utajení RESTREINT UE/EU RESTRICTED nebo se stupněm rovnocenným a jiné důvěrné informace registrují a uchovávají příslušné útvary sekretariátů orgánu nebo funkcionáře Parlamentu nebo oddělení CIU, podle toho, kdo dané informace obdržel.

2. Na nakládání s informacemi se stupněm utajení RESTREINT EU/EU RESTRICTED nebo se stupněm rovnocenným a s jinými důvěrnými informacemi se vztahují tyto podmínky:

- a) dokumenty se předávají osobně předány vedoucímu sekretariátu, který je zaregistruje a vydá potvrzení o přijetí;
- b) pokud tyto dokumenty nejsou právě používány, sekretariát je na svou odpovědnost uschová na uzamčeném místě;
- c) dané informace nesmějí být v žádném případě uloženy na jiný nosič ani předány jiné osobě. Takovéto dokumenty smí být kopírovány pouze na zařízení s příslušným oprávněním vymezeném v bezpečnostních upozorněních;
- d) přístup k těmto informacím je omezen na osoby, které určil jejich původce nebo orgán Unie, která je Evropskému parlamentu sdělila, v souladu s ujednáními uvedenými v čl. 4 odst. 2 nebo čl. 5 odst. 3, 4 a 5;
- e) sekretariát orgánu nebo funkcionáře Parlamentu vede záznamy o osobách, které se seznámily s příslušnými informacemi, a datech a hodinách, kdy se tak stalo. Sekretariáty daného orgánu nebo funkcionáře Parlamentu předávají tyto záznamy oddělení CIU v okamžiku ukládání daných informací v oddělení CIU.

3. Informace se stupněm utajení CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET or TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET nebo se stupněm rovnocenným registruje, nakládá s nimi a uchovává oddělení CIU v zabezpečeném prostoru, v souladu s konkrétním stupněm utajení a tak, jak stanoví bezpečnostní upozornění.

4. V případě porušení pravidel uvedených v odstavcích 1 až 3 informuje příslušného pracovníka sekretariátu orgánu nebo funkcionáře Parlamentu, popřípadě oddělení CIU generálního tajemníka, který v případě, že se jedná o poslance Evropského parlamentu, záležitost postoupí předsedovi Parlamentu.

Článek 9

Přístup do zabezpečených prostor

1. Přístup do zabezpečeného prostoru mají pouze:

- a) osoby, které jsou podle čl. 3 odst. 4 až 7 oprávněné seznamovat se s informacemi tam uchovávanými a které předložily žádost podle čl. 10 odst. 1;
- b) osoby, které jsou podle čl. 4 odst. 1 oprávněny vytvářet utajované informace a které předložily žádost podle čl. 10 odst. 1;
- c) úředníci Evropského parlamentu z oddělení CIU;
- d) úředníci Evropského parlamentu odpovědní za řízení oddělení CIS;
- e) v případě potřeby úředníci Evropského parlamentu odpovědní za obecnou a požární bezpečnost;
- f) pracovníci úklidu, ale pouze v přítomnosti a pod dohledem úředníka pracujícího v oddělení CIU.

2. Oddělení CIU může odepřít přístup do zabezpečeného prostoru komukoli, kdo nemá oprávnění do něj vstoupit. Jakákoli námitka proti odepření vstupu se předkládá v případě žádosti o

přístup podané poslanci Evropského parlamentu předsedovi Parlamentu a v ostatních případech generálnímu tajemníkovi.

3. Generální tajemník může povolit schůzi omezeného počtu osob v zasedací místnosti nacházející se v zabezpečeném prostoru.

4. Přístup do zabezpečené čítárny mají pouze:

- a) poslanci Evropského parlamentu, úředníci Evropského parlamentu a ostatní zaměstnanci Evropského parlamentu pracující pro politické skupiny, kteří se řádně prokáží oprávněním pro účely seznámení se s důvěrnými informacemi nebo jejich vytváření;
- b) úředníci Evropského parlamentu odpovědní za řízení oddělení CIS, úředníci sekretariátu orgánu nebo funkcionáře Parlamentu, který dané informace obdržel, a úředníci oddělení CIU;
- c) v případě potřeby úředníci Evropského parlamentu odpovědní za obecnou a požární bezpečnost;
- d) pracovníci úklidu, ale pouze v přítomnosti a pod dohledem úředníka pracujícího v sekretariátu orgánu nebo funkcionáře Parlamentu, popřípadě v oddělení CIU.

5. Příslušný sekretariát orgánu nebo funkcionáře Parlamentu, popřípadě oddělení CIU mohou odepřít přístup do zabezpečené čítárny komukoli, kdo nemá oprávnění do něj vstoupit. Jakákoli námitka proti odepření vstupu se předkládá v případě žádosti o přístup podané poslanci Evropského parlamentu předsedovi Parlamentu a v ostatních případech generálnímu tajemníkovi.

Článek 10

Seznámení se s důvěrnými informacemi a jejich vytváření v zabezpečených prostorách

1. Každá osoba, která má zájem se v zabezpečeném prostoru seznámit s důvěrnými informacemi nebo je vytvářet, sdělí předem své jméno oddělení CIU. Oddělení CIS zkontroluje totožnost každé osoby, která podá žádost, a ověří, zda je daná osoba oprávněna podle ujednání uvedených v čl. 3 odst. 3 až 7, v čl. 4 odst. 1 nebo v čl. 5 odst. 3, 4 a 5 se s důvěrnými informacemi seznámit nebo je vytvářet.

2. Každá osoba, která má zájem v souladu s čl. 3 odst. 3 až 7 seznámit se v zabezpečené čítárně s důvěrnými informacemi se stupněm utajení RESTREINT EU/EU RESTRICTED nebo se stupněm rovnocenným a s jinými důvěrnými informacemi, sdělí předem své jméno příslušným útvarům sekretariátů orgánu nebo funkcionáře Parlamentu nebo oddělení CIU.

3. S výjimkou mimořádných okolností (např. v případě četných žádostí o zpřístupnění podaných během krátké doby) smějí být důvěrné informace zpřístupněny v zabezpečeném prostoru vždy jen jedné osobě v přítomnosti úředníka sekretariátu daného orgánu nebo funkcionáře Parlamentu nebo oddělení CIU.

4. Během čtení jsou zakázány kontakty s vnějším prostředím (mimo jiné prostřednictvím telefonů nebo jiných technologických zařízení), pořizování si poznámek, kopírování a fotografování zpřístupněných důvěrných informací.

5. Dříve, než bude osobě povoleno opustit zabezpečený prostor, se odpovědný úředník sekretariátu daného orgánu nebo funkcionáře Parlamentu nebo oddělení CIU přesvědčí, zda jsou důvěrné informace, s kterými se osoba seznamovala, na místě, a zkontroluje, zda jsou neporušené a úplné.

6. V případě porušení výše uvedených pravidel informuje úředník sekretariátu daného orgánu nebo funkcionáře Parlamentu nebo oddělení CIU generálního tajemníka, který v případě, že se jedná o poslance Evropského parlamentu, záležitost postoupí předsedovi Parlamentu.

Článek 11

Minimální standardy pro jiné zpřístupnění důvěrných informací na neveřejné schůzi mimo zabezpečené prostory

1. S informacemi se stupněm utajení RESTREINT UE/EU RESTRICTED nebo se stupněm rovnocenným a s jinými důvěrnými informacemi se mohou poslanci parlamentních výborů nebo jiných politických a administrativních orgánů Evropského parlamentu seznámit na neveřejné schůzi mimo zabezpečené prostory.

2. V případě uvedeném v odstavci 1 zajistí sekretariát orgánu nebo funkcionáře Parlamentu odpovědný za toto jednání, aby byly dodrženy tyto podmínky:

- a) do zasedací místnosti, v níž se koná toto jednání, mají přístup pouze osoby určené předsedajícím příslušného výboru či orgánu;
- b) veškeré dokumenty jsou očíslovány, rozdány na začátku schůze a na jejím konci opět vybrány a na jejich základě nejsou pořizovány žádné poznámky, ani nejsou pořizovány žádné jejich fotokopie či fotografie;
- c) zápis ze schůze neobsahuje žádnou zmínku o obsahu diskuse týkající se informací projednávaných důvěrným postupem. Zaznamená se pouze příslušné rozhodnutí, pokud bylo přijato;
- d) důvěrné informace poskytované příjemcům v Evropském parlamentu ústně podléhají stejné míře ochrany jako důvěrné informace poskytované písemnou formou;
- e) v zasedacích místnostech nesmí být žádný další soubor dokumentů;
- f) na začátku schůze se účastníkům a tlumočnickům rozdává pouze nezbytně nutný počet výtisků dokumentů;
- g) na začátku schůze předsedající jasně sdělí, jaký stupeň utajení a jaké označení příslušné dokumenty mají;
- h) účastníci neodnášejí dokumenty ze zasedací místnosti;
- i) na konci schůze sekretariát orgánu nebo funkcionáře Parlamentu vybere všechny výtisky dokumentů a vykáže jejich úplný počet; a
- j) do zasedací místnosti, v níž se mají seznámit s danými důvěrnými informacemi nebo o nich mají jednat, s sebou účastníci schůze neberou žádná elektronická komunikační zařízení ani jiná elektronická zařízení.

3. Pokud se v souladu s výjimkami uvedenými v bodě 3.2.2 přílohy II rámcové dohody a v čl. 6 odst. 5 interinstitucionální dohody projednávají na neveřejné schůzi informace se stupněm utajení CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL nebo se stupněm rovnocenným, sekretariát orgánu nebo funkcionáře Parlamentu odpovědný za toto jednání kromě ustanovení stanovených v odstavci 2 zajistí, aby určené osoby, které se mohou dané schůze zúčastnit, splňovaly požadavky čl. 3 odst. 4 a 7.

4. V případě uvedeném v odstavci 3 poskytne oddělení CIU sekretariátu orgánu nebo funkcionáře Parlamentu odpovědnému za dané neveřejné jednání požadovaný počet výtisků dokumentů, které mají být předmětem jednání, a tyto výtisky musí být po schůzi vráceny oddělení CIU.

Článek 12

Archivování důvěrných informací

1. Bezpečný systém archivování je zajištěn v zabezpečeném prostoru. Správu zabezpečených archivů zajišťuje oddělení CIU podle standardních kritérií pro archivování.

2. Utajované informace, které byly s konečnou platností uloženy na oddělení CIU a informace se stupněm utajení RESTREINT UE/EU RESTRICTED nebo se stupněm rovnocenným uložené na sekretariátu orgánu či funkcionáře Parlamentu, jsou šest měsíců poté, co byly naposledy zpřístupněny, nejpozději však jeden rok po uložení, přemístěny do zabezpečeného archivu v zabezpečeném prostoru. Jiné důvěrné informace, nejsou-li uloženy na oddělení CIU, jsou archivovány dotčeným sekretariátem příslušného orgánu či funkcionáře Parlamentu v souladu s obecnými předpisy pro správu dokumentů.

3. Do zabezpečených archivů obsahujících důvěrné informace lze nahlížet za následujících podmínek:

- a) jsou k tomu oprávněny pouze osoby, které jsou v průvodním výkazu vyplněném při uložení důvěrných informací identifikovány na základě jména, pracovní pozice nebo své funkce;
- b) žádost o nahlédnutí musí být předložena oddělení CIU, které zajistí dodání příslušného dokumentu do zabezpečené čítárny a;
- c) použijí se postupy a podmínky pro zpřístupnění důvěrných informací stanovené v článku 10.

Článek 13

Snížení stupně utajení, odtajnění a zrušení označení důvěrných informací

1. Snížit stupeň utajení důvěrných informací, odtajnit je nebo zrušit jejich označení lze pouze s předchozím souhlasem jejich původce a, je-li to nezbytné, po konzultaci s ostatními zúčastněnými stranami.

2. Snížení stupně utajení nebo odtajnění musí být potvrzeno písemně. Původce odpovídá za to, že příjemci dokumentu budou informováni o změně stupně utajení, a příjemci jsou povinni na tuto změnu upozornit další příjemce, kterým předali originál dokumentu nebo jeho kopii. Je-li to možné, uvede původce na utajovaný dokument datum, lhůtu či událost, po jejíchž uplynutí lze snížit stupeň utajení nebo odtajnit skutečnosti, které obsahuje. Jinak posuzuje tuto otázku nejpozději každých pět let, aby zjistil, zda je původní utajení nadále nezbytné.

3. Důvěrné informace v zabezpečených archivech jsou po patřičné době, a to nejpozději 25. rok po datu jejich vzniku, prozkoumány s cílem rozhodnout, zda by neměly být odtajněny, neměly by být sníženy stupeň jejich utajení nebo by nemělo být zrušeno jejich označení. K prozkoumání a zveřejnění takových informací dojde v souladu s ustanoveními nařízení Rady (EHS, Euratom) č. 354/83 ze dne 1. února 1983 o otevření historických archivů Evropského hospodářského společenství a Evropského společenství pro atomovou energii veřejnosti⁴⁹. Odtajnění provede

⁴⁹Úř. věst. L 43, 15.2.1983, s. 1.

původce utajovaných informací nebo útvar, který bude v té době k dané věci příslušný, v souladu s přílohou I částí 1 oddílem 10.

4. Po odtajnění jsou dříve utajené informace uložené v zabezpečeném archivu přemístěny do historických archivů Evropského parlamentu k trvalému uchování a dalšímu zpracování podle příslušných předpisů.

5. Po zrušení označení se na dřívější jiné důvěrné informace vztahují předpisy Evropského parlamentu pro správu dokumentů.

Článek 14

Narušení bezpečnosti, ztráta nebo ohrožení důvěrných informací

1. V případě, že se narušení důvěrnosti v obecném smyslu a konkrétně porušení tohoto rozhodnutí dopustí poslanec Evropského parlamentu, použijí se příslušná ustanovení jednacího řádu Evropského parlamentu týkající se sankcí.

2. V případě porušení těchto pravidel ze strany zaměstnanců Evropského parlamentu se použijí postupy a sankce stanovené ve služebním řádu úředníků a v pracovním řádu ostatních zaměstnanců Evropské unie, stanovené v nařízení (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68⁵⁰ (dále jen služební řád).

3. Nezbytná šetření v případě narušení či porušení vymezeného v bezpečnostním upozornění 6 zajistí předseda Parlamentu nebo generální tajemník.

4. Pokud byly důvěrné informace sděleny Evropskému parlamentu orgánem Unie nebo členským státem, předseda Parlamentu nebo generální tajemník informují daný orgán Unie nebo členský stát o jakékoli prokázané či domnělé ztrátě nebo ohrožení utajovaných informací a o výsledcích příslušného vyšetřování a opatřeních, která byla přijata, aby se taková situace neopakovala.

Článek 15

Úpravy tohoto rozhodnutí a jeho prováděcích pravidel a podávání výročních zpráv o uplatňování tohoto rozhodnutí

1. Generální tajemník podává návrh na veškeré nezbytné úpravy tohoto rozhodnutí a prováděcích pravidel stanovených v přílohách a předává tyto návrhy předsednictvu ke schválení.

2. Generální tajemník odpovídá za provedení tohoto rozhodnutí v útvarech Evropského parlamentu a vydá pokyny pro nakládání s důvěrnými informacemi, pokud jde o záležitosti, na něž se vztahuje systém pro řízení bezpečnosti informací (ISMS), v souladu se zásadami stanovenými v tomto rozhodnutí.

3. Generální tajemník předkládá předsednictvu výroční zprávu o uplatňování tohoto rozhodnutí.

Článek 16

Přechodná a závěrečná ustanovení

1. Informace nepodléhající utajení, které jsou v držení oddělení pro důvěrné informace (CIU) nebo jakéhokoli jiného archivu Evropského parlamentu, jež jsou považovány za důvěrné a

⁵⁰Úř. věst. L 56, 4.3.1968, s. 1.

datovány před 1. dubna 2014, se pro účely tohoto rozhodnutí považují za jiné důvěrné informace. Původce může stupeň důvěrnosti kdykoliv přehodnotit.

2. Odchylně od čl. 5 odst. 1 písm. a) a čl. 8 odst. 1 tohoto rozhodnutí budou po dobu dvanácti měsíců od 1. dubna 2014 informace poskytnuté Radou v souladu s interinstitucionální dohodou označeny stupněm utajení RESTREINT UE/EU RESTRICTED, nebo rovnocenným stupněm utajení, a předány, zaregistrovány a uloženy na oddělení pro důvěrné informace (CIU). S těmito informacemi je možno se seznámit v souladu s čl. 4 odst. 2 písm. a) a c) a čl. 5 odst. 4 interinstitucionální dohody.

3. Rozhodnutí předsednictva ze dne 6. června 2011, kterým se stanoví pravidla pro nakládání s důvěrnými informacemi ze strany Evropského parlamentu, se zrušuje.

Článek 17

Vstup v platnost

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem jeho zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

PŘÍLOHA I

Část I ZÁKLADNÍ ZÁSADY A MINIMÁLNÍ BEZPEČNOSTNÍ NORMY V ZÁJMU OCHRANY DŮVĚRNÝCH INFORMACÍ

1. ÚVOD

Tato ustanovení vymezují základní zásady a minimální bezpečnostní normy na ochranu důvěrných informací, které Evropský parlament respektuje a dodržuje ve všech svých pracovních místech a rovněž všichni příjemci utajovaných informací a jiných důvěrných informací tak, aby byla zajištěna bezpečnost a aby měly všechny dotčené osoby jistotu, že byly vytvořeny společné normy ochrany. Doplnují je bezpečnostní upozornění obsažená v příloze II a jiná ustanovení upravující nakládání s důvěrnými informacemi ze strany parlamentních výborů a jiných orgánů a funkcionářů Parlamentu.

2. OBECNÉ ZÁSADY

Politika Evropského parlamentu v oblasti bezpečnosti je nedílnou součástí jeho obecné politiky vnitřního řízení, a vychází tedy ze zásad upravujících tuto obecnou politiku. Mezi tyto zásady patří legalita, transparentnost, odpovědnost, subsidiarita a proporcionalita.

Legalita znamená nezbytnost přísného dodržování právního rámce při výkonu bezpečnostních funkcí a nutnost dodržovat platné požadavky právních norem. Mimoto odpovědnost v oblasti bezpečnosti musí být založena na řádných právních ustanoveních. V tomto případě plně uplatní ustanovení služebního řádu, zejména článek 17 týkající se povinnosti úředníků zachovávat mlčenlivost o informacích obdržených v souvislosti s výkonem svých služebních povinností a hlava VI tohoto řádu týkající se disciplinárních opatření. Konečně to znamená, že porušení bezpečnosti v rámci odpovědnosti Evropského parlamentu se posoudí způsobem, který odpovídá jeho jednacímu řádu a koncepci disciplinárních opatření Evropského parlamentu.

Transparentnost znamená jednoduchost všech bezpečnostních pravidel a ustanovení, nezbytnost vyváženosti mezi různými odděleními a různými oblastmi (fyzická bezpečnost versus ochrana informací atd.) a nezbytnost důsledné a strukturované bezpečnostní politiky. Krom toho jsou nezbytné srozumitelné písemné pokyny pro uplatňování bezpečnostních opatření.

Odpovědnost znamená, že se jasně definují úkoly ve sféře bezpečnosti. Navíc znamená nutnost pravidelného prověřování, zda se tyto úkoly plní správným způsobem.

Subsidiarita znamená, že se bezpečnost musí být zaručena na nejnižší možné úrovni a co nejblíže generálním ředitelstvím a oddělení Evropského parlamentu.

Proporcionalita znamená, že se bezpečnostní činnosti musí omezit pouze na ty prvky, které jsou skutečně nezbytné, a že bezpečnostní opatření musí být přiměřená zájmům, které mají chránit, a skutečnému nebo potenciálnímu ohrožení těchto zájmů a umožňují jejich obranu způsobem, která zajišťuje co nejmenší rušivé vlivy.

3. ZÁKLADY BEZPEČNOSTI INFORMACÍ

Základem pro zajištění spolehlivé bezpečnosti informací je/jsou:

- a) řádné komunikační a informační systémy (CIS). Ty spadají do kompetence bezpečnostního orgánu Evropského parlamentu (jak je vymezeno v bezpečnostním upozornění 1).
- b) v rámci Evropského parlamentu orgán pro zabezpečení informací (vymezený v bezpečnostním upozornění 1), který je pověřen spoluprací s dotčeným bezpečnostním orgánem při poskytování informací o technickém ohrožení bezpečnosti systémů CIS a při poskytování rad o prostředcích pro ochranu před tímto ohrožením;
- c) úzká spolupráce mezi odpovědnými odděleními v Evropského parlamentu a bezpečnostními odděleními ostatních orgánů Unie;

4. ZÁSADY BEZPEČNOSTI INFORMACÍ

4.1. Cíle

Zajištění bezpečnosti informací má tyto základní cíle:

- a) ochrana utajovaných informací a jiných důvěrných informací před špionáží, zneužitím nebo nepovoleným zveřejněním;
- b) ochrana utajovaných informací, které jsou používány v komunikačních a informačních systémech a sítích, před ohrožením jejich utajení, celistvosti a dostupnosti;
- c) ochrana prostor Evropského parlamentu, v nichž jsou utajované informace uloženy, před pokusy o sabotáž a úmyslnými snahami o poškození;
- d) v případě selhání bezpečnosti zhodnocení způsobené škody, omezení jejich důsledků, provedení bezpečnostních šetření a přijetí všech nezbytných nápravných opatření.

4.2. Utajení

4.2.1. V oblasti důvěrných informací jsou pro výběr informací a materiálů, které mají být chráněny, a pro stanovení potřebného stupně ochrany nezbytné opatrnost a zkušenost. Je zásadně důležité, aby stupeň ochrany odpovídal citlivosti ve smyslu bezpečnosti, jednotlivých informací nebo materiálů, které mají být chráněny. S cílem zajistit řádný tok informací musí být přijata opatření, aby se zabránilo zařazení na příliš vysoký nebo příliš nízký stupeň utajení.

4.2.2. Systém utajení představuje nástroj, který umožňuje uplatňovat zásady stanovené v této části. Obdobný systém utajení by měl být použit pro plánování a organizaci boje proti špionáží, sabotáži, terorismu a jiným hrozbám tak, aby byla nejvíce chráněna nejdůležitější zařízení, v nichž se nacházejí utajované informace, a nejcitlivější části těchto zařízení.

4.2.3. Za utajení informací odpovídá výlučně původce dotyčných informací.

4.2.4. Při stanovení stupně utajení se vychází výlučně z obsahu daných informací.

4.2.5. V případech spojení několika informací do jednoho celku musí stupeň utajení, který se vztahuje na tento celek, odpovídat informaci s nejvyšším stupněm utajení. Soubor informací může ale získat vyšší klasifikaci, než mají jeho dílčí části.

4.2.6. Zařazení do stupně utajení se provádí pouze v nezbytných případech a po dobu nezbytně nutnou.

4.3. Cíle bezpečnostních opatření

Bezpečnostní opatření:

- a) se vztahují na všechny osoby, které mají přístup k utajovaným informacím, k prostředkům přenosu utajovaných informací a k jiným důvěrným informacím, do všech prostor obsahujících takové informace a k významným zařízením;
- b) jsou vytvořena tak, aby určila osoby, jejichž postavení (pokud jde o přístup, vztahy nebo jiné záležitosti) by mohlo ohrozit bezpečnost utajovaných informací a významných zařízení obsahujících takové informace, a zamezila jejich přístupu nebo změnila jejich místo;
- c) brání přístupu všech neoprávněných osob k utajovaným informacím nebo zařízením, která je obsahují;
- d) zajistí, aby utajované informace byly šířeny výlučně v souladu se zásadou potřeby vědět, která je zásadní pro všechna hlediska bezpečnosti;
- e) zajistí celistvost (tj. zabránění poškození nebo neoprávněné změně nebo neoprávněnému zničení) a dostupnost (tj. přístup nesmí být odmítnut osobám, které se potřebují s informacemi seznámit a jsou k tomu oprávněny) všech důvěrných informací, a zejména informací uložených, zpracovávaných nebo přenášených v elektromagnetické formě.

5. SPOLEČNÉ MINIMÁLNÍ NORMY

Evropský parlament zajistí, aby všichni příjemci utajovaných informací, a to jak vnitřní, tak i ti, kteří spadají do jeho odpovědnosti, a to všechna oddělení a smluvní partneři, dodržovali společné minimální normy bezpečnosti, aby takto utajované informace mohly být předávány s důvěrou, že všichni s nimi budou nakládat stejně obezřetně. Tyto minimální normy musí zahrnovat kritéria pro bezpečnostní prověrky úředníků Evropského parlamentu a ostatních zaměstnanců Parlamentu pracujících pro politické skupiny a opatření na ochranu důvěrných informací.

Přístup třetích stran k důvěrným informacím povolí Evropský parlament pouze pod podmínkou, že tyto subjekty zaručí, že při nakládání s těmito informacemi dodrží pravidla přinejmenším odpovídající těmto společným minimálním normám.

Tyto společné minimální normy se použijí i v případě, že Evropský parlament prostřednictvím smlouvy nebo grantu svěří průmyslovým nebo jiným subjektům úkoly, které zahrnují důvěrné informace.

6. BEZPEČNOSTNÍ OPATŘENÍ TÝKAJÍCÍ SE ÚŘEDNÍKŮ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A OSTATNÍCH ZAMĚSTNANCŮ PARLAMENTU PRACUJÍCÍCH PRO POLITICKÉ SKUPINY

6.1. Bezpečnostní školení úředníků Evropského parlamentu a ostatních zaměstnanců Parlamentu pracujících pro politické skupiny

Úředníci Evropského parlamentu a jiní zaměstnanci Parlamentu pracující pro politické skupiny v postavení, ve kterém mohou mít přístup k utajovaným informacím, musí před nástupem do funkce a poté v pravidelných intervalech získat podrobný výklad o nezbytných bezpečnostních opatřeních a souvisejících postupech. Tyto osoby musí písemně potvrdit, že si přečetly tyto platné bezpečnostní předpisy a plně jim porozuměly..

6.2. Odpovědnost vedoucích pracovníků

Součástí povinností vedoucích pracovníků musí být to, aby věděli, kteří z jejich pracovníků nakládají s utajovanými informacemi a kteří mají přístup k zabezpečeným komunikačním a informačním systémům, a musí zaznamenávat a hlásit všechny události nebo zřejmá ohrožení, která by mohla ovlivnit bezpečnost.

6.3. Bezpečnostní status úředníků Evropského parlamentu a ostatních zaměstnanců Parlamentu pracujících pro politické skupiny

Měly by být stanoveny postupy umožňující určit, jsou-li zjištěny nepříznivé informace o určitém úředníkovi Evropského parlamentu nebo ostatním zaměstnanci Parlamentu pracujícím pro politické skupiny, zda jeho funkce vyžaduje přístup k utajovaným informacím nebo zda má přístup k zabezpečeným komunikačním nebo informačním systémům, a uvědomit příslušné oddělení Evropského parlamentu. Uvede-li příslušný vnitrostátní bezpečnostní orgán, že tato osoba představuje bezpečnostní riziko, bude odvolána nebo vyřazena z plnění úkolů, při kterém by mohla ohrožovat bezpečnost.

7. FYZICKÁ BEZPEČNOST

Fyzická bezpečnost znamená používání fyzických a technických ochranných opatření k zamezení neoprávněného přístupu k utajovaným informacím.

7.1. Potřeba ochrany

Stupeň fyzické ochrany, který má být použit pro zajištění ochrany utajovaných informací, musí odpovídat stupni utajení držených informací a materiálu, jejich objemu a ohrožení, kterému jsou vystaveny. Všichni držitelé utajovaných informací se řídí jednotnými pravidly pro utajování informací a dodržují společné normy ochrany týkající se úschovy, přenosu a ničení informací a materiálů vyžadujících ochranu.

7.2. Kontrola

Osoby, které odcházejí z prostor, v nichž se nacházejí jim svěřené utajované informace, se musí ujistit, že jsou bezpečně uloženy a že jsou aktivována všechna bezpečnostní zařízení (zámky, poplašná zařízení atd.). Po pracovní době se provádějí další nezávislé kontroly.

7.3. Bezpečnost budov

Budovy, v nichž se nacházejí utajované informace nebo zabezpečené komunikační a informační systémy, musí být chráněny před neoprávněným vstupem.

Povaha této ochrany utajovaných informací (např. mříže na oknech, zámky na dveřích, strážě u vchodů, automatické systémy kontroly přístupu, bezpečnostní inspekce a hlídky, poplašné systémy, systémy pro odhalování neoprávněného vniknutí a hlídací psi) závisí na:

- a) stupni utajení, objemu a umístění chráněných informací a materiálů v budově;
- b) kvalitě bezpečnostních schránek obsahujících dotyčné informace a materiály; a dále
- c) technických vlastnostech a umístění budovy.

Povaha ochrany poskytované komunikačním a informačním systémům závisí na určení hodnoty ohrožených informací a materiálů a na případné škodě v případě ohrožení bezpečnosti, na technických vlastnostech a na umístění budovy, v níž se systém nachází, a na umístění tohoto systému v budově.

7.4. Nouzové plány

Je třeba předem připravit podrobné plány s cílem zajistit ochranu utajovaných informací v nouzových případech.

8. STUPNĚ UTAJENÍ, BEZPEČNOSTNÍ SPECIFIKACE, ZNAČKY, VYZNAČENÍ A PRAVIDLA UTAJOVÁNÍ

8.1. Bezpečnostní specifikace

Jiný způsob utajování než ten, který je uveden v čl. 2 písm. d) tohoto rozhodnutí, není povolen.

Za účelem stanovení mezí platnosti utajení (což pro utajované informace udává automatické snížení stupně utajení nebo odtajnění) se může použít smluvená bezpečnostní specifikace.

Bezpečnostní specifikace se mohou použít pouze v kombinaci se stupněm utajení.

Bezpečnostní specifikace dále upravuje bezpečnostní upozornění 2 a jsou definovány v pokynech pro nakládání s důvěrnými informacemi.

8.2. Značky

Značka se používá k upřesnění předem stanovených konkrétních pokynů pro nakládání s důvěrnými informacemi. Značky mohou rovněž sloužit k označení oblasti, které se týká daný dokument, nebo k označení zvláštního rozšiřování na základě potřeby vědět nebo (u informací nepodléhajících utajení) k označení konce embargo.

Značka se nepovažuje za stupeň utajení a nesmí se používat místo něj.

Značky dále upravuje bezpečnostní upozornění 2 a jsou definovány v pokynech pro nakládání s důvěrnými informacemi.

8.3. Vyznačení stupně utajení a bezpečnostní specifikace

Vyznačení stupně utajení a bezpečnostní specifikace a značek se provede v souladu s bezpečnostním upozorněním 2, oddíl E, a s pokyny pro nakládání s důvěrnými informacemi.

8.4. Pravidla utajování

8.4.1 Obecně

Informace podléhají utajení pouze tehdy, je-li to nezbytné. Stupeň utajení je jasně a řádně vyznačen a trvá pouze po dobu, po kterou daná informace vyžaduje ochranu.

Odpovědnost za utajení informací a za jakékoli následné snížení stupně utajení nebo odtajnění má výlučně původce.

Úředníci Evropského parlamentu a ostatní zaměstnanci Parlamentu provedou utajení informací, snížení stupně jejich utajení nebo jejich odtajnění na pokyn generálního tajemníka nebo s jeho souhlasem.

Podrobné postupy upravující nakládání s utajovanými dokumenty jsou vypracovávány tak, aby umožnily těmto dokumentům ochranu odpovídající informacím, které obsahují.

Počet osob oprávněných vypracovat informace označené stupněm TRÈS SECRET UE / EU TOP SECRET musí být omezen na minimum a jména těchto osob musí být uvedena na seznamu vytvořeném oddělením pro důvěrné informace (CIU).

8.4.2 Stanovení stupně utajení

Stupeň utajení dokumentu se určí podle úrovně citlivosti jeho obsahu v souladu s definicí v čl. 2 odst. d). Stupně utajení je nutno používat správně a střídmě.

Stupeň utajení průvodního dopisu nebo sdělení k připojeným částem musí být stejně vysoký jako nejvyšší stupeň utajení jedné z těchto částí. Původce jasně uvede jejich stupeň utajení, pokud dopis nebo sdělení budou odděleny od připojených částí.

Původce dokumentu, pro který má být stanoven stupeň utajení, musí přihlížet k výše zmíněným pravidlům a potlačit jakoukoli snahu o stanovení příliš vysokého stupně utajení nebo příliš nízkého stupně utajení.

Jednotlivé stránky, odstavce, oddíly, přílohy, dodatky a připojené části dokumentu mohou vyžadovat různý stupeň utajení a musí být podle toho označeny. Stupeň utajení dokumentu jako celku je stanoven podle části s nejvyšším stupněm utajení.

9. KONTROLY

Ředitelství pro bezpečnost a posuzování rizik Evropského parlamentu provádí pravidelné interní kontroly bezpečnostních opatření přijatých na ochranu utajovaných informací, přičemž může požádat o pomoc bezpečnostní orgány Komise nebo Rady.

Bezpečnostní orgány a příslušné útvary orgánů Unie mohou provádět v rámci dohodnutého postupu zahájeného kteroukoli stranou vzájemné hodnocení bezpečnostních opatření na ochranu utajovaných informací, jejichž výměna se provádí podle příslušných interinstitucionálních dohod.

10. POSTUPY ODTAJNĚNÍ A ZRUŠENÍ ZNAČEK

10.1. Oddělení CIU přezkoumá důvěrné informace obsažené v jeho registru a v každém případě nejpozději v 25. roce od vytvoření dokumentu předloží původci příslušné návrhy na odtajnění nebo zrušení značek. Dokumenty, které nebyly odtajněny – nebo u nichž nebyly zrušeny značky – při prvním přezkumu, budou pravidelně znovu hodnoceny nejméně každých pět let. Vedle dokumentů, které jsou uloženy v zabezpečených archivech v zabezpečeném prostoru a řádně utajeny, se může postup zrušení označení týkat také jiných důvěrných informací v držení buď na oddělení Parlamentu nebo funkcionáře Parlamentu nebo na oddělení Parlamentu, které má na starosti historické archivy Parlamentu.

10.2. Rozhodnutí týkající se odtajnění dokumentu nebo zrušení jeho označení musí přijmout zpravidla pouze původce, nebo může být výjimečně přijato ve spolupráci se správcem těchto informací, a to předtím, než jsou informace, které obsahuje, postoupeny oddělení nebo funkcionáři Parlamentu, které má na starosti historické archivy Parlamentu. K odtajnění utajovaných informací nebo zrušení jejich označení může dojít pouze po předchozím písemném souhlasu původce. V

případě jiných důvěrných informací sekretariát oddělení /funkcionář Parlamentu, které má tyto informace ve správě, rozhodne ve spolupráci s původcem o tom, zda může být označení tohoto dokumentu zrušeno.

10.3. Oddělení CIU bude jménem původce odpovědné za to, aby uvědomilo příjemce dokumentu o změně stupně utajení nebo o zrušení značky, a příjemci jsou povinni na to upozornit další příjemce, kterým předali originál dokumentu nebo jeho kopii.

10.4. Odtajnění nemá vliv na jakékoli bezpečnostní specifikace nebo označení uvedené na dokumentu.

10.5. V případě odtajnění se původní stupeň utajení v horní a dolní části každé stránky škrtně. První (úvodní) strana dokumentu se orazítkuje a doplní se na ni poznámka oddělení CIU. V případě zrušení označení se původní označení v horní části každé stránky škrtně.

10.6. Text odtajněného dokumentu – nebo dokumentu, u něhož bylo zrušeno označení – se přiloží k elektronickému listu nebo podobnému systému, v němž byl registrován.

10.7. V případě dokumentů, pro něž platí výjimka ochrany soukromí a osobnosti nebo obchodních zájmů fyzické či právnické osoby, a v případě citlivých dokumentů se použije článek 2 nařízení (EHS, Euratom) č. 354/83.

10. Kromě ustanovení uvedených v bodech 10.1. až 10.7. se použijí následující pravidla:

- a) u dokumentů třetích osob konzultuje oddělení CIU s danou třetí osobou předtím, než přistoupí k odtajnění nebo ke zrušení označení;
- b) co se týče výjimky ohledně soukromí a integrity jednotlivce, je při odtajnění nebo zrušení označení třeba zohlednit především souhlas dotčené osoby, nebo případně nemožnost identifikovat dotčenou osobu;
- c) co se týče výjimky ohledně obchodních zájmů fyzické či právnické osoby, lze dotčenou osobu informovat zveřejněním v *Úředním věstníku Evropské unie* a dát jí čtyři týdny ode dne zveřejnění k vyslovení připomínek.

Část 2 POSTUP BEZPEČNOSTNÍCH PROVĚREK

11. BEZPEČNOSTNÍ PROVĚRKY POSLANCŮ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

11.1. Chtějí-li mít poslanci Evropského parlamentu přístup k informacím se stupněm utajení CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, nebo se stupněm rovnocenným, musí získat osvědčení buď v souladu s postupem uvedeným v bodech 11.3 a 11.4 této přílohy, nebo na základě čestného prohlášení o zachování důvěrnosti podle čl. 3 odst. 4 tohoto rozhodnutí.

11.2. Pro přístup k informacím označeným stupněm utajení SECRET UE/EU SECRET nebo TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET a SECRET UE / EU SECRET, nebo stupněm rovnocenným, musí poslanci Evropského parlamentu získat osvědčení v souladu s postupem uvedeným v bodech 11.3. a 11.14.

11.3 Osvědčení Osvědčení se uděluje pouze poslancům Evropského parlamentu, kteří prošli bezpečnostní prověrkou příslušných vnitrostátních orgánů členských států v souladu s postupem uvedeným v bodech 11.9 až 11.14. Osvědčení poslancům uděluje předseda Parlamentu.

11.4. Předseda může udělit písemné osvědčení po obdržení stanoviska příslušných vnitrostátních orgánů členských států na základě bezpečnostní prověrky provedené v souladu s body 11.8 až 11.13.

11.5. Ředitelství pro bezpečnost a posuzování rizik Evropského parlamentu vede aktualizovaný seznam všech poslanců Evropského parlamentu, jimž bylo uděleno osvědčení, včetně dočasného osvědčení ve smyslu bodu 11.15.

11.6. Osvědčení je platné na dobu pět let nebo na dobu výkonu funkcí odůvodňujících jeho udělení, pokud je tato doba kratší. Může být obnoveno v souladu s postupem uvedeným v bodu 11.4.

11.7. Předseda osvědčení odejme, má-li za to, že jsou k tomu oprávněné důvody. Jakékoli rozhodnutí o odnětí osvědčení je sděleno danému poslanci Evropského parlamentu, který může žádat o vyslechnutí předsedou předtím, než k odnětí osvědčení dojde, a rovněž příslušnému vnitrostátnímu orgánu.

11.8. Bezpečnostní prověrka se provádí s pomocí dotčeného poslance Evropského parlamentu a na žádost předsedy Parlamentu. Za příslušný vnitrostátní orgán, který je oprávněn prověrku provádět, se považuje orgán toho členského státu, jehož je dotčený poslanec státním příslušníkem.

11.9. V rámci této prověrky je dotčený poslanec Evropského parlamentu povinen vyplnit formulář s osobními informacemi.

11.10. Předseda Parlamentu ve své žádosti adresované příslušným vnitrostátním orgánům upřesní stupeň utajení utajovaných informací, které mají být dotčenému poslanci Evropského parlamentu zpřístupněny, aby tyto orgány mohly provést prověrku.

11.11. Celá bezpečnostní prověrka prováděná příslušnými vnitrostátními orgány i její výsledky musí být v souladu s příslušnými pravidly a předpisy platnými v dotčeném členském státu včetně pravidel a předpisů pro opravné prostředky.

11.12. Vydají-li příslušné vnitrostátní orgány členského státu kladné stanovisko, může předseda Parlamentu udělit dotčenému poslanci Evropského parlamentu osvědčení.

11.13. Vydají-li příslušné vnitrostátní orgány záporné stanovisko, oznámí se smysl tohoto stanoviska dotčenému poslanci Evropského parlamentu, který může požádat předsedu Parlamentu

o slyšení. Považuje-li to předseda Parlamentu za nezbytné, může požádat příslušné vnitrostátní orgány o doplňující vysvětlení. Je-li záporné stanovisko potvrzeno, nelze osvědčení udělit.

11.14. Všichni poslanci Evropského parlamentu, jimž bylo uděleno osvědčení ve smyslu bodu 11.3., dostanou v okamžiku udělení osvědčení a poté v pravidelných intervalech nezbytné pokyny týkající se ochrany utajovaných informací a způsobu zajištění této ochrany. Tito poslanci podepíší prohlášení potvrzující, že dané pokyny obdrželi.

11.15. Za výjimečných okolností může předseda poté, co uvědomí příslušné vnitrostátní orgány, a pokud od nich nezíská ve lhůtě jednoho měsíce žádnou reakci, udělit poslanci Evropského parlamentu dočasné osvědčení na dobu nepřesahující šest měsíců, dokud nebude znám výsledek prověrky uvedené v bodě 11.11. Takto udělená dočasná osvědčení neumožňují přístup k informacím označeným stupněm utajení TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET nebo nesoucím rovnocenné označení.

12. BEZPEČNOSTNÍ PROVĚRKY ÚŘEDNÍKŮ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A OSTATNÍCH ZAMĚSTNANCŮ PARLAMENTU PRACUJÍCÍCH PRO POLITICKÉ SKUPINY

12.1. Přístup k utajovaným informacím smějí mít pouze úředníci Evropského parlamentu a ostatní zaměstnanci Parlamentu pracující pro politické skupiny, kteří mají z důvodu svých funkcí a pro splnění požadavků spojených s pracovní činností znát utajované informace nebo je používat.

12.2. Pro přístup k informacím označeným jako CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET nebo TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET,, nebo s rovnocenným označením, musí úředníci Evropského parlamentu a ostatní zaměstnanci Parlamentu, kteří pracují pro dotčené politické skupiny, získat osvědčení v souladu s postupem uvedeným v bodech 12.3 a 12.4.

12.3. Osvědčení se uděluje pouze osobám uvedeným v bodu 12.1, které prošly bezpečnostní prověrkou příslušných vnitrostátních orgánů členských států postupem uvedeným v bodech 12.9 až 12.14. Za udělování osvědčení úředníkům Evropského parlamentu a zaměstnancům Parlamentu pracujícím pro politické skupiny je odpovědný generální tajemník.

12.4. Písemné osvědčení může udělit generální tajemník po obdržení stanoviska příslušných vnitrostátních orgánů členských států na základě bezpečnostní prověrky provedené v souladu s body 12.8 až 12.13.

12.5. Ředitelství pro bezpečnost a posuzování rizik Evropského parlamentu vede aktualizovaný seznam veškerých pracovních míst vyžadujících bezpečnostní prověrku, o nichž ho informují příslušná oddělení Evropského parlamentu, a všech osob, jimž bylo uděleno osvědčení, včetně dočasného osvědčení ve smyslu bodu 12.15.

12.6. Osvědčení je platné na dobu pět let nebo na dobu výkonu funkcí odůvodňujících jeho udělení, pokud je tato doba kratší. Může být obnoveno v souladu s postupem uvedeným v bodu 12.4.

12.7. Generální tajemník osvědčení odejme, má-li za to, že jsou k tomu oprávněné důvody. Jakékoli rozhodnutí o odnětí osvědčení je sděleno danému úředníkovi Evropského parlamentu nebo jinému zaměstnanci Parlamentu pracujícímu pro politické skupiny, který může žádat o vyslechnutí generálním tajemníkem předtím, než k odnětí osvědčení dojde, a rovněž příslušnému vnitrostátnímu orgánu.

12.8. Bezpečnostní prověrka se provádí s pomocí úředníka Evropského parlamentu nebo jiného zaměstnance Parlamentu pracujícího pro politické skupiny a na žádost generálního tajemníka. Za příslušný vnitrostátní orgán, který je oprávněn prověrku provádět, se považuje orgán toho

členského státu, jehož je dotčená osoba státním příslušníkem. V případě, že to umožňují vnitrostátní právní a správní předpisy, mohou příslušné vnitrostátní orgány osoby, které nejsou jejich státními příslušníky a žádají o přístup k informacím se stupněm utajení CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL SECRET UE/EU SECRET nebo TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET, prošetřit.

12.9. V rámci této prověrky je úředník Evropského parlamentu nebo jiný zaměstnanec Parlamentu pracující pro politické skupiny povinen vyplnit formulář s osobními informacemi.

12.10. Generální tajemník ve své žádosti zaslané příslušným vnitrostátním orgánům upřesní typ a stupeň utajení informací, které mají být úředníkovi Evropského parlamentu nebo jinému zaměstnanci Parlamentu pracujícímu pro politické skupiny zpřístupněny, aby příslušné vnitrostátní orgány mohly provést prověrku a vydat své stanovisko k úrovni osvědčení, které má být dotčené osobě uděleno.

12.11. Celá bezpečnostní prověrka prováděná příslušnými vnitrostátními orgány i její výsledky musí být v souladu s příslušnými pravidly a předpisy platnými v dotčeném členském státu včetně pravidel a předpisů pro opravné prostředky.

12.12. Vydají-li příslušné vnitrostátní orgány členského státu kladné stanovisko, může generální tajemník udělit dotčenému úředníkovi Evropského parlamentu nebo jinému zaměstnanci Parlamentu pracujícímu pro politické skupiny osvědčení.

12.13. Vydají-li příslušné vnitrostátní orgány záporné stanovisko, oznámí se toto stanovisko úředníkovi Evropského parlamentu nebo jinému zaměstnanci Parlamentu pracujícímu pro politické skupiny, který může požádat generálního tajemníka o slyšení. Považuje-li to generální tajemník za nezbytné, může požádat příslušné vnitrostátní orgány o doplňující vysvětlení. Je-li záporné stanovisko potvrzeno, nelze osvědčení udělit.

12.14. Všichni úředníci Evropského parlamentu a zaměstnanci Parlamentu pracující pro politické skupiny, jimž bylo uděleno osvědčení ve smyslu bodů 12.4 a 12.5, obdrží v okamžiku udělení osvědčení a poté v pravidelných intervalech nezbytné pokyny týkající se ochrany utajovaných informací a způsobu zajištění této ochrany. Tito úředníci a zaměstnanci podepíší prohlášení potvrzující, že obdrželi pokyny a že se zavazují je dodržovat.

12.15. Za výjimečných okolností může generální tajemník poté, co uvědomí příslušné vnitrostátní orgány, a pokud od nich nezíská ve lhůtě jednoho měsíce žádnou reakci, udělit úředníkovi Evropského parlamentu nebo ostatnímu zaměstnanci Parlamentu pracujícímu pro politické skupiny dočasné osvědčení na dobu nepřesahující šest měsíců, dokud nebude znám výsledek prověrky uvedené v bodu 12.11 tohoto oddílu. Takto udělená dočasná osvědčení neumožňují přístup k informacím označeným stupněm utajení TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET nebo nesoucím rovnocenné označení.

⁵¹Zveřejněno v Úř. věst. C 96, 1.4.2014, s. 1.

F. Osobní střety zájmů

Se souhlasem předsednictva lze poslanci odepřít nahlédnutí do dokumentu Parlamentu, jestliže předsednictvo po konzultaci s poslancem dospěje k přesvědčení, že nahlédnutí by způsobilo nepřijatelné poškození institucionálního zájmu Parlamentu nebo veřejného zájmu a že jej poslanec vyžaduje ze soukromých a osobních důvodů. Poslanec se může proti takovému rozhodnutí do jednoho měsíce od jeho doručení písemně odvolat, přičemž musí své odvolání zdůvodnit. O tomto odvolání Parlament rozhodne bez rozpravy v průběhu dílčího zasedání, které následuje po doručení odvolání.

PŘÍLOHA VIII

Pravidla pro výkon vyšetřovacího práva Evropského parlamentu

Rozhodnutí Evropského parlamentu, Rady a Komise ze dne 19. dubna 1995 o pravidlech pro výkon vyšetřovacího práva Evropského parlamentu⁵²

EVROPSKÝ PARLAMENT, RADA A KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství uhlí a oceli, a zejména na článek 20b této smlouvy,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 193 této smlouvy,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství pro atomovou energii, a zejména na článek 107b této smlouvy,

vzhledem k tomu, že při stanovení pravidel pro výkon vyšetřovacího práva Evropského parlamentu by měla být dodržena ustanovení smluv o založení Evropských společenství;

vzhledem k tomu, že dočasné vyšetřovací výbory musí mít k dispozici prostředky potřebné k výkonu své funkce; že je proto důležité, aby členské státy a orgány a instituce Evropských společenství přijaly všechna opatření k usnadnění výkonu této funkce;

vzhledem k tomu, že utajení a důvěrnost jednání dočasných vyšetřovacích výborů musí být chráněny;

vzhledem k tomu, že na žádost jednoho ze tří dotyčných orgánů lze po skončení tohoto volebního období Evropského parlamentu pravidla pro výkon vyšetřovacího práva přezkoumat na základě zkušeností,

SPOLEČNOU DOHODOU PŘIJALY TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Pravidla pro výkon vyšetřovacího práva Evropského parlamentu stanoví toto rozhodnutí v souladu s článkem 20b Smlouvy o ESUO, článkem 193 Smlouvy o ES a článkem 107b Smlouvy o ESAE.

Článek 2

1. Evropský parlament může, za podmínek a v mezích stanovených smlouvami uvedenými v článku 1, při plnění svých úkolů na žádost čtvrtiny členů zřídit dočasný vyšetřovací výbor, který by zkoumal obvinění z přestupků nebo nesprávného úředního postupu při uplatňování práva Společenství, které se jeví jako akt orgánu nebo instituce Evropských společenství, orgánu veřejné správy některého členského státu nebo osob zmocněných právními předpisy Společenství k uplatňování tohoto práva.

Složení a jednací řád dočasných vyšetřovacích výborů stanoví Evropský parlament.

Rozhodnutí zřídit dočasný vyšetřovací výbor, ve kterém se vymezí zejména jeho účel a lhůta pro podání jeho zprávy, se zveřejní v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

2. Dočasný vyšetřovací výbor vykonává své úkoly v souladu s pravomocemi udělenými Smlouvami orgánům a institucím Evropských společenství.

⁵²Úř. věst. L 113, 19.5.1995, s. 1.

Členové dočasného vyšetřovacího výboru a veškeré další osoby, které se na základě svých povinností obeznámily se skutečnostmi, informacemi, poznatky, dokumenty nebo předměty, jejichž utajení musí být zachovááno podle předpisů přijatých členským státem nebo orgánem Společenství, jsou povinni je držet v tajnosti před každou neoprávněnou osobou a před veřejností, a to i po ukončení jejich funkce.

Jednání a svědecké výpovědi jsou veřejné. Zasedání se koná s vyloučením veřejnosti, jestliže o to požádá jedna čtvrtina členů vyšetřovacího výboru nebo orgány Společenství nebo členských států nebo v případech, kdy dočasný vyšetřovací výbor projednává utajované informace. Svědkové a znalci mají právo přednést své prohlášení nebo svědectví v neveřejném zasedání.

3. Dočasný vyšetřovací výbor smí vyšetřovat záležitosti projednáváné před vnitrostátním soudem nebo před Evropským soudním dvorem, dokud soudní projednávání neskončí.

Do dvou měsíců od zveřejnění podle odstavce 1 nebo od obdržení informace o obvinění z porušení právních předpisů Společenství členským státem vysloveném před dočasným vyšetřovacím výborem může Komise oznámit Evropskému parlamentu, že záležitost, která má být projednávána dočasným vyšetřovacím výborem, se stává předmětem předsoudního postupu Společenství; v těchto případech přijme dočasný vyšetřovací výbor všechna nezbytná opatření, která umožní Komisi plný výkon pravomocí, které jí svěřují Smlouvy.

4. Dočasný vyšetřovací výbor ukončí svou činnost předložením zprávy ve lhůtě, která mu je stanovena při zřízení, nebo nejpozději po uplynutí lhůty nejvýše dvanácti měsíců od dne jeho zřízení, v každém případě koncem parlamentního období.

Evropský parlament může tuto dvanáctiměsíční lhůtu dvakrát odůvodněným rozhodnutím prodloužit o tři měsíce. Toto rozhodnutí se zveřejní v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

5. Dočasný vyšetřovací výbor nesmí být zřízen nebo znovuzřízen k věci, které již dočasný vyšetřovací výbor šetřil, pokud neuplynulo alespoň dvanáct měsíců od předložení zprávy o tomto šetření nebo od ukončení jejího úkolu a pokud se neobjevily nové skutečnosti.

Článek 3

1. Dočasný vyšetřovací výbor provádí šetření nutná k tomu, aby ověřil obvinění z přestupků nebo nesprávného úředního postupu při uplatňování práva Společenství za níže uvedených podmínek.

2. Dočasný vyšetřovací výbor může vyzvat určitý orgán nebo instituci Evropských společenství nebo vládu členského státu, aby jmenovala jednoho ze svých členů k účasti na jejich jednáních.

3. Na odůvodněnou žádost dočasného vyšetřovacího výboru jmenují dotyčné členské státy a orgány nebo instituce Společenství vyššího úředníka nebo jiného zaměstnance, kterého zmocní, aby vystupoval před dočasným vyšetřovacím výborem, nebrání-li tomu důvody utajení nebo veřejné či státní bezpečnosti vyplývající z právních předpisů členského státu nebo Společenství.

Tito vyšší úředníci nebo zaměstnanci se vyjadřují jménem svých vlád a institucí a podle jejich pokynů. Nadále jsou vázáni povinnostmi vyplývajícími z jejich služebního postavení.

4. Orgány členských států a orgány nebo instituce Evropských společenství poskytují dočasnému vyšetřovacímu výboru na jeho žádost nebo z vlastního podnětu dokumenty nezbytné k výkonu jeho úkolů, nebrání-li jim v tom důvody utajení nebo veřejné či státní bezpečnosti vyplývající z právních předpisů členského státu nebo Společenství.

5. Odstavce 3 a 4 nejsou dotčeny jiné předpisy členských států, které zakazují, aby úředníci vystupovali nebo aby byly dokumenty předloženy.

Překážku vyplývající z důvodů utajení, veřejné či státní bezpečnosti nebo předpisů uvedených v prvním pododstavci musí Evropskému parlamentu sdělit zástupce zmocněný zavazovat vládu daného členského státu nebo orgán Společenství.

6. Orgány ani instituce Evropských společenství nesmějí dočasnému vyšetřovacímu výboru předložit dokumenty pocházející z některého členského státu, aniž by o tom tento stát nejdříve uvědomily.

Nesmějí postoupit dočasnému vyšetřovacímu výboru žádné dokumenty, na které se vztahuje odstavec 5, aniž by nejdříve získaly souhlas daného státu.

7. Odstavce 3, 4 a 5 se vztahují na fyzické i právnické osoby zmocněné právem Společenství k jeho uplatňování.

8. Pokud je to k výkonu jeho úkolů nezbytné, může dočasný vyšetřovací výbor požádat kteroukoli jinou osobu, aby před ním vypovídala jako svědek. Dočasný vyšetřovací výbor musí uvědomit každou osobu zmíněnou během šetření, které by to mohlo přivodit újmu; vyslechne ji, jestliže o to požádá.

Článek 4

1. Informace, které dočasný vyšetřovací výbor získá, smějí být použity pouze k výkonu jeho úkolů. Jestliže obsahují prvky tajné nebo důvěrné povahy nebo jména osob, nesmějí být zveřejněny.

Správní opatření a procedurální pravidla nezbytná k ochraně utajení a důvěrnosti jednání dočasných vyšetřovacích komisí přijímá Evropský parlament.

2. Dočasný vyšetřovací výbor podává zprávu Evropskému parlamentu, který může rozhodnout o jejím zveřejnění s výhradou ustanovení odstavce 1.

3. Evropský parlament může zaslat orgánům nebo institucím Evropských společenství nebo členských států jakákoli doporučení, která přijme na základě zprávy dočasného vyšetřovacího výboru. Ty z nich vyvodí závěry, které považují za vhodné.

Článek 5

Každé sdělení určené členských států pro účely uplatňování tohoto rozhodnutí se provádí prostřednictvím jejich stálých zastoupení u Evropské unie.

Článek 6

Výše uvedená pravidla mohou být přezkoumána na žádost Evropského parlamentu, Rady nebo Komise na základě získaných zkušeností po skončení současného volebního období Evropského parlamentu.

Článek 7

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

PŘÍLOHA IX

Rejstřík transparentnosti

A Ustanovení o uplatňování čl. 11 odst. 5 až 8

Jediný článek

Průkazy opravňující ke vstupu do Parlamentu

1. Dlouhodobý průkaz opravňující ke vstupu do Parlamentu tvoří umělohmotná karta s fotografií držitele a s jeho celým jménem, a názvem společnosti, organizace nebo osoby, pro něž držitel průkazu pracuje.

Držitelé průkazu opravňujícího ke vstupu do Parlamentu jsou povinni nosit průkaz neustále a viditelně ve všech prostorách Parlamentu. Porušení této povinnosti může být důvodem k odnětí tohoto průkazu.

Průkazy opravňující ke vstupu do Parlamentu se tvarem a barvou odlišují od průkazů vydávaných příležitostným návštěvníkům.

2. Platnost průkazů opravňujících ke vstupu do Parlamentu lze prodloužit, pouze pokud jejich držitelé splňují povinnosti uvedené v čl. 11 odst. 6.

Veškeré stížnosti podložené konkrétními skutečnostmi a spadající do oblasti působnosti kodexu chování, který je přílohou dohody o zřízení rejstříku transparentnosti⁵³ jsou postoupeny Společnému sekretariátu registru transparentnosti. Generální tajemník Parlamentu oznámí rozhodnutí o vyškrtnutí z rejstříku kvestorům, kteří rozhodují o odnětí průkazu opravňujícího ke vstupu do Parlamentu.

Rozhodnutí, jímž kvestoři oznamují odnětí jednoho či více průkazů opravňujících ke vstupu do Parlamentu, vyzývá jejich držitele či subjekty, které zastupují nebo pro něž pracují, aby tyto průkazy vrátili Parlamentu do 15 dnů od oznámení rozhodnutí.

3. Průkazy opravňující ke vstupu do Parlamentu za žádných okolností neopravňují držitele k účasti na jiných schůzích Parlamentu nebo jeho orgánů než těch, které jsou prohlášeny za veřejné, a ani v tomto případě mu nedávají právo odchylovat se od předpisů o vstupu vztahujících se na ostatní občany Evropské unie.

⁵³Viz příloha 3 dohody obsažené v části B této přílohy.

B Dohoda mezi Evropským parlamentem a Evropskou komisí o rejstříku transparentnosti pro organizace a osoby samostatně výdělečně činné, jež se podílejí na tvorbě a provádění politiky EU⁵⁴

Evropský parlament a Evropská komise („strany dohody“):

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, zejména na čl. 11 odst. 1 a 2 této smlouvy, Smlouvu o fungování Evropské unie, zejména článek 295 této smlouvy, a Smlouvu o založení Evropského společenství pro atomovou energii (dále jen „Smlouvy“),

s ohledem na to, že tvůrci evropské politiky nejsou při své činnosti odtrženi od občanské společnosti, ale vedou se zastupitelskými sdruženími a občanskou společností otevřený, transparentní a pravidelný dialog,

s ohledem na to, že strany této dohody přezkoumaly Rejstřík transparentnosti (dále jen „rejstřík“) vytvořený na základě dohody mezi Evropským parlamentem a Evropskou komisí ze dne 23. června 2011 o zřízení Rejstříku transparentnosti pro organizace a osoby samostatně výdělečně činné, jež se podílejí na tvorbě a provádění politiky EU⁵⁵, a to podle článku 30 uvedené dohody,

SE DOHODLY TAKTO:

I. Principy rejstříku

1. Zřízením a provozováním rejstříku nejsou dotčeny ani předjímány cíle, které Evropský parlament vyjádřil ve svém usnesení ze dne 8. května 2008 k vytvoření rámce pro činnost zástupců zájmových skupin (lobbistů) v evropských orgánech⁵⁶ a ve svém rozhodnutí ze dne 11. května 2011 o uzavření interinstitucionální dohody mezi Evropským parlamentem a Komisí o společném rejstříku transparentnosti⁵⁷.
2. Provoz rejstříku musí respektovat obecné zásady právních předpisů Unie, včetně zásad proporcionality a zákazu diskriminace.
3. Provoz rejstříku musí respektovat práva členů Evropského parlamentu na výkon parlamentního mandátu bez jakéhokoli omezení.
4. Provoz rejstříku nesmí zasáhnout do působnosti nebo výsadních práv stran dohody, ani se dotknout jejich organizační pravomoci.
5. Strany dohody usilují o to, aby se ke všem subjektům, které se zabývají podobnými činnostmi, přistupovalo obdobně, a aby pro zápis organizací a osob samostatně výdělečně činných, jež se podílejí na tvorbě a provádění politiky EU, do rejstříku byly nastoleny rovné podmínky.

II. Struktura rejstříku

6. Rejstřík je uspořádán následovně:
 - a) ustanovení o oblasti působnosti rejstříku a činnostech spadajících do jeho působnosti, definiční ustanovení, ustanovení o pobídkách a výjimkách;
 - b) oddíly, v nichž se zápis do rejstříků provádí (příloha 1);

⁵⁴Úř. věst. L 277, 19.9.2014, s. 11.

⁵⁵Úř. věst. L 191, 22.7.2011, s. 29

⁵⁶Úř. věst. C 271 E, 12.11.2009, s. 48.

⁵⁷Úř. věst. C 377 E, 7.12.2012, s. 176.

- c) informace požadované od subjektů zapsaných do rejstříku, včetně požadavků na poskytnutí finančních informací (příloha 2);
- d) kodex chování (příloha 3);
- e) mechanismy varování a vyřizování stížností a opatření uplatňovaná v případě nedodržování kodexu chování, včetně postupů při řešení případů varování a prošetřování stížností a jejich vyřizování (příloha 4);
- f) prováděcí pokyny s praktickými informacemi pro subjekty zapsané do rejstříku.

III. Oblast působnosti rejstříku

Činnosti spadající do působnosti rejstříku

7. Oblast působnosti rejstříku zahrnuje veškeré činnosti, kromě činností uvedených v bodech 10 až 12, vykonávané s cílem přímo nebo nepřímo ovlivňovat formulování nebo provádění politik a rozhodovací procesy orgánů EU, bez ohledu na místo, kde jsou vykonávány, a použitý komunikační kanál nebo prostředek, např. externí zajištění, sdělovací prostředky, smlouvy s profesionálními prostředníky, expertní skupiny typu „think tank“, „platformy“, diskuzní fóra, kampaně a iniciativy vycházející zdola.

Pro účely této dohody se „přímým ovlivňováním“ rozumí ovlivňování prostřednictvím přímého kontaktu nebo přímé komunikace s orgány EU nebo jiná jednání navazující na tuto činnost, zatímco „nepřímým ovlivňováním“ se rozumí využívání zprostředkovaných způsobů ovlivňování, například prostřednictvím sdělovacích prostředků, veřejného mínění, konferencí nebo společenských akcí zaměřených na orgány EU.

Mezi tyto činnosti patří:

- kontakty s členy Evropského parlamentu a jejich asistenty, s úředníky nebo dalšími zaměstnanci orgánů EU;
- příprava, rozšiřování a předávání dopisů, informačních materiálů nebo diskuzních a pojičnických dokumentů,
- pořádání akcí, schůzí, propagačních akcí, konferencí nebo společenských akcí, na které jsou členům a jejich asistentům, úředníkům nebo jiným zaměstnancům orgánů EU rozesílány pozvánky, a
- dobrovolné příspěvky a účast na formálních konzultacích nebo slyšeních o zamýšlených legislativních či jiných právních aktech EU a jiné otevřené konzultace.

8. Očekává se, že do rejstříku se bez ohledu na svůj právní status zapíše veškeré organizace a osoby samostatně výdělečně činné, které se podílejí na probíhajících nebo připravovaných činnostech spadajících do oblasti působnosti rejstříku.

V případě každé činnosti spadající do působnosti rejstříku, již v rámci smlouvy vykonává prostředník poskytováním právního a jiného odborného poradenství, se do rejstříku může zapsat jak prostředník, tak i jeho klient. Tito prostředníci nahlašují všechny klienty, s nimiž takové smlouvy uzavřeli, jakož i příjem z činnosti spojené se zastupováním klienta, jak je stanoveno v bodě II.C.2.B přílohy 2. Tento požadavek nezprošťuje klienta odpovědnosti v případě, že se nezapíše do rejstříku nebo neuvede náklady na jakoukoli činnost zadanou prostředníkovi ve vlastním odhadu nákladů.

Činnosti nespádající do působnosti rejstříku

9. Organizace se může zapsat do rejstříku, pouze pokud provozuje činnost spadající do působnosti rejstříku, která vede k přímému nebo nepřímému kontaktu s orgány EU. Organizace, která se považuje za nezpůsobilou k zápisu, může být z rejstříku vyškrtnuta.

10. Činnost týkající se poskytování právního nebo jiného odborného poradenství nespadá do působnosti rejstříku, pokud:

- ji tvoří poradenská činnost a kontakty s veřejnými orgány s cílem poskytovat klientům lepší informace o obecné právní situaci či jejich konkrétním právním postavení, nebo informace o tom, zda je určitý právní či správní krok ve stávajícím právním a regulačním prostředí vhodný nebo přípustný;
- ji tvoří poradenství poskytované klientům s cílem pomoci jim zajistit, aby jejich činnost byla v souladu s příslušnými právními předpisy;
- ji tvoří analýzy a studie vypracovávané pro klienty o potenciálním dopadu jakýchkoli legislativních nebo regulačních změn na jejich právní situaci nebo oblast činnosti;
- ji tvoří zastupování v souvislosti se smířčím či mediačním řízením, jehož cílem je předejít tomu, aby se spor dostal před soudní nebo správní orgán, nebo
- souvisí s uplatňováním základního práva klienta na spravedlivý proces, včetně práva na obhajobu ve správním řízení; jedná se např. o činnosti vykonávané advokáty či jinými odborníky účastnicími se daných řízení.

Pokud je určitá společnost nebo její poradci stranou konkrétního právního nebo správního případu nebo řízení, jakákoli činnost přímo související s tímto případem, jež není jako taková zaměřena na změnu stávajícího právního rámce, nespadá do oblasti působnosti rejstříku. Tento pododstavec platí pro všechna odvětví podnikání v Evropské unii.

Do působnosti rejstříku však spadají tyto činnosti týkající se poskytování právního a jiného odborného poradenství, pokud je jejich záměrem ovlivnit orgány EU, jejich členy a jejich asistenty nebo jejich úředníky či další zaměstnance:

- poskytování podpory prostřednictvím zastupování nebo mediace a poskytování propagačního materiálu, včetně argumentace a přípravy, a
- poskytování taktického či strategického poradenství, včetně vznášení otázek, jejichž dosah a doba sdělení mají za cíl ovlivnit orgány EU, jejich členy a jejich asistenty nebo jejich úředníky či další zaměstnance.

11. Činnosti sociálních partnerů jakožto účastníků sociálního dialogu (odborové organizace, sdružení zaměstnavatelů, apod.) nespádají do působnosti rejstříku, pokud tito sociální partneři jednají v rámci úlohy, kterou jim svěřují Smlouvy. To platí obdobně i v případě jakéhokoli subjektu, kterému je ve Smlouvách specificky přiřčena institucionální úloha.

12. Do působnosti rejstříku nespádají činnosti v reakci na přímou a individuální žádost orgánů EU nebo členů Evropského parlamentu, jako např. činnosti v reakci na jednorázovou nebo pravidelnou žádost o věcné informace, údaje či odbornou konzultaci.

Zvláštní ustanovení

13. Rejstřík se nevztahuje na církve a náboženské společnosti. Očekává se však, že se do rejstříku zapíší zastoupení nebo právní subjekty, kanceláře a sítě zřízené k zastupování církví a náboženských společností při jednání s orgány EU i jejich sdružení.

14. Rejstřík se nevztahuje na politické strany. Očekává se však, že se do rejstříku zapíší organizace zřízené nebo podporované politickými stranami, které vykonávají činnosti spadající do působnosti rejstříku.

15. Na státní orgány členských států, vlády třetích zemí, mezinárodní mezivládní organizace a jejich diplomatická zastoupení se rejstřík nevztahuje.

16. Regionální veřejné orgány a jejich zastoupení se do rejstříku zapisovat nemusejí, ale mohou, pokud si to přejí. Očekává se však, že se do rejstříku zapíší sdružení nebo sítě vytvořené ke kolektivnímu zastupování regionů.

17. Očekává se, že se do rejstříku zapíší všechny veřejné orgány na nižší než celostátní úrovni, které nejsou uvedeny v bodě 16, jako např. místní a obecní orgány či města, jejich zastoupení, sdružení či sítě.

18. Očekává se, že se do rejstříku zapíší sítě, platformy nebo jiné formy kolektivního jednání bez právního statusu či právní subjektivity, které však jsou *de facto* zdrojem organizovaného vlivu a vykonávají činnosti spadající do působnosti rejstříku. Subjekty zapojené do takové formy kolektivního jednání určí svého zástupce, který bude jejich kontaktní osobou odpovědnou za vztahy se „společným sekretariátem rejstříku transparentnosti“.

19. Při posuzování toho, zda je možné se zapsat do rejstříku, se berou v úvahu činnosti zaměřené (přímo či nepřímě) na všechny orgány, instituce a jiné subjekty EU, jejich členy a jejich asistenty, úředníky i jiné zaměstnance. Mezi tyto činnosti nespádají činnosti zaměřené na členské státy, a zejména činnosti zaměřené na jejich stálá zastoupení při Evropské unii.

20. Evropské sítě, federace, sdružení či platformy se vybízejí, aby pro své členy vytvořily společné transparentní pokyny, v nichž budou uvedeny činnosti spadající do působnosti rejstříku. Očekává se, že uvedené pokyny zveřejní.

IV. Pravidla platná pro subjekty zapsané do rejstříku

21. Zapsáním do rejstříku dotyčné organizace a jednotlivci:

- souhlasí s tím, že informace, které poskytnou za účelem zapsání do rejstříku, jsou veřejné,
- souhlasí s tím, že budou jednat v souladu s kodexem chování uvedeným v příloze 3 a případně předloží text kteréhokoli kodexu chování, jímž jsou vázány⁵⁸
- zaručuje se za to, že informace poskytnuté za účelem zapsání do rejstříku jsou správné, a souhlasí s tím, že bude spolupracovat při vyřizování žádostí správních útvarů o doplňující informace a aktualizaci údajů,
- jsou srozuměny s tím, že veškerá varování nebo stížnosti, které se jich týkají, budou řešeny na základě kodexu chování uvedeného v příloze 3,

⁵⁸Profesní kodex chování, jímž je subjekt zapsaný do rejstříku vázán, může ukládat přísnější povinnosti, než jsou povinnosti stanovené v kodexu chování uvedeném v příloze 3.

- souhlasí s tím, že podléhají veškerým opatřením použitelným v případě porušení kodexu chování uvedeného v příloze 3, a uznávají, že v případě nedodržení tohoto kodexu proti nim mohou být uplatněna opatření uvedená v příloze 4,
- berou na vědomí, že stranám dohody může na žádost a v souladu s ustanoveními nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001⁵⁹ vzniknout povinnost zveřejnit korespondenci a další dokumenty týkající se činnosti subjektů zapsaných do rejstříku.

V. Uplatňování dohody

22. Za dohled nad systémem a za všechny klíčové provozní aspekty odpovídají generální tajemníci Evropského parlamentu a Evropské komise, kteří se společně dohodnou na přijetí opatření nezbytných k uplatňování této dohody.

23. Přestože je systém provozován společně, mohou strany dohody rejstřík volně a nezávisle používat pro vlastní konkrétní účely.

24. Za účelem zavedení systému provozují oddělení Evropského parlamentu a Evropské komise společný operační útvar nazvaný „společný sekretariát rejstříku transparentnosti“. Tento sekretariát tvoří na základě ujednání mezi příslušnými odděleními skupina úředníků Evropského parlamentu a Evropské komise. Činnost sekretariátu koordinuje vedoucí oddělení z generálního sekretariátu Evropské komise. K úkolům sekretariátu patří vypracování prováděcích pokynů v mezích stávající dohody za účelem usnadnění jednotného výkladu dotčených ustanovení subjekty zapsanými do rejstříku a sledování kvality obsahu rejstříku. Sekretariát použije dostupné správní zdroje k provádění kontrol kvality obsahu rejstříku, avšak s tím, že za poskytnuté informace odpovídají v konečném důsledku subjekty zapsané do rejstříku.

25. Strany dohody pořádají pro své členy a zaměstnance příslušná školení a interní komunikační projekty za účelem zlepšení jejich informovanosti o rejstříku a postupech varování a podávání stížností.

26. Strany dohody přijmou náležitá externí opatření ke zvýšení informovanosti o rejstříku a k podpoře jeho používání.

27. Prostřednictvím uživatelsky vstřícného vyhledávače budou na internetových stránkách *Europa* věnovaných rejstříku transparentnosti pravidelně zveřejňovány základní statistické údaje získané z databáze rejstříku. Veřejný obsah uvedené databáze bude k dispozici v elektronickém, strojově čitelném formátu.

28. Generální tajemníci Evropského parlamentu a Evropské komise předkládají příslušnému místopředsedovi Evropského parlamentu a Evropské komise výroční zprávu o fungování rejstříku. Výroční zpráva poskytuje věcné informace o rejstříku, jeho obsahu a vývoji a je zveřejňována každý rok za předchozí kalendářní rok.

VI. Opatření platná pro subjekty zapsané do rejstříku a dodržující předpisy

29. Průkazy opravňující ke vstupu do prostor Evropského parlamentu budou vydávány pouze jednotlivcům, kteří zastupují organizace spadající do působnosti rejstříku nebo pro ně pracují, pokud se tyto organizace nebo osoby do rejstříku zapsaly. Ze zápisu však neplyne automatický nárok na uvedený průkaz. Vydávání a kontrola průkazů opravňujících k dlouhodobému vstupu do

⁵⁹Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43).

prostor Evropského parlamentu zůstává i nadále interním postupem Parlamentu v rámci jeho vlastní odpovědnosti.

30. Strany dohody nabízejí v mezích svých správních pravomocí pobídky s cílem podpořit zapisování se do rejstříku v rámci vytvořeném touto dohodou.

Mezi pobídky nabízené Evropským parlamentem subjektům zapsaným do rejstříku může patřit:

- další usnadnění přístupu do jeho prostor, k jeho členům a jejich asistentům, k jeho úředníkům a dalším zaměstnancům;
- povolení pořádat nebo spolupřátat akce v jeho prostorách;
- snazší předávání informací, včetně zvláštních seznamů pro rozesílání zpráv;
- účast na slyšeních výborů v roli řečníků;
- patronát Evropského parlamentu.

Mezi pobídky nabízené Evropskou komisí subjektům zapsaným do rejstříku mohou patřit:

- opatření týkající se předávání informací subjektům zapsaným do rejstříku při zahajování veřejných konzultací;
- opatření týkající se odborných skupin a jiných poradních orgánů;
- zvláštní seznamy pro rozesílání zpráv;
- patronát Evropské komise.

Strany této dohody informují subjekty zapsané do rejstříku o konkrétních pobídkách, které jsou těmto subjektům k dispozici.

VII. Opatření v případě porušení kodexu chování

31. Vydat upozornění nebo podat stížnost ohledně možného porušení kodexu chování uvedeného v příloze 3 může kterákoli osoba za použití standardního kontaktního formuláře, který je k dispozici na internetových stránkách rejstříku. Upozornění a stížnosti se řeší v souladu s postupy stanovenými v příloze 4.

32. Mechanismus upozornění je doplňkovým nástrojem ke kontrolám kvality, které provádí sekretariát v souladu s bodem 24. Vydat upozornění, pokud jde o věcné chyby týkající se informací poskytnutých subjekty zapsanými v rejstříku, může kterákoli osoba. Upozornění lze vydat také ohledně zápisů subjektů do rejstříku, které nejsou k zápisu způsobilé.

33. V případě podezření ohledně porušení kodexu chování ze strany subjektu zapsaného do rejstříku může podat formální stížnost, vyjma případů uvedení chybných skutečností, kterákoli osoba. Stížnosti musejí být odůvodněny konkrétními skutečnostmi souvisejícími s uváděným porušením kodexu chování.

Sekretariát vyšetřuje případy podezření z porušení kodexu chování s přihlédnutím k zásadě proporcionality a řádné správy. Úmyslné porušení kodexu chování ze strany subjektů zapsaných v rejstříku nebo jejich zástupců povede k uplatnění opatření stanovených v příloze 4.

34. V případě, že sekretariát v rámci postupů uvedených v bodech 31 až 33 zjistí opakující se nedostatek spolupráce, opakující se nevhodné chování či závažné porušení kodexu chování, je dotýcný zapsaný subjekt z rejstříku na dobu jednoho roku nebo dvou let vyškrtnut a toto opatření se zveřejní v rejstříku, jak je stanoveno v příloze 4.

VIII. Zapojení dalších orgánů a institucí

35. Evropská rada a Rada ministrů se vyzývají, aby se k rejstříku připojily. Další orgány, instituce a jiné subjekty EU se vybízejí, aby rámec vytvořený touto dohodou používaly jako referenční nástroj při svém jednání s organizacemi a osobami samostatně výdělečně činnými, které jsou zapojeny do tvorby a provádění politik EU.

IX. Závěrečná ustanovení

36. Tato dohoda nahrazuje dohodu mezi Evropským parlamentem a Evropskou komisí ze dne 23. června 2011, jejíž účinnost končí dnem použitelnosti této dohody.

37. Rejstřík bude předmětem přezkumu v roce 2017.

38. Tato dohoda vstupuje v platnost dvacátým dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*. Použije se od 1. ledna 2015.

Subjekty, které budou ke dni použitelnosti této dohody v rejstříku již zapsány, musejí do tří měsíců od tohoto dne změnit svůj zápis, tak aby byl v souladu s novými požadavky vyplývajícími z této dohody.

PŘÍLOHA 1 : Rejstřík transparentnosti – Organizace a osoby samostatně výdělečně činné, jež se podílejí na tvorbě a provádění politik EU

Oddíl I - Poradenské kanceláře / advokátní kanceláře / samostatně výdělečně činní poradci

– Pododdíl: Poradenské kanceláře

Charakteristika/poznámky: Podniky provozující jménem klientů činnost v oblasti zastupování, lobbování, propagace, veřejných záležitostí a vztahů s veřejnými orgány.

– Pododdíl: Advokátní kanceláře

Charakteristika/poznámky: Advokátní kanceláře provozující jménem klientů činnost v oblasti zastupování, lobbování, propagace, veřejných záležitostí a vztahů s veřejnými orgány.

– Pododdíl: Samostatně výdělečně činní poradci

Charakteristika/poznámky: Samostatně výdělečně činní poradci či advokáti provozující jménem klientů činnost v oblasti zastupování, lobbování, propagace, veřejných záležitostí a vztahů s veřejnými orgány. Do tohoto pododdílu se zapisují subjekty zahrnující pouze jednu osobu.

Oddíl II - „Interní“ lobbisté a obchodní/podniková/profesní sdružení

– Pododdíl: Podniky a skupiny

Charakteristika/poznámky: Společnosti či skupiny společností (s právním statutem či bez něj), které na vlastní účet interně provozují činnosti v oblasti zastupování, lobbování, propagace, veřejných záležitostí a vztahů s veřejnými orgány

– Pododdíl: Obchodní a podniková sdružení

Charakteristika/poznámky: Organizace (buď samy podnikající či neziskové) zastupující podnikající společnosti nebo smíšené skupiny a platformy.

- Pododdíl: Odborové organizace a profesní sdružení
 Charakteristika/poznámky: Zájmové zastoupení pracujících, zaměstnanců, obchodních, řemeslných či jiných profesí.
- Pododdíl: Jiné organizace včetně:
 - subjektů pořádajících akce (podnikajících i neziskových)
 - zájmových sdělovacích prostředků nebo subjektů orientovaných na výzkum spojených se soukromými podnikatelskými zájmy
 - dočasná účelová spojení a jiné dočasné struktury (s podnikajícím členstvem)

Oddíl III - Nevládní organizace

- Pododdíl: nevládní organizace, platformy, sítě, dočasná účelová spojení a jiné dočasné struktury či podobné organizace
 Charakteristika/poznámky: Neziskové organizace (s právním statutem či bez něj), které jsou nezávislé na veřejných orgánech nebo obchodních organizacích. Sem spadají nadace, charitativní organizace atd. Veškeré takové subjekty, jejichž členstvo je spjato s podnikáním, se musí zapsat v oddílu II.

Oddíl IV - Expertní skupiny typu „think tank“, výzkumná a akademická zařízení

- Pododdíl: Expertní skupiny typu „think tank“ a výzkumná zařízení
 Charakteristika/poznámky: Specializované expertní skupiny typu „think-tank“ a výzkumná zařízení, která se zabývají činností a politikou Evropské unie.
- Pododdíl: Akademická zařízení
 Charakteristika/poznámky: Zařízení, jejichž hlavním účelem je vzdělávání, a zabývají se činností a politikou Evropské unie.

Oddíl V - Organizace zastupující církve a náboženské společnosti

- Pododdíl: Organizace zastupující církve a náboženské společnosti
 Charakteristika/poznámky: Právnícké osoby, kanceláře, sítě nebo sdružení zřízené pro účely zastupování.

Oddíl VI - Organizace zastupující místní, regionální a obecní orgány, jiné veřejné či smíšené subjekty atd.

- Pododdíl: Regionální struktury
 Charakteristika/poznámky: Samy regiony a jejich zastoupení se do rejstříku zapisovat nemusejí, ale mohou, pokud si to přejí. Očekává se, že se do rejstříku zapíší sdružení nebo sítě vytvořené ke kolektivnímu zastupování regionů.
- Pododdíl: Jiné veřejné orgány na nižší než celostátní úrovni
 Charakteristika/poznámky: Očekává se, že se do rejstříku zapíší všechny ostatní veřejné orgány na nižší než celostátní úrovni, jako např. města a místní a obecní orgány, jejich zastoupení, celostátní sdružení či sítě.

- Pododdíl: Nadnárodní sdružení a sítě veřejných regionálních orgánů a jiných orgánů na nižší než celostátní úrovni
- Pododdíl: Další veřejné či smíšené subjekty vytvořené na základě právních předpisů, jejichž účelem je jednat ve veřejném zájmu

Charakteristika/poznámky: Sem spadají další veřejnoprávní či smíšené (veřejné/soukromé) organizace.

PŘÍLOHA 2: Informace požadované od subjektů zapsaných do rejstříku

I. OBECNÉ A ZÁKLADNÍ INFORMACE

- a) název (či názvy) organizace, adresa jejího sídla a případně adresa v Bruselu, Lucemburku nebo ve Štrasburku, telefonní číslo, elektronická adresa, internetové stránky;
- b) jméno osoby, která nese právní odpovědnost za organizaci, a jméno jejího ředitele či jednatele, případně hlavní kontaktní místo pro činnosti spadající do působnosti rejstříku (tj. ředitel pro otázky EU); jména osob s oprávněním ke vstupu do prostor Evropského parlamentu;⁶⁰
- c) počet osob (členů, zaměstnanců atd.) vykonávajících činnosti spadající do působnosti rejstříku, počet osob, které mají průkazy opravňující ke vstupu do prostor Evropského parlamentu, a doba, kterou každá z těchto osob věnuje této činnosti podle následujících procentuálních podílů práce na plný úvazek: 25 %, 50 %, 75 % nebo 100 %;
- d) účel/cíle – oblasti zájmu – činnosti – země, kde jsou činnosti vykonávány – přidružení v rámci sítí – obecné informace spadající do působnosti rejstříku,
- e) členstvo a případně počet členů (jednotlivců nebo členských organizací).

II. KONKRÉTNÍ INFORMACE

A. ČINNOSTI SPADAJÍCÍ DO PŮSOBNOSTI REJSTŘÍKU

Poskytují se konkrétní informace o hlavních legislativních návrzích nebo oblastech politiky, na něž se zaměřují činnosti subjektu zapsaného v rejstříku, které spadají do působnosti rejstříku. Lze uvést i další konkrétní činnosti, jako jsou akce a publikační činnost.

B. PROPOJENÍ S ORGÁNY EU

- a)
 - členství ve skupinách na vysoké úrovni, poradních výborech, odborných skupinách, ostatních strukturách a platformách podporovaných EU aj.
 - členství nebo účast v meziskupinách Evropského parlamentu, odvětvových fórech apod.

C. FINANČNÍ INFORMACE TÝKAJÍCÍ SE ČINNOSTÍ SPADAJÍCÍCH DO PŮSOBNOSTI REJSTŘÍKU

1. Všechny subjekty zapsané do rejstříku poskytnou:

- a)

⁶⁰Subjekty zapsané do rejstříku mohou požádat o přístup do prostor Evropského parlamentu na konci registračního procesu. Do rejstříku se zapíše jména osob, které získají průkazy opravňující ke vstupu do prostor Evropského parlamentu. Ze zápisu neplatí automatický nárok na uvedený průkaz.

odhad ročních nákladů na činnosti spadající do působnosti rejstříku. Poskytované finanční údaje se týkají celého roku a vztahují se k poslednímu finančnímu období, ukončenému ke dni zápisu či poslední každoroční aktualizace zapisovaných údajů;

výši a zdroj financování obdržného od orgánů EU za poslední finanční období ukončené ke dni zápisu nebo poslední každoroční aktualizace zapisovaných údajů. Tyto informace musí odpovídat informacím poskytovaným evropským systémem pro finanční transparentnost⁶¹.

2. Poradenské kanceláře / advokátní kanceláře / samostatně výdělečně činní poradci (oddíl I přílohy 1) navíc uvedou:

a)

obrat vznikající na základě činností spadajících do působnosti rejstříku, podle následující tabulky:

Roční obrát dosažený v rámci činností spojených se zastupováním v eurech: 0 – 99 999

Roční obrát dosažený v rámci činností spojených se zastupováním v eurech: 100 000 – 499 999

Roční obrát dosažený v rámci činností spojených se zastupováním v eurech: 500 000 – 1 000 000

Roční obrát dosažený v rámci činností spojených se zastupováním v eurech: > 1 000 000

seznam všech klientů, jejichž jménem jsou vykonávány činnosti spadající do působnosti rejstříku; příjem od klientů z činností spojených se zastupováním se uvádí podle následující tabulky::

Rozsah činností spojených se zastupováním na klienta za rok v eurech: 0 – 9 999

Rozsah činností spojených se zastupováním na klienta za rok v eurech: 10 000 – 24 999

Rozsah činností spojených se zastupováním na klienta za rok v eurech: 25 000 – 49 999

Rozsah činností spojených se zastupováním na klienta za rok v eurech: 50 000 – 99 999

Rozsah činností spojených se zastupováním na klienta za rok v eurech: 100 000 – 199 999

Rozsah činností spojených se zastupováním na klienta za rok v eurech: 200 000 – 299 999

Rozsah činností spojených se zastupováním na klienta za rok v eurech: 300 000 – 399 999

Rozsah činností spojených se zastupováním na klienta za rok v eurech: 400 000 – 499 999

⁶¹http://ec.europa.eu/budget/fts/index_en.htm

Rozsah činnosti spojených se zastupováním na klienta za rok v eurech:
500 000 – 599 999

Rozsah činnosti spojených se zastupováním na klienta za rok v eurech:
600 000 – 699 999

Rozsah činnosti spojených se zastupováním na klienta za rok v eurech:
700 000 – 799 999

Rozsah činnosti spojených se zastupováním na klienta za rok v eurech:
800 000 – 899 999

Rozsah činnosti spojených se zastupováním na klienta za rok v eurech:
900 000 – 1 000 000

Rozsah činnosti spojených se zastupováním na klienta za rok v eurech: > 1
000 000

Očekává se, že se klienti se také zapíší. Finanční prohlášení učiněná poradenskými kancelářemi / advokátními kancelářemi / samostatně výdělečně činnými poradci týkající se jejich klientů (seznam a tabulka) nezprošťují tyto klienty odpovědnosti v případě, že neuvedou smluvní činnosti do svých vlastních prohlášení, aby se zabránilo podhodnocení jimi uváděných finančních nákladů.

3. „Interní“ lobbisté, obchodní/podniková/profesionální sdružení (oddíl II přílohy 1) navíc uvedou:

obrat vznikající na základě činností spadajících do působnosti rejstříku, včetně částek menších než 10 000 EUR.

4. Nevládní organizace – expertní skupiny typu „think tank“, výzkumná a akademická zařízení – organizace zastupující církve a náboženské společnosti – sdružení zastupující místní, regionální a obecní orgány, jiné veřejné či smíšené subjekty atd. (oddíly III až VI přílohy 1) navíc uvedou:

celkový rozpočet organizace;

rozpis hlavních částek a zdrojů financování.

PŘÍLOHA 3: Kodex chování

Strany této dohody se domnívají, že všechny zástupci zájmových skupin, s nimiž se dostanou do kontaktu, ať už jednorázově nebo častěji, ať už se jedná o subjekty zapsané do rejstříku, či nikoli, by se měly chovat v souladu s tímto kodexem chování.

V rámci svých vztahů s orgány EU a jejich členy, úředníky a jinými zaměstnanci zástupci zájmových skupin:

- a) vždy oznámí své jméno, příp. registrační číslo, a subjekt či subjekty, pro něž pracují nebo které zastupují; uvedou zájmy, cíle či účely, které propagují, a případně klienty nebo členy, které zastupují;
- b) nezískávají ani se nesnaží získat informace či dosáhnout jakýchkoli rozhodnutí nekalým způsobem nebo využitím neoprávněného tlaku či nevhodného chování;
- c) při jednání s třetími osobami si nenárokují žádný formální vztah s Evropskou unií ani s žádným z jejích orgánů a nezakreslují své postavení v souvislosti se zápisem do rejstříku, tak aby uváděly v omyl třetí osoby nebo úředníky či jiné zaměstnance Evropské unie, ani nevyužívají loga orgánů EU, aniž by jim to bylo výslovně povoleno;
- d) zajistí, aby informace, které poskytují při zápisu a následně v rámci své činnosti, na niž se vztahuje rejstřík, byly podle jejich nejlepšího vědomí úplné, aktuální a nebyly zavádějící; jsou srozuměny s tím, že veškeré poskytnuté informace podléhají kontrole, a souhlasí s tím, že budou spolupracovat v případě žádostí správních útvarů o doplňující informace a aktualizaci údajů;
- e) neprodají třetím osobám kopie dokumentů získaných od kteréhokoli orgánu EU;
- f) v obecné rovině dodržují veškerá pravidla, kodexy a postupy řádné správy, které zavedly orgány EU, a nijak nebrání jejich provádění a uplatňování;
- g) nenavádějí členy orgánů EU, úředníky nebo jiné zaměstnance EU nebo asistenty či stážisty těchto členů k tomu, aby jednali v rozporu s pravidly a normami chování, jež se na ně vztahují;
- h) pokud zaměstnávají bývalé úředníky nebo jiné zaměstnance Evropské unie, nebo asistenty či stážisty členů orgánů EU, respektují povinnost uvedených zaměstnanců dodržovat pravidla a závazek mlčenlivosti, jež se na ně vztahují;
- i) získají předběžný souhlas dotyčného člena nebo členů Evropského parlamentu, pokud jde o jakýkoli smluvní vztah nebo o zaměstnanecký poměr s jakoukoli osobou z vymezeného okruhu osob z jejich okolí;
- j) dodržují veškerá pravidla upravující práva a povinnosti bývalých členů Evropského parlamentu a Evropské komise;
- k) informují všechny osoby, jež zastupují, o svých povinnostech vůči orgánům EU.

Jednotlivci, kteří se v Evropském parlamentu zapsali za účelem vystavení nepřenosného průkazu na jméno oprávnujícího ke vstupu do prostor Evropského parlamentu:

- l) se ujistí, že tento průkaz neustále a viditelně nosí ve všech prostorách Evropského parlamentu;
- m) striktně dodržují příslušný jednací řád Evropského parlamentu;

- n) jsou srozuměny s tím, že veškerá rozhodnutí o žádostech o vstup do prostor Evropského parlamentu jsou výsadním právem samotného Parlamentu a že ze zápisu nevyplývá automatický nárok na tento průkaz.

PŘÍLOHA 4 Postupy při řešení upozornění a prošetřování stížností a jejich vyřizování

I. UPOZORNĚNÍ

Prostřednictvím standardního kontaktního formuláře, který je k dispozici na internetových stránkách rejstříku, může kterákoli osoba zaslat na společný sekretariát rejstříku transparentnosti upozornění týkající se informací obsažených v rejstříku a zápisů subjektů, které nejsou k tomuto zápisu způsobilé.

S upozorněním týkajícím se údajů obsažených v rejstříku se zachází jako s tvrzeními o porušení ustanovení písmene d) kodexu chování uvedeného v příloze 3⁶². Dotyčný zapsaný subjekt bude požádán o to, aby tyto údaje aktualizoval nebo aby sekretariátu vysvětlil, proč je není nutné aktualizovat. Nebude-li zapsaný subjekt spolupracovat, lze použít opatření uvedená v tabulce opatření níže (řádky 2 až 4).

II. STÍŽNOSTI

Krok 1: Podání stížností

1. Stížnost sekretariátu může podat kterákoli osoba tak, že vyplní standardní formulář, který je k dispozici na internetových stránkách rejstříku. Tento formulář obsahuje následující informace:

- a) subjekt zapsaný do rejstříku, který je předmětem stížnosti;
- b) jméno, popřípadě název, a kontaktní informace stěžovatele;
- c) podrobné informace o údajném porušení kodexu chování, včetně případných dokumentů a dalších dokladů na podporu stížnosti, informace o tom, zda byla stěžovateli způsobena nějaká škoda, a důvody pro podezření z úmyslného porušení uvedeného kodexu.

Na anonymní stížnosti nebude brán zřetel.

2. Ve stížnosti se uvede, která ustanovení kodexu chování byla podle stěžovatele porušena. Sekretariát může kteroukoli stížnost, pokud považuje porušení kodexu od samého počátku za jasně neúmyslné, překvalifikovat na „upozornění“.

3. Kodex chování se použije výhradně na vztahy mezi zástupci zájmové skupiny a orgány EU a nelze jej použít pro účely regulace vztahů mezi třetími osobami nebo mezi subjekty zapsanými do rejstříku.

Krok 2: Přípustnost

4. Jakmile sekretariát obdrží stížnost:

- d) do pěti pracovních dnů potvrdí stěžovateli její obdržení;
- e) zjistí, zda stížnost spadá do působnosti rejstříku, jak je stanoveno v kodexu chování uvedeném v příloze 3 a výše uvedeném kroku 1;

⁶²Podle písmene d) je nutné, aby zástupci zájmových skupin ve svém vztahu k orgánům EU a jejich členům, úředníkům a dalším zaměstnancům „zajist[il]i, aby informace, které poskytují při zápisu a následně v rámci své činnosti, na niž se vztahuje rejstřík, byly podle jejich nejlepšího vědomí úplné, aktuální a nebyly zavádějící“ a aby byli „srozuměn[i] s tím, že veškeré poskytnuté informace podléhají kontrole [a] že budou spolupracovat v případě žádostí správních útvarů o doplňující informace a aktualizaci údajů.“

- f) ověří důkazy předložené na podporu stížnosti, ať již v podobě dokumentů, dalších materiálů či osobních výpovědí; všechny důkazní prostředky by měly v zásadě pocházet od subjektu zapsaného v rejstříku, vůči němuž stížnost směřuje, nebo z dokumentu vydaného třetí osobou či z veřejně dostupných zdrojů; pouhá subjektivní hodnocení ze strany stěžovatele nelze považovat za důkazy;
- g) na základě posouzení uvedeného v bodech b) a c) rozhodne o přípustnosti stížnosti.

5. Je-li stížnost považována za nepřipustnou, informuje o tom sekretariát stěžovatele písemně, přičemž uvede důvody tohoto rozhodnutí.

6. Je-li stížnost považována za přípustnou, informuje sekretariát o tomto rozhodnutí a o následném postupu uvedeném níže jak stěžovatele, tak i dotýčný subjekt zapsaný v rejstříku.

Krok 3: Vyřízení přípustné stížnosti – přezkum stížnosti a předběžná opatření

7. Sekretariát informuje dotýčný subjekt zapsaný v rejstříku o obsahu stížnosti a o ustanovení (či ustanoveních), které bylo údajně porušeno, a současně jej vyzve, aby do 20 pracovních dnů předložil v reakci na stížnost své stanovisko. Subjekt zapsaný do rejstříku může na podporu svého stanoviska rovněž ve stejné lhůtě předložit vyjádření příslušné profesní organizace, zvláště v případě regulovaných povolání či organizací, které podléhají profesnímu kodexu chování.

8. Nedodržení lhůty uvedené v bodě 7 povede k dočasnému pozastavení zápisu dotýčného subjektu do rejstříku, a to do doby, než dojde k obnovení spolupráce.

9. Sekretariát přezkoumá veškeré informace zjištěné při vyšetřování. Může rozhodnout o tom, že vyslechne subjekt zapsaný v rejstříku, vůči němuž stížnost směřuje, nebo stěžovatele, příp. oba dva.

10. Pokud přezkum poskytnutých materiálů prokáže, že je stížnost neodůvodněná, informuje sekretariát jak dotýčný zapsaný subjekt, tak i stěžovatele o tomto rozhodnutí, přičemž uvede důvody svého rozhodnutí.

11. Pokud bude stížnosti vyhověno, bude zápis příslušného subjektu do rejstříku dočasně pozastaven, dokud nebudou přijata opatření na řešení daného problému (viz krok 4 dále), přičemž vůči danému subjektu může být přijata řada dalších opatření, včetně vyškrtnutí z rejstříku, příp. odnětí průkazu opravňujícího ke vstupu do prostor Evropského parlamentu v souladu s interními postupy uvedeného orgánu (viz krok 5 a řádky 2 až 4 v tabulce opatření níže), zejména v případech, kdy daný subjekt nespolupracuje.

Krok 4: Vyřízení přípustné stížnosti – řešení

12. Je-li stížnosti vyhověno a jsou vymezeny problematické prvky, přijme sekretariát ve spolupráci s dotýčným subjektem zapsaným do rejstříku veškerá nezbytná opatření s cílem daný problém vyřešit.

13. Pokud dotýčný subjekt zapsaný do rejstříku spolupracuje, vyčlení sekretariát podle okolností konkrétního případu přiměřenou dobu na vyřešení problému.

14. Pokud bylo nalezeno možné řešení problému a subjekt zapsaný do rejstříku spolupracuje na jeho uplatnění, jeho zápis se obnoví a stížnost se považuje za vyřízenou. Sekretariát informuje jak dotýčný subjekt zapsaný do rejstříku, tak i stěžovatele o tomto rozhodnutí, přičemž uvede důvody svého rozhodnutí.

15. Pokud bylo nalezeno možné řešení problému a subjekt zapsaný do rejstříku nespolupracuje na jeho uplatňování, jeho zápis se zruší (viz řádky 2–3 níže uvedené tabulky opatření). Sekretariát

informuje jak dotýčný subjekt zapsaný do rejstříku, tak i stěžovatele o tomto rozhodnutí, přičemž uvede důvody svého rozhodnutí.

16. Pokud možné vyřešení problému vyžaduje rozhodnutí třetí osoby, a to i rozhodnutí orgánu členského státu, nepřijme sekretariát konečné rozhodnutí do doby přijetí prvně uvedeného rozhodnutí.

17. Pokud subjekt zapsaný do rejstříku nezačne do 40 pracovních dnů od oznámení stížnosti podle bodu 7 spolupracovat, uplatní se opatření v případě nespolupráce (viz body 19 až 22 v rámci kroku 5 a řádky 2 až 4 tabulky opatření uvedené níže).

Krok 5: Vyřízení přípustné stížnosti – opatření, která se uplatní v případě porušení kodexu chování

18. Pokud dotýčný subjekt zapsaný do rejstříku neprodleně zjedná nápravu, jak stěžovatel, tak i tento subjekt obdrží od sekretariátu písemné vyrozumění o příslušných skutečnostech a jejich nápravě (viz řádek 1 níže uvedené tabulky opatření).

19. Jestliže dotýčný subjekt zapsaný do rejstříku nezareaguje ve lhůtě 40 dní stanovené v bodě 17, bude z rejstříku vyškrtnut (viz řádek 2 níže uvedené tabulky opatření) a ztratí přístup k veškerým pobídkám spjatým s jeho zápisem.

20. Pokud bylo zjištěno, že ze strany dotýčného subjektu zapsaného do rejstříku došlo k nevhodnému chování, bude tento subjekt z rejstříku vyškrtnut (viz řádek 3 níže uvedené tabulky opatření) a ztratí přístup k veškerým pobídkám spjatým s jeho zápisem.

21. V případech uvedených v bodech 19 a 20 se může dotýčný subjekt, pokud pominuly důvody vedoucí ke zrušení zápisu, znovu do rejstříku zapsat.

22. Jestliže se sekretariát domnívá, že k nespolupráci nebo k nevhodnému chování došlo opakovaně a úmyslně, nebo pokud bylo zjištěno závažné porušení kodexu chování (viz řádek 4 níže uvedené tabulky opatření), přijme rozhodnutí zakazující nový zápis na dobu buď jednoho, nebo dvou let (podle závažnosti daného případu).

23. Veškerá opatření přijatá podle bodů 18–22 či řádků 1–4 níže uvedené tabulky opatření oznámí sekretariát dotýčnému subjektu a stěžovateli.

24. V případě, že opatření přijaté sekretariátem vede k dlouhodobému vyškrtnutí z rejstříku (viz řádek 4 níže uvedené tabulky opatření), může dotýčný subjekt ve lhůtě 20 pracovních dnů od oznámení daného opatření předložit generálnímu tajemníkovi Evropského parlamentu a Evropské komise odůvodněnou žádost o přezkum tohoto opatření.

25. Po uplynutí 20denní lhůty nebo poté, co generální tajemníci přijali konečné rozhodnutí, bude o uplynutí lhůty nebo přijetí konečného rozhodnutí informován příslušný místopředseda Evropského parlamentu a Evropské komise a dané opatření se zveřejní v rejstříku.

26. Pokud rozhodnutí o zákazu nového zápisu po určitou dobu zahrnuje i odebrání možnosti žádat jako zástupce zájmové skupiny o povolení ke vstupu do prostor Evropského parlamentu, předloží generální tajemník Evropského parlamentu návrh kolegiu kvestorů, které vyzve, aby na příslušnou dobu schválilo odnětí příslušného povolení ke vstupu vydaného dotýčnému jednotlivci nebo dotýčným jednotlivcům.

27. Při rozhodování o opatřeních, která se uplatní podle této přílohy, sekretariát řádně dodržuje zásady proporcionality a řádné správy. Činnost sekretariátu koordinuje vedoucí oddělení z generálního sekretariátu Evropské komise a podléhá dohledu generálních tajemníků Evropského parlamentu a Evropské komise, kteří jsou také řádně a průběžně informováni.

Tabulka opatření, která je možné uplatnit v případě porušení kodexu chování

Druh porušení kodexu 1 (čísla odkazují na výše uvedené body): Okamžitě napravené porušení (18)

Opatření: Písemné vyrozumění o příslušných skutečnostech a způsobu jejich nápravy

Zveřejnění opatření v rejstříku: Ne

Formální rozhodnutí o zrušení přístupu do prostor Evropského parlamentu: Ne

Druh porušení kodexu 2 (čísla odkazují na výše uvedené body): Nespolupráce se sekretariátem (19 a 21)

Opatření: Vyškrtnutí z rejstříku, zrušení povolení ke vstupu do prostor Evropského parlamentu nebo ztráta dalších pobídek

Zveřejnění opatření v rejstříku: Ne

Formální rozhodnutí o zrušení přístupu do prostor Evropského parlamentu: Ne

Druh porušení kodexu 3 (čísla odkazují na výše uvedené body): Nevhodné chování (20 a 21)

Opatření: Vyškrtnutí z rejstříku, zrušení povolení ke vstupu do prostor Evropského parlamentu nebo ztráta dalších pobídek

Zveřejnění opatření v rejstříku: Ne

Formální rozhodnutí o zrušení přístupu do prostor Evropského parlamentu: Ne

Druh porušení kodexu 4 (čísla odkazují na výše uvedené body): Opakovaná a úmyslná nespolupráce nebo opakované a úmyslné nevhodné chování (22), nebo závažné porušení kodexu chování

Opatření: a) Vyškrtnutí z rejstříku na jeden rok a formální odnětí povolení ke vstupu do prostor Evropského parlamentu (jako akreditovaný zástupce zájmové skupiny) b) Vyškrtnutí z rejstříku na dva roky a formální odnětí povolení ke vstupu do prostor Evropského parlamentu (jako akreditovaný zástupce zájmové skupiny)

Zveřejnění opatření v rejstříku: Ano, na základě rozhodnutí generálních tajemníků Evropského parlamentu a Evropské komise

Formální rozhodnutí o zrušení přístupu do prostor Evropského parlamentu: Ano, na základě rozhodnutí kolegia kvestorů

PŘÍLOHA X

Výkon funkce veřejného ochránce práv

A. Rozhodnutí Evropského Parlamentu o pravidlech a obecných podmínkách pro výkon funkce veřejného ochránce práv⁶³

EVROPSKÝ PARLAMENT,

s ohledem na smlouvy o založení Evropských společenství, a zejména na čl. 195 odst. 4 Smlouvy o založení Evropského společenství a čl. 107d odst. 4 Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii,

s ohledem na stanovisko Komise,

s ohledem na souhlas Rady,

vzhledem k tomu, že je třeba stanovit pravidla a obecné podmínky pro výkon funkce veřejného ochránce práv podle ustanovení obsažených ve smlouvách o založení Evropských společenství;

vzhledem k tomu, že je na místě určit podmínky, za kterých může být veřejnému ochránci práv podána stížnost, a vymezit vztahy mezi výkonem funkce veřejného ochránce práv a soudními či správními řízeními;

vzhledem k tomu, že veřejný ochránce práv, který může též jednat z vlastního podnětu, musí mít všechny náležitosti potřebné k výkonu své funkce; že za tímto účelem jsou orgány a instituce Společenství povinny poskytnout veřejnému ochránci práv na požádání všechny informace, jež požaduje, aniž je dotčena povinnost veřejného ochránce práv nesdělovat je; vzhledem k tomu, že přístup k utajovaným skutečnostem nebo dokumentům, zejména k citlivým dokumentům ve smyslu článku 9 nařízení (ES) č. 1049/2001⁶⁴, by měl podléhat bezpečnostním pravidlům dotyčného orgánu nebo instituce Společenství; vzhledem k tomu, že orgány nebo instituce zpřístupňující utajované skutečnosti nebo dokumenty zmíněné v čl. 3 odst. 2 prvním pododstavci by o jejich utajení měly informovat veřejného ochránce práv; vzhledem k tomu, že při uplatňování pravidel uvedených v čl. 3 odst. 2 prvním pododstavci by se měl veřejný ochránce práv předem dohodnout s dotyčným orgánem nebo institucí na podmínkách zacházení s utajovanými informacemi nebo dokumenty a s jinými informacemi, jež podléhají služebnímu tajemství; že pokud nebude veřejnému ochránci práv poskytnuta požadovaná pomoc, uvědomí o tom Evropský parlament, a tomu přísluší podniknout náležité kroky;

vzhledem k tomu, že je nezbytné stanovit postupy pro případ, že šetření prováděná veřejným ochráncem práv odhalí případy nesprávného úředního postupu; že je třeba současně stanovit, že veřejný ochránce práv podává každoročně souhrnnou zprávu Evropskému parlamentu na konci ročního zasedacího období;

vzhledem k tomu, že veřejný ochránce práv a jeho zaměstnanci jsou povinni udržovat v tajnosti všechny informace, se kterými se seznámí v souvislosti s výkonem své funkce; že veřejný ochránce práv je však povinen informovat příslušné orgány o skutečnostech, o kterých se domnívá, že spadají do oblasti trestního práva, a o nichž se dozví v rámci šetření;

⁶³Přijato Parlamentem dne 9. března 1994 (Úř. věst. L 113, 4.5.1994, s. 15) a ve znění rozhodnutí ze dne 14. března 2002 (Úř. věst. L 92, 9.4.2002, s. 13) a ze dne 18. června 2008 (Úř. věst. L 189, 17.7.2008, s. 25).

⁶⁴Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43).

vzhledem k tomu, že je nutné stanovit možnost spolupráce mezi veřejným ochráncem práv a orgány stejného typu, které existují v některých členských státech, při dodržení vnitrostátních právních předpisů;

vzhledem k tomu, že Evropský parlament jmenuje veřejného ochránce práv na začátku svého volebního období pro dané volební období z řad osob, které jsou občany Evropské unie a u kterých jsou veškeré záruky nezávislosti a náležité způsobilosti;

vzhledem k tomu, že je třeba stanovit podmínky, za nichž funkce veřejného ochránce práv končí;

vzhledem k tomu, že veřejný ochránce práv musí vykonávat funkci zcela nezávisle, k čemuž se slavnostně zavazuje před Evropským soudním dvorem při nástupu do funkce; že je třeba určit veškeré činnosti neslučitelné s výkonem funkce veřejného ochránce práv, dále pak jeho plat, výsady a imunitu;

vzhledem k tomu, že je třeba stanovit pravidla týkající se úředníků a zaměstnanců sekretariátu, který má být veřejnému ochránci práv nápomocen, a jeho rozpočtu; že sídlo veřejného ochránce práv je v sídle Evropského parlamentu;

vzhledem k tomu, že je na veřejném ochránci práv, aby přijal prováděcí ustanovení k tomuto rozhodnutí; že je třeba mimo jiné stanovit určitá přechodná ustanovení pro prvního veřejného ochránce práv, který bude jmenován poté, co vstoupí v platnost Smlouva o Evropské unii,

ROZHODL TAKTO:

Článek 1

1. Toto rozhodnutí stanoví pravidla a obecné podmínky pro výkon funkce veřejného ochránce práv v souladu s čl. 195 odst. 4 Smlouvy o založení Evropského společenství a čl. 107d odst. 4 Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii.
2. Veřejný ochránce práv plní své funkce při respektování pravomocí, jež orgánům a institucím Společenství udělují Smlouvy.
3. Veřejný ochránce práv nesmí zasahovat do žádného soudního řízení ani zpochybňovat důvodnost soudního rozhodnutí.

Článek 2

1. Veřejný ochránce práv přispívá za podmínek a v mezích stanovených výše uvedenými Smlouvami k odhalování nesprávného úředního postupu při činnosti orgánů a institucí Společenství s výjimkou Soudního dvora a Soudu prvního stupně při výkonu jejich soudní pravomoci, a doporučuje nápravná opatření. Činnost jiných orgánů či osob nemůže být předmětem stížnosti uplatněné u veřejného ochránce práv.
2. Každý občan Evropské unie nebo každá fyzická nebo právnická osoba s bydlištěm nebo sídlem v členském státě Evropské unie se může obrátit na veřejného ochránce práv buď přímo, nebo prostřednictvím člena Evropského parlamentu se stížností týkající se nesprávného úředního postupu při činnosti orgánů a institucí Společenství s výjimkou Soudního dvora a Soudu prvního stupně při výkonu jejich soudní pravomoci. Veřejný ochránce práv uvědomí dotýčný orgán nebo dotýčnou instituci neprodleně po obdržení stížnosti.
3. Ze stížnosti musí být patrné, oč v ní jde a kdo ji podává; tato osoba může požádat, aby se se stížností nakládalo jako s důvěrnou.

4. Stížnost musí být předložena do dvou let ode dne, kdy se stěžovatel dozví o skutečnostech, kterých se stížnost týká, a musí jí předcházet vhodné administrativní kroky uplatněné u dotyčných orgánů a institucí.
5. Veřejný ochránce práv může stěžovateli poradit, aby se obrátil na jiný orgán.
6. Stížnostmi podanými veřejnému ochránci práv není dotčen běh lhůt k podání opravných prostředků v soudních nebo správních řízeních.
7. Musí-li veřejný ochránce práv z důvodů probíhajícího či ukončeného soudního řízení v téže věci prohlásit nějakou stížnost za nepřipustnou nebo ukončit její zkoumání, výsledky šetření, které případně již provedl, se odkládají.
8. Veřejný ochránce práv se může zabývat stížnostmi, která se týká pracovních vztahů mezi orgány a institucemi Společenství a jejich úředníky a ostatními zaměstnanci pouze tehdy, pokud již dotyčná osoba vyčerpala všechny možnosti vnitřních správních žádostí a stížností, zejména postupy uvedené v čl. 90 odst. 1 a 2 služebního řádu, a pokud již uplynuly lhůty pro odpověď ze strany orgánů, jimž byla věc předložena.
9. Veřejný ochránce práv informuje stěžovatele v co nejkratší době o vyřízení jeho stížnosti.

Článek 3

1. Veřejný ochránce práv provádí z vlastního podnětu nebo na základě stížnosti všechna šetření, která považuje za důvodná pro objasnění každého případného nesprávného úředního postupu při činnosti orgánů a institucí Společenství. Uvědomí o tom dotyčný orgán či dotyčnou instituci, a ty mu mohou podat všechny potřebné připomínky.

2. Orgány a instituce Společenství musí poskytnout veřejnému ochránci práv požadované informace a umožnit mu přístup k dotyčné dokumentaci. Přístup k utajovaným skutečnostem nebo dokumentům, zejména k citlivým dokumentům ve smyslu článku 9 nařízení (ES) č. 1049/2001, podléhá bezpečnostním pravidlům dotyčného orgánu nebo instituce Společenství.

Orgány nebo instituce zpřístupňující utajované skutečnosti nebo dokumenty zmíněné v předchozím pododstavci o jejich utajení informují veřejného ochránce práv.

Při uplatňování pravidel uvedených v prvním pododstavci se veřejný ochránce práv má předem dohodnout s dotyčným orgánem nebo institucí na podmínkách zacházení s utajovanými informacemi nebo dokumenty a s jinými informacemi, jež podléhají služebnímu tajemství.

Přístup k dokumentaci členského státu, na kterou se vztahují právní nebo správní předpisy o utajení, umožní dotčené orgány nebo instituce až po předchozím souhlasu tohoto členského státu.

K jiné dokumentaci členského státu umožní přístup poté, co jej o tom uvědomí.

V obou těchto případech nesmí veřejný ochránce práv v souladu s článkem 4 obsah této dokumentace rozšiřovat.

Úředníci a ostatní zaměstnanci orgánů a institucí Společenství musí svědčit na požádání veřejného ochránce práv; vypovídají jménem svého úřadu a v souladu s jeho pokyny a zůstávají vázáni služebním tajemstvím.

3. Orgány členských států musí poskytnout veřejnému ochránci práv, pokud o to požádá, prostřednictvím stálých zastoupení členských států u Evropských společenství veškeré informace, které mohou pomoci objasnit případy nesprávného úředního postupu ze strany orgánů a institucí Společenství, pokud se na tyto informace nevztahují právní nebo správní předpisy ukládající mlčenlivost nebo ustanovení zabraňující jejich předání. V posledně uvedeném případě však může

daný členský stát sdělit veřejnému ochránci práv tyto informace, pokud se zaváže, že jejich obsah neposkytne jiným osobám.

4. Jestliže není veřejnému ochránci práv poskytnuta spolupráce, kterou požaduje, informuje o tom Evropský parlament, a ten podnikne náležité kroky.

5. Podle možností hledá veřejný ochránce práv společně s dotyčným orgánem či dotyčnou institucí řešení, jímž by se dal nesprávný úřední postup napravit a stížnost se uspokojivě vyřídl.

6. Pokud veřejný ochránce práv odhalí nesprávný úřední postup, uvědomí dotyčný orgán nebo dotyčnou instituci, a případně předloží návrhy doporučení. Dotyčný orgán nebo dotyčná instituce zašle veřejnému ochránci práv do tří měsíců odůvodněné stanovisko.

7. Následně podá veřejný ochránce práv zprávu Evropskému parlamentu a dotyčnému orgánu či dotyčné instituci. Může zde též podat doporučení. Stěžovatele veřejný ochránce práv vyrozumí o výsledcích šetření a o stanovisku dotyčného orgánu nebo dotyčné instituce a o případných doporučeních podaných veřejným ochráncem práv.

8. Veřejný ochránce práv podává každoročně na konci ročního zasedacího období zprávu o výsledcích svých šetření Evropskému parlamentu.

Článek 4

1. Veřejný ochránce práv a jeho zaměstnanci, na něž se vztahuje článek 287 Smlouvy o založení Evropského společenství a článek 194 Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii, jsou povinni nesdělovat informace a dokumenty, se kterými byli seznámeni v rámci svých šetření. Jsou zejména povinni nezveřejňovat žádné utajované skutečnosti nebo dokumenty poskytované veřejnému ochránci práv, a to především citlivé dokumenty ve smyslu článku 9 nařízení (ES) č. 1049/2001 nebo jako dokumenty, na něž se vztahuje právo Společenství, pokud jde o ochranu osobních údajů i veškerých informací, které by mohly poškodit stěžovatele nebo jinou zúčastněnou osobu, aniž je dotčen odstavec 2.

2. Jestliže se veřejný ochránce práv v rámci šetření dozví o skutečnostech, jež podle jeho názoru spadají do oblasti trestního práva, neprodleně o tom uvědomí příslušné vnitrostátní orgány prostřednictvím stálých zastoupení členských států při Evropské unii a, spadá-li případ do jejich pravomocí, příslušné orgány či instituce Společenství, nebo úřady pověřené bojem proti podvodům; v případě potřeby veřejný ochránce práv rovněž uvědomí orgán nebo instituci Společenství, z nichž pochází dotyčný úředník nebo zaměstnanec, a tento orgán nebo instituce může případně použít čl. 18 druhý pododstavec protokolu o výsadách a imunitách Evropských společenství. Veřejný ochránce práv může také informovat dotyčný orgán nebo dotyčnou instituci Společenství o skutečnostech nasvědčujících tomu, že jednání některého z jejich úředníků či zaměstnanců spadá do působnosti disciplinárních předpisů.

Článek 4 a

Veřejný ochránce práv a jeho zaměstnanci nakládají se žádostmi o přístup veřejnosti k dokumentům, jež nejsou zmíněny v čl. 4 odst. 1, v souladu s podmínkami a omezeními stanovenými v nařízení (ES) č. 1049/2001.

Článek 5

1. Veřejný ochránce práv může v případě, že to přispěje k vyšší účinnosti šetření a k lepší ochraně práv a zájmů stěžovatelů, spolupracovat s orgány stejného typu, které existují v některých členských státech, při dodržení použitelných vnitrostátních právních předpisů. Veřejný ochránce práv nesmí touto cestou vyžadovat dokumenty, ke kterým by neměl přístup podle článku 3.

2. V rámci rozsahu své funkce v souladu s článkem 195 Smlouvy o založení Evropského společenství a článkem 107d Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii a při zajištění toho, že se jeho činnosti nepřekrývají s činnostmi ostatních orgánů nebo institucí, může veřejný ochránce práv spolupracovat s orgány a institucemi členských států, které jsou pověřeny podporou a ochranou základních práv.

Článek 6

1. Veřejný ochránce práv je jmenován Evropským parlamentem po každých volbách Evropského parlamentu na dobu volebního období. Může být jmenován opakovaně.

2. Veřejný ochránce práv je vybírán z osob, které jsou občany Evropské unie, mají plná občanská a politická práva, poskytují veškeré záruky nezávislosti, splňují podmínky požadované pro výkon nejvyšších soudních funkcí ve své zemi nebo mají obecně uznávané zkušenosti a způsobilost pro výkon funkce veřejného ochránce práv.

Článek 7

1. Výkon funkce veřejného ochránce práv skončí buď uplynutím jeho funkčního období, anebo odstoupením či odvoláním.

2. Kromě případu odvolání vykonává veřejný ochránce práv svou funkci až do okamžiku, kdy je jmenován jeho nástupce.

3. V případě předčasného skončení výkonu funkce veřejného ochránce práv je nástupce jmenován do tří měsíců od uvolnění funkce na dobu zbývajících do konce volebního období.

Článek 8

Veřejný ochránce práv, který již nesplňuje podmínky požadované k výkonu funkce nebo který se dopustí vážného pochybení, může být odvolán Soudním dvorem Evropských společenství na žádost Evropského parlamentu.

Článek 9

1. Veřejný ochránce práv vykonává svou funkci zcela nezávisle v obecném zájmu Společenství a občanů Evropské unie. Při plnění funkce nesmí požadovat ani přijímat pokyny od žádné vlády ani orgánu. Zdrží se veškeré činnosti neslučitelné s povahou jeho funkce.

2. Při nástupu do funkce se slavnostně zavazuje před Soudním dvorem Evropských společenství, že bude vykonávat svou funkci zcela nezávisle a nestranně a plnit po celou dobu výkonu funkce i po jejím ukončení povinnosti z ní vyplývající, zejména povinnost čestného a zdrženlivého jednání při přijímání některých funkcí nebo některých výhod po skončení výkonu funkce veřejného ochránce práv.

Článek 10

1. Po dobu své funkce nesmí veřejný ochránce práv vykonávat žádnou jinou politickou nebo správní funkci ani jinou výdělečnou či nevýdělečnou profesionální činnost.

2. Pokud jde o platy, náhrady a důchody, je veřejný ochránce práv postaven naroveň soudci Soudního dvora Evropských společenství.

3. Články 12 až 15 a článek 18 Protokolu o výsadách a imunitách Evropských společenství se vztahují na veřejného ochránce práv i úředníky a zaměstnance jeho sekretariátu.

Článek 11

1. Veřejnému ochránci práv je nápomocen sekretariát, jehož vedoucího sám jmenuje.
2. Na úředníky a zaměstnance sekretariátu veřejného ochránce práv se vztahují nařízení a předpisy vztahující se na úředníky a zaměstnance Evropských společenství. Jejich počet je každoročně stanoven v rámci rozpočtového procesu.
3. Úředníci Evropských společenství a členských států, kteří jsou jmenováni zaměstnanci sekretariátu veřejného ochránce práv, jsou ve služebním zájmu vyčleněni pro veřejného ochránce práv se zárukou, že budou přijati zpět do své původní instituce.
4. V otázkách svých zaměstnanců je veřejný ochránce práv postaven naroveň orgánům ve smyslu článku 1 služebního řádu Evropských společenství.

Článek 12

zrušen

Článek 13

Sídlem veřejného ochránce práv je sídlo Evropského parlamentu.

Článek 14

Veřejný ochránce práv přijme prováděcí předpisy k tomuto rozhodnutí.

Článek 15

První veřejný ochránce práv jmenovaný poté, co vstoupí v platnost Smlouva o Evropské unii, je jmenován na dobu zbývajících do konce volebního období.

Článek 16

zrušen

Článek 17

Toto rozhodnutí bude zveřejněno v *Úředním věstníku Evropských společenství*. Vstupuje v platnost dnem zveřejnění.

B. Rozhodnutí evropského veřejného ochránce práv, kterým se přijímají prováděcí předpisy⁶⁵

Článek 1

Výklad pojmů

V těchto prováděcích předpisech

- a) se „dotyčným orgánem“ rozumí orgán nebo instituce Společenství, který je předmětem stížnosti nebo šetření z vlastního podnětu;

⁶⁵Přijaté dne 8. července 2002 a pozměněné rozhodnutími veřejného ochránce práv ze dne 5. dubna 2004 a 3. prosince 2008.

- b) se „statutem“ rozumějí pravidla a obecné podmínky pro výkon funkce veřejného ochránce práv.
- c) se „důvěrnými“ rozumějí dokumenty a informace, které „nemají být zpřístupněny“.

Článek 2

Přijímání stížností

- 2.1 Stížnosti jsou roztrženy, zaregistrovány a očíslovány při jejich obdržení.
- 2.2 Potvrzení o obdržení stížnosti se zasílá stěžovateli s uvedením registračního čísla stížnosti a jména právníka, který se případem zabývá.
- 2.3 Petice předložená veřejnému ochránci práv Evropským parlamentem se souhlasem předkladatele je posuzována jako stížnost.
- 2.4 Ve vhodných případech a se souhlasem stěžovatele může veřejný ochránce práv předat stížnost Evropskému parlamentu, aby byla projednána jako petice.
- 2.5 Ve vhodných případech a se souhlasem stěžovatele může veřejný ochránce práv předat stížnost jinému příslušnému orgánu.

Článek 3

Přípustnost stížností

- 3.1. Na základě kritérií stanovených ve Smlouvě a ve statutu veřejný ochránce práv určí, zda stížnost spadá do jeho působnosti, a pokud je tomu tak, zda je přípustná, či nikoliv. Předtím, než učiní toto rozhodnutí, může požádat stěžovatele o poskytnutí dalších informací nebo dokumentů.
- 3.2 Pokud stížnost nespadá do jeho působnosti nebo je-li nepřípustná, veřejný ochránce práv řízení ukončí. Veřejný ochránce práv informuje stěžovatele o svém rozhodnutí a jeho důvodech. Veřejný ochránce práv může stěžovateli doporučit, aby se obrátil na jiný orgán.

Článek 4

Šetření ve věci přípustných stížností

- 4.1 Veřejný ochránce práv rozhodne, zda je dostatek důvodů pro zahájení šetření ve věci přípustné stížnosti.
- 4.2 Pokud neshledá dostatek důvodů pro šetření, ukončí řízení ve věci dané stížnosti a informuje o tom stěžovatele. Veřejný ochránce práv může informovat také dotyčný orgán.
- 4.3 Pokud veřejný ochránce práv shledá dostatek důvodů pro šetření, informuje o tom stěžovatele a dotyčný orgán. Zašle kopii stížnosti dotyčnému orgánu a vyzve jej, aby předložil své stanovisko ve stanovené lhůtě, která obvykle nepřekročí tři měsíce. Ve výzvě dotyčnému orgánu mohou být uvedeny konkrétní aspekty stížnosti nebo specifické otázky, k nimž se má ve svém stanovisku vyjádřit.
- 4.4 Součástí stanoviska nesmějí být žádné informace ani dokumenty, které dotyčný orgán považuje za důvěrné.
- 4.5 Dotyčný orgán může požádat, aby určité části jeho stanoviska byly zpřístupněny pouze stěžovateli. Jasně stanoví, o které části se jedná, a vysvětlí důvod(y) své žádosti.

4.6 Veřejný ochránce práv zašle stanovisko dotyčného orgánu stěžovateli. Stěžovatel má možnost předložit své připomínky veřejnému ochránci práv ve stanovené lhůtě, která obvykle nepřekročí jeden měsíc.

4.7 Považuje-li to za užitečné, provede veřejný ochránce práv další šetření. Na další šetření se vztahují čl. 4 odst. 3 až 6, avšak lhůta pro odpověď pro dotyčný orgán je obvykle jeden měsíc.

4.8 Považuje-li to za vhodné, může veřejný ochránce práv použít k nalezení rychlého řešení zjednodušený postup.

4.9 Po dokončení šetření veřejný ochránce práv případ uzavře odůvodněným rozhodnutím a informuje o tom stěžovatele a dotyčný orgán.

Článek 5

Vyšetřovací pravomoci

5.1 Za podmínek stanovených ve statutu může veřejný ochránce práv požádat orgány a instituce Společenství a orgány členských států, aby mu v přiměřené době poskytly pro účely šetření informace nebo dokumenty. Tyto orgány či instituce jasně stanoví, které informace nebo dokumenty považují za důvěrné.

5.2 Veřejný ochránce práv může nahlédnout do příslušného spisu dotyčného orgánu. Dotyčný orgán jasně stanoví, které dokumenty ze spisu považuje za důvěrné. Veřejný ochránce práv může pořizovat kopie celého spisu nebo konkrétních dokumentů v něm obsažených. Veřejný ochránce práv informuje stěžovatele o tom, že do spisu nahlédl.

5.3 Veřejný ochránce práv může požádat úředníky a ostatní zaměstnance orgánů nebo institucí Společenství o předložení důkazů za podmínek stanovených ve statutu. Veřejný ochránce práv může rozhodnout, že osoba, která důkazy předkládá, tak učiní v důvěrnosti.

5.4 Veřejný ochránce práv může požádat orgány a instituce Společenství, aby mu umožnily provést místní šetření.

5.5 Veřejný ochránce práv si může vyžádat studie nebo odborné posudky, které považuje za nezbytné pro úspěšný výsledek šetření.

Článek 6

Smírná řešení

6.1 Pokud veřejný ochránce práv zjistí nesprávný úřední postup, usiluje ve spolupráci s dotyčným orgánem pokud možno o smírné řešení, aby pochybení napravil a uspokojil stěžovatele.

6.2 Pokud veřejný ochránce práv usoudí, že tato spolupráce byla úspěšná, uzavře případ odůvodněným rozhodnutím. O tomto rozhodnutí informuje stěžovatele a dotyčný orgán.

6.3 Pokud veřejný ochránce práv usoudí, že smírné řešení není možné, nebo nepodaří-li se k němu dospět, případ buď uzavře odůvodněným rozhodnutím, které může obsahovat kritickou poznámku, nebo vypracuje zprávu s návrhy doporučení.

Článek 7

Kritické poznámky

7.1 Veřejný ochránce práv učiní kritickou poznámku, pokud:

- a) již není možné, aby dotyčný orgán napravil nesprávný úřední postup; a

- b) případ nesprávného úředního postupu nemá žádné obecné důsledky.

7.2 Pokud veřejný ochránce práv uzavře případ s kritickou poznámkou, informuje o tom stěžovatele a dotyčný orgán.

Článek 8

Zprávy a doporučení

8.1 Veřejný ochránce práv vypracuje zprávu s návrhy doporučení dotyčnému orgánu, pokud má zato, že:

- a) je možné, aby dotyčný orgán napravil daný nesprávný úřední postup; nebo
- b) daný případ nesprávného úředního postupu má obecné důsledky.

8.2 Veřejný ochránce práv zašle kopii své zprávy a návrhy doporučení dotyčnému orgánu a stěžovateli.

8.3 Dotyčný orgán zašle veřejnému ochránci práv podrobné stanovisko do tří měsíců. Podrobné stanovisko může obsahovat přijetí rozhodnutí veřejného ochránce práv a popis opatření přijatých s cílem uplatnit navrhovaná doporučení.

8.4 Pokud veřejný ochránce práv nepovažuje podrobné stanovisko za uspokojivé, může vypracovat zvláštní zprávu pro Evropský parlament o případu nesprávného úředního postupu. Zpráva může obsahovat doporučení. Veřejný ochránce práv zašle kopii zprávy dotyčnému orgánu a stěžovateli.

Článek 9

Šetření z vlastního podnětu

9.1 Veřejný ochránce práv může rozhodnout o zahájení šetření z vlastního podnětu.

9.2 Vyšetřovací pravomoci veřejného ochránce práv jsou stejné, ať jde o šetření z vlastního podnětu, nebo o šetření na základě stížnosti.

9.3 Postupy pro šetření na základě stížnosti se použijí při šetření z vlastního podnětu obdobně.

Článek 10

Procesní ustanovení

10.1 Pokud o to stěžovatel požádá, posuzuje veřejný ochránce práv stížnost jako důvěrnou. Pokud to považuje za nezbytné pro ochranu zájmů stěžovatele nebo třetí strany, může veřejný ochránce práv posuzovat stížnost jako důvěrnou z vlastního podnětu.

10.2 Pokud to považuje za vhodné, může veřejný ochránce práv přijmout nezbytná opatření pro to, aby byla daná stížnost vyřízena přednostně.

10.3 Pokud je v souvislosti s věcmi, v nichž vede veřejný ochránce práv šetření, zahájeno soudní řízení, veřejný ochránce práv případ uzavře. Výsledky již provedených šetření se bez dalších opatření založí do spisu.

10.4 Veřejný ochránce práv informuje příslušné vnitrostátní orgány a popřípadě orgán nebo instituci Společenství o trestněprávních skutečnostech, které zjistí v průběhu šetření. Veřejný ochránce práv také informuje orgán nebo instituci Společenství o skutečnostech, které mohou být podle jeho mínění důvodem k zahájení disciplinárního řízení.

Článek 11

Zprávy Evropskému parlamentu

11.1 Veřejný ochránce práv podává o své činnosti jako celku, včetně výsledků svých šetření výroční zprávu Evropskému parlamentu.

11.2 Pokud to považuje za potřebné pro plnění svých úkolů podle Smluv a statutu, může veřejný ochránce práv kromě zvláštních zpráv vypracovaných podle čl. 8 odst. 4 výše vypracovat jiné takové zvláštní zprávy pro Evropský parlament.

11.3 Výroční a zvláštní zprávy veřejného ochránce práv mohou obsahovat doporučení, pokud to veřejný ochránce práv považuje za potřebné pro plnění svých úkolů podle Smluv a statutu.

Článek 12

Spolupráce s veřejnými ochránci práv a obdobnými orgány v členských státech

Veřejný ochránce práv může spolupracovat s veřejnými ochránci práv a obdobnými orgány v členských státech s cílem zvýšit účinnost svého šetření a šetření prováděných veřejnými ochránci práv a obdobnými orgány v členských státech, a tím přispět k lepší ochraně práv a zájmů vyplývajících z práva Evropské unie a Evropského společenství.

Článek 13

Právo stěžovatele nahlédnout do spisu

13.1 Stěžovatel má právo nahlédnout do spisu veřejného ochránce práv, který se týká jeho stížnosti, s výhradou čl. 13 odst. 3 níže.

13.2 Stěžovatel má právo nahlédnout do spisu na místě. Může požádat veřejného ochránce práv o poskytnutí kopie celého spisu nebo konkrétních dokumentů ze spisu.

13.3 Stěžovatel nemá přístup k:

- a) dokumentům a informacím získaným na základě čl. 5 odst. 1 nebo 2 výše, které byly pro veřejného ochránce práv označeny jako důvěrné;
- b) důkazům předloženým v důvěrnosti v souladu s čl. 5 odst. 3 výše.

Článek 14

Přístup veřejnosti k dokumentům v držení veřejného ochránce práv

14.1 Veřejnost má přístup k dokumentům v držení veřejného ochránce práv, které se nevztahují k šetřením, s výhradou stejných podmínek a omezení, jaké stanoví nařízení (ES) č. 1049/2001⁶⁶ o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise.

14.2 Veřejnost může požádat o přístup k dokumentům v držení veřejného ochránce práv, které se k šetřením vztahují, pokud stížnost není na žádost stěžovatele nebo veřejného ochránce práv podle čl. 10 odst. 1 výše posuzována jako důvěrná. Přístup se neposkytuje k:

- a) dokumentům a informacím získaným na základě čl. 5 odst. 1 nebo 2 výše, které byly pro veřejného ochránce práv označeny jako důvěrné;

⁶⁶Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43).

- b) důkazům předloženým v důvěrnosti v souladu s čl. 5 odst. 3 výše;
- c) částem stanoviska dotyčného orgánu k dalším šetřením nebo jeho odpovědí na ně, u nichž v souladu s čl. 4 odst. 5 výše požádal, aby byly zpřístupněny pouze stěžovateli. Žadatel o přístup k takovým informacím je informován o důvodu/důvodech předložení této žádosti dotyčným orgánem;
- d) dokumentu, jehož zpřístupnění by ovlivnilo nezájatost probíhajícího šetření.

14.3 Žádosti o přístup k dokumentům se podávají písemně (poštou, faxem nebo elektronickou poštou) a musí být dostatečně přesně formulovány, aby umožnily identifikovat daný dokument.

14.4 Přístup k dokumentům je možný buď na místě nebo poskytnutím jejich kopie. Veřejný ochránce práv může stanovit přiměřené poplatky za poskytnutí kopií dokumentů. Způsob výpočtu poplatku musí být objasněn.

14.5 O žádostech veřejnosti o přístup k dokumentům nebo informacím je rozhodnuto do 15 pracovních dnů po obdržení žádosti. Ve výjimečných případech lze tuto lhůtu prodloužit o 15 pracovních dnů. Žadatel je o tomto prodloužení lhůty informován předem a je mu poskytnuto podrobné zdůvodnění.

14.6 Úplné nebo částečné zamítnutí žádosti o přístup k dokumentům je odůvodněno.

Článek 15

Jazyky

15.1 Stížnost může být veřejnému ochránci práv předložena v kterémkoli z jazyků Smlouvy. Veřejný ochránce práv není povinen zabývat se stížnostmi předloženými v jiných jazycích.

15.2 Jazykem řízení vedeného veřejným ochráncem práv je jeden z jazyků Smlouvy. V případě stížnosti je jím jazyk, ve kterém je stížnost vyhotovena.

15.3 Veřejný ochránce práv určí, které dokumenty mají být vypracovány v jazyce řízení.

Článek 16

Zveřejňování zpráv

16.1 Evropský veřejný ochránce práv zveřejní v Úředním věstníku oznámení o přijetí výročních a zvláštních zpráv a uvede způsoby, jakými může každý zájemce získat přístup k plnému znění těchto dokumentů.

16.2 Veškeré zprávy veřejného ochránce práv a shrnutí jeho rozhodnutí týkající se důvěrných stížností jsou zveřejněny ve formě, která neumožňuje zjistit totožnost stěžovatele.

Článek 17

Vstup v platnost

17.1 Prováděcí předpisy přijaté dne 16. října 1997 se zrušují.

17.2 Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem 1. ledna 2003.

17.3 O přijetí tohoto rozhodnutí je informován předseda Evropského parlamentu. Oznámení o tomto rozhodnutí bude rovněž zveřejněno v Úředním věstníku.

PŘÍLOHA XI

Předcházení podvodům, úplatkářství a jakékoli nedovolené činnosti poškozující zájmy Společenství

Rozhodnutí Evropského parlamentu o podmínkách vnitřního vyšetřování v souvislosti s předcházením podvodům, úplatkářství a jakékoli nedovolené činnosti poškozující zájmy Společenství⁶⁷

EVROPSKÝ PARLAMENT,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, zejména na článek 199 této smlouvy,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství uhlí a oceli, a zejména na článek 25 této smlouvy,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství pro atomovou energii, a zejména na článek 112 této smlouvy,

s ohledem na jednací řád, zejména čl. 186 písm. c)⁶⁸,

vzhledem k těmto důvodům:

nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999⁶⁹ a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999⁷⁰ o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům stanoví, že úřad zahajuje a provádí správní vyšetřování v rámci orgánů, institucí, úřadů a agentur založených Smlouvou o ES nebo Smlouvou o Euratomu nebo na jejich základě;

odpovědnost Evropského úřadu pro boj proti podvodům, jak byla stanovena Komisí, se týká kromě ochrany finančních zájmů všech činností spojených s ochranou zájmů Společenství před nedovoleným chováním, které by mohlo vést k správnímu nebo trestnímu řízení;

rámec boje proti podvodům by měl být rozšířen a jeho účinnost zvýšena využitím zkušeností získaných v oblasti správních vyšetřování;

na základě své správní autonomie by tedy všechny orgány, instituce, úřady a agentury měly svěřit úřadu provádění vnitřních správních vyšetřování s cílem odhalit závažné skutečnosti související s výkonem odborných činností, které by mohly znamenat zanedbání povinností ze strany úředníků a zaměstnanců Společenství podle článku 11, čl. 12 odst. 2 a 3, článků 13, 14, 16 a čl. 17 odst. 1 služebního řádu úředníků a pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropských společenství (dále jen „služební řád“), které poškozují zájmy Společenství a mohly by vést k disciplinárnímu řízení, popřípadě trestnímu stíhání nebo závažnému úřednímu pochybení podle článku 22 služebního řádu nebo k zanedbání obdobných povinností ze strany poslanců či zaměstnanců Evropského parlamentu, na které se nevztahuje služební řád;

tato vyšetřování musí být prováděna v plném souladu s příslušnými ustanoveními smluv o založení Evropských společenství, zejména s Protokolem o výsadách a imunitách Evropských společenství, s příslušnými prováděcími předpisy a služebním řádem;

tato vyšetřování musí být prováděna za stejných podmínek ve všech orgánech, institucích, úřadech a agenturách Společenství; zadání tohoto úkolu Evropskému úřadu pro boj proti podvodům nesmí

⁶⁷Přijato dne 18. listopadu 1999.

⁶⁸Nyní čl. 230 písm. c).

⁶⁹Úř. věst. L 136, 31.5.1999, s. 1.

⁷⁰Úř. věst. L 136, 31.5.1999, s. 8.

ovlivnit odpovědnosti orgánů, institucí, úřadů nebo agentur a nesmí nijak omezit právní ochranu dotčených osob;

do doby, než bude přijata změna služebního řádu, by měla být stanovena praktická opatření vymezující způsob, jakým mají členové orgánů a institucí, vedoucí úřadů a agentur, úředníci a zaměstnanci orgánů, institucí, úřadů a agentur spolupracovat v zájmu hladkého průběhu vnitřních vyšetřování,

ROZHODL TAKTO:

Článek 1

Povinnost spolupracovat s Úřadem

Generální tajemník, všechna oddělení a úředníci či zaměstnanci Evropského parlamentu jsou povinni plně spolupracovat s pracovníky Úřadu pro boj proti podvodům a poskytovat jim veškerou pomoc nezbytnou pro vyšetřování. Za tímto účelem podávají pracovníkům úřadu veškeré potřebné informace a vysvětlení.

Aniž jsou dotčena příslušná ustanovení smluv o založení Evropských společenství, zejména Protokolu o výsadách a imunitách a příslušných prováděcích předpisů, musí poslanci s tímto úřadem plně spolupracovat.

Článek 2

Povinnost podávat informace

Úředníci či zaměstnanci Evropského parlamentu, kteří se dozvědí o skutečnostech vedoucích k domněnce o možné existenci podvodu, úplatkářství nebo jakékoli jiné nedovolené činnosti poškozující zájmy Společenství, nebo o závažných skutečnostech souvisejících s výkonem odborných činností, které by mohly znamenat zanedbání povinností ze strany úředníků a zaměstnanců Společenství nebo zaměstnanců, na které se nevztahuje služební řád, a které by mohly vést k disciplinárnímu řízení, popřípadě trestnímu stíhání, informují o tom neprodleně svého vedoucího nebo generálního ředitele nebo, pokud to považují za účelné, generálního tajemníka, nebo přímo Úřad pro boj proti podvodům, pokud se jedná o úředníka, nebo o zaměstnance, na kterého se nevztahuje služební řád, nebo v případě zanedbání obdobných povinností ze strany poslanců, předsedu Evropského parlamentu.

Předseda, generální tajemník, generální ředitelé a vedoucí oddělení Evropského parlamentu neprodleně sdělí tomuto úřadu jakékoli skutečnosti, které jsou jim známy a které jsou důvodem k domněnce o případu porušení předpisů uvedeném v prvním odstavci.

Úředníci nebo zaměstnanci Evropského parlamentu nesmějí být za žádných okolností vystaveni nerovnému či diskriminačnímu zacházení v důsledku předání informací uvedených v prvním a druhém odstavci.

Poslanci, kteří zjistí skutečnosti uvedené v prvním odstavci, o tom musí informovat předsedu Parlamentu, popřípadě, pokud to považují za účelné, přímo úřad.

Tímto článkem nejsou dotčeny požadavky na důvěrnost stanovené v právních předpisech nebo v jednacím řádu Evropského parlamentu.

Článek 3

Asistence bezpečnostní kanceláře

Na žádost ředitele Úřadu pro boj proti podvodům je při praktickém vyšetřování nápomocno úřadu oddělení bezpečnosti Evropského parlamentu.

Článek 4

Imunita a právo odmítnout svědectví

Předpisy upravující parlamentní imunitu poslanců a jejich právo odmítnout výpověď zůstávají nezměněny.

Článek 5

Informování zainteresované strany

V případě možného zapojení poslance, úředníka nebo zaměstnance o tom musí být dotčená strana neprodleně informována, neuškodí-li to vyšetřování. V žádném případě nesmějí být po ukončení vyšetřování vypracovány závěry, v nichž je uvedeno jméno poslance, úředníka nebo zaměstnance Evropského parlamentu, aniž by dotčená strana měla možnost vyjádřit se ke všem skutečnostem, které se jí týkají.

V případech, kdy povaha vyšetřování vyžaduje naprosté utajení a využití vyšetřovacích prostředků spadajících do pravomoci vnitrostátního soudního orgánu, mohou dostat dotčení poslanci se souhlasem předsedy Parlamentu a úředníci nebo zaměstnanci se souhlasem generálního tajemníka možnost se vyjádřit později, čímž bude povinnost udělit možnost vyjádřit se splněna.

Článek 6

Informace o uzavření vyšetřování bez dalšího řízení

Nepotvrdí-li se po ukončení vnitřního vyšetřování skutečnosti umožňující zahájit řízení proti poslanci, úředníkovi nebo zaměstnanci Evropského parlamentu, jehož se vyšetřování týkalo, je toto vnitřní vyšetřování uzavřeno rozhodnutím ředitele Úřadu pro boj proti podvodům, který o tom písemně informuje dotčenou stranu.

Článek 7

Zbavení imunity

Veškeré žádosti vnitrostátního policejního nebo soudního orgánu o zbavení úředníků a zaměstnanců Evropského parlamentu imunity před soudem v možných případech podvodu, úplatkářství nebo jakékoli jiné nedovolené činnosti musejí být předány k vyjádření řediteli úřadu. Týká-li se žádost o zbavení imunity poslance Evropského parlamentu, musí o tom být úřad informován.

Článek 8

Účinnost

Toto rozhodnutí nabývá účinnosti dnem jeho přijetí Evropským parlamentem.

PŘÍLOHA XII

Dohoda mezi Evropským parlamentem a Komisí o postupech pro provádění rozhodnutí Rady 1999/468/ES o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi, ve znění rozhodnutí 2006/512/ES

Informování Evropského parlamentu

1. Podle čl. 7 odst. 3 rozhodnutí 1999/468/ES⁷¹ má Komise pravidelně informovat Evropský parlament o činnosti výborů⁷² v souladu s opatřeními, která zajistí průhlednost a účinnost systému předávání a identifikaci předávaných informací a různých stádií postupu. Z tohoto důvodu jsou mu za stejných podmínek a ve stejnou dobu jako členům výborů předkládány návrhy programů jednání schůzí výborů, návrh opatření prováděcích aktů předkládané těmto výborům podle základních aktů přijatých postupem podle článku 251 Smlouvy, výsledky hlasování, stručné zápisy ze schůzí a seznamy orgánů, ke kterým náleží osoby určené členskými státy, aby je zastupovaly.

Rejstřík

2. Komise vytvoří rejstřík zahrnující veškeré dokumenty předané Evropskému parlamentu⁷³. Evropský parlament má k tomuto rejstříku přímý přístup. V souladu se čl. 7 odst. 5 rozhodnutí 1999/468/ES se odkazy na všechny dokumenty předané Evropskému parlamentu zveřejní.

3. V souladu se závazky, které přijala Komise ve svém prohlášení k čl. 7 odst. 3 rozhodnutí 1999/468/ES⁷⁴, a jakmile budou splněny příslušné technické předpoklady, rejstřík uvedený v bodu 2 umožní zejména:

- jasnou identifikaci dokumentů, na které se vztahuje stejný postup, a týkajících se jakýchkoli změn k prováděcím opatření v každé fázi postupu;
- uvedení fáze postupu a časového rozvrhu;
- jasné rozlišení mezi navrhovanými opatřeními, které obdržel Evropský parlament ve stejnou dobu jako členové výboru v souladu s právem na informace, a konečným návrhem na základě stanoviska výboru, které je předáno Evropskému parlamentu;
- jasnou identifikaci jakýchkoli změn ve srovnání s dokumenty, které už byly Evropskému parlamentu předány.

4. Pokud Evropský parlament a Komise usoudí po skončení přechodného období, které začíná okamžikem vstupu této dohody v platnost, že systém je funkční a uspokojivý, předávají se dokumenty Evropskému parlamentu prostřednictvím elektronického oznámení s odkazem na rejstřík uvedený v bodu 2. Uvedené rozhodnutí se přijme na základě výměny dopisů mezi předsedy obou orgánů. Během přechodného období se dokumenty Evropskému parlamentu předávají jako příloha elektronické pošty.

5. Komise dále souhlasí s tím, že – pro informaci a na žádost příslušného parlamentního výboru – předá Evropskému parlamentu určité návrhy opatření provádějící základní akty které, ačkoliv nebyly přijaty postupem uvedeným v článku 251 Smlouvy, mají zásadní význam pro

⁷¹Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23. Rozhodnutí ve znění rozhodnutí 2006/512/ES (Úř. věst. L 200, 22.7.2006, s. 11).

⁷²Pro účely této dohody se výrazem „výbor“ rozumí výbory zřízené v souladu s rozhodnutím 1999/468/ES kromě případů, kdy je uvedeno, že se daným výrazem označuje jiný výbor.

⁷³Termínem pro vytvoření rejstříku je 31. března 2008.

⁷⁴Úř. věst. C 171, 22.7.2006, s. 21.

Evropský parlament. Tato opatření se zanesou do rejstříku uvedeného v bodu 2 a současně se jejich zanesení oznámí Evropskému parlamentu.

6. Kromě stručných zápisů uvedených v bodu 1 může Evropský parlament požadovat přístup k zápisům ze schůzí výborů⁷⁵. Komise posoudí každou žádost jednotlivě v souladu s pravidly o zachování důvěrnosti stanovenými v příloze 1 rámcové dohody o vztazích mezi Evropským parlamentem a Komisí⁷⁶.

Důvěrné dokumenty

7. S důvěrnými dokumenty se zachází v souladu s vnitřními správními postupy, které jednotlivé orgány vypracují tak, aby poskytovaly veškeré nezbytné záruky.

Usnesení Evropského parlamentu podle článku 8 rozhodnutí 1999/468/ES

8. Podle článku 8 rozhodnutí 1999/468/ES může Evropský parlament v odůvodněném usnesení prohlásit, že návrh opatření provádějících základní akt přijatý postupem podle článku 251 Smlouvy překračuje prováděcí pravomoci stanovené v základním aktu.

9. Evropský parlament přijme tato usnesení v souladu se svým jednacím řádem; učiní tak v době jednoho měsíce ode dne přijetí závěrečného návrhu prováděcích opatření v jazykových zněních, která byla předložena členům příslušného výboru.

10. Evropský parlament a Komise souhlasí, že je vhodné s trvalou platností stanovit kratší lhůtu pro některé druhy naléhavých prováděcích opatření, u kterých je v zájmu řádné správy třeba rozhodnout rychleji. Jedná se zejména o některé druhy opatření týkajících se vnější činnosti včetně humanitární pomoci a pomoci při mimořádných událostech, ochrany bezpečnosti a zdraví, zabezpečení a bezpečnosti dopravy a výjimek z pravidel pro zadávání veřejných zakázek. Dohoda mezi členem Komise a předsedou příslušného parlamentního výboru stanoví druhy příslušného opatření a příslušné lhůty. Tato dohoda může být kteroukoli ze stran kdykoli vypovězena.

11. Aniž jsou dotčeny případy uvedené v bodu 10, uplatní se v naléhavých případech a v případech opatření týkajících se každodenních administrativních záležitostí anebo záležitostí s omezenou dobou platnosti lhůta kratší. Lhůta může být velmi krátká v případě mimořádné naléhavé události, zejména pokud jde o otázky veřejného zdraví. Příslušný člen Komise stanoví odpovídající lhůtu a udá náležité důvody. Evropský parlament může v těchto případech použít postupu, jímž lze provádění článku 8 nařízení 1999/468/ES postoupit příslušnému parlamentnímu výboru, který v dané lhůtě zašle Komisi odpověď.

12. Jakmile se útvary Komise rozhodnou, že návrhy opatření, na které se vztahují body 10 a 11, mají být předloženy výboru, upozorní na tuto skutečnost neformálním způsobem sekretariát příslušného parlamentního výboru nebo výborů. Ihned po předložení původního návrhu opatření členům výboru, oddělení Komise upozorní na tuto skutečnost sekretariát příslušného parlamentního výboru nebo výborů a informují o jeho naléhavosti a lhůtách, které začnou platit po předložení konečného návrhu.

13. Poté, co Evropský parlament přijme usnesení podle bodu 8 anebo odpověď podle bodu 11, uvědomí příslušný člen Komise Evropský parlament nebo případně příslušný parlamentní výbor o krocích, které Komise zamýšlí učinit.

14. Údaje podle bodů 10 a 13 se zanesou do rejstříku.

⁷⁵Viz rozhodnutí Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 19. července 1999 ve věci T-188/97 Rothmans v Commission [1999] ECR II-2463.

⁷⁶Úř. věst. C 117 E, 18.5.2006, s. 123.

Regulativní postup s kontrolou

15. V případě, že se uplatní regulativní postup s kontrolou, informuje Komise po hlasování ve výboru Evropský parlament o příslušných lhůtách. S výhradou bodu 16 začnou tyto lhůty platit až poté, co Evropský parlament obdrží všechna jazyková znění.

16. V případě, že se uplatňují kratší lhůty (čl. 5a odst. 5 písm. b) rozhodnutí 1999/468/ES), a v naléhavých případech (čl. 5a odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES), začnou tyto lhůty platit dnem, kdy Evropský parlament obdrží konečný návrh prováděcích opatření ve všech jazykových zněních, které byly předloženy členům výboru, a za předpokladu, že předseda parlamentního výboru nemá námitek. V každém případě se Komise snaží předat všechna jazyková znění Evropskému parlamentu co nejdříve. Jakmile se útvary Komise rozhodne, že návrhy opatření, na které se vztahuje čl. 5a odst. 5 písm. b) a odst. 6, mají být předloženy výboru, upozorní na tuto skutečnost neformálním způsobem sekretariát příslušného parlamentního výboru nebo výborů.

Finanční služby

17. V souladu se svým prohlášením ke čl. 7 odst. 3 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na finanční služby se Komise zavazuje, že:

- zajistí, aby úředník Komise předsedající schůzi výboru na požádání informoval po každé schůzi Evropský parlament o jakýchkoli rozpravách týkajících se návrhu prováděcích opatření, které byly předloženy danému výboru;
- odpoví ústně nebo písemně na jakékoli dotazy týkající se rozprav o návrhu prováděcích opatření, který byl předložen výboru.

Komise zajistí, aby závazky přijaté na plenárním zasedání dne 5. února 2002⁷⁷, opětovně potvrzené na plenárním zasedání dne 31. března 2004⁷⁸, a rovněž závazky uvedené v bodech 1 až 7 dopisu ze dne 2. října 2001⁷⁹, který zaslal člen Komise pan Bolkestein předsedkyni Hospodářského a měnového výboru Evropského parlamentu, byly řádně dodržovány v celém odvětví finančních služeb (včetně cenných papírů, bankovních služeb, pojištění, penzí a účetnictví).

Kalendář parlamentní činnosti

18. Kromě případů, kdy se uplatňují kratší lhůty a naléhavých případů, Komise zohlední období parlamentních prázdnin (zimní, letní a evropské volby) při předávání návrhů prováděcích opatření podle této dohody, aby bylo zajištěno, že Parlament může vykonávat své pravomoci ve lhůtách stanovených v rozhodnutí 1999/468/ES a v této dohodě.

Spolupráce mezi Evropským parlamentem a Komisí

19. Oba orgány vyjadřují svou připravenost být si vzájemně nápomocny tak, aby v plné míře spolupracovaly při jednáních o zvláštních prováděcích opatřeních. Za tímto účelem se naváží odpovídající kontakty na administrativní úrovni.

Předchozí dohody

20. Dohoda z roku 2000 mezi Evropským parlamentem a Komisí týkající se postupů pro provádění rozhodnutí Rady 1999/468/ES⁸⁰ se tímto ruší. Evropský parlament a Komise považují v

⁷⁷Úř. věst. C 284 E, 21.11.2002, s. 19.

⁷⁸Úř. věst. C 103 E, 29.4.2004, s. 446 a doslovný záznam ze zasedání (CRE) z plenárního zasedání Parlamentu dne 31. března 2004, bod „Hlasování“.

⁷⁹Úř. věst. C 284 E, 21.11.2002, s. 83.

⁸⁰Úř. věst. L 256, 10.10.2000, s. 19.

rozsahu, ve kterém se jich týkají, následující dohody za vyšlé z užívání a proto neúčinné: Plumbova-Delorsova dohoda z roku 1988, Samlandova-Williamsonova dohoda z roku 1996 a modus vivendi z roku 1994⁸¹.

⁸¹Úř. věst C 102, 4. 4. 1996, s. 1.

PŘÍLOHA XIII

Rámcová dohoda o vztazích mezi Evropským parlamentem a Evropskou komisí⁸²

Evropský parlament⁸³ a Evropská komise (dále jen „oba orgány“),

- s ohledem na Smlouvu o Evropské unii (dále jen "Smlouva o EU"), Smlouvu o fungování Evropské unie (dále jen "Smlouva o fungování EU"), zejména článek 295 této smlouvy, a Smlouvu o založení Evropského společenství pro atomovou energii (dále jen „Smlouvy“),
- s ohledem na interinstitucionální dohody a texty, kterými se řídí vztahy mezi těmito dvěma orgány,
- s ohledem na jednací řád Parlamentu⁸⁴, a zejména články 105, 106 a 127⁸⁵ a přílohy VIII a XIV⁸⁶ tohoto jednacího řádu,
- s ohledem na hlavní politické směry a příslušná prohlášení učiněná nově zvoleným předsedou Komise dne 15. září 2009 a 9. února 2010 a prohlášení kandidátů na členy Komise při slyšeních v parlamentních výborech,

A. vzhledem k tomu, že Lisabonská smlouva posiluje demokratickou legitimitu rozhodovacího procesu Unie,

B. vzhledem k tomu, že oba orgány přikládají velký význam účinnému provádění a uplatňování práva Unie,

C. vzhledem k tomu, že se tato rámcová dohoda nevztahuje na pravomoci a výsadní práva Parlamentu, Komise nebo kteréhokoli dalšího orgánu či instituce Unie, má však zajistit co nejúčinnější a nejtransparentnější výkon těchto pravomocí a práv,

D. vzhledem k tomu, že rámcová dohoda by měla být vykládána v souladu s institucionálním rámcem, který stanoví Smlouvy,

E. vzhledem k tomu, že Komise zohlední příslušné úlohy, které byly Parlamentu a Radě svěřeny Smlouvami, zejména s ohledem na zásadu rovného zacházení stanovenou v bodě 9,

F. vzhledem k tomu, že je vhodné aktualizovat rámcovou dohodu uzavřenou v květnu 2005⁸⁷ a nahradit ji tímto zněním,

se dohodly takto:

I. OBLAST PŮSOBNOSTI

1. Parlament a Komise se dohodly – za účelem lepšího zohlednění nového „mimořádného partnerství“ mezi oběma orgány – na níže uvedených opatřeních k posílení politické odpovědnosti a legitimacy Komise, k rozšíření konstruktivního dialogu a ke zlepšení toku informací mezi těmito dvěma orgány a jejich spolupráce, pokud jde o postupy a plánování

Dohodly se také na konkrétních ustanoveních:

⁸²Úř. věst. L 304, 20.11.2010, s. 47

⁸³Rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 20. října 2010.

⁸⁴Úř. věst. L 44, 15.2.2005, s. 1.

⁸⁵Nyní lny 117, 118 a 140.

⁸⁶Nyní přílohy VII a XIII.

⁸⁷Úř. věst. C 117 E, 18.5.2006, s. 125

- schůzkách Komise s národními odborníky uvedených v příloze 1;
- předávání důvěrných informací Parlamentu uvedených v příloze 2;
- sjednávání a uzavírání mezinárodních dohod uvedených v příloze 3; a
- časovém rozvrhu pracovního programu Komise uvedeného v příloze 4.

II. POLITICKÁ ODPOVĚDNOST

2. Poté, co jej Evropská rada navrhne, představí kandidát na předsedu Komise Parlamentu hlavní politické směry pro své funkční období, aby tak byla umožněna informovaná výměna názorů s Parlamentem předtím, než bude hlasováno o jeho zvolení.

3. V souladu s článkem 106⁸⁸ svého jednacího řádu je Parlament ve spojení s nově zvoleným předsedou Komise dostatečnou dobu před zahájením postupů schvalování nové Komise. Parlament zohlední připomínky nově zvoleného předsedy Komise.

Kandidáti na členy Komise zajistí, aby byly zveřejněny všechny relevantní informace v souladu s povinností nezávislosti, kterou stanoví článek 245 Smlouvy o fungování EU.

Postupy se stanoví takovým způsobem, aby bylo zajištěno, že hodnocení celé navržené Komise proběhne otevřeně, nezaujatě a jednotně.

4. Každý člen Komise převezme politickou odpovědnost za činnost v oblasti, za niž odpovídá, aniž by byla dotčena zásada jednání Komise ve sboru.

Předseda Komise plně odpovídá za zjištění jakéhokoli střetu zájmů, který by bránil členům Komise ve výkonu jejich povinností.

Předseda Komise dále odpovídá za všechny další kroky učiněné za těchto okolností; dojde-li ke změně přidělení určité záležitosti, předseda o tom okamžitě písemně uvědomí předsedu Parlamentu.

Účast členů Komise na volebních kampaních se řídí kodexem chování členů Komise.

Členové Komise, kteří se účastní aktivně volebních kampaní jako kandidáti ve volbách do Evropského parlamentu, by si s účinností od skončení posledního dílčího zasedání konaného před volbami měli vzít neplacené volno na volby.

Předseda Komise s dostatečným předstihem informuje Parlament o svém rozhodnutí poskytnout toto volno, přičemž uvede, který člen Komise převezme po danou dobu volna příslušné povinnosti.

5. Pokud Parlament požádá předsedu Komise, aby vyslovil nedůvěru některému z členů Komise, bude předseda v souladu s čl. 17 odst. 6 Smlouvy o EU vážně uvažovat o tom, zda vyzve tohoto člena Komise k odstoupení. Předseda Komise buď vyzve dotyčného člena Komise k odstoupení, nebo Parlamentu na jeho nejbližším dílčím zasedání vysvětlí, proč tak odmítá učinit.

6. Pokud je nutné nahradit některého člena Komise během jeho funkčního období v souladu s čl. 246 druhým pododstavcem Smlouvy o fungování EU, předseda Komise předtím, než vysloví souhlas s rozhodnutím Rady, důkladně zváží výsledky konzultace s Parlamentem.

Parlament zajistí rychlý průběh svých postupů, aby předseda Komise mohl důkladně zvážit stanovisko Parlamentu dříve, než bude nový člen Komise jmenován.

⁸⁸Nyní článek 118.

Podobně podle čl. 246 třetího pododstavce Smlouvy o fungování EU předseda Komise důkladně zváží stanovisko Parlamentu, pokud je zbývající část funkčního období Komise krátká.

7. Pokud má předseda Komise v souladu s článkem 248 Smlouvy o fungování EU v úmyslu změnit rozdělení působnosti Komise během jejího funkčního období, uvědomí o tom v dostatečném časovém předstihu Parlament, aby bylo možno provést příslušné parlamentní konzultace o těchto změnách. Rozhodnutí předsedy Komise změnit rozdělení působnosti Komise může nabýt účinnosti okamžitě.

8. Pokud Komise předloží návrh na změnu kodexu chování členů Komise týkající se střetu zájmů nebo etiky chování, vyžádá si stanovisko Parlamentu.

III. KONSTRUKTIVNÍ DIALOG A TOK INFORMACÍ

i) Obecná ustanovení

9. Komise zaručí, aby byla vůči Parlamentu a Radě uplatňována zásada rovného zacházení, zejména pokud jde o přístup na jednání a o poskytování příspěvků nebo jiných informací, zvláště v souvislosti s legislativními a rozpočtovými otázkami.

10. Komise v rámci svých pravomocí přijme opatření k lepšímu zapojení Parlamentu tím, že pokud možno zohlední názory Parlamentu v oblasti společné zahraniční a bezpečnostní politiky.

11. „Mimořádné partnerství“ mezi Parlamentem a Komisí je uplatňováno na základě těchto ujednání:

- předseda Komise se na žádost Parlamentu alespoň dvakrát ročně setká s Konferencí předsedů, aby projednali otázky společného zájmu;
- předseda Komise vede pravidelně dialog s předsedou Parlamentu o zásadních průřezových otázkách a významných legislativních návrzích. V rámci tohoto dialogu by na zasedání sboru členů Komise měl být zván také předseda Parlamentu;
- předseda Komise nebo místopředseda odpovědný za interinstitucionální vztahy by měl být zván na zasedání Konference předsedů a Konference předsedů výborů, pokud se na nich mají projednávat specifické otázky týkající se přípravy pořadu jednání plenárního zasedání, interinstitucionálních vztahů mezi Parlamentem a Komisí a legislativních a rozpočtových otázek;
- každoročně se konají schůzky mezi Konferencí předsedů a Konferencí předsedů výborů a mezi sborem členů Komise, na nichž se projednávají důležité otázky, včetně přípravy a provádění pracovního programu Komise;
- Konference předsedů a Konference předsedů výborů Komisi s dostatečným předstihem informují o výsledcích jednání, které mají interinstitucionální rozměr. Parlament rovněž úplně a pravidelně informuje Komisi o výsledcích schůzí, na kterých se projednávala příprava dílčích zasedání, a zohlední názor Komise, aniž je dotčen bod 45;
- generální tajemníci Parlamentu a Komise se pravidelně setkávají, aby bylo zajištěno pravidelné předávání příslušných informací mezi oběma orgány.

12. Každý člen Komise zajistí, aby docházelo k pravidelnému a přímému předávání informací mezi členy Komise a předsedou příslušného parlamentního výboru..

13. Komise nezveřejní žádný legislativní návrh nebo důležitý podnět či rozhodnutí, aniž by to předtím písemně oznámila Parlamentu.

Na základě pracovního programu Komise určí oba orgány předem po vzájemné dohodě klíčové podněty, které mají být předloženy na plenárním zasedání. Komise tyto podněty předloží nejdříve na plenárním zasedání a teprve poté s nimi seznámí veřejnost.

Podobně určí návrhy a podněty, k nimž budou poskytnuty informace před zasedáním Konference předsedů nebo tím, že o nich vhodným způsobem informují příslušný parlamentní výbor nebo jeho předsedu.

Tato rozhodnutí se přijímají v rámci pravidelného dialogu mezi oběma orgány v souladu s bodem 11, a pravidelně aktualizují, přičemž je nutno náležitě zohlednit jakýkoli politický vývoj.

14. Pokud se mimo orgány dostane vnitřní dokument Komise, o němž nebyl Parlament v souladu s touto rámcovou dohodou informován, může předseda Parlamentu požadovat okamžité postoupení dotyčného dokumentu Parlamentu, aby ho mohl předat poslancům, kteří o něj případně požádají.

15. V souvislosti se svou prací na přípravě a provádění právních předpisů Unie, včetně právně nevynutitelných předpisů (soft law) a aktů v přenesené pravomoci, Komise poskytne veškeré informace a dokumentaci ze svých schůzek s národními odborníky. Na žádost Parlamentu může Komise na tyto schůzky přizvat i odborníky Parlamentu.

Příslušná ustanovení stanoví příloha 1.

16. Do tří měsíců po přijetí usnesení Parlamentu Komise poskytuje Parlamentu písemné informace o činnosti, jež byla reakcí na konkrétní požadavky vyjádřené v usneseních Parlamentu, včetně toho, že bude informovat Parlament o situacích, kdy se nemohla řídit názory Parlamentu. Tato lhůta může být zkrácena, pokud se jedná o naléhavý požadavek. Může být prodloužena o jeden měsíc, pokud odpověď na vyjádřený požadavek vyžaduje důkladnější přípravu a tato skutečnost je řádně odůvodněna. Parlament zajistí, aby byl orgán o této skutečnosti řádně informován.

Parlament bude usilovat o to, aby nebyly kladeny otázky k ústnímu nebo písemnému zodpovězení v záležitostech, ke kterým již Komise vyjádřila svůj postoj prostřednictvím písemného sdělení o dalším postupu.

Komise se zavazuje, že sdělí, jaký bude konkrétní další postup, pokud jde o žádost o předložení návrhu podle článku 225 Smlouvy o fungování EU (zpráva z legislativního podnětu), do tří měsíců po přijetí příslušného usnesení na plenárním zasedání. Nejpozději do jednoho roku Komise předloží legislativní návrh nebo tento návrh začlení do svého pracovního programu na následující rok. Pokud Komise návrh nepředloží, sdělí Parlamentu podrobně své důvody.

Komise se rovněž zavazuje k úzké a včasné spolupráci s Parlamentem ohledně jakékoli žádosti z legislativního podnětu, která by vycházela z iniciativ občanů.

Na postup udělování absolutoria se vztahují zvláštní ustanovení bodu 31.

17. Jestliže jsou předloženy podněty, doporučení nebo žádosti o legislativní akty podle čl. 289 odst. 4 Smlouvy o fungování EU, uvědomí Komise Parlament na jeho žádost o svém postoji k uvedeným návrhům na schůzi příslušného parlamentního výboru.

18. Oba orgány spolupracují v oblasti vztahů s vnitrostátními parlamenty.

Parlament a Komise spolupracují při provádění Protokolu č. 2 ke Smlouvě o fungování EU o používání zásad subsidiarity a proporcionality. Tato spolupráce zahrnuje ujednání týkající se překládání odůvodněných stanovisek, která vydaly vnitrostátní parlamenty.

Pokud jsou splněny podmínky uvedené v článku 7 Protokolu č. 2 ke Smlouvě o fungování EU, Komise zajistí, aby byla přeložena všechna odůvodněná stanoviska, která vydaly vnitrostátní parlamenty, spolu s postojem Komise k těmto stanoviskům.

19. Komise informuje Parlament o seznamu skupin odborníků, které byly vytvořeny jako pomocný orgán Komise při výkonu jejího práva iniciativy. Tento seznam je pravidelně aktualizován a zveřejňován.

V tomto rámci informuje Komise vhodným způsobem příslušný parlamentní výbor na základě konkrétního a zdůvodněného požadavku jeho předsedy o činnosti a složení těchto skupin.

20. Oba orgány povedou za pomoci vhodných mechanismů konstruktivní dialog o otázkách týkajících se důležitých administrativních záležitostí, zejména těch, které mají přímé důsledky na vnitřní chod samotného Parlamentu.

21. Parlament si vyžádá stanovisko Komise, kdykoli předloží návrh na revizi svého jednacího řádu, který by se týkal jeho vztahů s Komisí.

22. Na případy, kdy je nutno zachovat důvěrnost informací předávaných na základě této rámcové dohody, se vztahují ustanovení přílohy 2.

ii) Rozšíření a mezinárodní dohody

23. Parlament je neprodleně a plně informován o všech fázích sjednávání a uzavírání mezinárodních dohod, včetně vydání směrnic pro jednání. Komise jedná tak, aby splnila své povinnosti podle článku 218 Smlouvy o fungování EU, přičemž je brán ohled na úlohu obou orgánů v souladu s čl. 13 odst. 2 Smlouvy o EU.

Komise použije ujednání stanovená v příloze 3.

24. Informace uvedené v bodě 23 jsou Parlamentu poskytovány s dostatečným předstihem, aby mohl případně vyjádřit své stanovisko a aby Komise mohla ke stanoviskům Parlamentu v co největším rozsahu přihlédnout. Tyto informace se obecně poskytují Parlamentu prostřednictvím příslušného parlamentního výboru, případně na plenárním zasedání. V odůvodněných případech se tyto informace poskytují více než jednomu parlamentnímu výboru.

Parlament a Komise se zavazují, že stanoví vhodné postupy a vytvoří záruky pro předávání důvěrných informací Komise Parlamentu v souladu s ustanoveními přílohy 2.

25. Tyto dva orgány s ohledem na rozdílné institucionální úlohy uznávají, že Komise má zastupovat Evropskou unii při mezinárodních jednáních s výjimkou těch, která se týkají společné zahraniční a bezpečnostní politiky a dalších případů stanovených Smlouvami.

Pokud Komise zastupuje Unii na mezinárodních konferencích, umožní na žádost Parlamentu začlenění delegace poslanců Evropského parlamentu jako pozorovatelů do delegací Unie, aby tak mohli být přímo a plně informováni o jednáních konference. Komise se zavazuje, že bude v případě potřeby soustavně informovat delegaci Parlamentu o výsledcích jednání.

Poslanci Evropského parlamentu se nemohou přímo účastnit těchto jednání. S výhradou právních, technických a diplomatických možností jim Komise zaručí status pozorovatelů. V případě odmítnutí Komise informuje Parlament o důvodech tohoto odmítnutí.

Komise navíc v rámci své odpovědnosti usnadní účast poslanců Evropského parlamentu jako pozorovatelů na všech příslušných schůzích před a po konání vyjednávacích schůzek.

26. Komise za stejných podmínek soustavně informuje Parlament o jednáních a usnadní přístup poslanců Evropského parlamentu jako pozorovatelů, kteří jsou součástí delegací Unie, na

zasedání orgánů zřízených na základě mnohostranných mezinárodních dohod, jichž se Unie účastní, pokud tyto orgány přijímají rozhodnutí, se kterými musí Parlament vyslovit souhlas nebo jejichž provedení může vyžadovat přijetí legislativních aktů v souladu s řádným legislativním postupem.

27. Komise rovněž zajistí, aby měly delegace Parlamentu začleněné do delegací Unie, které se účastní mezinárodních konferencí, při této příležitosti přístup ke všem technickým prostředkům delegace Unie s ohledem na zásadu dobré spolupráce mezi orgány a vzhledem k dostupnému logistickému zázemí.

Nejpozději čtyři týdny před zahájením konference zašle předseda Parlamentu předsedovi Komise návrh týkající se začlenění delegace Parlamentu do delegace Unie, ve kterém je uvedeno jméno předsedy delegace Parlamentu a počet poslanců Evropského parlamentu, kteří se delegace zúčastní. V odůvodněných případech může být lhůta zkrácena.

Počet poslanců Evropského parlamentu, kteří se účastní delegace Parlamentu, a podpůrného personálu by měl být přiměřený k celkovému počtu členů delegace Unie.

28. Komise plně informuje Parlament o vývoji přístupových jednání a zejména o hlavních aspektech a změnách tak, aby Parlamentu umožnila včas vyjádřit názor v rámci příslušného parlamentního postupu.

29. Pokud Parlament přijme k záležitostem podle bodu 28 doporučení v souladu s čl. 90 odst. 4⁸⁹ svého jednacího řádu a pokud se Komise ze závažných důvodů rozhodne, že toto doporučení nemůže podpořit, vysvětlí Parlamentu tyto důvody na plenárním zasedání nebo na příští schůzi příslušného parlamentního výboru.

iii) Plnění rozpočtu

30. Dříve než Komise na konferenci dárců přislíbí finanční záruky, které znamenají nové finanční závazky a vyžadují souhlas rozpočtového orgánu, informuje rozpočtový orgán a posoudí jeho připomínky.

31. V souvislosti s ročním udělováním absolutoria, které se řídí článkem 276 Smlouvy o založení Evropského společenství, předá Komise veškeré informace potřebné k dohledu nad plněním rozpočtu na daný rok, o které ji za tímto účelem požádá předseda parlamentního výboru odpovědného za postup udělování absolutoria podle přílohy VII⁹⁰ jednacího řádu Parlamentu.

Objeví-li se nové aspekty týkající se předešlých let, pro které již bylo absolutorium uděleno, předá Komise všechny potřebné informace o této záležitosti, aby bylo možné dosáhnout řešení, jež bude přijatelné pro obě strany.

iv) Vztahy s regulačními agenturami

32. Kandidáti na funkci výkonných ředitelů regulačních agentur by se měli dostavit na slyšení před parlamentními výbory.

V souvislosti s činností interinstitucionální pracovní skupiny pro regulační agentury, která byla zřízena v březnu 2009, se Komise a Parlament snaží dohodnout na společném postoji k úloze a postavení decentralizovaných agentur v institucionálních strukturách Unie a na společných pokynech týkajících se jejich zřizování, struktury a fungování a otázek týkajících se jejich financování, rozpočtu, dohledu nad nimi a jejich řízení.

⁸⁹Nyní čl. 108 odst. 4.

⁹⁰Nyní příloha VI.

IV. SPOLUPRÁCE PŘI LEGISLATIVNÍM PROCESU A PLÁNOVÁNÍ

i) Pracovní program Komise a plánování Evropské unie

33. Komise zahájí roční a víceleté plánování Unie s cílem dosáhnout interinstitucionálních dohod.

34. Komise každoročně předkládá svůj pracovní program.

35. Oba orgány spolupracují podle časového rozvrhu uvedeného v příloze 4.

Komise zohlední priority vyjádřené Parlamentem.

Komise poskytne dostatečně podrobné informace o tom, co si představuje pod každým bodem svého pracovního programu.

36. Komise vysvětlí v případě, že není schopna předložit jednotlivé návrhy podle svého pracovního programu, nebo že se od něj odchýlí, vzniklou situaci. Místopředseda Komise odpovědný za interinstitucionální vztahy se zavazuje pravidelně předat Konferenci předsedů výborů zprávu, ve které nastíní politické provádění pracovního programu Komise pro daný rok

ii) Postupy pro přijímání aktů

37. Komise se zavazuje k pečlivému posouzení pozměňovacích návrhů ke svým legislativním návrhům, které přijal Parlament, s cílem zohlednit je v pozměněném návrhu.

Při zaujímání stanoviska k pozměňovacím návrhům Parlamentu podle článku 294 Smlouvy o fungování EU se Komise zavazuje k co nejpečlivějšímu zohlednění pozměňovacích návrhů přijatých v druhém čtení; pokud se rozhodne, že ze závažných důvodů a po zvážení ve sboru tyto pozměňovací návrhy nepřijme nebo nepodpoří, vysvětlí své rozhodnutí Parlamentu a v každém případě ve svém stanovisku k pozměňovacím návrhům Parlamentu v souladu s čl. 294 odst. 7 písm. c) Smlouvy o fungování EU.

38. Pokud Komise projednává podnět, který předložila nejméně čtvrtina členských států podle článku 76 Smlouvy o fungování EU, Parlament se zavazuje, že dokud neobdrží stanovisko Komise k tomuto podnětu, nepřijme v příslušném výboru žádnou zprávu.

Komise se zavazuje, že vydá stanovisko nejpozději do deseti týdnů po předložení tohoto podnětu.

39. Před zpětvzetím jakéhokoli návrhu, ke kterému již Parlament zaujal v prvním čtení postoj, poskytne Komise s dostatečným předstihem podrobné vysvětlení.

Komise na začátku funkčního období nového sboru přezkoumá všechny neschválené návrhy, které buď politicky potvrdí, nebo vezme zpět, přičemž řádně zohlední názory Parlamentu.

40. Při zvláštních legislativních postupech, které vyžadují konzultaci s Parlamentem, včetně ostatních postupů, např. postupu stanoveného článkem 148 Smlouvy o fungování EU, Komise:

i) přijme opatření, která do postupů umožní lépe zapojit Parlament, s cílem co nejvíce zohlednit názory Parlamentu, zejména zajistit, aby měl Parlament čas potřebný k posouzení návrhů Komise;

ii) zajistí, aby byly orgány Rady s dostatečným předstihem upozorněny na to, aby neuzavíraly politické dohody o jejích návrzích dříve, než Parlament přijme své stanovisko. Požádá o ukončení diskusí na úrovni ministrů poté, co měli členové Rady přiměřenou lhůtu na posouzení stanoviska Parlamentu;

iii) zajistí, aby Rada dodržovala pravidla vypracovaná Soudním dvorem Evropské unie, která vyžadují, aby byl Parlament opětovně konzultován, pokud Rada podstatně pozmění návrh Komise. Komise uvede Parlament pokaždé, když Radu upozorní na nutnost opětovné konzultace;

iv) zavazuje se k případnému zpětvzetí legislativního návrhu, který byl Parlamentem zamítnut. Pokud se Komise ze závažných důvodů a po zvážení ve sboru rozhodne svůj návrh prosazovat, vysvětlí důvody tohoto rozhodnutí v prohlášení v Parlamentu.

41. V zájmu zlepšení legislativního plánování se Parlament zavazuje:

i) plánovat legislativní oddíly svých pořadů jednání, uvést je do souladu se současným pracovním programem Komise a s usneseními, která k tomuto programu přijal, zejména s cílem zlepšit plánování přednostních rozprav;

ii) pokud je to z hlediska postupu užitečné, dodržovat přiměřené lhůty při přijímání postoje v prvním čtení při řádném legislativním postupu nebo zaujímání stanoviska při postupu konzultace;

iii) jmenovat zpravodaje pro budoucí návrhy co možná nejdříve po přijetí pracovního programu Komise;

iv) považovat žádosti o opětovnou konzultaci za naprosto přednostní, pokud mu byly předány veškeré potřebné informace.

iii) Otázky týkající se zlepšení tvorby právních předpisů

42. Komise zajistí, aby posuzování dopadu bylo prováděno v rámci její odpovědnosti transparentním způsobem, který zaručí nezávislost takového posuzování. Výsledky posuzování dopadu se s dostatečným předstihem zveřejní a zohlední různé scénáře, včetně možnosti nepřijmout žádná opatření, a v zásadě jsou předkládány příslušnému parlamentnímu výboru ve fázi informování vnitrostátních parlamentů podle Protokolů č. 1 a 2 Smlouvy o fungování EU.

43. V oblastech, kdy je do legislativního procesu obvykle zapojen Parlament, Komise uplatní ve vhodných případech a na základě řádného odůvodnění právně nevynutitelné předpisy (soft law) poté, co dala Parlamentu možnost vyjádřit svůj názor. Komise Parlamentu podrobně vysvětlí, jak byly jeho názory zohledněny při přijímání návrhů Komise.

44. Aby bylo zaručeno dokonalejší sledování provádění právních předpisů Unie ve vnitrostátním právu a jejich uplatňování, snaží se Komise a Parlament do předpisů začleňovat povinné srovnávací tabulky se závaznou lhůtou pro jejich provedení ve vnitrostátním právu, která by v případě směrnic obvykle neměla přesáhnout dobu dvou let.

Kromě zvláštních zpráv a výročních zpráv o kontrole uplatňování práva Unie Komise poskytne Parlamentu souhrnné informace o veškerých řízeních pro porušení povinnosti ze strany členských států zasláním formálního dopisu o otázkách, jichž se takové řízení týká, přičemž se na žádost Parlamentu postupuje případ od případu a dodržují se pravidla zachovávání důvěrnosti, zejména ta, která jsou uznaná Soudním dvorem Evropské unie.

V. ÚČAST KOMISE NA PARLAMENTNÍCH POSTUPECH

45. Komise, pokud je požadována její účast, dá přednost účasti na plenárních zasedáních nebo schůzích jiných orgánů Parlamentu před konkurenčními událostmi a pozvánkami.

Kdykoli o to Parlament požádá, Komise zejména zajistí, aby byli členové Komise přítomni na plenárních zasedáních v době, kdy jsou projednávány body pořadu jednání, které spadají do jejich

působnosti. Toto platí pro předběžný návrh pořadu jednání, který Konference předsedů schvaluje na předcházejícím dílčím zasedání.

Parlament se snaží zajistit, aby body pořadu jednání dílčího zasedání, které spadají do působnosti člena Komise, byly spojeny dohromady.

46. Na žádost Parlamentu bude stanovena pravidelná doba vyhrazená pro otázky předsedovi Komise. Tato doba vyhrazená pro otázky se skládá ze dvou částí: první část je vyhrazena předsedům politických skupin nebo jejich zástupcům a je vedena na zcela spontánním základě; druhá část je věnována politickému tématu, které je schváleno předem, nejpozději ve čtvrtek před příslušným dílčím zasedáním, avšak otázky nejsou připraveny předem.

Podle vzoru doby vyhrazené pro otázky předsedovi Komise se stanoví doba vyhrazená pro otázky členům Komise, a to i místopředsedkyni pro vnější vztahy/vysoké představitele Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, s cílem zreformovat stávající dobu vyhrazenou pro otázky. Tato doba vyhrazená pro otázky se týká oblasti působnosti dotyčného člena Komise.

47. Členové Komise jsou vyslechnuti, kdykoli o to požádají.

Oba orgány se dohodnou, aniž je dotčen článek 230 Smlouvy o fungování EU, na obecných pravidlech týkajících se přidělení řečnické doby orgánům.

Oba orgány souhlasí s tím, že by předběžně přidělená řečnická doba měla být dodržována.

48. Parlament se zavazuje, že aby byla zajištěna přítomnost členů Komise, učiní vše pro dodržení konečného návrhu pořadu jednání.

Pokud Parlament pozmění svůj konečný návrh pořadu jednání nebo přesune body pořadu jednání v rámci dílčího zasedání, neprodleně o tom uvědomí Komisi. Komise usiluje o to, aby zajistila přítomnost odpovědného člena Komise.

49. Komise může navrhnout zařadit body na pořad jednání nejpozději na schůzi Konference předsedů, která rozhodne o konečném návrhu pořadu jednání dílčího zasedání. Parlament tyto návrhy v co nejširší míře zohlední.

50. Parlamentní výbory usilují o dodržování svých návrhů pořadu jednání a svých pořadů jednání.

Pokud parlamentní výbor pozmění svůj návrh pořadu jednání nebo pořad jednání, neprodleně o tom uvědomí Komisi. Parlamentní výbory se zejména snaží dodržovat přiměřenou lhůtu, aby byla umožněna účast členů Komise na zasedání.

Pokud není přítomnost člena Komise na schůzi parlamentního výboru výslovně požadována, zajistí Komise, aby byla zastoupena odborně způsobilým úředníkem na vhodné úrovni.

Parlamentní výbory se snaží koordinovat svou činnost včetně toho, že se snaží předcházet souběžnému konání schůzí, na kterých jsou projednávány stejné záležitosti, a usilují o dodržování návrhu pořadu jednání, aby Komise mohla zajistit, že bude zastoupena na odpovídající úrovni.

Pokud bylo požádáno, aby se schůze výboru, na které je projednáván návrh Komise, zúčastnil vysoce postavený úředník (generální ředitel nebo ředitel), zástupce Komise by měl mít možnost vystoupit.

VI. ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

51. Komise potvrzuje svůj závazek přezkoumat co nejdříve legislativní akty, které nebyly přizpůsobeny regulativnímu postupu s kontrolou před vstupem Lisabonské smlouvy v platnost,

s cílem posoudit, zda je třeba tyto nástroje přizpůsobit systému aktů v přenesené pravomoci, který byl zaveden článkem 290 Smlouvy o fungování EU.

Konečným cílem by mělo být dospět ke koherentnímu systému aktů v přenesené pravomoci a prováděcích aktů, který bude plně v souladu se Smlouvou a vznikne postupným posuzováním povahy a věcného obsahu opatření, která v současnosti podléhají regulativnímu postupu s kontrolou, s cílem včas je přizpůsobit systému stanovenému článkem 290 Smlouvy o fungování EU.

52. Ustanovení této rámcové dohody doplňují interinstitucionální dohodu o zdokonalení tvorby právních předpisů⁹¹, aniž je jimi dotčena tato dohoda a jakákoli její budoucí revize. Aniž jsou dotčena nadcházející jednání mezi Parlamentem, Komisí a Radou, zavazují se oba orgány, že se dohodnou na klíčových změnách při přípravě budoucích jednání o přizpůsobení interinstitucionální dohody o zdokonalení tvorby právních předpisů novým ustanovením, která byla zavedena Lisabonskou smlouvou, a to s přihlédnutím k současné praxi a k této rámcové dohodě.

Shodují se také na potřebě posílit na politické i technické úrovni stávající mechanismus interinstitucionálních kontaktů ve vztahu ke zdokonalení tvorby právních předpisů s cílem zajistit efektivní interinstitucionální spolupráci mezi Parlamentem, Komisí a Radou.

53. Komise se zavazuje urychleně dát podnět k přijímání jednoletých a víceletých programů Unie s cílem dosáhnout interinstitucionálních dohod v souladu s článkem 17 Smlouvy o EU.

Pracovní program Komise je příspěvkem Komise k přijímání jednoletých a víceletých programů Unie. Po jeho přijetí Komisí by se měly konat třístranné rozhovory mezi Parlamentem, Radou a Komisí s cílem dosáhnout dohody o programech Unie.

V této souvislosti a poté, co Parlament, Rada a Komise dosáhnou vzájemného porozumění ve věci programů Unie, oba orgány přezkoumají ustanovení této rámcové dohody týkající se přijímání programů.

Parlament a Komise vyzývají Radu, aby se co nejdříve zapojila do diskusí o přijímání programů Unie podle článku 17 Smlouvy o EU.

54. Oba orgány budou pravidelně hodnotit praktické uplatňování této rámcové dohody a jejích příloh. Její přezkoumání se provede do konce roku 2011, a to s ohledem na praktické zkušenosti.

Příloha 1 :Schůzky Komise s národními odborníky

Tato příloha stanoví podmínky pro uplatňování bodu 15 rámcové dohody.

1. Oblast působnosti

Ustanovení bodu 15 rámcové dohody se vztahují na tyto schůzky:

- (1) schůzky Komise, které se konají v rámci expertních skupin vytvořených Komisí a k nimž jsou přizvány vnitrostátní orgány ze všech členských států, pokud se týkají přípravy a provádění právních předpisů Unie, včetně právně nevynutitelných předpisů (soft law) a aktů v přenesené pravomoci;
- (2) schůzky Komise ad hoc, k nimž jsou přizváni národní odborníci ze všech členských států, pokud se týkají přípravy a provádění právních předpisů Unie, včetně právně nevynutitelných předpisů (soft law) a aktů v přenesené pravomoci;

⁹¹Úř. věst. C 321, 31.12.2003, s. 1.

Bod 15 se nevztahuje na schůzky výborů v rámci postupu projednávání ve výboru, aniž jsou dotčena stávající a budoucí zvláštní ujednání ve věci informování Parlamentu o výkonu prováděcích pravomocí svěřených Komisi⁹².

2. Informace předávané Parlamentu

Komise se zavazuje zasílat Parlamentu tutéž dokumentaci, jakou zasílá vnitrostátním orgánům v souvislosti s výše uvedenými schůzkami. Komise zašle uvedené dokumenty, včetně pořadu jednání, do poštovní schránky Parlamentu k tomu určené současně s jejich odesláním národním odborníkům.

3. Přizvání odborníků Parlamentu

Na základě žádosti Parlamentu se může Komise rozhodnout nabídnout Parlamentu, aby na schůzky Komise s národními odborníky ve smyslu bodu 1) vyslal odborníky Parlamentu.

⁹²Informace, které má Parlament dostávat o práci výborů v rámci postupu projednávání ve výboru, a výsadní práva Parlamentu v průběhu postupu projednávání ve výboru jsou jasně stanoveny v jiných nástrojích: (1) v rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi (Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s.23), (2) v interinstitucionální dohodě ze dne 3. června 2008 mezi Parlamentem a Komisí o postupech projednávání ve výboru a (3) v nástrojích nutných k uplatňování článku 291 Smlouvy o fungování EU.

Příloha 2: Předávání důvěrných informací Parlamentu

1. Oblast působnosti

1.1. Tato příloha upravuje předávání důvěrných informací ve smyslu bodu 1.2 z Komise Parlamentu a zacházení s nimi v souvislosti s výkonem výsadních práv a pravomocí Parlamentu. Oba orgány jednají v souladu se vzájemnými povinnostmi upřímné spolupráce, v duchu naprosté vzájemné důvěry a také v co největším souladu s příslušnými ustanoveními Smlouvy.

1.2. „Informacemi“ se rozumějí jakékoli písemné nebo ústně předané informace, bez ohledu na druh nosiče, na kterém jsou uchovávány, a bez ohledu na jejich původce.

1.2.1. „Důvěrnými informacemi“ se rozumějí „utajované skutečnosti EU“ (USEU) a „jiné důvěrné informace“ nepodléhající utajení.

1.2.2. „Utajovanými skutečnostmi EU“ (USEU) se rozumí jakýkoliv materiál a informace označené jako „TRÈS SECRET UE / TOP SECRET EU“, „SECRET UE“, „CONFIDENTIEL UE“ nebo „RESTREINT UE“ nebo nesoucí rovnocenné vnitrostátní nebo mezinárodní označení, jejichž neoprávněné vyjádření by mohlo na různých stupních ohrozit zájmy Unie nebo zájmy jednoho či více členských států nezávisle na tom, zda tyto informace pocházejí z Unie nebo z členských států, třetích států nebo mezinárodních organizací.

- a) TRÈS SECRET UE/ EU TOP SECRET: tento stupeň se použije výlučně pro informace a materiály, jejichž neoprávněné vyjádření by mohlo výjimečně závažně poškodit základní zájmy Unie nebo jednoho či více členských států.
- b) SECRET UE: tento stupeň se použije výlučně pro informace a materiály, jejichž neoprávněné vyjádření by mohlo vážně poškodit základní zájmy Unie nebo jednoho či více členských států.
- c) CONFIDENTIEL UE: tento stupeň se použije pro informace a materiály, jejichž neoprávněné vyjádření by mohlo poškodit základní zájmy Unie nebo jednoho či více členských států.
- d) RESTREINT UE: tento stupeň se použije pro informace a materiály, jejichž neoprávněné vyjádření by mohlo být nevýhodné pro zájmy Unie nebo jednoho či více členských států.

1.2.3. „Jinými důvěrnými informacemi“ se rozumí jakékoli jiné důvěrné informace - včetně informací, na něž se vztahuje profesní tajemství - požadované Parlamentem nebo předané Komisí.

1.3. Komise zajistí, aby měl Parlament přístup k důvěrným informacím v souladu s ustanoveními této přílohy, kdykoli ji některý z parlamentních orgánů nebo funkcionářů Parlamentu uvedených v bodě 1.4 požádá o předání důvěrných informací. Mimoto může Komise předat Parlamentu jakékoli důvěrné informace z vlastního podnětu v souladu s ustanoveními této přílohy.

1.4. V rámci této přílohy mohou o důvěrné informace Komisi požádat:

- předseda Parlamentu,
- předsedové dotčených parlamentních výborů,
- předsednictvo a Konference předsedů, a
- vedoucí delegace Parlamentu, která je součástí delegace Unie na mezinárodní konferenci.

1.5. Tato příloha se nevztahuje na informace o řízení pro porušení povinnosti a postupech týkajících se hospodářské soutěže, pokud nepodléhají konečnému rozhodnutí Komise nebo rozsudku Soudního dvora Evropské unie v době obdržení žádosti některého z parlamentních orgánů nebo funkcionářů uvedených v bodě 1.4, a informace týkající se ochrany finančních zájmů Unie. Bod 44 této rámcové smlouvy ani práva Parlamentu ve věci rozpočtové kontroly nejsou tímto dotčeny.

1.6. Těmito ustanoveními není dotčeno rozhodnutí Evropského parlamentu, Rady a Komise 95/167/ES, Euratom, ESUO ze dne 19. dubna 1995 o podrobných ustanoveních pro výkon vyšetřovacího práva Evropského parlamentu⁹³ a příslušná ustanovení rozhodnutí Komise 1999/352/ES, ESUO, Euratom ze dne 28. dubna 1999, kterým se zřizuje Evropský úřad pro boj proti podvodům (OLAF)⁹⁴.

2. Obecná pravidla

2.1. Na žádost některého z parlamentních orgánů nebo funkcionářů uvedených v bodě 1.4 předá Komise tomuto parlamentnímu orgánu nebo funkcionáři co nejrychleji veškeré důvěrné informace požadované pro výkon výsadních práv a pravomocí Parlamentu. Oba orgány v souladu se svými pravomocemi a odpovědnostmi dodržují:

- základní lidská práva, včetně práva na spravedlivé soudní řízení a práva na ochranu soukromí;
- ustanovení o soudních a disciplinárních řízeních;
- ochranu obchodního tajemství a obchodních vztahů;
- ochranu zájmů Evropské unie, zejména zájmů týkajících se veřejné bezpečnosti, obrany, mezinárodních vztahů, měnové stability a finančních zájmů.

V případě neshody je věc postoupena předsedům těchto dvou orgánů, aby spor vyřešili. Důvěrné informace od státu, orgánu nebo mezinárodní organizace se předávají pouze s jejich souhlasem.

2.2. USEU jsou Parlamentu předávány a Parlament s nimi nakládá a poskytuje jim ochranu v souladu se společnými minimálními bezpečnostními normami, které uplatňují ostatní instituce Unie, zejména Komise.

Při utajování informací, jejichž je původcem, Komise zajistí, že použije vhodný stupeň utajení v souladu s mezinárodními normami a definicemi a svými vnitřními předpisy, přičemž bude mít patřičně na zřeteli, že je třeba, aby Parlament mohl získat přístup k utajovaným dokumentům pro účely efektivního výkonu svých pravomocí a výsadních práv.

2.3. V případě jakýchkoliv pochybností ohledně důvěrnosti určité informace nebo vhodného stupně jejího utajení, nebo nutnosti přijmout vhodná opatření, aby mohla být daná informace předána v souladu s některou z možností stanovených v bodě 3.2, spolu oba orgány neprodleně a ještě před předáním dokumentu věc konzultují. Při těchto konzultacích zastupuje Parlament předseda příslušného parlamentního orgánu, v případě nutnosti spolu se zpravodajem, nebo funkcionář, kteří podali příslušnou žádost. Komisi zastupuje člen Komise, který za danou oblast odpovídá, po konzultaci se členem Komise odpovědným za otázky bezpečnosti. V případě neshody je věc postoupena předsedům těchto dvou orgánů, aby spor vyřešili.

2.4. Pokud po skončení postupu uvedeného v bodě 2.3 nedojde k žádné dohodě, požádá předseda Parlamentu na odůvodněnou žádost parlamentního orgánu nebo funkcionáře, kteří podali

⁹³Úř. věst. L 113, 19.5.1995, s. 1.

⁹⁴Úř. věst. L 136, 31.5.1999, s. 20.

příslušnou žádost, Komisi, aby v přiměřené a řádně stanovené lhůtě předala dané důvěrné informace způsobem, který zvolí z možností stanovených v bodě 3.2 této přílohy. Před uplynutím této lhůty Komise písemně informuje Parlament o svém konečném postoji, vůči kterému si Parlament případně vyhrazuje právo uplatnit své právo požadovat nápravu.

2.5. Přístup k USEU se poskytuje v souladu s platnými předpisy pro osobní bezpečnostní prověrku.

2.5.1. Přístup k informacím se stupněm utajení "TRÈS SECRET UE/ EU TOP SECRET", "SECRET UE" a "CONFIDENTIEL UE" může být poskytnut pouze úředníkům Parlamentu a těm zaměstnancům Parlamentu, kteří pracují pro politické skupiny, pokud tito úředníci a zaměstnanci tyto informace nezbytně potřebují a pokud byli předem označeni příslušným parlamentním orgánem nebo funkcionářem jako osoby, které musí dané informace znát, a kteří mají odpovídající bezpečnostní prověrku.

2.5.2. S ohledem na výsadní práva a pravomoci Parlamentu bude těm poslancům, kteří nemají osobní bezpečnostní prověrku, poskytnut přístup k dokumentům se stupněm utajení „CONFIDENTIEL UE“ za praktických podmínek stanovených společnou dohodou, mj. po podpisu čestného prohlášení, že nevyzradí třetí osobě žádné informace, které dotýčné dokumenty obsahují.

Přístup k dokumentům se stupněm utajení "SECRET UE" se poskytuje poslancům, kteří mají odpovídající bezpečnostní prověrku.

2.5.3. Za podpory Komise bude nalezen způsob, jak zajistit, aby podklady od vnitrostátních orgánů nezbytné pro získání bezpečnostní prověrky mohl Parlament obdržet co nejrychleji.

Současně s podáním žádosti musí být sděleny podrobnosti o kategorii nebo kategoriích osob, které mají mít k dotýcným důvěrným informacím přístup.

Před poskytnutím přístupu k těmto informacím musí být každá z těchto osob seznámena se stupněm jejich důvěrnosti a z toho vyplývajícími povinnostmi, pokud jde o bezpečnost.

V rámci přezkoumávání této přílohy a budoucích bezpečnostních opatření uvedených v bodech 4.1 a 4.2 budou znovu posouzena ustanovení o bezpečnostních prověrkách.

3. Způsoby přístupu k důvěrným informacím a nakládání s nimi

3.1. Důvěrné informace předávané v souladu s postupy stanovenými v bodě 2.3 a případně v bodě 2.4 se zpřístupňují na odpovědnost předsedy nebo člena Komise parlamentnímu orgánu nebo funkcionáři, kteří podali žádost, za těchto podmínek:

Parlament a Komise zajistí registraci a vysledovatelnost důvěrných informací.

Konkrétně se USEU se stupněm utajení „Confidentiel UE“ a „SECRET UE“ předávají z centrálního rejstříku generálního sekretariátu Komise odpovídajícímu příslušnému útvaru Parlamentu, který bude příslušný pro zpřístupnění těchto informací za dohodnutých podmínek parlamentnímu orgánu nebo funkcionáři, kteří podali žádost.

Předávání USEU se stupněm utajení „TRÈS SECRET UE/ EU TOP SECRET“ podléhá dalšímu ujednání mezi Komisí a parlamentním orgánem nebo funkcionářem, kteří podali žádost, s cílem zajistit úroveň ochrany odpovídající tomuto stupni utajení.

3.2. Aniž jsou dotčeny body 2.2 a 2.4 a budoucí bezpečnostní opatření uvedená v bodě 4.1, přístup a opatření určená k zachování důvěrnosti informací se stanoví po vzájemné dohodě ještě před předáním příslušných informací. Uvedená dohoda mezi členem Komise, který nese odpovědnost za danou oblast politiky, a příslušným parlamentním orgánem (který zastupuje jeho

předseda) nebo funkcionářem, kteří podali žádost, stanoví, že v zájmu zajištění odpovídajícího stupně důvěrnosti bude zvolena jedna z možností uvedených v bodech 3.2.1 a 3.2.2.

3.2.1. Pokud jde o osoby, jimž jsou dané důvěrné informace určeny, měla by být stanovena jedna z následujících možností:

- informace pouze pro předsedu Parlamentu v případech podložených naprosto mimořádnými důvody;
- pro předsednictvo nebo Konferenci předsedů;
- pro předsedu a zpravodaje příslušného parlamentního výboru;
- pro všechny členy (tj. řádné členy i náhradníky) příslušného parlamentního výboru;
- pro všechny poslance Evropského parlamentu.

Dané důvěrné informace nesmějí být bez souhlasu Komise zveřejněny ani předány žádnému dalšímu příjemci.

3.2.2. Pokud jde o způsob nakládání s důvěrnými informacemi, měly by být stanoveny následující možnosti:

- a) prohlížení dokumentů v zabezpečené čítárně, pokud jsou dané informace se stupněm utajení „CONFIDENTIEL UE“ nebo vyšším stupněm utajení;
- b) konání neveřejné schůze, na níž budou přítomni pouze členové předsednictva, členové Konference předsedů nebo řádní členové a náhradníci příslušného parlamentního výboru a úředníci Parlamentu a ti zaměstnanci Parlamentu, kteří pracují pro politické skupiny, pokud byli tito úředníci a zaměstnanci předem předsedou označeni jako osoby, které musí dané informace znát a jejichž přítomnost je nezbytně nutná, a to za předpokladu, že mají odpovídající bezpečnostní prověrku, s přihlédnutím k těmto podmínkám:
 - veškeré dokumenty mohou být očíslovány, rozdány na začátku schůze a na jejím konci opět vybrány. Není dovoleno pořizovat si zápisky ani fotokopie těchto dokumentů;
 - zápis ze schůze neobsahuje zmínku o diskusi týkající se bodu projednávaného důvěrným postupem.

Před předáním mohou být z daných dokumentů odstraněny osobní údaje.

Důvěrné informace poskytované příjemcům v Parlamentu ústně podléhají stejné úrovni ochrany jako důvěrné informace poskytované písemnou formou. V jejím rámci může být požadováno čestné prohlášení příjemců dotyčných informací, že jejich obsah nevyzradí třetí osobě.

3.2.3. Pokud se důvěrné informace mají prohlížet v zabezpečené čítárně, Parlament zajistí, aby byly pro tuto činnost vytvořeny následující podmínky:

- bezpečný systém pro uchovávání důvěrných informací;
- bezpečná čítárna bez kopírek, telefonů, faxů, skenerů nebo jakékoliv jiného technického vybavení k rozmnožování a předávání dokumentů atd.;
- bezpečnostní pravidla upravující přístup do čítárny, včetně požadavků na podpis v prezenční knize a čestné prohlášení o nešíření prohlížených důvěrných informací.

3.2.4 Uvedené ustanovení nevylučuje jiná rovnocenná opatření, na nichž se oba orgány dohodnou.

3.3. V případě nedodržení těchto podmínek se použijí ustanovení o sankcích pro poslance stanovená v příloze VIII⁹⁵ jednacího řádu Parlamentu a v případě úředníků a ostatních zaměstnanců Parlamentu příslušná ustanovení článku 86 služebního řádu nebo článku 49 pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropských společenství⁹⁶.

4. Závěrečná ustanovení

4.1. Komise a Parlament přijmou veškerá opatření nezbytná k uplatňování této přílohy.

Pro tento účel příslušné útvary Komise a Parlamentu úzce koordinují svůj postup při uplatňování této přílohy. Týká se to mj. ověřování výsledovatelnosti důvěrných informací a pravidelného společného sledování uplatňovaných bezpečnostních opatření a norem.

Parlament se zavazuje, že v případě potřeby upraví své vnitřní předpisy tak, aby byla dodržena bezpečnostní pravidla pro nakládání s důvěrnými informacemi stanovená v této příloze.

Parlament se zavazuje, že co nejdříve přijme svá budoucí bezpečnostní opatření a po vzájemné dohodě s Komisí ověří, že tato opatření zaručují rovnocenné bezpečnostní normy. Tím nabude tato příloha účinku, pokud jde o:

- technická bezpečnostní opatření a normy týkající se nakládání s důvěrnými informacemi a jejich uchovávání, včetně bezpečnostních opatření v oblasti fyzické bezpečnosti a bezpečnosti zaměstnanců, dokumentů a informačních technologií;
- zřízení zvláštního výboru pro dohled, složeného z poslanců s odpovídající bezpečnostní prověrkou pro přístup k USEU se stupněm utajení „TRÈS SECRET UE/ EU TOP SECRET“.

4.2. Parlament a Komise přezkoumají tuto přílohu a v případě potřeby ji upraví nejpozději u příležitosti přezkoumání uvedeného v bodě 54 této rámcové dohody, a to s ohledem na vývoj, pokud jde o:

- budoucí bezpečnostní opatření na straně Parlamentu i Komise;
- další dohody nebo právní akty upravující předávání informací mezi oběma orgány.

⁹⁵Nyní příloha VII.

⁹⁶Nařízení Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 ze dne 29. února 1968, kterým se stanoví služební řád úředníků a pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropských společenství a zvláštní opatření dočasně použitelná na úředníky Komise.

Příloha3 :Sjednávání a uzavírání mezinárodních dohod

Tato příloha stanoví podrobná ujednání ohledně informování Parlamentu o sjednávání a uzavírání mezinárodních dohod ve smyslu bodů 23, 24 a 25 rámcové dohody:

1. O svém záměru předložit návrh na zahájení jednání informuje Komise Parlament současně s Radou.
2. V souladu s bodem 24 rámcové dohody, pokud Komise předkládá návrh směrnic pro jednání za účelem jejich přijetí Radou, předloží tyto návrhy současně Parlamentu.
3. Komise řádně zohledňuje připomínky Parlamentu v průběhu jednání.
4. V souladu s bodem 23 rámcové dohody Komise pravidelně a bezodkladně informuje Parlament o průběhu jednání, dokud není dohoda parafována, a vysvětluje, zda a jak byly připomínky Parlamentu zahrnuty do projednávaného textu, a pokud zahrnuty nebyly, vysvětlí proč.
5. V případě mezinárodních dohod, jejichž uzavření vyžaduje souhlas Parlamentu, Komise poskytuje Parlamentu v průběhu procesu jednání veškeré příslušné informace, jež rovněž poskytuje Radě (nebo zvláštnímu výboru jmenovanému Radou). Tyto informace zahrnují návrhy na změny přijatých směrnic pro jednání, návrhy textů k jednání, dohodnuté články, dohodnuté datum, kdy bude dohoda parafována, a dohodu ve znění, v němž má být parafována. Komise rovněž předá Parlamentu stejně jako Radě (nebo zvláštnímu výboru jmenovanému Radou) veškeré příslušné dokumenty, které obdržela od třetích stran, pokud k tomu jejich původce dá souhlas. Komise průběžně informuje příslušný výbor Parlamentu o vývoji jednání, a zejména vysvětluje, jak byly zohledněny připomínky Parlamentu.
6. V případě mezinárodních dohod, jejichž uzavření nevyžaduje souhlas Parlamentu, Komise zajistí, aby byl Parlament neprodleně a plně informován, a za tím účelem poskytuje informace týkající se přinejmenším návrhu směrnic pro jednání, přijatých směrnic pro jednání, dalšího průběhu jednání a uzavření jednání.
7. Kdykoli je parafována dohoda, poskytne Komise Parlamentu v souladu s bodem 24 rámcové dohody s dostatečným předstihem podrobné informace, a pokud má v úmyslu předložit Radě návrh na prozatímní uplatňování mezinárodní dohody, co nejdříve informuje o této skutečnosti Parlament s uvedením příslušných důvodů, pokud jí v tom nebrání naléhavost věci.
8. Komise současně a v dostatečném předstihu informuje Radu a Parlament o svém záměru předložit Radě návrh na pozastavení uplatňování mezinárodní dohody a uvede přitom důvody.
9. V případě mezinárodních dohod, na něž by se podle Smlouvy o fungování EU vztahoval postup souhlasu, Komise rovněž vždy plně informuje Parlament předtím, než na základě zmocnění Rady schválí změny dohody na základě výjimky v souladu s čl. 218 odst. 7 Smlouvy o fungování EU.

Příloha 4:Časový rozvrh pracovního programu Komise

K pracovnímu programu Komise je připojen seznam legislativních a nelegislativních návrhů na následující roky. Pracovní program Komise se vždy týká příslušného následujícího roku a obsahuje podrobné údaje o prioritách Komise na následující roky. Pracovní program Komise proto může být základem strukturovaného dialogu s Parlamentem za účelem nalezení shody.

Pracovní program Komise rovněž obsahuje plánované iniciativy, pokud jde o právně nevynutitelné předpisy (soft law), zpětvzaté návrhy a zjednodušování předpisů.

1. V prvním pololetí daného roku zahájí členové Komise průběžný pravidelný dialog s příslušnými výbory Parlamentu o provádění pracovního programu Komise na daný rok a o přípravách budoucího pracovního programu Komise. Na základě tohoto dialogu informuje každý parlamentní výbor o výsledku tohoto dialogu Konferenci předsedů výborů.
2. Konference předsedů výborů současně pořádá pravidelnou výměnu názorů s místopředsedou Komise odpovědným za interinstitucionální vztahy s cílem zhodnotit stav provádění současného pracovního programu Komise, diskutovat o přípravách budoucího pracovního programu Komise a posoudit výsledky probíhajícího dvoustranného dialogu mezi dotčenými parlamentními výbory a příslušnými členy Komise.
3. V červnu předkládá Konference předsedů výborů Konferenci předsedů souhrnnou zprávu, která by měla obsahovat výsledky kontroly provádění pracovního programu Komise a priority Parlamentu pro příští pracovní program Komise a Parlament o této zprávě uvědomí Komisi.
4. Na základě této souhrnné zprávy Parlament přijme na červencovém dílčím zasedání usnesení, v němž nastíní svůj postoj a uvede zejména jeho požadavky na základě zpráv z legislativního podnětu.
5. Každý rok na prvním zářijovém dílčím zasedání se koná rozprava o stavu Unie, na níž předseda Komise přednese projev, v němž zhodnotí současný rok a promluví o prioritách v následujících letech. Za tím účelem předseda Komise současně písemně nastíní Parlamentu hlavní prvky, podle nichž je připravován pracovní program Komise na následující rok.
6. Od počátku září se mohou příslušné parlamentní výbory a příslušní členové Komise setkávat za účelem podrobnější výměny názorů o budoucích prioritách v každé politické oblasti. Tato setkání mohou být doplněna setkáním mezi Konferencí předsedů výborů a sborem členů Komise, popřípadě setkáním mezi Konferencí předsedů a předsedou Komise.
7. V říjnu přijme Komise svůj pracovní program na následující rok. Předseda Komise poté představí tento pracovní program Parlamentu na příslušné úrovni.
8. Na prosincovém dílčím zasedání může Parlament uspořádat rozpravu a přijmout usnesení.
9. Tento časový rozvrh se použije na každý pravidelný plánovací cyklus, s výjimkou let, ve kterých se konají volby do Parlamentu a zároveň končí funkční období Komise.
10. Tímto časovým rozvrhem nejsou dotčeny žádné budoucí dohody o interinstitucionálním plánování.

PŘÍLOHA XIV

Nařízení (ES) č. 1049/2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise⁹⁷

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 255 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise⁹⁸

v souladu s postupem podle článku 251 Smlouvy⁹⁹,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) V čl. 1 druhém pododstavci Smlouvy o Evropské unii je vyjádřena zásada průhlednosti prohlášením, že Smlouva představuje novou etapu v procesu vytváření stále užšího svazku mezi národy Evropy, v němž jsou rozhodnutí přijímána co neotevřeněji a co nejblíže občanům.

(2) Průhlednost umožňuje občanům blíže se účastnit rozhodovacího procesu a zaručuje, že správní orgány budou mít ve vztahu k občanům v demokratickém systému větší legitimitu, účinnost a odpovědnost. Průhlednost přispívá k posílení zásad demokracie a dodržování základních práv, která jsou uvedena v článku 6 Smlouvy o EU a v Chartě základních práv Evropské unie.

(3) Závěry zasedání Evropské rady, která se konala v Birminghamu, Edinburku a Kodani, zdůraznily nutnost zavést do práce orgánů Unie větší průhlednost. Toto nařízení sjednocuje podněty, které orgány již učinily, aby se zvýšila průhlednost rozhodovacího procesu.

(4) Účelem tohoto nařízení je v co nejvyšší míře posílit právo veřejnosti na přístup k dokumentům a stanovit obecné zásady a omezení tohoto přístupu podle čl. 255 odst. 2 Smlouvy o ES.

(5) Protože otázka přístupu k dokumentům není ve Smlouvě o založení Evropského společenství uhlí a oceli a ve Smlouvě o založení Evropského společenství pro atomovou energii upravena, Evropský parlament, Rada a Komise by se měly podle prohlášení č. 41 připojeného k závěrečnému aktu Amsterodamské smlouvy řídit tímto nařízením, pokud jde o dokumenty, které se týkají činností spadajících pod zmíněné dvě smlouvy.

(6) Měl by být poskytnut širší přístup k dokumentům v případech, kdy orgány vykonávají své legislativní funkce, též v rámci přenesených pravomocí, a přitom zachována účinnost rozhodovacího procesu orgánů. Tyto dokumenty by měly být přístupné přímo v co nejširším rozsahu.

(7) Podle čl. 28 odst. 1 a čl. 41 odst. 1 Smlouvy o EU se právo na přístup vztahuje také na dokumenty, které se týkají společné zahraniční a bezpečnostní politiky a policejní a soudní spolupráce v trestních věcech. Každý orgán musí dodržovat svá bezpečnostní pravidla.

⁹⁷Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43.

⁹⁸Úř. věst. C 177 E, 27.6.2000, s. 70.

⁹⁹Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 3. května 2001 a rozhodnutí Rady ze dne 28. května 2001.

(8) Aby se zajistilo plné uplatnění tohoto nařízení na veškeré činnosti Unie, měly by všechny subjekty vytvořené orgány uplatňovat zásady, které stanoví toto nařízení.

(9) S některými dokumenty je třeba kvůli jejich velice citlivému obsahu zacházet zvláštním způsobem. Způsoby informování Evropského parlamentu o obsahu těchto dokumentů by měla upravovat interinstitucionální dohoda.

(10) Aby se zlepšila průhlednost práce orgánů, měly by Evropský parlament, Rada a Komise zpřístupnit nejen dokumenty, které orgány vytvoří, ale i dokumenty, které obdrží. V této souvislosti je třeba připomenout, že prohlášení č. 35 připojené k závěrečnému aktu Amsterdamské smlouvy stanoví, že členský stát může Komisi nebo Radu požádat, aby nepředávaly dokument třetím osobám pocházejícím z tohoto státu bez jeho předchozího souhlasu.

(11) V zásadě by měly být veřejnosti přístupné všechny dokumenty orgánů. Je však třeba chránit některé veřejné a soukromé zájmy prostřednictvím výjimek. Orgány by měly mít právo chránit své vnitřní konzultace a porady tam, kde je to třeba k zabezpečení jejich způsobilosti provádět své úkoly. Při posuzování výjimek by měly orgány ve všech oblastech činnosti Unie brát v úvahu zásady právních předpisů Společenství o ochraně osobních údajů.

(12) Všechna pravidla přístupu k dokumentům orgánů musí být v souladu s tímto nařízením.

(13) Aby se zajistilo úplné dodržování práva na přístup, mělo by se používat dvoustupňové správní řízení s další možností obrácení se na soud nebo podání stížnosti veřejnému ochránci práv.

(14) Každý orgán by měl přijmout opatření nutná k informování veřejnosti o nových platných předpisech a k vyškolení svých zaměstnanců, aby pomáhali občanům při výkonu jejich práv vyplývajících z tohoto nařízení. Aby mohli občané snadněji uplatňovat svá práva, měl by každý orgán poskytnout přístup k rejstříku dokumentů.

(15) Ačkoliv záměrem ani účinkem tohoto nařízení není měnit vnitrostátní právní předpisy o přístupu k dokumentům, je nicméně zřejmé, že kvůli zásadě loajální spolupráce, kterou se řídí vztahy mezi orgány a členskými státy, musí členské státy dbát na to, aby nebránily řádnému uplatňování tohoto nařízení a respektovaly bezpečnostní pravidla orgánů.

(16) Tímto nařízením nejsou dotčena stávající práva členských států, soudních orgánů nebo vyšetřovacích orgánů na přístup k dokumentům.

(17) Podle čl. 255 odst. 3 Smlouvy o ES stanoví každý orgán ve svém jednacím řádu zvláštní ustanovení o přístupu ke svým dokumentům. Rozhodnutí Rady 93/731/ES ze dne 20. prosince 1993 o přístupu veřejnosti k dokumentům Rady¹⁰⁰, rozhodnutí Komise 94/90/ESUO, ES, Euratom ze dne 8. února 1994 o přístupu veřejnosti k dokumentům Komise¹⁰¹, rozhodnutí Evropského parlamentu 97/632/ES, ESUO, Euratom ze dne 10. července 1997 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu¹⁰² a ustanovení o důvěrnosti schengenských dokumentů by proto měly být v případě potřeby změněna nebo zrušena,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1 Účel

Účelem tohoto nařízení je

¹⁰⁰Úř. věst. L 340, 31.12.1993, s. 43. Rozhodnutí naposledy pozměněné rozhodnutím 2000/527/ES (Úř. věst. L 212, 23.8.2000, s. 9).

¹⁰¹Úř. věst. L 46, 18.2.1994, s. 58. Rozhodnutí ve znění rozhodnutí 96/567/ES, ESUO, Euratom (Úř. věst. L 247, 28.9.1996, s. 45).

¹⁰²Úř. věst. L 263, 25.9.1997, s. 27.

(a) vymezit zásady, podmínky a omezení z důvodu veřejného nebo soukromého zájmu pro výkon práva na přístup k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (dále jen „orgány“) uvedeného v článku 255 Smlouvy o ES tak, aby se zajistil co nejširší přístup k dokumentům,

(b) vytvořit pravidla zajišťující co nejsnadnější výkon tohoto práva a

(c) podporovat řádnou správní praxi při přístupu k dokumentům.

Článek 2 Oprávněné osoby a oblast působnosti

1. Všichni občané Unie a všechny fyzické a právnické osoby, které mají bydliště nebo sídlo v členském státě, mají právo na přístup k dokumentům orgánů, s výhradou zásad, podmínek a omezení vymezených v tomto nařízení.

2. Orgány mohou s výhradou stejných zásad, podmínek a omezení poskytnout přístup k dokumentům všem fyzickým nebo právnickým osobám, které nemají bydliště ani sídlo v členském státě.

3. Toto nařízení se vztahuje na všechny dokumenty, které má orgán v držení, to znamená na dokumenty, které vytvořil nebo obdržel a které má v držení, a to ve všech oblastech činnosti Evropské unie.

4. Aniž jsou dotčeny články 4 a 9, zpřístupní se dokumenty veřejnosti buď na písemnou žádost, nebo přímo v elektronické formě nebo prostřednictvím rejstříku. Přímě přístupné mají být v souladu s článkem 12 zejména dokumenty vytvořené nebo obdržené v průběhu legislativního procesu.

5. Citlivé dokumenty vymezené v čl. 9 odst. 1 podléhají zvláštnímu zacházení v souladu s uvedeným článkem.

6. Toto nařízení se nedotýká práv na přístup veřejnosti k dokumentům v držení orgánů, která vyplývají z mezinárodních úmluv nebo z aktů, jež orgány přijaly k jejich provedení.

Článek 3 Výklad pojmů

Pro účely tohoto nařízení se:

(a) „dokumentem“ rozumí obsah na jakémkoli nosiči (psaný či tištěný na papíře či uložený v elektronické formě nebo jako zvuková, vizuální nebo audiovizuální nahrávka) o záležitosti, která se týká politik, činností a rozhodnutí, jež spadají do působnosti orgánu,

(b) „třetí osobou“ rozumějí všechny fyzické nebo právnické osoby nebo subjekty mimo dotyčný orgán, včetně členských států, ostatních orgánů a institucí Společenství, orgánů a institucí mimo Společenství a třetích zemí.

Článek 4 Výjimky

1. Orgány odepřou přístup k dokumentu, pokud by zpřístupnění vedlo k porušení ochrany

- (a) veřejného zájmu, pokud jde o
 - veřejnou bezpečnost,
 - obranné a vojenské záležitosti,
 - mezinárodní vztahy,

- finanční, měnovou nebo hospodářskou politiku Společenství nebo členského státu;
 - (b) soukromí a osobnosti jednotlivce, zejména podle právních předpisů Společenství o ochraně osobních údajů.
2. Neexistuje-li převažující veřejný zájem na zpřístupnění, odepřou orgány přístup k dokumentu, pokud by jeho zpřístupnění vedlo k porušení ochrany
- obchodních zájmů fyzické nebo právnické osoby, včetně duševního vlastnictví,
 - soudního řízení a právního poradenství,
 - cílů inspekce, vyšetřování a auditu.
3. Přístup k dokumentu, který orgán vypracoval k vnitřnímu použití nebo který obdržel a který se vztahuje k záležitosti, v níž orgán ještě nerozhodl, se odepře, pokud by zpřístupnění dokumentu vážně ohrozilo rozhodovací proces orgánu, neexistuje-li převažující veřejný zájem na zpřístupnění.
- Přístup k dokumentu, který obsahuje stanoviska pro vnitřní použití v rámci porad a předběžných konzultací uvnitř daného orgánu, se odepře i po přijetí rozhodnutí, pokud by zpřístupnění dokumentu vážně ohrozilo rozhodovací proces orgánu, neexistuje-li převažující veřejný zájem na zpřístupnění.
4. U dokumentů třetích osob konzultuje orgán třetí osobu pro posouzení, zda má uplatnit výjimku uvedenou v odstavci 1 nebo 2, není-li zřejmé, zda dokument má nebo nemá být zpřístupněn.
5. Členský stát může požádat orgán, aby nezveřejňoval dokument pocházející z tohoto členského státu bez jeho předchozího souhlasu.
6. Pokud se některá z výjimek vztahuje pouze na části požadovaného dokumentu, zbývající části dokumentu se zpřístupní.
7. Výjimky uvedené v odstavcích 1 až 3 se uplatňují jen po dobu, po kterou je ochrana odůvodněna obsahem dokumentu. Výjimky lze uplatňovat nejdéle po dobu třiceti let. V případě dokumentů spadajících pod výjimky, které se vztahují k soukromí nebo obchodním zájmům, a v případě citlivých dokumentů lze výjimky uplatňovat i po uplynutí této doby, je-li to nezbytné.

Článek 5 Dokumenty v členských státech

Pokud členský stát obdrží žádost o dokument v jeho držení, který pochází od orgánu, konzultuje daný orgán, aby přijal rozhodnutí, které neohrozí dosažení cílů tohoto nařízení, není-li zřejmé, zda dokument má nebo nemá být zveřejněn.

Členský stát může místo toho orgánu žádost postoupit.

Článek 6 Žádosti

1. Žádosti o přístup k dokumentu se vyhotovují v jakékoli písemné podobě, včetně elektronické, v jednom z jazyků uvedených v článku 314 Smlouvy o ES, a to způsobem dostatečně přesným, aby orgán mohl dokument přesně určit. Žadatel nemusí uvádět důvody žádosti.
2. Pokud žádost není dostatečně přesná, orgán žadatele požádá, aby žádost vyjasnil, a žadateli přitom pomůže například tím, že mu poskytne informace o použití veřejných rejstříků dokumentů.

3. V případě žádosti, která se vztahuje k velmi rozsáhlému dokumentu nebo k velkému počtu dokumentů, se dotyčný orgán může s žadatelem neformálně poradit s cílem nalézt přijatelné řešení.

4. Orgány poskytují občanům informace o tom, jak a kde mohou být podávány žádosti o přístup k dokumentům, a jsou jim při tom nápomocny.

Článek 7 Vyřizování původních žádostí

1. Žádost o přístup k dokumentu se vyřídí bez prodlení. Žadateli se zašle potvrzení o jejím obdržení. Do 15 pracovních dnů od registrace žádosti orgán buď zajistí přístup k požadovanému dokumentu a zpřístupní jej v této lhůtě v souladu s článkem 10, nebo v písemné odpovědi sdělí žadateli důvody úplného nebo částečného zamítnutí žádosti a informuje jej o jeho právu podat potvrzující žádost podle odstavce 2 tohoto článku.

2. V případě úplného nebo částečného zamítnutí žádosti může žadatel do 15 dnů ode dne, kdy obdržel odpověď orgánu, podat potvrzující žádost, ve které orgán požádá, aby přezkoumal své stanovisko.

3. Ve výjimečných případech, například když se žádost týká velmi rozsáhlého dokumentu nebo velkého počtu dokumentů, může být lhůta uvedená v odstavci 1 prodloužena o 15 pracovních dnů, pokud je o tom žadatel předem vyrozuměn a jsou mu uvedeny podrobné důvody.

4. Pokud orgán neodpoví v předepsané lhůtě, je žadatel oprávněn podat potvrzující žádost.

Článek 8 Vyřizování potvrzujících žádostí

1. Potvrzující žádost o přístup k dokumentu se vyřídí bez prodlení. Do 15 pracovních dnů od registrace žádosti orgán buď zajistí přístup k požadovanému dokumentu a zpřístupní jej v této lhůtě v souladu s článkem 10, nebo v písemné odpovědi sdělí důvody úplného nebo částečného zamítnutí žádosti. V případě úplného nebo částečného zamítnutí žádosti orgán informuje žadatele o opravných prostředcích, které může použít, zejména o soudním řízení proti orgánu nebo o možnosti podat stížnost veřejnému ochránci práv za podmínek uvedených v člancích 230 a 195 Smlouvy o ES.

2. Ve výjimečných případech, například když se žádost týká velmi rozsáhlého dokumentu nebo velkého počtu dokumentů, může být lhůta uvedená v odstavci 1 prodloužena o 15 pracovních dnů, pokud je o tom žadatel předem vyrozuměn a jsou mu uvedeny podrobné důvody.

3. Pokud orgán neodpoví v předepsané lhůtě, považuje se to za zamítavou odpověď a žadatel je oprávněn zahájit proti němu soudní řízení nebo podat stížnost veřejnému ochránci práv podle odpovídajících ustanovení Smlouvy o ES.

Článek 9 Zacházení s citlivými dokumenty

1. Citlivé dokumenty jsou dokumenty orgánů nebo subjektů zřízených těmito orgány, členských států, třetích zemí nebo mezinárodních organizací, které jsou klasifikovány jako „TRÈS SECRET/TOP SECRET“, „SECRET“ nebo „CONFIDENTIEL“ v souladu s předpisy daného orgánu na ochranu základních zájmů Evropské unie nebo jednoho či více členských států v oblastech spadajících pod čl. 4 odst. 1 písm. a), zejména v oblastech veřejné bezpečnosti, obrany a vojenských záležitostí.

2. Žádosti o přístup k citlivým dokumentům vyřizují postupy uvedenými v člancích 7 a 8 pouze osoby, které mají právo se s obsahem těchto dokumentů seznámit. Aniž je dotčen čl. 11 odst. 2, posuzují tyto osoby také to, které odkazy na citlivé dokumenty mohou být uvedeny v rejstříku přístupném veřejnosti.

3. Citlivé dokumenty se zaznamenávají do rejstříku a uvolňují pouze se souhlasem jejich původce.
4. Každé rozhodnutí některého orgánu o odepření přístupu k citlivému dokumentu je odůvodněno způsobem, který nepoškodí zájmy, jež chrání článek 4.
5. Členské státy učiní opatření vhodná k zajištění toho, aby byly při vyřizování žádostí o citlivé dokumenty dodrženy zásady uvedené v tomto článku a v článku 4.
6. Pravidla orgánů týkající se citlivých dokumentů se zveřejní.
7. Komise a Rada informují Evropský parlament o citlivých dokumentech podle pravidel dohodnutých mezi orgány.

Článek 10 Přístup k dokumentům na základě žádosti

1. Žadateli jsou dokumenty zpřístupněny buď tak, že do nich může nahlédnout přímo na místě, nebo obdrží jejich kopii, včetně kopie elektronické, pokud je dostupná, podle toho, čemu dává přednost. Žadateli mohou být vyúčtovány náklady na pořízení a zaslání kopie. Tento poplatek nesmí být vyšší než skutečné náklady na pořízení a zaslání kopie. Nahlédnutí na místě, kopie, která nemá více než 20 stran formátu A4, a přímý přístup v elektronické formě nebo prostřednictvím rejstříku jsou zdarma.
2. Pokud dotyčný orgán dokument již uveřejnil a tento dokument je žadateli snadno přístupný, může orgán splnit svou povinnost a zpřístupnit dokument tím, že žadateli sdělí, jak může požadovaný dokument získat.
3. Dokumenty se dodávají ve stávající verzi a typu záznamu (včetně formy elektronické nebo jiné, jako je Braillovo písmo, velký tisk nebo záznamy na pásce), přičemž se plně zohledňuje, čemu dává žadatel přednost.

Článek 11 Rejstříky

1. Aby mohli občané práv podle tohoto nařízení účinně využívat, zajistí každý orgán přístup k rejstříku dokumentů. Přístup k rejstříku by měl být zajištěn v elektronické formě. Odkazy na dokumenty se do rejstříku zaznamenávají neprodleně.
2. Rejstřík obsahuje ke každému dokumentu referenční číslo (včetně případných odkazů na jiné orgány), předmět nebo krátký popis obsahu dokumentu a datum, kdy byl obdržen nebo vypracován a zaznamenán do rejstříku. Odkazy se činí způsobem, který neohroží ochranu zájmů uvedených v článku 4.
3. Orgány neprodleně přijmou opatření k vytvoření rejstříku, jenž má být funkční nejpozději 3. června 2002.

Článek 12 Přímý přístup v elektronické formě nebo prostřednictvím rejstříku

1. Orgány zpřístupní veřejnosti dokumenty v co nejširším měřítku v elektronické formě nebo prostřednictvím rejstříku v souladu s pravidly daného orgánu.
2. Zejména legislativní dokumenty, to znamená dokumenty vytvořené nebo obdržené v průběhu procesu přijímání aktů, které jsou v členských státech nebo pro členské státy právně závazné, by měly být s výhradou článků 4 a 9 přímo přístupné.
3. Kde je to možné, měly by být přímo přístupné i jiné dokumenty, zvláště dokumenty, které se vztahují k vývoji politiky nebo strategie.

4. Kde není zajištěn přímý přístup prostřednictvím rejstříku, rejstřík co možná nejpřesněji uveďte, kde se dokument nachází.

Článek 13 Zveřejnění v Úředním věstníku

1. Kromě aktů uvedených v čl. 254 odst. 1 a 2 Smlouvy o ES a v článku 163 prvního pododstavce Smlouvy o Euratomu se v Úředním věstníku zveřejňují tyto dokumenty, s výhradou článků 4 a 9 tohoto nařízení:

(a) návrhy Komise;

(b) společné postoje zaujaté Radou postupy uvedenými v člancích 251 a 252 Smlouvy o ES a jejich odůvodnění, a postoje Evropského parlamentu v rámci těchto postupů;

(c) rámcová rozhodnutí a rozhodnutí uvedená v čl. 34 odst. 2 Smlouvy o EU;

(d) úmluvy vypracované Radou podle čl. 34 odst. 2 Smlouvy o EU;

(e) smlouvy podepsané mezi členskými státy na základě článku 293 Smlouvy o ES;

(f) mezinárodní dohody uzavřené Společenstvím nebo podle článku 24 Smlouvy o EU.

2. Pokud je to možné, zveřejňují se v Úředním věstníku tyto dokumenty:

(a) podněty podané Radě členským státem podle čl. 67 odst. 1 Smlouvy o ES nebo podle čl. 34 odst. 2 Smlouvy o EU;

(b) společné postoje podle čl. 34 odst. 2 Smlouvy o EU;

(c) směrnice jiné než uvedené v čl. 254 odst. 1 a 2 Smlouvy o ES, rozhodnutí jiná než uvedená v čl. 254 odst. 1 Smlouvy o ES, doporučení a stanoviska.

3. Každý orgán může ve svém jednacím řádu stanovit, které další dokumenty mají být zveřejňovány v Úředním věstníku.

Článek 14 Informace

1. Každý orgán přijme nezbytná opatření, aby informoval veřejnost o právech, která jí podle tohoto nařízení náleží.

2. Členské státy spolupracují s orgány při poskytování informací občanům.

Článek 15 Správní postupy v orgánech

1. Orgány vyvinou vhodné správní postupy, které usnadní výkon práva na přístup k informacím zaručeného tímto nařízením.

2. Orgány zřídí interinstitucionální výbor, který bude zkoumat nejlepší postupy, zabývat se možnými konflikty a diskutovat o budoucím vývoji v oblasti přístupu veřejnosti k dokumentům.

Článek 16 Reprodukce dokumentů

Tímto nařízením není dotčena žádná platná právní úprava autorských práv, která omezuje právo třetí osoby reprodukovat nebo využívat zpřístupněné dokumenty.

Článek 17 Zprávy

1. Každý orgán jednou ročně zveřejní zprávu o předchozím roce, ve které uvede počet případů, ve kterých odepřel přístup dokumentům, důvody těchto odepření a počet citlivých dokumentů nezaznamenaných do rejstříku.
2. Nejpozději do 31. ledna 2004 zveřejní Komise zprávu o provádění zásad tohoto nařízení a podá odpovídající doporučení, včetně případných návrhů na změny tohoto nařízení a na akční program opatření, která mají orgány přijmout.

Článek 18 Prováděcí opatření

1. Každý orgán přizpůsobí svůj jednací řád tomuto nařízení. Tyto úpravy nabudou účinku dnem 3. prosince 2001.
2. Do šesti měsíců od vstupu tohoto nařízení v platnost přezkoumá Komise soulad nařízení Rady (EHS, Euratom) č. 354/83 ze dne 1. února 1983 o otevření historických archivů Evropského hospodářského společenství a Evropského společenství pro atomovou energii veřejnosti¹⁰³ s tímto nařízením s ohledem na to, aby byla co nejvíce zajištěna ochrana a archivace dokumentů.
3. Do šesti měsíců od vstupu tohoto nařízení v platnost posoudí Komise soulad stávajících pravidel o přístupu k dokumentům s tímto nařízením.

Článek 19 Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Je použitelné ode dne 3. prosince 2001.

¹⁰³Úř. věst. L 43, 15.2.1983, s. 1.

PŘÍLOHA XV

Pokyny k výkladu pravidel chování poslanců

1. Je třeba rozlišovat chování vizuální povahy, které lze tolerovat, pokud neuráží nebo neostouzí jiné, zachovává rozumnou míru a nevyvolává konflikty, od chování, které aktivně narušuje některou z parlamentních činností.

2. Poslanci nesou odpovědnost v případě, že osoby, které zaměstnávají nebo kterým umožňují přístup do Parlamentu, nedodrží v prostorách Parlamentu pravidla chování poslanců.

Předseda nebo jeho zástupci mají disciplinární pravomoc vůči těmto osobám nebo vůči jakékoli jiné osobě, která není z Parlamentu a nachází se v jeho prostorách.

PŘÍLOHA XVI

Pokyny pro schvalování Evropské komise

1. Pro vyjádření souhlasu Parlamentu se sborem komisařů jako celkem platí tyto zásady, kritéria a opatření:

a) Základ pro hodnocení

Parlament hodnotí kandidáty na komisaře na základě jejich celkové způsobilosti, evropanství a osobní nezávislosti. Hodnotí znalosti v jejich budoucí oblasti působnosti a komunikační schopnosti.

Parlament bere zvláštní ohled na rovnováhu mezi počtem žen a mužů. Může se vyjádřit k rozdělení oblastí působnosti nově zvoleným předsedou.

Parlament může požadovat jakékoli informace podstatné pro jeho rozhodnutí o způsobilosti kandidátů na komisaře. Očekává úplné zveřejnění informací týkajících se jejich finančních zájmů. Prohlášení o zájmech kandidátů na komisaře se zasílají k přezkoumání výboru příslušnému pro právní záležitosti.

Výbor pro právní záležitosti v rámci přezkumu prohlášení o finančních zájmech kandidáta na komisaře nejen ověří, zda bylo prohlášení řádně vyplněno, nýbrž rovněž posoudí, zda lze z obsahu tohoto prohlášení usuzovat na střet zájmů. Výbor příslušný pro slyšení poté rozhodne, zda bude od kandidáta na komisaře požadovat další informace, či nikoli.

b) Slyšení

Každý kandidát na komisaře bude vyzván k účasti na jednom slyšení v příslušném výboru nebo výborech. Tato slyšení jsou veřejná.

Slyšení jsou pořádána Konferencí předsedů na základě doporučení Konference předsedů výborů. Za konkrétní postup odpovídají předseda a koordinátoři jednotlivých výborů. Mohou být jmenováni zpravodajové.

Pokud se oblasti působnosti prolínají, učiní se příslušná opatření za účelem sdružení příslušných výborů. Mohou nastat tři případy:

- a) oblast působnosti kandidáta na komisaře se shoduje s oblastí působnosti jediného výboru; v tomto případě pořádá slyšení kandidáta na komisaře tento jediný výbor (příslušný výbor);
- b) oblast působnosti kandidáta na komisaře se shoduje přibližně rovnoměrně s oblastí působnosti několika výborů; v tomto případě pořádají slyšení kandidáta na komisaře společně dané výbory (smíšené výbory);
- c) oblast působnosti kandidáta na komisaře se z velké části shoduje s oblastí působnosti jednoho výboru a pouze okrajově s oblastí působnosti jiného nebo několika dalších výborů; v tomto případě pořádá slyšení kandidáta na komisaře hlavní příslušný výbor, v tomto případě pořádá slyšení kandidáta na komisaře hlavní příslušný výbor za účasti jednoho nebo více dalších výborů (přidružené výbory).

Praktická opatření budou plně konzultována s nově zvoleným předsedou Komise.

Parlamentní výbory předloží kandidátům na komisaře v dostatečném časovém předstihu před slyšeními otázky k písemnému zodpovězení. Každému kandidátovi na komisaře se kladou dvě

společné otázky vypracované Konferencí předsedů výborů, z nichž první se týká problematiky celkové způsobilosti, evropanství a osobní nezávislosti a druhá způsobu správy dané oblasti působnosti a spolupráce s Parlamentem. Příslušný výbor vypracuje další tři otázky. V případě smíšených výborů má každý z výborů právo vypracovat dvě otázky.

Každé slyšení by mělo být naplánováno na nejméně tři hodiny. Slyšení probíhají za takových okolností a podmínek, které kandidátům na komisaře poskytnou rovnou a spravedlivou příležitost představit sebe i své názory.

Kandidáti na komisaře jsou vyzváni k úvodnímu ústnímu prohlášení, které nepřesáhne patnáct minut. Otázky položené během slyšení jsou pokud možno seskupeny podle témat. Větší část řečnické doby je v souladu s článkem 162 přidělena politickým skupinám. Cílem slyšení je rozvinout mnohostranný politický dialog mezi kandidáty na komisaře a poslanci. Před ukončením slyšení je kandidátům na komisaře poskytnuta příležitost učinit stručné závěrečné prohlášení.

Slyšení jsou audiovizuálně přenášena. Do 24 hodin je veřejnosti k dispozici indexovaný záznam slyšení.

c) Hodnocení

Předseda a koordinátoři se sejdou neprodleně po ukončení slyšení a provedou hodnocení jednotlivých kandidátů na komisaře. Tyto schůze jsou neveřejné. Koordinátoři jsou vyzváni, aby se vyjádřili k tomu, zda jsou kandidáti na komisaře podle jejich názoru způsobilí být členy sboru a vykonávat specifické úkoly, které jim byly přiděleny. S cílem napomoci průběhu hodnocení vypracuje Konference předsedů výborů vzor zprávy.

V případě smíšených výborů postupuje předseda a koordinátoři příslušných výborů společně po celý průběh tohoto postupu.

Na každého kandidáta na komisaře je vypracována jedna hodnotící zpráva. Zahrnuje stanoviska všech výborů, které se zúčastnily slyšení.

Pokud výbory za účelem dokončení svého hodnocení požadují další informace, obrátí se předseda jejich jménem písemně na nově zvoleného předsedu Komise. Koordinátoři odpověď předsedy Komise zohlední.

Pokud koordinátoři nedospějí k dohodě týkající se hodnocení nebo na žádost jedné politické skupiny, svolá předseda schůzi celého výboru. V krajním případě nechá předseda o obou rozhodnutích tajně hlasovat.

Hodnotící zprávy výborů jsou přijaty a zveřejněny do 24 hodin po slyšení. Zprávy projedná Konference předsedů výborů a následně je postoupí Konferenci předsedů. Po výměně názorů prohlásí Konference předsedů slyšení za uzavřená, pokud se nerozhodne požádat o další informace.

Nově zvolený předseda Komise představí celý sbor kandidátů na komisaře a jejich program na zasedání Parlamentu, na které jsou pozváni předseda Evropské rady a předseda Rady. Poté následuje rozprava. Na závěr rozpravy může jakákoli politická skupina nebo nejméně čtyřicet poslanců předložit návrh usnesení. Použije se čl. 123 odst. 3, 4 a 5.

Po hlasování o návrhu usnesení hlasuje Parlament o tom, zda souhlasit, nebo nesouhlasit se jmenováním nově zvoleného předsedy a kandidátů na komisaře jako celku. Parlament rozhodne většinou odevzdaných hlasů, hlasuje se jmenovitě. Parlament může hlasování odložit na následující zasedání.

2. V případě změny složení sboru komisařů nebo významné změny v oblasti působnosti během jeho funkčního období se použijí tato opatření:

- a) Pokud je třeba obsadit mandát uvolněný z důvodu odstoupení, odvolání nebo úmrtí, vyzve Parlament neodkladně kandidáta na komisaře k účasti na slyšení za stejných podmínek jako v bodě 1.
- b) V případě přistoupení nového členského státu vyzve Parlament kandidáta na komisaře k účasti na slyšení za stejných podmínek jako v bodě 1.
- c) V případě významné změny v oblasti působnosti jsou komisaři, kterých se tato změna týká, vyzváni k účasti v příslušných výborech, než se ujmou svých nových funkcí.

Odchylně od postupu stanoveného v bodě 1 písm. c) osmém pododstavci se v případě, kdy se hlasování na plenárním zasedání týká jmenování jediného komisaře, hlasuje tajně.

PŘÍLOHA XVII

Postup udělování svolení k vypracování zpráv z vlastního podnětu

ROZHODNUTÍ KONFERENCE PŘEDSEDŮ ZE DNE 12. PROSINCE 2002¹⁰⁴

Konference předsedů,

s ohledem na články 27, 29, 132, 133, 37, 46, 49, 51, 52, 54, čl. 216 odst. 2 a čl. 220 odst. 2 jednacího řádu;

ROZHODLA

Článek 1

Obecná ustanovení

Oblast působnosti

1. Toto rozhodnutí se uplatní na následující kategorie zpráv z vlastního podnětu:

(a) Legislativní zprávy z vlastního podnětu vypracované na základě článku 225 Smlouvy o fungování Evropské unie a článku 46 jednacího řádu;

(b) Strategické zprávy vypracované na základě nelegislativních, strategických a přednostních iniciativ, které jsou součástí pracovního programu Komise;

(c) Nelegislativní zprávy z vlastního podnětu, které nebyly vypracovány na základě dokumentu jiného orgánu či instituce Evropské unie, nebo byly vypracovány na základě dokumentu předaného Parlamentu pro informaci, aniž je dotčen čl. 2 odst. 3;

(d) Výroční zprávy o činnosti a monitorovací zprávy uvedené v seznamu v příloze 1
105106

(e) Zprávy o uplatňování právních předpisů EU, jejich provádění ve vnitrostátním právu a prosazování ve členských státech.

Kvóta

¹⁰⁴Toto rozhodnutí bylo pozměněno rozhodnutím Konference předsedů ze dne 26. června 2003 a jeho konsolidované znění bylo vytvořeno dne 3. května 2004. Toto rozhodnutí bylo dále pozměněno rozhodnutím přijatým na plenárním zasedání dne 15. června 2006 a 13. listopadu 2007 a rozhodnutími Konference předsedů ze dne 14. února 2008, 15. prosince 2011 a 6. března 2014.

¹⁰⁵Parlamentní výbory, které mají v úmyslu vypracovat výroční zprávy o činnosti a monitorovací zprávy na základě čl. 132 odst. 1 jednacího řádu nebo na základě jiných právních ustanovení (uvedené v seznamu v příloze 2), musí o tom předem informovat Konferenci předsedů výborů, a zejména poukázat na vhodný právní základ vyplývající ze Smluv a z ostatních právních ustanovení včetně jednacího řádu Parlamentu. Konference předsedů výborů je poté oznámí Konferenci předsedů. Takovým zprávám se svolení uděluje automaticky a nevztahuje se na ně kvóta uvedená v čl. 1 odst. 2.

¹⁰⁶Ve svém rozhodnutí ze dne 7. dubna 2011 konference předsedů uvedla, že zprávy z vlastního podnětu vypracované na základě výročních zpráv o činnosti a monitorovacích zpráv uvedených v příloze 1 a 2 tohoto rozhodnutí mají být považovány za strategické zprávy ve smyslu čl. 52(2) druhého pododstavce jednacího řádu.

2. V první polovině volebního období může každý parlamentní výbor současně vypracovat až šest zpráv z vlastního podnětu. U výborů, které mají podvýbory, bude tato kvóta navýšena o tři zprávy na každý podvýbor. Tyto dodatečné zprávy budou vypracovány podvýborem.

V druhé polovině volebního období může každý parlamentní výbor současně vypracovat až tři zprávy z vlastního podnětu. U výborů, které mají podvýbory, bude tato kvóta navýšena o dvě zprávy na každý podvýbor. Tyto dodatečné zprávy budou vypracovány podvýborem.

Toto omezení se nevztahuje na:

- legislativní zprávy z vlastního podnětu,
- zprávy o uplatňování (každý výbor může tuto zprávu vypracovat kdykoli).

Minimální doba před přijetím zprávy

3. Parlamentní výbor, který žádá o udělení svolení, nesmí přijmout dotčenou zprávu dříve než za tři měsíce ode dne udělení svolení, nebo v případě oznámení, dříve než za tři měsíce od schůze Konference předsedů výborů, na níž byla zpráva oznámena.

Článek 2

Podmínky pro udělování svolení

1. Navrhovaná zpráva se nesmí zabývat tématy vyžadujícími především výzkumné a analytické práce, které mohou být zajištěny jinými prostředky, např. pomocí studií.

2. Navrhovaná zpráva se nesmí zabývat tématy, která již byla předmětem zprávy přijaté na plenárním zasedání během posledních dvanácti měsíců, pokud to ve výjimečných případech není odůvodněno novými skutečnostmi.

3. Zprávy, které mají být vypracovány na základě dokumentu předaného pro informaci Parlamentu, musí splňovat následující podmínky:

- základní dokument musí být oficiálním dokumentem vypracovaným orgánem nebo institucí Evropské unie a zároveň musí být dokumentem, který
 - a) byl oficiálně předán Parlamentu ke konzultaci nebo pro informaci, nebo
 - b) byl zveřejněn v *Úředním věstníku Evropské unie* v rámci konzultací se zainteresovanými stranami, nebo
 - c) byl oficiálně předložen Evropské radě;
- dokument musí být zaslán ve všech úředních jazycích Evropské unie;
- žádost o udělení svolení musí být podána nejpozději do čtyř měsíců od předání dotyčného dokumentu Evropskému parlamentu nebo od jeho zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 3

Postup

Automatické udělení svolení

1. Svolení k vypracování se uděluje automaticky po oznámení žádosti Konferenci předsedů výborů u

- zpráv o uplatňování;
- výročních zpráv o činnosti a monitorovacích zpráv uvedených v seznamu v příloze 1.

Úloha Konference předsedů výborů

2. Řádně odůvodněné žádosti o udělení svolení jsou zaslány Konferenci předsedů výborů, která přezkoumá, zda splňují kritéria uvedená v člancích 1 a 2 a kvótu stanovenou v článku 1. Tyto žádosti uvádějí typ a přesný název zprávy, popřípadě také základní dokument či dokumenty.

3. Svolení k vypracování strategických zpráv se Konferencí předsedů výborů uděluje po vyřešení jakýchkoliv sporů o příslušnost. Na zvláštní žádost některé z politických skupin může Konference předsedů do čtyř týdnů parlamentní činnosti od jejího obdržení rozhodnout o zrušení udělených svolení.

4. Konference předsedů výborů požádá Konferenci předsedů o schválení žádostí o udělení svolení k vypracování legislativních či nelegislativních zpráv z vlastního podnětu, o nichž soudí, že odpovídají těmto kritériím a přidělené kvótě. Konference předsedů výborů současně oznámí Konferenci předsedů veškeré roční zprávy o činnosti a monitorovací zprávy uvedené v seznamu v přílohách 1 a 2, zprávy o uplatňování a strategické zprávy, k jejichž vypracování bylo uděleno svolení.

Udělení svolení Konference předsedů k vypracování zpráv a spory o příslušnost

5. Konference předsedů rozhodne o žádostech o udělení svolení k vypracování legislativních a nelegislativních zpráv z vlastního podnětu nejpozději do čtyř týdnů parlamentní činnosti od obdržení žádosti Konference předsedů výborů, pokud výjimečně nerozhodne o prodloužení této lhůty.

6. Pokud je zpochybněna příslušnost výboru k vypracování zprávy, Konference předsedů rozhodne do šesti týdnů parlamentní činnosti na základě doporučení vydaného Konferencí předsedů výborů, nebo nebylo-li takové doporučení vydáno, jejím předsedou. Pokud v této lhůtě Konference předsedů nerozhodne, považuje se doporučení za schválené.

Článek 4

Použití článku 54 jednacího řádu - postup s přidruženými výbory

1. Žádosti o použití článku 54 jednacího řádu se podávají nejpozději v pondělí, které předchází schůzi Konference předsedů výborů, na níž se projednávají žádosti o udělení svolení k vypracování zprávy z vlastního podnětu.

2. Konference předsedů výborů projednává žádosti o udělení svolení k vypracování zpráv z vlastního podnětu a o použití článku 54 na své měsíční schůzi.

3. Jestliže se příslušné výbory nedohodly na žádosti o použití článku 54, Konference předsedů rozhodne do šesti týdnů parlamentní činnosti na základě doporučení vydaného Konferencí předsedů výborů, nebo nebylo-li takové doporučení Konferencí vydáno, jejím předsedou. Pokud v této lhůtě Konference předsedů nerozhodne, považuje se doporučení za schválené.

Článek 5

Závěrečná ustanovení

1. V závěru volebního období musí být žádosti o vypracování zpráv z vlastního podnětu podány nejpozději v měsíci červenci roku, který předchází volbám. Pozdějším žádostem nelze vyhovět kromě řádně odůvodněných žádostí ve výjimečných případech.

2. Konference předsedů výborů předkládá jednou za dva a půl roku Konferenci předsedů zprávu o stavu vypracovávání zpráv z vlastního podnětu.

3. Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem 12. prosince 2002. Zrušuje a nahrazuje tato rozhodnutí:

- rozhodnutí Konference předsedů ze dne 9. prosince 1999 o postupu udělování svolení k vypracování zpráv z vlastního podnětu ve smyslu článku 52 jednacího řádu a rozhodnutí Konference předsedů ze dne 15. února a ze dne 17. května 2001 doplňující přílohu tohoto rozhodnutí;
- rozhodnutí Konference předsedů ze dne 15. června 2000 o postupu udělování svolení k vypracování zpráv na základě dokumentů předaných pro informaci Evropskému parlamentu jinými orgány nebo institucemi Evropské unie.

PŘÍLOHA 1 Výroční zprávy o činnosti a monitorovací zprávy, k jejichž vypracování se svolení uděluje automaticky, podléhající kvótě pro současně vypracováváné zprávy (v souladu s čl. 1 odst. 2 a čl. 3 rozhodnutí)

Zpráva o lidských právech ve světě a o politice Evropské unie v oblasti lidských práv- (Výbor pro zahraniční věci)

Výroční zpráva Rady podle operativního ustanovení 8 Kodexu chování Evropské unie v souvislosti s vývozem zbraní - (Výbor pro zahraniční věci)

Zpráva o monitorování a uplatňování práva Evropské unie - (Výbor pro právní záležitosti)

Zlepšení tvorby právních předpisů – používání zásady subsidiarity a proporcionality - (Výbor pro právní záležitosti)

Zpráva o činnosti Smíšeného parlamentního shromáždění AKT–EU - (Výbor pro rozvoj)

Zpráva o situaci v oblasti základních práv v Evropské unii- (Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci)

Zpráva o rovnosti příležitostí mezi ženami a muži v Evropské unii- (Výbor pro práva žen a rovnost pohlaví)

Integrovaný přístup k rovnosti žen a mužů při práci výboru (výroční zpráva)- (Výbor pro práva žen a rovnost pohlaví)

Zpráva o soudržnosti- (Výbor pro regionální rozvoj)

Ochrana finančních zájmů Evropské unie – boj proti podvodům- (Výbor pro rozpočtovou kontrolu)

Výroční zpráva EIB- (Výbor pro rozpočtovou kontrolu/Hospodářský a měnový výbor – jednou za dva roky)

Veřejné finance v HMU- (Hospodářský a měnový výbor)

Evropská hospodářská situace: přípravná zpráva o integrovaných hlavních směrech politik a zejména hlavních směrech hospodářské politiky - (Hospodářský a měnový výbor)

Výroční zprávy ECB- (Hospodářský a měnový výbor)

Zpráva o politice hospodářské soutěže- (Hospodářský a měnový výbor)

Výroční zpráva o hodnocení vnitřního trhu - (Výbor pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů)

Výroční zpráva o opatřeních na ochranu spotřebitele- (Výbor pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů)

Výroční zpráva o síti Solvit- (Výbor pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů)

PŘÍLOHA 2 Výroční zprávy o činnosti a monitorovací zprávy, k jejichž vypracování se svolení uděluje automaticky (nepodléhající kvótě pro současně vypracováváné zprávy)

Výroční zpráva o přístupu veřejnosti k dokumentům Parlamentu, čl. 116 odst. 7 - (Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci)

Zpráva o politických stranách na evropské úrovni, čl. 225 odst. 6 - (Výbor pro ústavní záležitosti)

Zpráva o jednání Petičního výboru, čl. 216 odst. 8 - (Petiční výbor)

Zpráva o výroční zprávě veřejného ochránce práv, čl. 220 odst. 2 druhá část - (Petiční výbor)

PŘÍLOHA XVIII

Partnerství pro komunikaci o Evropě

Cíle a zásady

1. Evropský parlament, Rada a Evropská komise přikládají prvořadý význam zlepšení komunikace o otázkách EU s cílem umožnit evropským občanům uplatňovat svoje právo podílet se na demokratickém životě Unie, v jejímž rámci jsou rozhodnutí přijímána co nejotevřeněji a co nejbližší občanům, přičemž jsou současně dodržovány zásady pluralismu, účasti, otevřenosti a transparentnosti.
2. Cílem uvedených tří orgánů je podpořit sbližování názorů na priority, které má v oblasti komunikace Evropská unie jako celek, podpořit přidanou hodnotu přístupu EU ke komunikaci o evropských otázkách, usnadnit výměny informací a osvědčených postupů a rozvinout součinnost mezi orgány při zajišťování komunikace související s těmito prioritami, případně i usnadnit spolupráci mezi uvedenými orgány a členskými státy.
3. Uvedené tři orgány si jsou vědomy, že komunikace o Evropské unii vyžaduje politickou angažovanost orgánů EU a členských států a že za komunikaci o otázkách EU s občany nesou odpovědnost členské státy.
4. Uvedené tři orgány jsou přesvědčeny, že informační a komunikační činnosti související s evropskými otázkami by měly všem lidem zajistit přístup k věrohodným a různorodým informacím o Evropské unii a umožnit občanům uplatňovat svoje právo na vyjadřování názorů a aktivně se účastnit veřejné rozpravy o otázkách Evropské unie.
5. Uvedené tři orgány při provádění informačních a komunikačních činností prosazují respektování mnohojazyčnosti a kulturní rozmanitosti.
6. Uvedené tři orgány přijaly politický závazek těchto cílů dosáhnout. Vyzývají ostatní orgány a instituce EU, aby jejich úsilí podpořily a aby v případě zájmu k tomuto přístupu přispěly.

Partnerský přístup

7. Uvedené tři orgány si jsou vědomy, že je důležité řešit náročný úkol týkající se komunikace o otázkách EU prostřednictvím partnerství mezi členskými státy a orgány EU s cílem zajistit na patřičné úrovni účinnou komunikaci s co největším počtem osob a poskytovat jim objektivní informace.

Chtějí rozvíjet součinnost s celostátními, regionálními a místními orgány, jakož i se zástupci občanské společnosti.

Za tímto účelem by chtěly podpořit pragmatický partnerský přístup.

8. Uvedené orgány v této souvislosti připomínají klíčovou úlohu Interinstitucionální skupiny pro informace (IGI), která uvedeným orgánům slouží jako rámec na vysoké úrovni pro rozvíjení politické rozpravy o informačních a komunikačních činnostech souvisejících s EU s cílem podpořit součinnost a doplňkovost. Za tímto účelem se Interinstitucionální skupina pro informace, již společně předsedají zástupci Evropského parlamentu, Rady a Evropské komise a jejichž jednání se jako pozorovatelé účastní zástupci Výboru regionů a Evropského hospodářského a sociálního výboru, schází v zásadě dvakrát za rok.

Rámec pro spolupráci

Uvedené tři orgány hodlají spolupracovat na tomto základě:

9. Uvedené tři orgány budou respektovat individuální odpovědnost každého orgánu EU a každého členského státu za svou vlastní komunikační strategii a priority a v rámci Interinstitucionální skupiny pro informace budou každý rok stanovovat omezený počet společných priorit v oblasti komunikace.
10. Tyto priority budou založeny na prioritách v oblasti komunikace, jež stanoví orgány a instituce EU v souladu se svými interními postupy a jež případně doplní strategická stanoviska a úsilí členských států v této oblasti s přihlédnutím k očekáváním občanů.
11. Uvedené tři orgány a členské státy budou usilovat o získání dostatečné podpory pro komunikaci o stanovených prioritách.
12. Útvary v členských státech a orgánech EU odpovědné za komunikaci by měly spolupracovat v zájmu zajištění úspěšného provádění společných priorit v oblasti komunikace, jakož i dalších činností souvisejících s komunikací o EU, v případě potřeby na základě vhodných správních ujednání.
13. Uvedené orgány a členské státy se vyzývají, aby si vyměňovaly informace o dalších komunikačních činnostech souvisejících s EU, zejména o komunikačních činnostech v jednotlivých odvětvích plánovaných uvedenými orgány a institucemi, pokud vyústí v informační kampaně v členských státech.
14. Komise se vyzývá, aby ostatním orgánům EU předkládala na začátku každého roku zprávu o hlavních výsledcích dosažených v předchozím roce při provádění společných priorit v oblasti komunikace.
15. Toto politické prohlášení bylo podepsáno dne dvacátého druhého října roku dva tisíce osm.

PŘÍLOHA XIX

Společné prohlášení Evropského parlamentu, Rady a Komise ze dne 13. června 2007 o praktických opatřeních pro postup spolurozhodování (článek 251 Smlouvy o ES)¹⁰⁷

OBECNÉ ZÁSADY

1. Evropský parlament, Rada a Komise, (dále jen „orgány“), konstatují, že současná praxe založená na rozhovorech mezi předsednictvím Rady, Komisí, předsedy příslušných výborů nebo zpravodaji Evropského parlamentu a mezi spolupředsedy dohodovacího výboru se osvědčila.
2. Orgány potvrzují, že tato praxe, která se rozvinula ve všech stádiích postupu spolurozhodování, musí být i nadále podporována. Orgány se zavázaly, že přezkoumají své pracovní metody s cílem ještě lépe využít všechny možnosti, které nabízí postup spolurozhodování, jak jej stanoví Smlouva o ES.
3. Toto společné prohlášení vyjasňuje tyto pracovní metody a praktická opatření jejich používání. Doplňuje interinstitucionální dohodu o zdokonalení tvorby právních předpisů¹⁰⁸, a zejména ustanovení týkající se postupu spolurozhodování. Orgány se plně zavazují dodržovat tyto závazky s ohledem na zásady transparentnosti, odpovědnosti a účinnosti. V tomto ohledu by orgány měly věnovat zvláštní pozornost dalším návrhům na zjednodušení, a současně respektovat *acquis communautaire*.
4. Orgány v rámci postupu spolurozhodování spolupracují v dobré víře s cílem sblížit co nejvíce své postoje, a tím případně usnadnit přijetí aktu v co nejdřívějším stadiu postupu.
5. Za tímto účelem orgány spolupracují prostřednictvím příslušných interinstitucionálních kontaktů s cílem sledovat postup práce a analyzovat míru shody ve všech stádiích postupu spolurozhodování.
6. Orgány se v souladu se svými jednacími řády zavazují k pravidelné výměně informací o pokroku při projednávání různých dokumentů postupem spolurozhodování. Zajistí co nejlepší koordinaci svých pracovních harmonogramů s cílem umožnit, aby vedení jednání bylo koherentní a směřovalo ke sblížení stanovisek. Orgány se proto budou snažit vypracovat orientační harmonogram pro jednotlivá stadia přijímání různých legislativních návrhů, přičemž budou plně respektovat politickou povahu tohoto rozhodovacího postupu.
7. Spolupráce mezi orgány v rámci spolurozhodování má často podobu třístranných jednání. Užitečnost a flexibilita těchto třístranných jednání se odráží ve skutečnosti, že se významně zvýšil počet dohod dosažených v prvním nebo druhém čtení a že rovněž přispěly k přípravě schůzí dohodovacího výboru.
8. Tato třístranná jednání mají většinou neformální podobu. Mohou se konat kdykoli během spolurozhodování a mohou se jich účastnit zástupci na různých úrovních, a to podle povahy očekávané diskuze. Každý orgán podle svého jednacího řádu jmenuje své zástupce, kteří se budou účastnit jednání, stanoví jejich mandát k vyjednávání a včas o tom vyrozumí ostatní orgány.
9. Je-li to možné, je každý návrh kompromisního textu, který má být předmětem diskuze na příštím jednání, předem zaslán všem účastníkům. S cílem zvýšit transparentnost budou třístranná jednání, která se konají v prostorách Evropského parlamentu a Rady, pokud možno předem oznámeny.

¹⁰⁷Úř. věst. C 145, 30.6.2007, s. 5.

¹⁰⁸Úř. věst. C 321, 31.12.2003, s. 1.

10. Předsednictví Rady se snaží účastnit se schůzí parlamentních výborů. Případně řádně posoudí žádost, kterou obdrží, o poskytnutí informací ohledně postoje Rady.

PRVNÍ ČTENÍ

11. Orgány v rámci postupu spolurozhodování spolupracují v dobré víře s cílem sblížit co nejvíce své postoje, aby byly akty přijaty pokud možno v prvním čtení.

Dohoda v prvním čtení v Evropském parlamentu

12. Jsou navazovány příslušné kontakty s cílem usnadnit konání jednání v prvním čtení.

13. Komise usnadňuje tyto kontakty a uplatňuje konstruktivním způsobem své právo podávat legislativní návrhy s cílem sladit postoje Evropského parlamentu a Rady s náležitým ohledem na rovnováhu mezi orgány a úlohu, kterou jí svěřuje Smlouva.

14. Pokud je v rámci neformálních třístranných jednání dosaženo dohody, zašle předseda Výboru stálých zástupců předsedovi příslušného parlamentního výboru dopis podrobně vysvětlující podstatu dohody, který má podobu pozměňovacích návrhů k návrhu Komise. V dopise je zmíněna ochota Rady přijmout tento výsledek, s výhradou právně-jazykové revize, bude-li schválen v plénu. Kopie dopisu je zaslána Komisi.

15. Je-li v této souvislosti zřejmé, že projednávání aktu bude ukončeno v prvním čtení, měla by být informace o záměru uzavřít dohodu uvedena co nejdříve ve známost.

Dohoda ve stadiu společného postoje Rady

16. Pokud nebylo dosaženo dohody před prvním čtením v Evropském parlamentu, je možné pokračovat v kontaktech s cílem uzavřít dohodu ve stadiu společného postoje Rady.

17. Komise usnadňuje tyto kontakty a uplatňuje konstruktivním způsobem své právo podávat legislativní návrhy s cílem sladit postoje Evropského parlamentu a Rady s náležitým ohledem na rovnováhu mezi orgány a úlohu, kterou jí svěřuje Smlouva.

18. Pokud je dosaženo dohody, zašle předseda příslušného parlamentního výboru předsedovi Výboru stálých zástupců dopis obsahující doporučení plénu přijmout společný postoj Rady bez pozměňovacích návrhů, bude-li společný postoj potvrzen Radou, s výhradou právně-jazykové revize. Kopie dopisu je zaslána Komisi.

DRUHÉ ČTENÍ

19. Rada ve vysvětlujícím prohlášení co nejjasněji vyloží důvody, které ji vedly k přijetí společného postoje. Evropský parlament co nejvíce zohlední tyto důvody a postoj Komise ve svém druhém čtení.

20. Před předáním společného postoje se Rada snaží spolu s Evropským parlamentem a Komisí najít nejvhodnější datum jeho předání s cílem zajistit maximální efektivitu legislativního postupu ve druhém čtení.

Dohoda ve druhém čtení v Evropském parlamentu

21. Jakmile Evropský parlament obdrží společný postoj Rady, příslušné kontakty pokračují s cílem lépe pochopit jednotlivé postoje, a tak dovést legislativní postup co nejdříve ke konci.

22. Komise usnadní tyto kontakty a vydá své stanovisko s cílem sladit postoje Evropského parlamentu a Rady, s náležitým ohledem na rovnováhu mezi orgány a úlohu, kterou jí svěřuje Smlouva.

23. Pokud je v rámci neformálních třístranných jednání dosaženo dohody, zašle předseda Výboru stálých zástupců předsedovi příslušného parlamentního výboru dopis podrobně vysvětlující podstatu dohody, který má podobu pozměňovacích návrhů ke společnému postoji Rady. V dopise je zmíněna ochota Rady přijmout tento výsledek, s výhradou právně-jazykové revize, bude-li schválen v plénu. Kopie dopisu je zaslána Komisi.

DOHODOVACÍ ŘÍZENÍ

24. Ukáže-li se, že Rada nebude moci přijmout všechny pozměňovací návrhy Evropského parlamentu předložené ve druhém čtení, a pokud je Rada připravena vysvětlit svůj postoj, bude uspořádáno první třístranné jednání. Každý orgán podle svého jednacího řádu jmenuje své zástupce, kteří se zúčastní jednání, a stanoví jejich mandát k vyjednávání. Komise co nejdříve oznámí oběma delegacím své záměry s ohledem na své stanovisko k pozměňovacím návrhům Evropského parlamentu přijatým ve druhém čtení.

25. V průběhu dohodovacího řízení se konají třístranná jednání s cílem projednat nevyřešené otázky a připravit půdu pro dosažení dohody v dohodovacím výboru. Výsledky těchto jednání jsou projednány a pokud možno schváleny na schůzích jednotlivých orgánů.

26. Dohodovací výbor svolává předseda Rady po dohodě s předsedou Evropského parlamentu a s náležitým ohledem na ustanovení Smlouvy.

27. Komise se účastní jednání dohodovacího výboru a vyvíjí veškerou činnost potřebnou ke sbližení postojů Evropského parlamentu a Rady. Podněty Komise mohou zahrnovat přípravu kompromisních textů s ohledem na postoje Evropského parlamentu a Rady a s náležitým ohledem na úlohu, kterou jí svěřuje Smlouva.

28. Dohodovacímu výboru předsedají předseda Evropského parlamentu spolu s předsedou Rady. Schůzím výboru střídavě předsedá každý ze spolupředsedů.

29. Data a pořady jednání schůzí dohodovacího výboru stanoví oba spolupředsedové s cílem zajistit efektivní fungování dohodovacího výboru v rámci dohodovacího řízení. Navrhovaná data jsou konzultována s Komisí. Evropský parlament a Rada stanoví orientačně vhodná data pro konání dohodovacích jednání a informuje o nich Komisi.

30. Spolupředsedové mohou zařadit na pořad jednání jakékoli schůze dohodovacího výboru několik záležitostí. Vedle hlavní záležitosti („bod B“), v níž zatím nebylo dosaženo dohody, může být dohodovací řízení o dalších záležitostech zahájeno nebo ukončeno bez rozpravy o těchto záležitostech („bod A“).

31. S ohledem na ustanovení Smlouvy týkající se lhůt Evropský parlament a Rada co nejvíce zohledňují požadavky související s harmonogramem, a zejména ty, jež souvisejí s přerušением činnosti orgánů a s volbami do Evropského parlamentu. V každém případě by přerušением činnosti mělo být co nejkratší.

32. Dohodovací výbor se schází střídavě v prostorách Evropského parlamentu a Rady, aby oba orgány rovným způsobem sdílely technické zázemí včetně tlumočnického zázemí.

33. Dohodovací výbor má k dispozici návrh Komise, společný postoj Rady a stanovisko Komise k tomuto postoji, pozměňovací návrhy Evropského parlamentu, stanovisko Komise k těmto návrhům a společný pracovní dokument delegací Evropského parlamentu a Rady. Pracovní dokument by měl uživatelům umožnit snadno identifikovat sporné body a účinně na ně odkazovat. Komise zpravidla vydá stanovisko do tří týdnů poté, co úřední cestou obdrží výsledky hlasování v Evropském parlamentu, a nejpozději při zahájení jednání dohodovacího výboru.

34. Spolupředsedové mohou předložit dohodovacímu výboru texty ke schválení.

35. Dohody o společném návrhu je dosaženo na schůzi dohodovacího výboru nebo později výměnou dopisů mezi spolupředsedy. Kopie těchto dopisů jsou zaslány Komisi.

36. Je-li dohody o společném návrhu dosaženo v dohodovacím výboru, je znění této dohody po právně-jazykové finalizaci předloženo spolupředsedům k formálnímu schválení. Ve výjimečných případech a s ohledem na dodržení lhůt může být spolupředsedům předložen ke schválení návrh společného návrhu.

37. Spolupředsedové zašlou schválený společný návrh předsedům Evropského parlamentu a Rady dopisem, který oba podepíší. Není-li dohodovací výbor schopen se dohodnout na společném návrhu, spolupředsedové tuto skutečnost oznámí předsedům Evropského parlamentu a Rady dopisem, který oba podepíší. Tyto dopisy slouží jako úřední zápis. Kopie dopisů jsou zaslány na vědomí Komisi. Pracovní dokumenty, které byly použity během dohodovacího řízení, budou uloženy a zpřístupněny v rejstříku každého orgánu po ukončení řízení.

38. Sekretariát Evropského parlamentu a generální sekretariát Rady pracují společně jako sekretariát dohodovacího výboru za zapojení generálního sekretariátu Komise.

OBEČNÁ USTANOVENÍ

39. Považuje-li Evropský parlament nebo Rada za důležité prodloužit lhůty stanovené článkem 251 Smlouvy, oznámí tuto skutečnost předsedovi druhého z těchto orgánů a Komisi.

40. Pokud je v prvním nebo druhém čtení nebo v dohodovacím řízení dosaženo dohody, je konečné znění schváleného textu vypracováno v úzké spolupráci a po vzájemné dohodě právně-jazykovými útvary Evropského parlamentu a Rady.

41. V žádném ze schválených textů nelze provádět změny, aniž by k tomu Evropský parlament a Rada na příslušné úrovni daly výslovný souhlas.

42. Konečné znění by mělo být vypracováno s řádným ohledem na rozdílné postupy Evropského parlamentu a Rady, zejména s ohledem na dodržení lhůt pro ukončení interních postupů. Orgány se zavazují, že nevyužijí lhůty pro právně-jazykovou finalizaci aktů k opětovnému otevření diskuze o obsahových otázkách.

43. Evropský parlament a Rada se dohodnou na společném předložení textů připravených společně těmito orgány.

44. Orgány se zavazují, pokud možno, používat v aktech přijímaných postupem spolurozhodování vzájemně použitelná standardní ustanovení, zejména ustanovení týkající se prováděcích pravomocí (v souladu s rozhodováním v rámci projednávání ve výborech¹⁰⁹), vstupu v platnost, provedení a používání aktů a dodržování práva Komise podávat legislativní návrhy.

45. Orgány usilují o uspořádání společné tiskové konference, na které oznámí úspěšný výsledek legislativního postupu dosažený v prvním nebo ve druhém čtení nebo v dohodovacím řízení. Rovněž usilují o vydání společné tiskové zprávy.

46. Po přijetí legislativního aktu přijímaného postupem spolurozhodování Evropským parlamentem a Radou je text předložen k podpisu předsedovi Evropského parlamentu a předsedovi Rady a generálním tajemníkům těchto orgánů.

¹⁰⁹Rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi (Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23). Rozhodnutí ve znění rozhodnutí 2006/512/ES (Úř. věst. L 200, 22.7.2006, s. 11).

47. Předsedové Evropského parlamentu a Rady obdrží text k podpisu ve svém jazyce, a je-li to možné, podepíší jej společně během slavnostního ceremoniálu, který je pořádán jednou za měsíc u příležitosti podepisování důležitých aktů za přítomnosti sdělovacích prostředků.

48. Společně podepsaný text je předán ke zveřejnění v Úřednímu věstníku Evropské unie. Ke zveřejnění obvykle dojde do dvou měsíců od přijetí legislativního aktu Evropským parlamentem a Radou.

49. Jestliže jeden z orgánů zjistí, že ve znění textu (nebo v jedné z jazykových verzí textu) je písařská nebo zjevná chyba, okamžitě na tuto skutečnost upozorní ostatní orgány. Jestliže se chyba týká aktu, který dosud nebyl přijat ani Evropským parlamentem ani Radou, právně-jazykové útvary Evropského parlamentu a Rady připraví v úzké spolupráci nezbytnou opravu. Týká-li se chyba aktu, který již byl přijat jedním nebo oběma těmito orgány a byl či nebyl zveřejněn, Evropský parlament a Rada přijmou na základě společné dohody opravu, která byla vypracována podle jejich postupů.

PŘÍLOHA XX

Kodex pro vedení jednání v rámci řádného legislativního postupu.¹¹⁰

1. Úvod

Tento kodex stanoví obecné zásady pro vedení jednání ze strany Parlamentu ve všech fázích postupu spolurozhodování s cílem posílit transparentnost a kontrolu těchto jednání, zejména v rané fázi řádného legislativního postupu.¹¹¹ Doplnuje „Společné prohlášení o praktických opatřeních pro postup spolurozhodování“ schválené Parlamentem, Radou a Komisí¹¹², které se vztahem mezi těmito třemi orgány zabývá podrobněji.

Na straně Parlamentu nese během jednání v prvním i druhém čtení hlavní odpovědnost příslušný parlamentní výbor.

2. Rozhodnutí zahájit jednání

Obecně platí, že Parlament ve všech fázích řádného legislativního postupu využije všech možností, jež má k dispozici. O tom, že bude vyvinuto úsilí o dosažení dohody již v rané fázi průběhu legislativního procesu, je rozhodováno případ od případu, přičemž jsou zohledněna specifika každého jednotlivého návrhu. Takové rozhodnutí musí být politicky odůvodněné např. s ohledem na politické priority, nekontroverznost či „technickou povahu“ návrhu, naléhavost situace nebo postoj daného předsednictví ke konkrétnímu návrhu.

O možnosti zahájit jednání s Radou informuje zpravodaj všechny členy výboru, přičemž rozhodnutí o zahájení těchto jednání se přijímá buď na základě široké shody, nebo – v případě potřeby – hlasováním.

3. Složení vyjednávacího týmu

Součástí rozhodnutí výboru zahájit jednání s Radou a Komisí za účelem dosažení dohody je i rozhodnutí o složení vyjednávacího týmu EP. Obecně platí, že je nutné zachovat politickou rovnováhu a že těchto jednání se alespoň na úrovni řadových členů účastní všechny politické skupiny.

Praktickou organizaci jednání zajišťuje příslušný útvar generálního sekretariátu EP.

4. Pověření vyjednávacího týmu

Obecně platí, že pověření vyjednávacího týmu EP se zakládá na pozměňovacích návrzích přijatých ve výboru nebo v plénu. Výbor může rovněž stanovit priority a časový rámec jednání.

Ve výjimečném případě, kdy jednání o dosažení dohody v prvním čtení probíhají před hlasováním ve výboru, může výbor vydat pro vyjednávací tým EP doporučení.

5. Organizace třístranných jednání

V zájmu posílení transparentnosti se třístranná jednání vedená v Evropském parlamentu a Radě vždy oznamují.

¹¹⁰Ve znění schváleném Konferencí předsedů dne 18. září 2008

¹¹¹Zvláštní pozornost je nutné věnovat jednáním vedeným v těch fázích postupu spolurozhodování, kdy je informovanost Parlamentu velmi omezená. To se týká jednání: před hlasováním ve výboru v prvním čtení za účelem dosažení dohody v prvním čtení; po prvním čtení v Parlamentu za účelem dosažení dohody na začátku druhého čtení.

¹¹²viz příloha XX

Třístranná jednání jsou vedena na základě jednoho společného dokumentu, v němž je uveden postoj příslušného orgánu ke každému pozměňovacímu návrhu a který rovněž obsahuje případné kompromisní návrhy rozdané na třístranných schůzkách (např. zavedená praxe čtyřsloupcových dokumentů). Je-li to možné, jsou kompromisní návrhy předkládané k diskuzi na nadcházejícím jednání předány všem účastníkům předem.

V případě potřeby by měl mít vyjednávací tým EP k dispozici tlumočnické služby.¹¹³

6. Zpětná vazba a rozhodnutí o dosažené dohodě

Po každém třístranném jednání informuje vyjednávací tým výbor o jeho výsledku a poskytne členům výboru všechny distribuované dokumenty. Není-li to z časových důvodů možné, setká se vyjednávací tým se stínovými zpravodaji, v případě potřeby spolu s koordinátory, kterým předá úplné aktuální informace.

Výbor posoudí dohodu, byla-li dosažena, nebo – pokud jsou nutná další jednání – aktualizuje pověření vyjednávacího týmu. Není-li to z časových důvodů možné, zejména ve fázi druhého čtení, přijmou rozhodnutí ohledně dohody zpravodaj a stínoví zpravodajové, v případě potřeby spolu s předsedou výboru a koordinátory. Mezi uzavřením jednání a hlasováním v plénu je dostatečný časový odstup, aby si politické skupiny mohly připravit své konečné stanovisko.

7. Podpora

Vyjednávací tým má potřebné zázemí, které mu umožňuje řádně vykonávat jeho činnost. Mimo jiné by měl mít k dispozici „tým administrativní podpory“ složený z pracovníků sekretariátu výboru, politického poradce zpravodaje, pracovníků sekretariátu pro spolurozhodování a právní služby. Tento tým může být rozšířen v závislosti na povaze projednávaného návrhu a fázi jednání.

8. Dokončení

Dohoda mezi Parlamentem a Radou je potvrzena písemně oficiálním dopisem. V dohodnutých zněních nejsou prováděny žádné změny, aniž by se na tom Evropský parlament a Rada výslovně dohodly na příslušné úrovni.

9. Dohodovací řízení

Zásady stanovené v tomto kodexu platí i pro dohodovací řízení, přičemž na straně Parlamentu nese hlavní odpovědnost delegace EP.

¹¹³V souladu s rozhodnutím předsednictva ze dne 10. prosince 2007.

PŘÍLOHA XXI

Interinstitucionální dohoda mezi Evropským parlamentem a Evropskou centrální bankou o praktických podmínkách uplatňování demokratické odpovědnosti a dohledu nad plněním úkolů, které jsou ECB svěřeny v rámci jednotného mechanismu dohledu¹¹⁴

EVROPSKÝ PARLAMENT A EVROPSKÁ CENTRÁLNÍ BANKA,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 127 odst. 6 této smlouvy,

s ohledem na jednací řád Parlamentu, zejména na čl. 127 odst. 1¹¹⁵ tohoto řádu,

s ohledem na nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi¹¹⁶, zejména na čl. 20 odst. 8 a 9 tohoto nařízení,

s ohledem na společné prohlášení, které vydali předseda Evropského parlamentu a prezident Evropské centrální banky při příležitosti hlasování Parlamentu o přijetí nařízení Rady (EU) č. 1024/2013,

A. vzhledem k tomu, že nařízením (EU) č. 1024/2013 se Evropské centrální bance (ECB) svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi, s cílem přispět k bezpečnosti a odolnosti úvěrových institucí a stabilitě finančního systému v Evropské unii a každém členském státě, který se účastní jednotného mechanismu dohledu;

B. vzhledem k tomu, že článek 9 nařízení (EU) č. 1024/2013 stanoví, že ECB je příslušným orgánem k provádění úkolů v oblasti dohledu, které jí byly svěřeny tímto nařízením;

C. vzhledem k tomu, že pověření úkoly v oblasti dohledu pro Evropskou centrální banku znamená, že přijímá značnou odpovědnost za ochranu finanční stability v Unii, k čemuž má využívat svých pravomocí v oblasti dohledu co nejúčinnějším a nejprůměrnějším způsobem;

D. vzhledem k tomu, že každé přenesení pravomocí v oblasti dohledu na Unii by mělo být vyváжено náležitými požadavky na odpovědnost; vzhledem k tomu, že podle článku 20 nařízení (EU) č. 1024/2013 je tedy ECB odpovědná za provádění nařízení Parlamentu a Radě coby demokraticky legitimizovaným orgánům, které zastupují občany Unie a členské státy;

E. vzhledem k tomu, že čl. 20 odst. 9 nařízení (EU) č. 1024/2013 stanoví, že ECB za podmínek stanovených ve Smlouvě o fungování Evropské Unie (Smlouva o fungování EU) loajálně spolupracuje při všech šetřeních prováděných Parlamentem;

F. vzhledem k tomu, že čl. 20 odst. 8 nařízení (EU) č. 1024/2013 stanoví, že je-li to nezbytné pro výkon pravomocí Parlamentu podle Smlouvy o fungování EU, vede předseda Rady dohledu ECB na požádání důvěrná ústní jednání za zavřenými dveřmi s předsedou a místopředsedy příslušného výboru Parlamentu o úkolech ECB v oblasti dohledu; vzhledem k tomu, že podle tohoto článku musí pravidla pro organizaci těchto jednání zaručovat naprostou důvěrnost v souladu s požadavky na důvěrnost, které ECB coby příslušnému orgánu ukládají příslušné právní předpisy Unie;

¹¹⁴Úř. věst. L 320, 30.11.2013, s. 1.

¹¹⁵Nyní čl. 140 odst. 1.

¹¹⁶Úř. věst. L 287, 29.10.2013, s. 63.

G. vzhledem k tomu, že podle čl. 15 odst. 1 Smlouvy o fungování EU mají orgány Unie jednat co nejotevřeněji; vzhledem k tomu, že podmínky, za nichž se dokument ECB považuje za důvěrný, jsou stanoveny v rozhodnutí ECB 2004/258/ES (ECB/2004/3)¹¹⁷; vzhledem k tomu, že toto rozhodnutí stanoví, že všichni občané Unie a všechny fyzické a právnické osoby, které mají bydliště nebo sídlo v některém členském státě, mají právo na přístup k dokumentům ECB, s výhradou podmínek a omezení vymezených v tomto rozhodnutí; vzhledem k tomu, že v souladu s tímto rozhodnutím ECB odepře přístup k dokumentu, pokud by zpřístupnění vedlo k porušení ochrany některých veřejných nebo soukromých zájmů;

H. vzhledem k tomu, že právem na zpřístupňování informací souvisejících s obezřetnostním dohledem nad úvěrovými institucemi nedisponuje ECB libovolně, ale toto zpřístupnění podléhá omezením a podmínkám stanoveným v příslušných právních předpisech Unie, kterými se řídí Parlament i ECB; vzhledem k tomu, že podle čl. 37.2 statutu Evropského systému centrálních bank a ECB („statut ESCB“) podléhají osoby mající přístup k údajům, na něž se vztahují právní předpisy Unie ukládající povinnost mlčenlivosti, těmto právním předpisům Unie;

I. vzhledem k tomu, že podle 55. bodu odůvodnění nařízení (EU) č. 1024/2013 by veškeré povinnosti v oblasti podávání zpráv Parlamentu měly podléhat příslušným požadavkům na zachování služebního tajemství; vzhledem k tomu, že 74. bod odůvodnění a čl. 27 odst. 1 nařízení stanoví, že členové Rady dohledu, řídicí výbor, zaměstnanci ECB a zaměstnanci vyslaní zúčastněnými členskými státy vykonávající povinnosti dohledu jsou vázáni požadavky na zachovávání služebního tajemství stanovenými v článku 37 statutu ESCB a v příslušných aktech práva Unie; vzhledem k tomu, že článek 339 Smlouvy o fungování EU a článek 37 statutu ESCB stanoví, že členové řídicích orgánů a zaměstnanci ECB a národních centrálních bank jsou vázáni povinnostmi zachovávat služební tajemství;

J. vzhledem k tomu, že v souladu s článkem 10.4 statutu ESCB jsou zasedání Rady guvernérů ECB důvěrná;

K. vzhledem k tomu, že čl. 4 odst. 3 nařízení (EU) č. 1024/2013 stanoví, že pro účely plnění úkolů jí svěřených tímto nařízením uplatňuje ECB všechny příslušné právní předpisy Unie, a pokud jsou těmito právními předpisy směrnice, pak i vnitrostátní právní předpisy provádějící tyto směrnice;

L. vzhledem k tomu, že s výhradou budoucích změn či budoucích příslušných právních aktů ukládají ustanovení právních předpisů Unie týkající se nakládání s informacemi, jež jsou považovány za důvěrné, zejména články 53 až 62 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU¹¹⁸ příslušným orgánům a jejich zaměstnancům odpovědným za dohled nad úvěrovými institucemi přísnou povinnost zachovávat služební tajemství; vzhledem k tomu, že všichni, kdo pracují nebo pracovali pro příslušné orgány, jsou vázáni povinnostmi zachovávat služební tajemství; vzhledem k tomu, že důvěrné informace, které tyto osoby získají při výkonu svých povinností, mohou sdělit pouze v souhrnné nebo obecné podobě, z níž nelze určit totožnost jednotlivých úvěrových institucí, aniž jsou dotčeny případy stanovené trestním právem;

M. vzhledem k tomu, že čl. 27 odst. 2 nařízení (EU) č. 1024/2013 stanoví, že pro účely plnění úkolů, které jsou jí svěřeny tímto nařízením, je ECB v rámci omezení a za podmínek stanovených v příslušných právních předpisech Unie oprávněna vyměňovat si informace s vnitrostátními orgány nebo orgány a subjekty Unie v případě, že příslušné právní předpisy Unie dovolují

¹¹⁷Rozhodnutí Evropské centrální banky 2004/258/ES ze dne 4. března 2004 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropské centrální banky (ECB/2004/3) (Úř. věst. L 80, 18.3.2004, s. 42).

¹¹⁸Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky a o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

vnitrostátním příslušným orgánům sdělovat uvedeným subjektům informace nebo že členské státy mohou takové sdělování informací podle příslušných právních předpisů Unie umožnit;

N. vzhledem k tomu, že porušení služebního tajemství v souvislosti s informacemi týkajícími se dohledu by mělo vést k náležitým postihům; vzhledem k tomu, že Parlament by měl vypracovat vhodný rámec pro následná opatření ve všech případech porušení důvěrnosti, kterého se dopustí jeho poslanci či zaměstnanci;

O. vzhledem k tomu, že zaměstnanci ECB podílející se na plnění úkolů ECB v oblasti dohledu musí být od zaměstnanců zapojených do plnění úkolů spjatých s měnovou politikou organizačně odděleni tak, aby byla plně dodržena ustanovení nařízení (EU) č. 1024/2013;

P. vzhledem k tomu, že tato dohoda se netýká výměny důvěrných informací o měnové politice nebo o jiných úkolech ECB, které nepatří k úkolům svěřeným ECB nařízením (EU) č. 1024/2013;

Q. vzhledem k tomu, že touto dohodou není dotčena odpovědnost příslušných vnitrostátních orgánů vůči vnitrostátním parlamentům v souladu s vnitrostátním právem;

R. vzhledem k tomu, že tato dohoda se netýká odpovědnosti a povinnosti podávat zprávy v souvislosti s jednotným mechanismem dohledu Radě, Komisi či vnitrostátním parlamentům a nemá na tuto odpovědnost či povinnost vliv;

SE DOHODLY TAKTO:

I. ODPOVĚDNOST, PŘÍSTUP K INFORMACÍM, ZACHOVÁNÍ DŮVĚRNOSTI

1. Zprávy

– ECB každoročně předkládá Parlamentu zprávu („výroční zpráva“) o provádění úkolů, které jí byly svěřeny nařízením (EU) č. 1024/2013. Předseda Rady dohledu předkládá výroční zprávu Parlamentu na veřejném slyšení. Návrh výroční zprávy se Parlamentu poskytuje jako důvěrný dokument v jednom z úředních jazyků Unie čtyři pracovní dny před slyšením. Překlady do všech úředních jazyků Unie se poskytují následně. Výroční zpráva zahrnuje mimo jiné tyto body:

- i) výkon úkolů v oblasti dohledu;
- ii) sdílení úkolů s vnitrostátními orgány dohledu;
- iii) spolupráce s dalšími příslušnými vnitrostátními orgány či orgány Unie;
- iv) oddělení úkolů spjatých s měnovou politikou od úkolů v oblasti dohledu;
- v) vývoj struktury a zaměstnanců dohledu, včetně počtu a národnostního složení vyslaných národních odborníků;
- vi) dodržování kodexu chování;
- vii) způsob výpočtu a výše poplatků za dohled;
- viii) rozpočet na úkoly v oblasti dohledu;
- ix) zkušenosti s podáváním oznámení na základě článku 23 nařízení (EU) č. 1024/2013 (oznamování porušení pravidel).

– V počáteční fázi vymezené v čl. 33 odst. 2 nařízení (EU) č. 1024/2013 předkládá ECB Parlamentu čtvrtletní zprávy o pokroku v operačním provádění nařízení zahrnující mimo jiné:a:

- i) vnitřní přípravu, organizaci a plánování činnosti;
- ii) konkrétní opatření přijatá s cílem splnit podmínku oddělení funkcí spjatých s měnovou politikou od funkcí v oblasti dohledu;
- iii) spolupráci s dalšími příslušnými vnitrostátními orgány či orgány Unie;
- iv) jakékoli překážky překonávané ECB při přípravě úkolů v oblasti dohledu;
- v) jakékoli znepokojivé jevy či změny v kodexu chování.

– ECB svou výroční zprávu zveřejňuje na internetové stránce jednotného mechanismu dohledu. „Přímá informační e-mailová adresa“ (hotline) ECB bude rozšířena tak, aby konkrétně řešila dotazy související s jednotným mechanismem dohledu. Ze zpětné vazby získávané prostřednictvím e-mailů bude ECB čerpat při přípravě oddílu věnovaného často kladeným otázkám na internetových stránkách jednotného mechanismu dohledu.

2. Slyšení a důvěrná ústní jednání

– Na žádost příslušného výboru Parlamentu se předseda Rady dohledu účastní **řádných** veřejných slyšení týkajících se plnění úkolů v oblasti dohledu. Příslušný výbor Parlamentu a ECB se dohodnou na termínech uspořádání dvou takových slyšení v následujícím roce. Žádosti o změny dohodnutých termínů se podávají písemně.

– Předseda Rady dohledu může být mimoto zván k účasti na dodatečných **ad hoc** výměnách názorů s příslušným výborem Parlamentu ohledně otázek týkajících se dohledu.

– Je-li to nezbytné k výkonu pravomocí Parlamentu v souladu se Smlouvou o fungování EU a právem Unie, předseda příslušného výboru může písemně a s udáním důvodů žádat o uspořádání zvláštních **důvěrných** schůzí s předsedou Rady dohledu. Takové schůze se konají ve vzájemně dohodnutém termínu.

– Všichni účastníci zvláštních **důvěrných** schůzí musí dodržovat stejné požadavky na zachování důvěrnosti jako členové Rady dohledu a zaměstnanci ECB pověřeni dohledem.

– Na odůvodněnou žádost předsedy Rady dohledu nebo předsedy příslušného výboru Parlamentu a po vzájemné dohodě se **řádných** slyšení, výměn názorů **ad hoc** a **důvěrných** schůzí mohou účastnit zástupci ECB, kteří jsou členy Rady dohledu, nebo vysoce postavení zaměstnanci pověřeni výkonem dohledu (generální ředitelé nebo jejich zástupci).

– Na jednotný mechanismus dohledu se vztahuje zásada otevřenosti orgánů Unie zakotvená ve Smlouvě o fungování EU. Diskuse probíhající při zvláštních **důvěrných** schůzích se řídí zásadou otevřenosti s přihlédnutím k relevantním okolnostem. Týkají se výměny důvěrných informací o plnění úkolů v oblasti dohledu v rámci omezení vyplývajících z právních předpisů Unie. Zpřístupnění informací může být omezeno právně stanovenými pravidly pro zachování důvěrnosti.

– Osoby zaměstnané Parlamentem a ECB nesmí zveřejňovat informace získané v rámci své činnosti související s výkonem úkolů svěřených ECB podle nařízení (EU) č. 1024/2013, a to ani poté, co výkon těchto činností skončily nebo takovéto zaměstnání opustily.

– **Řádná** slyšení, výměny názorů **ad hoc** a **důvěrné** schůze se mohou týkat veškerých aspektů činnosti a fungování jednotného systému dohledu zahrnutých do nařízení (EU) č. 1024/2013.

– Z **důvěrných** schůzí nejsou pořizovány žádné zápisy ani jiné záznamy. Nejsou vydávána žádná prohlášení pro tisk ani jiné sdělovací prostředky. Každý účastník důvěrné diskuse musí pokaždé podepsat čestné prohlášení, že nesdělí obsah těchto diskusí žádné třetí osobě.

– Těchto **důvěrných** schůzí se může účastnit pouze předseda Rady dohledu a předseda a místopředsedové příslušného výboru Parlamentu. Předsedu Rady dohledu i předsedu a místopředsedy příslušného výboru Parlamentu mohou doprovázet dva zaměstnanci ECB, respektive sekretariátu Parlamentu.

3. Odpovědi na otázky

– ECB odpovídá na písemné otázky Parlamentu písemně. Tyto otázky předsedovi Rady dohledu postupuje předseda příslušného výboru Parlamentu. Otázky musí být zodpovězeny v co nejkratší době, v každém případě do pěti týdnů od doby, kdy jsou předány ECB.

– ECB i Parlament vyhradí pro výše uvedené otázky a odpovědi zvláštní část internetových stránek.

4. Přístup k informacím

– ECB poskytne příslušnému výboru Parlamentu přinejmenším souhrnný a smysluplný záznam jednání Rady dohledu, který umožní získat přehled o diskusích, a to včetně anotovaného seznamu rozhodnutí. V případě námitek Rady guvernérů vůči návrhu rozhodnutí Rady dohledu v souladu s čl. 26 odst. 8 nařízení (EU) č. 1024/2013 informuje prezident ECB předsedu příslušného výboru Parlamentu o důvodech těchto námitek, a to v souladu s požadavky na zachování důvěrnosti uvedenými v této dohodě.

– V případě likvidace úvěrové instituce se nedůvěrné informace týkající se této úvěrové instituce zveřejňují ex-post, a to poté, co skončí veškerá omezení na poskytování příslušných informací vyplývající z požadavků na zachování důvěrnosti.

– Poplatky za dohled a vysvětlení způsobu jejich výpočtu jsou zveřejněny na internetových stránkách ECB.

– ECB zveřejňuje na svých internetových stránkách příručku týkající se postupů v oblasti dohledu.

5. Ochrana utajovaných informací a dokumentů ECB

– Parlament provádí ochranná a bezpečnostní opatření odpovídající míře citlivosti informací ECB nebo dokumentů ECB a informuje v této záležitosti ECB. Za všech okolností jsou zpřístupněné informace nebo dokumenty použity výhradně za účelem, k němuž byly poskytnuty.

– Parlament žádá ECB o souhlas s jakýmkoli poskytnutím informací a dokumentů dalším osobám či institucím a obě instituce spolupracují v případě jakéhokoli soudního, správního nebo jiného řízení, v rámci něhož je požadován přístup k takovýmto informacím či dokumentům. ECB může Parlament požádat, aby v souvislosti se všemi či některými kategoriemi zpřístupňovaných informací a dokumentů vedl seznam osob, které mají k těmto informacím a dokumentům přístup.

II. VÝBĚROVÁ ŘÍZENÍ

– ECB podrobně stanoví a zveřejní kritéria pro výběr předsedy Rady dohledu, včetně vyváženého poměru dovedností, znalostí finančních institucí a trhů a zkušeností v oblasti finančního a makroobezřetnostního dohledu. Při stanovení kritérií bude ECB usilovat o nejvyšší profesní standardy a zohlední potřebu chránit zájmy Unie jako celku a rozmanitost ve složení Rady dohledu.

– Příslušnému výboru Parlamentu jsou dva týdny před tím, než Rada guvernérů ECB zveřejní oznámení o výběrovém řízení, sděleny podrobné informace (včetně výběrových kritérií a konkrétního profilu pracovního místa) o „otevřeném výběrovém řízení“, které má ECB v úmyslu použít při výběru předsedy.

- Rada guvernérů ECB informuje příslušný výbor Parlamentu o složení skupiny uchazečů o pozici předsedy (počet uchazečů, skladba odborných dovedností, zastoupení žen a mužů a jednotlivých národností atd.) a o metodě, pomocí níž jsou uchazeči posuzováni s cílem vypracovat užší seznam s nejméně dvěma kandidáty a nakonec vypracovat návrh ECB.
- ECB poskytne příslušnému výboru Parlamentu užší seznam kandidátů na pozici předsedy Rady dohledu. ECB poskytne tento užší seznam nejméně tři týdny před předložením svého návrhu na jmenování předsedy.
- Příslušný výbor Parlamentu může položit ECB otázky týkající se výběrových kritérií a užšího seznamu kandidátů do jednoho týdne od doby, kdy je obdrží. ECB na tyto otázky do dvou týdnů písemně odpoví.
- Schvalovací proces se skládá z následujících kroků:
 - Návrhy na předsedu nebo místopředsedu předkládá ECB Parlamentu spolu s písemným vysvětlením příslušných důvodů.
 - Veřejné slyšení navrhovaného předsedy a místopředsedy Rady dohledu se uskuteční v příslušném výboru Parlamentu.
 - Parlament rozhodne o schválení kandidáta na předsedu a místopředsedu navrženého ECB hlasováním v příslušném výboru a na plenárním zasedání. Parlament se za běžných okolností při zohlednění svého kalendáře snaží přijmout rozhodnutí do šesti týdnů od předložení návrhu.
- Pokud není návrh na předsedu schválen, může ECB buď rozhodnout, že použije původní seznam kandidátů na tuto pozici, nebo znovu zahájit výběrové řízení, včetně vypracování a zveřejnění nového oznámení o výběrovém řízení
- ECB předloží každý návrh na odvolání předsedy nebo místopředsedy z funkce Parlamentu a poskytne příslušné odůvodnění.
- Schvalovací proces zahrnuje:
 - hlasování o návrhu usnesení v příslušném výboru Parlamentu; a
 - hlasování na plenárním zasedání o přijetí či zamítnutí tohoto usnesení.
- Pokud Parlament nebo Rada informují ECB o tom, že považují podmínky pro odvolání předsedy nebo místopředsedy Rady dohledu ve smyslu čl. 26 odst. 4 nařízení (EU) č. 1024/2013 za splněné, poskytne ECB písemně své stanovisko do čtyř týdnů.

III. ŠETŘENÍ

- Pokud v souladu s článkem 226 Smlouvy o fungování EU a rozhodnutím Evropského parlamentu, Rady a Komise 95/167/ES, Euratom, ESUO¹¹⁹, Parlament zřídí vyšetřovací výbor, ECB v souladu s právními předpisy Unie poskytuje tomuto vyšetřovacímu výboru pomoc při výkonu jeho úkolů v souladu se zásadou loajální spolupráce.
- Veškeré činnosti vyšetřovacího výboru, při nichž bude ECB nápomocna, budou prováděny v rozsahu stanoveném v rozhodnutí 95/167/ES, Euratom, ESUO.

¹¹⁹Rozhodnutí Evropského parlamentu, Rady a Komise 95/167/ES, Euratom, ESUO ze dne 19. dubna 1995 o podrobných pravidlech pro výkon vyšetřovacího práva Evropského parlamentu (Úř. věst. L 78, 6.4.1995, s. 1).

- ECB loajálně spolupracuje při jakémkoli šetření Parlamentu uvedeném v čl. 20 odst. 9 nařízení (EU) č. 1024/2013 v mezích rámce, který se vztahuje na vyšetřovací výbor a za stejných požadavků na ochranu důvěrnosti stanovených v této dohodě v souvislosti s důvěrnými ústními jednáními (I.2.).
- Veškeré osoby, které obdrží informace, jež byly Parlamentu poskytnuty v rámci vyšetřování, podléhají požadavkům na ochranu důvěrnosti, které jsou obdobné požadavkům, jež se vztahují na členy Rady dohledu a zaměstnance ECB pověřené dohledem, a Parlament a ECB se dohodnou na opatřeních, která jsou uplatňována s cílem zajistit ochranu těchto informací.
- V případě, že ochrana veřejného nebo soukromého zájmu uznaného v rozhodnutí 2004/258/ES vyžaduje, aby byla zachována důvěrnost, Parlament zajistí zachování této ochrany a nezveřejní obsah žádných takových informací.
- Práva a povinnosti orgánů, institucí a subjektů Unie stanovené v rozhodnutí 95/167/ES, Euratom, ESUO se vztahují obdobně na ECB.
- Jakékoli nahrazení rozhodnutí 95/167/ES, Euratom, ESUO jiným právním aktem nebo jeho změna povede k novým jednáním o části III této dohody. Dokud nebude dosaženo nové dohody o dotčených částech, je v platnosti tato dohoda včetně rozhodnutí 95/167/EC, Euratom, ESUO ve verzích platných k datu podpisu této dohody.

IV. KODEX CHOVÁNÍ

- Před přijetím kodexu chování uvedeného v čl. 19 odst. 3 nařízení (EU) č. 1024/2013 informuje ECB příslušný výbor Parlamentu o hlavních prvcích plánovaného kodexu chování.
- Na písemnou žádost příslušného výboru Parlamentu informuje ECB písemně Parlament o uplatňování kodexu chování. ECB rovněž Parlament informuje o potřebě aktualizace kodexu chování.
- Kodex chování řeší otázky střetu zájmů a zajišťuje dodržování pravidel o oddělení funkcí v oblasti dohledu od funkcí v oblasti měnové politiky.

V. PŘIJÍMÁNÍ AKTŮ ECB

- ECB náležitě informuje příslušný výbor Parlamentu o postupech (včetně časových rámců), které stanovila pro přijímání nařízení, rozhodnutí, obecných zásad a doporučení ECB („aktů“), jež podléhají veřejným konzultacím v souladu s nařízením (EU) č. 1024/2013.
- S cílem posílit transparentnost a soudržnost politik ECB především příslušný výbor Parlamentu informuje o zásadách a typech ukazatelů nebo informací, které obvykle využívá při vypracování aktů a politických doporučení.
- ECB předává příslušnému výboru Parlamentu návrhy aktů před tím, než je zahájen postup veřejných konzultací. V případě, že Parlament předloží k těmto aktům připomínky, může se uskutečnit neformální výměna názorů s ECB týkající se těchto připomínek. Tyto neformální výměny názorů se konají současně s otevřenými veřejnými konzultacemi, které ECB vede v souladu s čl. 4 odst. 3 nařízení (EU) č. 1024/2013.
- Poté, co ECB přijme akt, zašle jej příslušnému výboru Parlamentu. ECB rovněž pravidelně písemně informuje Parlament o potřebě aktualizovat přijaté akty.

VI. ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

1. Praktické provádění této dohody budou obě instituce hodnotit každé tři roky.

2. Tato dohoda vstupuje v platnost v den, kdy vstoupí v platnost nařízení (EU) č. 1024/2013, nebo den po podpisu této dohody, podle toho, co nastane později.
3. Povinnosti týkající se důvěrnosti informací jsou pro obě instituce závazné i po skončení platnosti této dohody.
4. Tato dohoda bude zveřejněna v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Rejstřík

Arabské číslice odkazují na články; římské číslice odkazují na přílohy a následující arabské nebo římské číslice nebo písmena odkazují na části, články nebo odstavce příloh.

- A -

Absolutorium	V, VI.II
- jiným orgánům a subjektům	94
- Komisi	93
- Parlament	98
- postup	V
- prohlášení Účetního dvora	125
- Předseda parlamentu	94
Akty	105
- prováděcí	107
- přijaté	77 - 78
- v přenesené pravomoci	105, 107
Archiv	192, 217
Asistenti poslanců	11, 206, IX

- B -

Bezpečnost informací	VII.E
----------------------------	-------

- C -

Citlivé informace	VII.E
COSAC	143

- Č -

Čtení	
- druhé	
. doporučení pro druhé čtení	66 - 67
. hlasování	67 - 69, 76, 171
. prodloužení lhůt	65, 67
. rozpočet	
. ve výboru	64 - 66
. v plénu	67 - 69, 76
- první	
. hlasování	59
. následný postup	62 - 63
. rozpočet	
. ve výboru	39, 41, 43, 49 - 54, 56 - 58
. v plénu	59 - 61
. závěr z prvního čtení	57, 59
- třetí	
. dohodovací řízení	70 - 71, 97
. hlasování	72
. společný návrh	72
. v plénu	72

- D -

Dary a obdobné požitky	I
Delegace	
- ad hoc	27
- konference předsedů delegací	30
- meziparlamentní	212
- smíšené parlamentní výbory	214
- stálé	27
Doba vyhrazená pro otázky	
- ve výboru	210
- v plénu	129, II
Dobrovolné dohody	102
Dočasný předseda	14
Dohodovací řízení	XIX
- rozpočtové	90
- složení delegace ve výboru a postup	71 - 72
- třetí čtení	70 - 72
Dohody ve druhém čtení	73, XX
Dohody v prvním čtení	73, 75, XX
Dokumenty	
- distribuce	161
- elektronické	161
- podpis	161
- přístup	VII.D, VII.E
Doporučení	
- hlavní směry hospodářských politik	127
- na základě vyšetřování	198
- pro druhé čtení	66 - 67
- pro mandát k vyjednávání	108
- Radě	113, 134
- Rady podle článku 140 Smlouvy o fungování EU	100
- smlouvy o přistoupení	81, 214
- v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky	113, 112
Doslovný záznam	126, 162, 183, 194
Druhé čtení	
- Dohody	73, XIX, XX
- doporučení pro druhé čtení	66 - 67
- hlasování	67 - 69, 76, 171
- prodloužení lhůt	65, 67
- rozpočet	
- společná schůze výborů	55
- ve výboru	64 - 66
- v plénu	67 - 69, 76
Důvěrnost	VII.D, VII.E

- E -

Europol	VI.XVII
Evropská centrální banka	
- interinstitucionální dohoda v rámci jednotného mechanismu dohledu	XXI
- jmenování členů Výkonné rady	122
- otázky k písemnému zodpovězení	131

- prohlášení	126
Evropská občanská iniciativa	211, 218, XIII
Evropská rada	123
Evropské agentury	139

- F -

Finanční trialog	89
Finanční zájmy	
- poslanců	11, I
- Unie	12, XI
Funkce v Parlamentu	14 - 19
- uvolnění	20

- G -

Generální tajemník	11, 25, 77, 157, 165, 222, I, IX
--------------------------	----------------------------------

- H -

Heslo	228
Hlasovací právo	177, 26
Hlasování	
- dílčí	22, 172 - 173, 176
- elektronické	166, 168, 178, 181, 184, 208
- jediné	72, 99, 108, 150, 170, 58, 179, 208
- jmenovité	22, 52, 90, 118 - 119, 173, 179 - 182, 208
- konečné	208
- najednou	22
- oddělené	174
- povstáním nebo sezením	178
- rovnost hlasů	172, 16 - 17, 219, 24, 204, 208
- spory týkající se hlasování	184
- tajné	15, 117, 121, 199, 204, 219, 221
- výbor	200
- vysvětlení hlasování	22, 123, 183
- změny	179, 185, 192, 208
- zvednutím ruky	178, 184, 208
Hospodářský a sociální výbor	11, 137
Hymna	228

- CH -

Chování	
- pravidla chování	11, 165, XV

- I -

Imunita	5 - 9, 179 - 180, 208
Imunitní řízení	9
Interinstitucionální dohody	230, 140, VII.D, XIII.4, XXI

Interinstitucionální jednání v legislativních postupech.....	73 - 74, XX
Internetové stránky	31, 34, 116, 136, 195, I, IX

- J -

Jazykový režim	158 - 159, 25, 105
Jednací sál	
- pořádek	165 - 167, 177
- přístup	157
Jednominutový projev	163, 192
Jednotný mechanismus dohledu	
Jmenování	
- členů Účetního dvora	121
- členů Výkonné rady Evropské centrální banky	XXI
- tajné hlasování	182
- vedoucích zahraničních delegací	111
- zvláštních zástupců	110

- K -

Kodex chování	11, 21, I
Komise	
- absolutorium za plnění rozpočtu	93
- informování Parlamentu	VII.E
- návrh na vyslovení nedůvěry Komisi	119
- otázky Komisi	128 - 130
- postoj	48, 58, 61 - 62, 64, 69, XIII
- pozměňovací návrhy k návrhu Komise	61
- pracovní program	37, XIII.2
- prohlášení	123
- rámcová dohoda	VII.E
- volba Komise	118
- volba předsedy Komise	117
- vztahy mezi Evropským parlamentem a Komisí	XIII
- zamítnutí návrhu	104
- zamítnutí návrhu Komise	60
- změna návrhu Komise	57
- zpětvzetí návrhu Komise	62, 60, 68, 43
- žádost o stanovisko	47
Komitologie	XII
Kompromisní pozměňovací návrhy	173 - 174, 66
Konference parlamentů	144
Konference předsedů	73
- otázky Konferenci předsedů	31
- povinnosti	27, 201, 21, 46, 73 - 74, 166, XVII
- složení	26
- zveřejňování rozhodnutí Konference předsedů	31
Konference předsedů delegací	30
Konference předsedů výborů	29, 211, XVII
Konference výborů pro evropské záležitosti (COSAC)	143
Kontrolní pravomoci Evropského parlamentu	103, 106, 141

Konzultace	
- Hospodářského a sociálního výboru	137
- legislativní podněty členských států	48
- podle článku 140 Smlouvy o fungování EU	100
- v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky	111
- Výboru regionů	138
Koordinátoři výboru	73, 205, XVI
Kritická připomínka	X.B
Kvestoři	
- funkční období	19
- odvolání z funkce	21
- otázky týkající se práce kvestorů	31
- povinnosti	28
- průkazy opravňující ke vstupu do Parlamentu	11
- volba a mandát	15, 18, 20 - 21

- L -

Legislativní podnět	37, 45 - 46
Legislativní postupy	104, 231, XIX
Legislativní proces	XIX
- dohodovací řízení	70 - 71
- druhé čtení	64 - 69, 76
- první čtení	39, 41, 43, 57 - 63, 75
- třetí čtení	70 - 72
Lhůty	
- pro dílčí hlasování	176
- prodloužení lhůt pro 2. a 3. čtení	65, 70, 72
- pro jmenovité hlasování	180
- pro návrh zprávy	56
- pro předkládání a přednášení pozměňovacích návrhů	169, 74
- pro rozpravu a hlasování	156
Lidská práva	225, 83, 114, 135, 149, 224, VI.I, VI.XVII, IV
Listina základních práv Evropské unie	38, 115, VI.XVII, XIV
Lobbisté	11, IX

- M -

Mandát	2
- délka	4
- platnost	3 - 4
- uvolnění	4, 199
Menšinová stanoviska	56, 198
Mezinárodní dohody	99
Meziskupiny	34, I
Měnová politika	126
Mimořádná rozprava	153
Místopředseda Komise / Vysoký představitel	112
Místopředsedové	
- povinnosti	23 - 25, 27, 71, 89 - 90, 116, 143, 211
- volba	15, 17, 19 - 21
Modrá karta	162

- N -

Nahlížení do spisu	5
Náhrady výdajů	166
Náklady a příspěvky (úhrada)	10
Naléhavý postup	154
Narušení pořádku	165, 167, XV
- okamžitá opatření	165
- sankce	166 - 167
Narušení pořádku v Parlamentu	165 - 166, XV
Nečinnost Rady	
Neoficiální seskupení poslanců	34, I
Nepřípustnost věci	187, 185, 105
Neslučitelnost funkcí	4
Nevyřízené záležitosti	229
Nezařazení poslanci	25 - 26, 35, 71, 135, 152, 162, 199 - 200
Nominace	
- kandidáti na komisaře	118

- O -

Občanská iniciativa	211, 218
Odročení rozpravy a odklad hlasování	190
Odvolací postupy	166 - 167
Ochrana výsad a imunit	7, 9
OLAF	12
Opravy	231
Osobní prohlášení	164
Otázky	
- doba vyhrazená pro otázky	129, II
. ve výboru	190
- Evropské centrální bance	131, III
- k písemnému zodpovězení	131, III
- k ústnímu zodpovězení	128
Otevřenost a průhlednost	115 - 116, 31, I
Ověřování	
- finanční slučitelnosti	41
- Petice	
- pověřovacích listin	3, 202, VI.XVI
- právního základu	39, 108

- P -

Parlamentní shromáždění Rady Evropy	212 - 213
Petice	215 - 218
Písemná prohlášení	
Plénium	
- čtení	
. druhé	67 - 69, 76
. první	59 - 61
. třetí	72, 77
- doslovný záznam	194
- pozměňovací návrhy	53 - 54, 169, 175

- rozpočet	
- zápis	192
Podnět	
- členského státu	48
- legislativní	37 - 38, 45 - 46
- podle článku 225 Smlouvy o fungování EU	46
- zpráva z vlastního podnětu	45, 52, 54
Podvýbory	203
Pokuty	166 - 167
Politické skupiny	
- činnost	33
- příslušnost	19
- rozdělení křesel	36
- vytváření	32
- změna politické skupiny	199, 19
Politické strany na evropské úrovni	
- financování	224
- pravomoci předsednictva	224
- pravomoci předsedy	223
Poradní výbor pro chování poslanců	I
Porušování	
- základních zásad	83, 99
Pořádek v jednacím sále	165 - 167, 177, XV
Pořad jednání	
- konečný návrh	150, 152, 135, XIII
- návrh	149 - 150, 27, 74
- přijetí	152 - 153
- výboru	66, 130 - 131, 206, 4, VII.A
- zařazení na pořad jednání ..9, 61 - 62, 67, 72, 113, 128, 135, 56, 105, 149 - 150, 153 - 154, 188, 201, 219, II, IV, V.4	
- změna	152, 188, 190
Pořádková služba	165 - 166
Poslanci	1 - 11
- asistenti poslanců	
- bývalí poslanci	6, I, IX
- členství ve výborech	196, 198 - 200
- finanční zájmy	11, I
- funkční období	4
- mandát	2 - 3
- nezařazení poslanci	25 - 26, 35, 71, 135, 152, 162, 199 - 200, 205
- příslušnost k politické skupině	32, 199 - 200
- účast na zasedání	148
- úhrada nákladů a příspěvků	10
- výsady a imunity	5, 9
Postoj	
- Komise (Komise-postoj)	
- Parlamentu	62
- Rady (Rada-postoj)	
Postoupení výboru	
- opravy	231
- postup Rady	47
Postup	
- legislativní	104, 231

- ve výboru	231
Postup krátkého přednesení	52, 151
Pověřovací listiny (ověřování)	202, 3, VI.XVI
Pozměňovací návrhy	169
- kompromisní pozměňovací návrhy	170, 173 - 174, 66, 61, 69, 73
- přípustnost	170, 22, 39, 104
- text v úplném znění	73, 193
Pozorovatelé	13
Pravidla chování	11, 165
Právně-jazyková finalizace	75, 78, 193, XIX
Právní stát	38, 135, 224 - 225, IV
Právní základ	46
- mezinárodní dohody	108
- ověřování	39
- podnět podle článku 225 Smlouvy o fungování EU	46
- příslušný výbor	46
- změna návrhu Komise	63
Právo Unie	
- kodifikace	103
- přepracování	104
- uplatňování/dodržování	141, 198, VI.XVI, VIII, XIII.2
- zjednodušení	104
Prezenční listina	148
Procesní námitky	22
Prohlášení	
- Evropské centrální banky	126
- Evropské rady	123
- finančních zájmů	126, 21, 34, 45, I.1
- kandidáta na předsedu Komise	117
- Komise	123
- osobní	164
- písemná	136
- poslanců	136
- Rady	123
- Účetního dvora	125
Proporcionalita	38, 48
Průběh	
- zasedání	25, 167
Průkazy	11
- opravňující ke vstupu do Parlamentu	IX
- poslanců	5
- pro zájmové skupiny	
První čtení	
- Dohody	73, 75, XIX, XX
- hlasování	59
- následný postup	62 - 63, 75
- rozpočet	
- ve výboru	39, 41, 43, 57 - 58
- v plénu	59 - 61
- závěr z prvního čtení	59
Předávání citlivých informací	VII.E
Předčasné ukončení výkonu funkce	21, 166
Předseda Evropské rady	118, 123, 130, 162

Předseda Parlamentu	192, 211
- odvolání z funkce	21
- povinnosti 22, 11, 21, 25, 46, 77, 124, 129, 135 - 136, 139, 141, 162 - 163, 166, 169 - 170, 184, 186, 223, 225, 231, II, IV, XV	
- pravomoci	22, 223
- volba předsedy Parlamentu	16
Předseda Rady	66, 76, 119, VII, XVI, XIX
Předsednictvo	
- odpovědnost	31
- parlamentních výborů	I
- povinnosti	25, 161, 167, 211
- složení	19 - 20, 24
Překlady	31, 46, 64, 74, 194, 198, 215, 227, XIII.3
Přepřevádění právních předpisů Unie	104
Přerušování nebo ukončení zasedání	191
Přidružené výbory	54, 73, 106 - 107
Přidružené země	214
Přijaté texty	193
Přílohy	227, 230
Přípustnost	
- otázek	129, II
- otázek k písemnému zodpovězení	130 - 131
- pozměňovacích návrhů	22, 69, 99, 170, 174
Přístup	
- do jednacího sálu	157
- do Parlamentu	11, XV
- k dokumentům	43, 115 - 116, 160, VII, VII.D, VII.E, XIV
- na galerii	157

- R -

Rada	
- doporučení Radě	134
- doporučení Rady	100
- otázky Radě	128 - 130
- postoj	64
- prohlášení	123
Rámcová dohoda	XIII
Rejstříky	
- dokumentů Parlamentu	116, XIV
- osobních prohlášení poslanců	I
- petic	216
- písemných prohlášení	136
- rejstřík podpory meziskupinám	34
- transparentnosti	11, IX
- zájmových skupin	11
Rovnost hlasů	16 - 17, 219, 24, 204, 208, 172
Rozpočet	95, 87 - 92, V, VI.IV, VI.V
- absolutorium za plnění rozpočtu	94, 125, 93, V
- kontrola plnění rozpočtu	95, 125, VI.V
- přezkoumávání rozpočtu Parlamentem	86 - 92
Rozprava	
- bez přijetí usnesení	123, 153

- mimořádná	153
- naléhavá	154
- obecná	126, 183
- odročení	185, 190
- o případech porušování lidských práv, demokracie a právního státu	135, 149, IV
- společná	155, 135
- ukončená usnesením	123
- ukončení	185, 189

- Ř -

Řečníci

- seznam řečníků	
- stanovení řečnické doby	135, 162, 192, IV, XVI
- udělování slova	

- S -

Sankce	166 - 167, I
Sekretariát	222
- nezařazení poslanci	35
- politické skupiny	33
Seznam řečníků	189
Složení Parlamentu	84, 99
Slyšení	25, 198, 205 - 206, 211, 216, XVI
- veřejné slyšení o občanské iniciativě	211
Smlouvy	
- řádná změna	79 - 80
- zjednodušená změna	80
Sociální dialog	101
Soudní dvůr Evropské unie	
- jmenování	120
- řízení před	141, 219, 221, V.6
Soudní řízení	141
Souhlas (postup souhlasu)	99, 108
Společná schůze výborů	55, 73, 107, 211
Společná zahraniční a bezpečnostní politika	108 - 109, 112, 111, 114, 110, VI.I
Společný návrh	72
Spolupráce	99
- posílená spolupráce	99, 85
- užší spolupráce mezi výbory	54
- v trestních věcech	
Statut poslanců	10 - 11, 52, I, VI.XVI
Stínová zpravodajové	73, 205
Sřet zájmů	I, VII.F
Subsidiarita	38, 46, 48
Svolávání	
- Parlamentu	146
- výborů	206
Symbyly Unie	228
Systém prozatímních dvanáctin	92

- T -

Tlumočení	158 - 159, 195
Transparentnost	
- činnosti Parlamentu	XVI
- rejstřík	11, IX
Třetí čtení	72
- dohodovací řízení	70 - 71, XIX
- hlasování	
- společná schůze výborů	55
- společný návrh	72
- v plénu	72
Třetí země	
- AKT	VI.II
- delegace	30, 212, 214
- jednání o přistoupení	214, IV, XIII
- přidružené země	214
- smíšené parlamentní výbory	214
- smlouvy o přistoupení	99
- vztahy k třetím zemím	27, 214

- U -

Účetní dvůr	
- jmenování členů	121
- prohlášení	125
- výroční zpráva	125, V.1, V.2
- zvláštní zprávy	125, V.1
Ukončení	
- hlasování	184
- legislativního procesu	68
- mandátu	4
- nevyřízených záležitostí	229
- postupu konzultace	59
- rozpravy	189
- zasedání	191
Úřední kodifikace	103
Úřední věstník Evropské unie .	75, 77, 76, 130 - 131, 192, 194, 198, 219, 25, 32, 78, 87, 116, 193, XIV, V, VII, VIII, X, XVII, XIX
Usnášeníschopnost	168, 208
Ustavující zasedání	3, 14, 146
Utajení	115, VII.E

- V -

Veřejný ochránce práv	
- činnost	220, VI.XX, X
- jmenování	219, X.A
- odvolání	221, X.A
Věstník Parlamentu	31
Většina (kvalifikovaná) a nejnižší počet poslanců	
- akty v přenesené pravomoci	105
- doporučení Radě	134

- hlasování ve výboru	208
- jmenování	
. členů Účetního dvora	121 - 122
. členů Výkonné rady Evropské centrální banky	122
. veřejného ochránce práv	219
- námitky	
. proti doporučení v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky	113
. proti hlasování o pozměňovacích návrzích nerozdaných ve všech úředních jazycích	226
. proti pořadí při hlasování	174
. proti výkladu a uplatňování jednacího řádu	226
. proti zařazení dalších bodů bez pozměňovacích návrhů nebo bez rozpravy na pořad jednání	150
- návrh na vyslovení nedůvěry Komisi	119
- navrhované změny návrhu rozpočtu v prvním čtení	
- odvolání veřejného ochránce práv	221
- odvolání z funkce	21
- otázky Radě a Komisi k ústnímu zodpovězení s rozpravou	128
- pozměňovací návrhy	
. k návrhu rozpočtu v druhém čtení	
. k návrhu rozpočtu v prvním čtení	
. konečného návrhu pořadu jednání	152
. předkládání a přednášení	74, 169
- prováděcí akty	106
- předkládání návrhů	
. na zamítnutí návrhu rozpočtu jako celku	
. rozhodnutí o stanovení nové maximální míry	
. usnesení	
- k prohlášení Komise, Rady a Evropské rady	123
- týkající se absolutoria	V.4
- v případě rozpravy o případech porušování lidských práv, demokracie a právního státu	135
- přílohy	230
- rozhodnutí Parlamentu	
. mezinárodní dohody	108
. návrh na vyslovení nedůvěry Komisi a jeho přijetí	119
. o porušování základních zásad	
. podnět Komisi	46
. postoj Rady	
- pozměňovací návrhy	69
- zamítnutí	68
. postup souhlasu	99
. smlouvy o přistoupení	
. společný návrh	72
. zda hlasovat o kompromisním pozměňovacím návrhu	174
. žaloba k Soudnímu dvoru	141
- usnášeníschopnost	168
- volba	
. Komise	118
. kvestorů	15, 18
. místopředsedů Evropského parlamentu	15, 17
. předsedy Evropského parlamentu	15 - 16
. předsedy Komise	117

- vytváření politických skupin	32
- změna jednacího řádu	227
- zřízení vyšetřovacího výboru	198 - 199
- žádosti	
. o jmenovité hlasování	180
. o konání rozpravy o případech porušování lidských práv, demokracie a právního státu	135
. o naléhavou rozpravu	154
. o odročení rozpravy a odklad hlasování	190
. o předkládání pozměňovacích návrhů bodů předložených k hlasování	150
. o přerušení nebo ukončení zasedání	191
. o rozpravu k bodu jednání zařazeného pro hlasování bez pozměňovacích návrhů	150
. o svolání Parlamentu	146
. o ukončení rozpravy	189
. o vrácení návrhu aktu Parlamentu	63
. o vrácení věci výboru	188
. o zařazení mimořádné rozpravy na pořad jednání	153
. o zjištění usnášeníschopnosti	168
. o zřízení vyšetřovacího výboru	198
Víceletý finanční rámec	99
Vlajka	228
Vnitrostátní parlamenty	
- odůvodněná stanoviska	42
- spolupráce	142
- vztahy	25
Volba	
- kandidátů na komisaře	XVI
- Komise	118, XVI
- kvestorů	15, 18 - 20
- místopředsedů	15, 17, 19 - 20
- předsedy Evropského parlamentu	15 - 16, 19 - 20
- předsedy Komise	117
Volební období	146
Vrácení zpět výboru	
- mezinárodní dohody	108
- opravy	231
Výbor regionů	11, 138
Výbory	200
- členové	
- dohodovací řízení (článek 294 SFEU)	70 - 71, XIX
- druhé čtení	64 - 66
- hlasování	208
- koordinátoři	73, I
- opravy	193, 231
- podvýbory	203
- povinnosti	201, 55
- první čtení	39, 41, 43, 57 - 58
- přidružené	54, 73, 106, XVI, XVII
- příslušnost stálých výborů	73, VI
- schůze	136
- složení vyšetřovacích výborů	199 - 200
- smíšené parlamentní výbory	214, 60, 211, XVI
- třetí čtení	XIX

- vrácení věci výboru	60 - 61, 185, 188, 226
- Vyjednávací tým	73
- zprávy	XVII
Vyjednávací tým	
Výklad jednacího řádu	186, 226, VI.XVIII
Vyloučení	
- politické strany na evropské úrovni z financování	224
- z delegace	166
- z jednacího sálu	166
- z výboru	206, VII.A
Výroční zpráva	
- Evropské centrální banky	126
- jiných orgánů	132
- o uplatňování práva Unie	132
- Účetního dvora	125, V.1, V.2
- veřejného ochránce práv	X, X.B
Výsady a imunity	5 - 9
Vysoký představitel - viz místopředseda Komise / vysoký představitel	82
Vystoupení z Unie	22, 123, 183
Vysvětlení hlasování	45, 49, 51, 56, 134, 171
Vysvětlující prohlášení	198, 27, 201, VIII

- Z -

Zainteresované strany	11, IX
Zájmové skupiny	11, IX
Základní zásady	11
Zamítnutí	
- návrh Komise	104, 192
- postoje Rady	68, 192
Zápis	
- ze schůzí výborů	207, VII.A
- ze zasedání	105, 136, 192
- z jednání předsednictva a Konference předsedů	31
Zásada subsidiarity a proporcionality	38, 46, 48, VI.XVI
Zasedání	
- audiovizuální záznam	195
- denní zasedání	146
- dílčí zasedání	146, 229
- místo zasedání	147
- průběh	25
- přerušení nebo ukončení	165
- účast	148
- veřejně přístupný záznam	195
Zastoupení Parlamentu na zasedání Rady	44
Zastupování Unie navenek	
- místopředseda Komise / vysoká představitel	112
- zvláštní zástupci	110
Zbavení imunity	6, 9
Zjednodušení právních předpisů Unie	79, 103 - 104
Zpravodaj a zpravodaj stanovisek	21, 73, 105 - 106
Zprávy	

- delegace v COSAC	143
- jednání o přistoupení	
- jiných orgánů	132
- legislativní	49
- na základě návrhu usnesení	133
- nelegislativní	51, 54
- o udělení absolutoria	V.3
- strategické	52, XVII
- z vlastního podnětu	27, 45 - 46, 52, 54, 81, 130 - 133, XVII
Zvláštní zástupci	110

- Ž -

Žádosti

- o jmenovité hlasování	180
- o konání rozpravy o případech porušování lidských práv, demokracie a právního státu	135
- o naléhavou rozpravu	154
- o odročení rozpravy a odklad hlasování	190
- o ochranu imunity a výsad	6, 9
- o prohlášení	
. komisařů	118
. předsedy Komise	117
. učiněná Komisí, Radou a Evropskou radou	123
- o předkládání pozměňovacích návrhů bodů předložených k hlasování	150
- o přerušení nebo ukončení zasedání	191
- o rozpravu k bodu jednání zařazeného pro hlasování bez pozměňovacích návrhů	150
- o svolání Parlamentu	146
- o ukončení rozpravy	189
- o vrácení návrhu aktu Parlamentu	63
- o vrácení věci výboru	188
- o zařazení mimořádné rozpravy na pořad jednání	153
- o zbavení poslanecké imunity	6, 9
- o zjištění usnášéníschopnosti	168
- o zřízení vyšetřovacího výboru	198
- určené Evropským agenturám	139

